

კვირის პალიტრა

№ 32 (493) ◆ 9 - 15 აპრილი. 2004 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

„Я НЕ НАВИЖУ КАВКАЗ“(!)

„ეს იმპერიის ნგრევის
თანამდევია პროცესია“

დუმა დღეს ყველაზე ჩამორჩენილი
პოლიტიკური ინსტიტუტია რუსეთში...

...რუსეთის ტანკები ათიოდე წლის
წინ ბერლინში იდგა, დღეს კი ფსკოვთან
კარვებში ძლივს აჩერებს თავის სამხედ-
როებს. წარმოიდგენიათ, რა გამწარებელი
იქნებოდა?

გვ.7

„მოსკოვი ქართული ჩესტოტა ყვავილეთის პალატი პეკონა“

„მიმას ჯინაზე ფორმას აუზის
გარემოც შევინარჩუნებ“

გვ.7

ის ბიზნესმენები ახლა ამბობენ თურმე, სან-ფრან-
ცისკოში ბევრად იაფად ჩავდივართ. ეს რა სტუმარ-
მასპინძლობა იყო, ვიღაც აფერისტმა ჩვენს ხარჯზე
ფული გააკეთა. ის კაცი სააკაშვილსაც ატყუებს...

ცხინვალის პარალელურად, აფხაზეთშიც **სამხედრო თემაზე:**
სიტუაციის გამწვავება თბილისის ძალების
სასწრაფო გადანაწილების აუცილებლობის წინაშე დააყენებს...

გვ.8,9

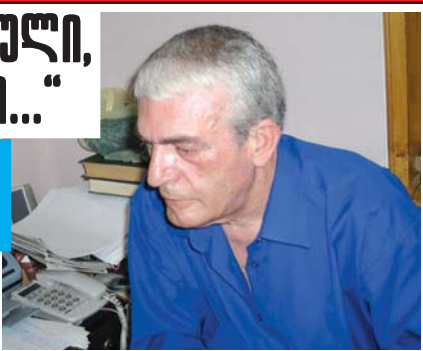
**„სუხარის“ გელი გაიკაფა, ახლა კარგოვილის ჯაიია...
სანგრიდან დანახული ღამის სხინვალი
აბხი, ბაბხი, პლი დეკუბაბხი!**

„მე არა ვარ ვალდებული, გავჩუქდე და ვიბყვი...“

„თუ ამას
შეთანხმება ჰქვია“

გვ.5,6

როგორც შიდა ქართლის, ასევე ფო-
თის ხელმძღვანელობას ბევრ უხერხულ
კითხვაზე მოუწევს პასუხის გაცემა.

მსოფლიოს №1 გეროლისტი სპანუკად ლაპარაკობს(!)

გვ.20

„Ń -ის
გენერლები
მოდოდნენ
ჩემთან
სურათის
გადასაღებად“

„გზაზე ერთი წუთით გვი-
ან ან ადრე რომ გადავსუ-
ლიყავი, ჩემი ცხოვრება სხვა-
ნაირად წარიმართებოდა...“

სერგეი შაგა აჩის ყველაზე ანგიაკრული ფიგურა სპარაკონსულ სელისულაგაუ

არძინა და რაულ ზაჯინა ბავშვობის
მეგობრები არიან, ემერაში ერთად იზრდე-
ბოდნენ. ეს აძლევს არძინას უფლებას,
ენდოს ამ კაცს. ამასთან, ზაჯინა არ ცუდუნის
არც გუდაუთელთა და არც ოჩამჩირელთა
ბანაკს, რომელთა შორის ანტაგონიზმი
ყოველთვის არსებობდა.

31 ივლისის თბილისის რესპუბლიკურ
საავადმყოფოში სამკურნალოდ ჩამოიყვანეს
სეპარატისტების საბაჟო კომიტეტის საკა-
რანტინო სამსახურის ყოფილი თანამშრო-
მელი გენადი ჩირიგა, რომელსაც ჩამოჰყვა
ქართველი მეუღლე სვეტლანა აქირთავა.
ეს კაცი დღეს მძიმედ არის ავად, ამიტომ
აგრესიის გამოძვლავება უზნეობა იქნეო-
და. როცა გამოკეთდება გენადი ჩირიგა,
მასთან რამდენიმე საკითხი გვაქვს გასარკვევი,
რა თქმა უნდა, პროცესუალური ნორმების
დაცვით.

გვ.13

„ბოევიკი ჩირიგა როცა
გამოკეთდება, მასთან
რამდენიმე საკითხი
გვაქვს გასარკვევი“

გვ.11

უზანაესა სისარგულთ გაგვიღო კარი

„გვიყვარხარ
საქართველო და
გვინდა შენი ვიყო“

„ქართველობა იოლი რამ არ არის. ბეწვის ხიდზე
სიარულით არის. არაფერი არ უნდა შეგეშალოს“,
— ასეთია ფერდინანდი ზოსროშვილის მორალი...
„აქედან რომ გადავდგომ, ჩემი წინაპრების სულები
დამიფარავენ და მიწაზე უწებელი დავალ. ეს მარ-
თლა დიდი რამე აგიშენებიათ, ქართველებო...
ჩვენი წინაპრები თავადები ყოფილან, მიწა და
მამული გვქონია კახეთში. ნოთუ მათ შთამომავალი,
სულით ხორცად ქართველს, აქ, სადაც ათასი უცხო
ჯურისა ჰყავთ შეფარებული, უარს მეტყვიან“.

მესაპარტის აზრით:

ჩესნებისგან პროპოკსიივს კიდე ველოდავით

გვ.5

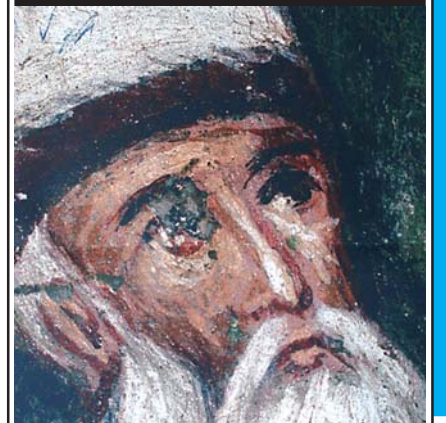
„კოკოშინმა მუსტად იცოდა,
რომელ ტერიტორიაზე
და რა დროს ესროდნენ
მის მანქანას“

ამიტომაც გადაუხვიეს მთავარი მა-
რშრუტიდან და თავდასხმის ინსცენირება
იმ ტერიტორიაზე მოხდა, რომელსაც
ქართული მხარე ვერ აკონტროლებს.
გვემა მარტვი იყო, მაგრამ კარგად მოფ-
იქრებული. კოკოშინის სიცოცხლეს სა-
ფრთხე არ ემუქრებოდა. რუსეთის დუ-
მას კი საბაბი ეძლეოდა, მთელი მსო-
ფლიოს გასაგონად გაეკეთებინა გა-
ნცხადება საქართველოს ხელისუფლების
მიერ გამოწვეულ დესტაბილიზაციაზე.

„უკვე ისა ალარ გვანძივს, რომ სეალზე ღღესვე გავიქრათ სელი“

გვ.12

„ამ ვანდალიზმით მგერი
მიზნად ისახავდა ჩვენი
ურთიერთობების დამაბვას
საბერძნეთსა და ისრაელთან“

გვ.20 გვ.11 გვ.13 გვ.8,9 გვ.5,6 გვ.20 გვ.12

საქართველო პაპაშვილი ივანე

საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი ისრაელში წარმატებული ვიზიტით კმაყოფილი აჭარას ეწვია, სადაც იგი რეგიონის მაღალმთიან ბეშუმში ტრადიციულ სახალხო დღესასწაულს, შუამთობას დაესწრო. დღესასწაული საზაფხულო იალღებზე იმართება, სადაც მოსახლეობა მხოლოდ ზაფხულობით ცხოვრობს. ბეშუმში პრეზიდენტის პატივსაცემად გამართულ დოღში საქართველოს ყველა კუთხის წარმომადგენელმა მიიღო მონაწილეობა. აჭარელთა ტრადიციულ დღესასწაულზე წარმოდგენილი იყო ხულოს რაიონის 11 საკრებულოს მენარმეთა ნამუშევრები. სანამ პრეზიდენტი შუამთობას ზეიმობდა, შს მინისტრმა, ირაკლი ოქრუაშვილმა სვანეთი მოინახულა. ამგვარი გადამწყვეტილება მინისტრმა ცხინვალიდან დაბრუნების შემდეგ მიიღო. ოქრუაშვილის აზრით, ზაფხულში, როდესაც საზღვართან, გზის რთულ მონაკვეთებზე გადაადგილების პრობლემა აღარ არის, რეგიონი მეტ ყურადღებას მოითხოვს. შესაძლოა, სვანეთში მინისტრის ვიზიტი რუსეთის ოფიციალური წრეების მუდმივმა პრეზიდენტიმაც განაპირობა და ოქრუაშვილმა გადაწყვიტა, თავისი თვალთ ენახა, თუ როგორ არ არსებობს ჩქენი ტერიტორიების სვანეთის მხრიდან საზღვარზე შემოსვლის შესაძლებლობა.

პკლის თავე სასარგებო კითხვა

31 ივლისს ქართულ-ოსური კონფლიქტის მოგვარების ოთხმხრივი ჯგუფის შეხვედრაზე გადაწყდა, რომ თამარაშენის ცხინვალთან დამაკავშირებელ უბანში დამატებითი ბლოკპოსტი გაიხსნება. ამავე დღეს სახელმწიფო მინისტრის, გოგა ხაინდრაყასა და შს მინისტრის, ირაკლი ოქრუაშვილის ე. წ. სამხრეთ ოსეთის დე ფაქტო ხელისუფლების წარმომადგენლებთან შეხვედრისას გადაწყდა, რომ შემოვლითი გზის გამოყენებაში მხარეები ერთმანეთს ხელს არ შეუშლიან. ირაკლი ოქრუაშვილის განცხადებით, ქართული მხარე მზად არის ნებისმიერ პროვოკაციას საკადრისი პასუხი გასცეს: „შევთანხმდით იმაზე, რომ ცხინვალის შესასვლელში, ბლოკპოსტზე, სადაც ახლა მხოლოდ ოსები დგანან, დადგებიან ქართველებიც და რუსებიც. ბლოკპოსტი იქნება მანამ, სანამ არ დაერწმუნდებით იმაში, რომ ოსები აღარ ისვრიან. იმედია, ოსები შეიგნებენ, რომ პროვოკაციას აზრი არა აქვს და საკუთარ შეიარაღებულ ძალებს გააკონტროლებენ“. ზოგიერთ საკითხზე შეთანხმების მიუხედავად, ოსური მხარის საქციელი მგლის თავზე სახარების კითხვას ჰგავდა. ოთხმხრივი შეხვედრის დროს ცხინვალის გარეუბანში სროლის ხმა ისმოდა. ოსები ქართველების მიმართულებით ისროდნენ 1-ელი აგვისტოს ღამითაც, რის შედეგადაც მსუბუქად დაიჭრა ორი ქართველი. სეპარატისტები სროლის დაწყებას ქართულ მხარეს აბრალებენ. მომხდარზე პასუხისმგებლობას არც რუსი სამშვიდობოები იღებენ.

„არსებობს მესამე ძალა, რომელიც სამხრეთ ოსეთის ტერიტორიაზე მხარეთა შორის კონფლიქტის პროვოცირებას ახდენს“, — განაცხადა 1-ელ აგვისტოს რუსეთის სამშვიდობო ძალების მეთაურმა, გენერალმა ნაზზდოროვმა (ალბათ თავის თავს და რუსეთს გულისხმობდა). მისი თქმით, 1-ელი აგვისტოს ღამის ინციდენტი სწორედ მესამე მხარის პროვოცირებულია.

პრეზიდენტი სროლას კრკალავს

საქართველოს ხელისუფლებამ ქართულ-ოსური კონფლიქტის ზონაში სამხედრო დაპირისპირების თავიდან აცილების სპეციალური გეგმა შეიმუშავა.

სამუშაო შეხვედრაში მონაწილეობდნენ უშიშროების მინისტრი ვანო მერაბიშვილი, თავდაცვის მინისტრი გიორგი ბარამიძე, კონფლიქტების მოგვარების საკითხებში სახელმწიფო მინისტრი გოგა ხაინდრაყა და გენერალური შტაბის ხელმძღვანელი გივი იუჯურიძე.

იუჯურიძის თქმით, საქართველოს ძალოვანი უწყებების მინისტრებს ქართულ სოფლებში განლაგებული ქვედანაყოფებისთვის ბრძანება აქვთ გაცემული ცეცხლის გაუხსნელობის შესახებ. მისივე განმარტებით, ოსური მხარის მიერ ცეცხლის გახსნის შემთხვევაში, მთელი პასუხისმგებლობა კონფლიქტის ზონაში განლაგებულ სამშვიდობო ძალებს დაეკისრება.

იუჯურიძის განცხადებით, ქართულ ძალოვნებს ძალის გამოუყენებლობის მოთხოვნით საქართველოს პრეზიდენტმა მიმართა. სწორედ მან შეასრულა გადამწყვეტი როლი იმ სპეციალური გეგმის შემუშავებაში, რომელიც კონფლიქტის ზონაში ვითარების განმუხტვას შეუწყობს ხელს.

ღაუჯაქოთ ივანოვს?!

რუსეთის უშიშროების საბჭოს მდივანი იგორ ივანოვი თბილისისა და ცხინვალის ხელმძღვანელობას შეხვედრის გამართვისა და მხარეთა შორის არსებულ პრობლემებზე მოლაპარაკებების დაწყებისკენ მოუწოდებს.

ივანოვის განცხადებით, რუსეთი სამხრეთ ოსეთის კონფლიქტის ზონაში არსებული ვითარების განმუხტვითაა დაინტერესებული, რის გამოც მხარეებს მოუწოდებს „არ გადადონ მოლაპარაკებები და დროულად მიიღონ ერთობლივი გადაწყვეტილებანი“.

ივანოვის მტკიცებით, რუსეთის ფედერაციას კონფლიქტის მოსაგვარებლად დიდი პოლიტიკური არსენალი აქვს და იგი ყველა ღონეს მიმართავს საიმისოდ, რომ ვითარება უარესი სცენარით არ განვითარდეს.

კითხვაზე, თუ რამდენად რეალურია სამხრეთ ოსეთის რუსეთის ფედერაციაში გაერთიანება, რუსეთის უშიშროების საბჭოს მდივანი ივანოვი პასუხობს, რომ „თეორიულად არაფერია გამორიცხული“(!), მაგრამ მას ამ იდეის პრაქტიკული განხორციელება ძნელად წარმოუდგენია.

ივანოვი კატეგორიულად უარყოფს გავრცელებულ მტკიცებას იმის თაობაზე, რომ რუსეთი სამხრეთ ოსეთთან დაკავშირებით ორმაგი სტანდარტებით მოქმედებს. მისი თქმით, „რუსეთის ხელისუფლება ყოველთვის აღიარებდა საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობასა და სუვერენიტეტს“. მისივე თქმით, ამჟამად მოსკოვი და თბილისი აქტიურად მუშაობენ საქართველოსა და რუსეთს შორის ხელმოსაწერ ხელშეკრულებაზე, რომელშიც დაფიქსირდება რუსეთის პოზიცია.

სასაქონო ნახვალ კოვკაიწავს იოსოვენ?!

ქართულ-ოსური კონფლიქტის მოგვარების საკითხებში სამხრეთ ოსეთის თვითგამოცხადებული რესპუბლიკის პრეზიდენტის, ედუარდ კოკოითის წარმომადგენლის, ვაჟა ხაჭაპურიძის განცხადებით, ხორბლის მოსავლის აღებაში კომბაინებით დახმარების თხოვნით სამხრეთ ოსეთის დე ფაქტო ხელისუფლებამ საქართველოს მთავრობას ოფიციალურად მიმართა.

მისივე თქმით, საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის მინისტრის, დავით შერვაშიძის ხელშეწყობით, ქართული მხარის მიერ ხორბლის მოსავლის ასაღებად გამოყოფილ 3 კომბაინს ცხინვალში ჩაიყვანენ.

ხაჭაპურიძის განმარტებით, ოსურ მხარეს საქართველოს მთავრობისთვის კომბაინებით დახმარების მეგობრული თოვნით სურდა დაემტკიცებინა, რომ „ქართველებთან ომი არ უნდა და საქართველოს ხელისუფლებასთან საქმიანი ურთიერთობების მოწესრიგების მომხრეა“. ამაზე იტყვიან, ფიცი მწამს, ბოლო მაკვირვებსო — ყოველლამე ტყვიებს გვიშენენ და თან გაიძახიან, მეგობრობა გვინდაო...

ატაჩის მოაქროვა პევა

აჭარის უმაღლესმა საბჭომ სახელობითი კენჭისყრით, ოცდასამი ხმით ორის წინააღმდეგ, აჭარის მთავრობის შემადგენლობა დაამტკიცა. ყველასთვის მოულოდნელად, ჯანდაცვის მინისტრი კობა ხაბაზი გახდა, სოფლის მეურნეობის მინისტრის პოსტი ედვარდ ფუტყარაძეს ერგო, განათლების მინისტრად ალექსანდრე გეგენავა დაამტკიცეს, ეკონომიკის და ფინანსთა მინისტრი კი ლევან ვარშალომიძის მეგობარი ალექსანდრე ბუჯანიძე გახდა.

მინისტრობის კანდიდატებს კენჭი ცალ-ცალკე უყარეს, რის გამოც ოპოზიციამ პროტესტის ნიშნად კენჭისყრაში მონაწილეობა არ მიიღო. ოპოზიციისთვის განსაკუთრებით მიუღებელი აღმოჩნდა მრავალი პოსტისთვის დანუწებული კობა ხაბაზისა და აჭარის კულტურული წრეებისთვის უკვე სკანდალურად ცნობილი ალექსანდრე გეგენავას კანდიდატურები.

აჭარის უმაღლესი საბჭოს სხდომის დღის წესრიგში კიდევ ორი საკითხია — აჭარის კონტროლის პალატის თავმჯდომარედ ანზორ ზოიძის დამტკიცება და დადგენილების განხილვა, რომელიც აჭარაში მოქმედი შვიდი კულტურული ცენტრის გაუქმებას ისახავს მიზნად. მათი გაუქმების შემთხვევაში კი ალბათ ბათუმში მორიგი საპროტესტო აქციები დაიწყება.

პოსკოვი პუნაზავს რკინიგზას პაუთავს

რუსეთის რკინიგზელები დროს არ კარგავენ — სოხუმი-ფსოუს სარკინიგზო გზის ფსოუს მონაკვეთზე სარემონტო სამუშაოების ჩასატარებლად მათ 20 ვაგონით განძელები ჩაიტანეს. აღნიშნულ მონაკვეთზე სარემონტო სამუშაოებს რუსეთის მხარე აფხაზეთის ე.წ. მთავრობასა და ჩრდილო კავკასიის რკინიგზის ხელმძღვანელობას შორის მიღწეული შეთანხმების საფუძველზე განახორციელებს.

2003 წელს სოჭში პრეზიდენტ პუტინსა და შევარდნაძეს შორის აფხაზეთთან დაკავშირებით მიღწეული შეთანხმების თანახმად, რუსეთისა და საქართველოს მთავრობების დონეზე სოჭი-თბილისის სარკინიგზო მონაკვეთის აღსადგენად აჭაზური ხელისუფლების წარმომადგენელთა მონაწილეობით სამთავრობო კომისია შეიქმნა, თუმცა ამ კომისიის ფარგლებში მოსკოვსა და თბილისში გამართული სამუშაო სხდომები უშედეგოდ დასრულდა.

ქართული მხარის აფხიზეთში მოთხოვნის მიუხედავად, აფხაზურმა მხარემ რკინიზის აფხაზეთის მონაკვეთზე სარემონტო სამუშაოების ჩატარებაში ქართველების მონაწილეობაზე კატეგორიული უარი განაცხადა. მოსკოვი და სოხუმი კი სოჭი-სოხუმის სარკინიგზო მონაკვეთზე სარემონტო სამუშაოების აღდგენის საქმეში თბილისის გარეშე უკვე მეორე წელია თანამშრომლობენ.

საპრეზიდენტო თუ აკრესორაჟი

გალის რაიონის სოფელ ნაბაკევეში რუსეთის სამშვიდობო ძალების მე-9 საგუშაგოს ჯარისკაცებმა სრულიად უმიზეზოდ ცეცხლი გაუხსნეს და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენეს ზუგდიდის რაიონის სოფელ ზურჩაში მცხოვრებ მამა-შვილს, ნოდარ და ბეჟან ესვაიებს, როდესაც ისინი საკუთარი ნაკვეთიდან შინ ბრუნდებოდნენ. ესვაიები რუსებს ნაბაკეველი მოსახლეობის დახმარებით გადაურჩნენ. ნაბაკეველთა თქმით, რუსი სამშვიდობოები ქართველების მიმართ ყოველთვის აგრესიულობით გამოირჩევიან. როგორც ესვაიები ამბობენ, რუსი ჯარისკაცები მოვრალეები იყვნენ.

ნათელაშვილი აპიურავს

საქართველოს ლეიბორისტული პარტიის თავმჯდომარე შალვა ნათელაშვილი მოსკოვში სახელმწიფო სათათბიროს დსთ-ის საკითხთა კომიტეტის წარმომადგენლებს შეხვდა. საუბრის ძირითადი თემა ცხინვალის რეგიონში არსებული რთული პოლიტიკური ვითარება გახდა.

შალვა ნათელაშვილი შეხვო რუსეთის სახელმწიფო სათათბიროს მიერ ცხინვალის რეგიონთან დაკავშირებით მიღებულ გადაწყვეტილებას და აღნიშნა, რომ „ეს არის არაობიექტური ხედვა, რაც არ ასახავს ისტორიულ რეალობას და ასეთი ქმედებები ხელს უშლის არა მარტო კონფლიქტის მოგვარებას, არამედ ორ ქვეყანას შორის ურთიერთობების გაუმჯობესების შესაძლებლობას“. ნათელაშვილმა დააფიქსირა, რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობა ხელშეუხებელია. მხარეებმა შეხვედრისას აღნიშნეს, რომ კონფლიქტის დარეგულირება აუცილებელია ორმხრივი დიალოგის ფარგლებში და მისი მოგვარების მშვიდობიან გზას ალტერნატივა არ გააჩნია. მხარეებმა გამოთქვეს სურვილი, შეიქმნას მრგვალი მაგიდა, რომლის მუშაობაშიც მონაწილეობას მიიღებენ რუსეთისა და საქართველოს ინტელიგენციის წარმომადგენლები, საზოგადო მოღვაწეები. ამ ფორმატის პირველი შეხვედრა, სავარაუდოდ, სექტემბერში, თბილისში ჩატარდება.

ნათოვსაღანი პიუპელოვანი, პაპრაჟ...

საქართველო ამერიკის სერიოზული პარტნიორია ტერორიზმის წინააღმდეგ გლობალურ ომში და ამისათვის აშშ საქართველოს უდიდეს მადლობას უხდის, — განაცხადა ამერიკის სახელმწიფო მდივნის მეორე მოადგილემ, ელიზაბეტ ჯოუნსმა საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარესთან ერთსაათიანი დახურული შეხვედრის შემდეგ.

ჯოუნსის თქმით, ამერიკა მხარს უჭერს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას და მიაჩნია, რომ ქვეყანაში არსებული შიდაკონფლიქტები პოლიტიკური დიალოგის გზით უნდა გადაწყდეს. ამასთან, მისი თქმით, აშშ განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებს ეუთოს როლს საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული კონფლიქტების მოგვარების საკითხში.

სამხრეთ ოსეთში არსებული ვითარების განხილვის გარდა, ელიზაბეტ ჯოუნსის საქართველოში ვიზიტის მიზანს ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის ნავთობსადენის მშენებლობის საკითხების განხილვა წარმოადგენს და მისი განმარტებით, ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის ნავთობსადენისა და შაჰ-დენიზის გაზსადენის მშენებლობის დასრულება საქართველოს ენერგეტიკულ დამოუკიდებლობას უზრუნველყოფს. თავის მხრივ, ნინო ბურჯანაძემ საქართველოს პარლამენტის სახელით მადლობა გადაუხადა ელიზაბეტ ჯოუნსს „ვარდების რევოლუციის“ პერიოდში აშშ-ის მიერ საქართველოს მხარდაჭერისთვის და განაცხადა, რომ ბაქო-თბილისის-ჯეიჰანის ნავთობსადენის მშენებლობა უმნიშვნელოვანესი საქართველოში ვერანაირი პროექტი ვერ განხორციელდება ქვეყნის რომელიმე რეგიონის ეკოლოგიური უსაფრთხოების ხარჯზე. ბურჯანაძე იმედოვნებს, რომ ნავთობსადენის მშენებლობა საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე განხორციელდება.

ატაჩის ბელაჟიზი პა ღაიხარევა

აჭარის ტელევიზიის შესაძლო დახურვასთან დაკავშირებით ატეხილი მითქმა-მოთქმის გამო კომენტარი აჭარის მთავრობის თავმჯდომარემ, ლევან ვარშალომიძემ გააკეთა. მისი თქმით, ტელეკომპანიას ჯერჯერობით, დახურვის საფრთხე არ ემუქრება, თუმცა ფრანგულ კომპანია „გლობ კასტთან“ დადებული ხელშეკრულების შესწავლა მიმდინარეობს, რომელიც აჭარის მთავრობას დაუყოვნებლივ სთხოვს აჭარის ტელევიზიის მუშაუნებლობის კონსოლიდირებულ თანამგზავრით გავრცელების საფასურის გადახდას. ლევან ვარშალომიძის განცხადებით, „გლობ კასტს“ აჭარის მთავრობამ ყოველთვიურად 200 ათასი ევრო უნდა გადაუხადოს, მაშინ როცა სხვა ტელეკომპანიები, რომლებიც თანამგზავრით მუშაუბლობენ, ყოველთვიურად მხოლოდ 27 ათას დოლარს იხდიან. ვარშალომიძის განმარტებით, აჭარის მთავრობას ხელშეკრულება „გლობ კასტთან“ 2006 წლამდე ჰქონდა გაფორმებული. თუ აჭარის მთავრობა დაარღვევს ხელშეკრულებას, მან 11 მილიონი ევრო უნდა გადაიხადოს, ხოლო 4 მილიონი ევრო ჯარიმის სახით დაფაროს. ცხადია, 11 ან 4 მილიონის გადახდას ისევ 200 ათასი ევროს გადახდას ამჯობინებენ.

„კაჰასიას“ „პაჟი ღაჰაელი“ გაღაჟაჟა

ფიქრია ჩხირაძის განცხადებით, „ხელისუფლებას განსხვავებული აზრის ატანა აღარ შეუძლია. ტელეკომპანია „კავკასია“ განსხვავებული, გამოკვეთილი პოზიციის ტელევიზიაა, რომელიც საქართველოს ხელისუფლებას გუდნრუკს არ უშვებს, ხელისუფლება კი მას ფინანსური ხერხებით ებრძვის“. მისი აზრით, დამოუკიდებელ მედიაზე მიზანმიმართული ზეწოლა სულ უფრო თვალსაჩინო ხდება. „ხელისუფლება სასამართლო გადაწყვეტილებებს უგულბედეყოფს და ტელეკომპანიას განერილი სქემის მიხედვით თანხის გადახდის შესაძლებლობას არ აძლევს“.

ტელეკომპანია „კავკასიას“ ქონების დაყადაღება ემუქრება. 28 ივლისს ამ გაფრთხილებით ტელეკომპანიის ოფისში სააღმსრულებლო დეპარტამენტის წარმომადგენლები გამოცხადდნენ. საქმე ეხება იმ 12 ათას ლარს, რომელიც „კავკასიას“ ტელე-რადიოცენტრისა მართებს. როგორც „კავკასიის“ ხელმძღვანელობა განმარტავს, კომპანია ტელე-რადიოცენტრს გადასახადს სასამართლოს მიერ დადგენილი წესით, ყოველთვიურად უხდის, რისი დამატატურებელი დოკუმენტაციაც აქვთ. თუმცა აღმსრულებლები ტელეცენტრის წერილის საფუძველზე კომპანიის აპრილის თვის დავალიანების გადაუხდელობას ედავებიან და მის დასაფარად 2 აგვისტომდე აძლევენ ვადას. კომპანიის ხელმძღვანელობა ყოველივეს „ხელისუფლების შეკვეთად“ აფასებს.

სანაიას საჟამ გრკაულვა

საქართველოს გენერალური პროკურატურა ჟურნალისტ გიორგი სანაიას ოჯახის მოთხოვნას, საქმის დამატებით გამოძიებაში დაბრუნების შესახებ, მხარდაჭერას უტყდაღებს.

გენერალური პროკურორის მოადგილს, კახა კობერიძის თქმით, იმ შემთხვევაში, თუკი უზენაესი სასამართლოს საკასაციო პალატა დააკმაყოფილებს დაზარალებული მხარის მოთხოვნას მკვლელობის ხელახალ გამოძიებაში დაბრუნების შესახებ, გენერალური პროკურორი მზად არის პირადი კონტროლი დაანესოს ამ საქმეზე. 30 ივლისს საოლქო სასამართლომ ძალაში დატოვა გლდან-ნაძაღაღების რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილება ჟურნალისტ გიორგი სანაიას აფექტურ მდგომარეობაში მკვლელობისა და ბრალდებულ გრიგოლ ხურცილავასთვის 13-წლიანი ვადით თავისუფლების აღკვეთის შესახებ. სასამართლოს ამ გადაწყვეტილებას სანაიას მეუღლე ხათუნა ჩხაიძე აპროტესტებს და საქმის ხელახალი გამოძიების მოთხოვნით. მის უზენაეს სასამართლოში გასაჩივრებას აპირებს.

ქარეზიკაჟა „ღაიწის პიკი“ ღაიყკავს

ქართველმა ალბინისტებმა „ლეონის პიკი“ დაიპყრეს. 25-მა მთამსვლელმა წარმატებით დაასრულა ოპერაცია პაშირზე. მწვერვალზე ასვლა ცამეტმა ალბინისტმა შეძლო, მათ შორის არის ლიკა ნოზაძეც. ლიკა ქართველ მთამსვლელ ქალთაგან პირველია, ვინც ზღვის დონიდან 7000 მეტრზე ავიდა. ჯგუფში ლიკა ერთადერთი ქალი იყო. ქართველი მთამსვლელები თბილისში ამ დღეებში დაბრუნდებიან.

მკითხველის პრემია	*	მკითხველის პრემია
ეს თქვენი გაზეთია და რადგან ასეა, „კვირის პალიტრის“ ჟურნალისტებს თქვენ ანიჭებთ ყოველკვირეულ პრემიას. შეაფასეთ ამ ნომრის მასალემა, აღნიშნეთ რეაქტივის ქეთარიში თქვენი აზრით, ნომრის საუკეთესო ჟურნალისტური ნამუშევარი.		
ამ მასალას ავსრთავს, რომელიც ყველაზე მეტ ხმას მიადებს თქვენგან, მკითხველის სახელით, რედაქცია პრემიას — 25 ლარს გადასცემს, II ადგილზე გასულ ჟურნალისტს გადაეცემა 20 ლარი , III ადგილის მფლობელი კი მიადებს პრემიას — 15 ლარს . გამარჯვებულ ჟურნალისტთა კინაობას მომდევნო ნომერში შეიტყობთ. (რეაქტივის ქეთარი <i>სხ. 35-ე გვერდზე</i>).		
წინა ნომრის მკითხველის პრემიის შედეგები ასეთია:		
1. ვაჟა გაგაშელი — „ამ დღეს პირველად დაიძრა საქართველო!“ — 82 ხმა		
2. ზეზაღ ჩაკვეტაძე — „კატასტროფის პირას მისული ქართული ფრესკები სასწრაფოდ შევლას ითხოვენ“ — 62		
3. ირაკლი ალადაშვილი — „სამხედრო თემაზე“ — 37		
პირველი პრემია — 25 ლარი კვლავ გადაეცემა ვაჟა გაგაშელს , მეორე — 20 ლარი — ზვიად ჩაჰმიტაძეს , მესამე — 15 ლარი — ირაკლი ალადაშვილს .		
<i>„მკითხველის პრემიის“ მფლობელები 352-მა რესპონდენტმა გამოავლინა</i>		

საქართველოს პრეზიდენტი განაგრძობს საერთაშორისო ასპარეზზე აქტიურობას — თუმცა გულზელდაკრეფილი არც ჩვენი მეგობარ-მეზობელი სახელმწიფოები არიან. იმ დროს, როდესაც სააკაშვილი თეთრ სახლში კოლინ პაუელს და კონდოლიზა რაისს ხვდებოდა, საქართველოს საპარო სივრცე რუსულმა სამხედრო თვითმფრინავებმა დაარღვიეს, თანაც არაერთგზის. როგორც ჩანს, რუს პილიტებს პაერში „მხარი ეცვალათ“ და საზღვარი შემთხვევით გადმოკვეთეს, ან „ცუდ რუსეთს“ (მოგეხსენებათ, არსებობს „კარგი რუსეთიც“) სურდა, სააკაშვილისთვისაც და ამერკვლებისთვისაც მრისხანედ მიეჩინებინა — კრემლი კავკასიაში ძველებურად მბრძანებლობს, აკეთებს იმას, რაც უნდა და როცა უნდაო. ასეა თუ ისე, პირველ შემთხვევაში პუტინს სამხედრო ავიაციის, მეორე შემთხვევაში — გენერალიტეტის გადახალისება მოუწევს. თუმცა საეჭვოა, ან ერთი, ან მეორე საქართველოს გულისთვის ჩაიდინოს...

მიზელი სააკაშვილს უცხოეთში ვიზიტები ისე გაუგრძელდა, რომ თბილისში ლამის სტუმრად ჩამოდის ხოლმე. რასაკვირველია, ძალიან კარგია საქართველოს იმიჯსა და პრესტიჟზე ზრუნვა, საზღვარგარეთ მცხოვრები ქართველების ნუგეშისცემა და მათი სამშობლოს სამსახურში ჩაყენება, მაგრამ ნებისმიერი საერთაშორისო წარმატების მიღმა მთავარი ხომ მაინც საქართველოა, ყველაფერი ხომ საქართველოსთვის და საქართველოს სახელით კეთდება?

სანამ საქართველოს პრეზიდენტი ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივანს, კოლინ პაუელს, ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენის გეოპოლიტიკურ-სტრატეგიულ-ენერგეტიკულ მნიშვნელობაზე, ერაყში და ცხინვალის მისადგომებთან გართულებულ ვითარებაზე და ყველაფერში მოსკოვის შესაძლო გავლენასა და წვლილზე ესაუბრებოდა, ბათუმის ერთ-ერთი უბნის საბინაო-კომუნალური მეურნეობის თავმჯდომარე აჭარის საგზაო პოლიციის ყოფილ უფროსს 50 ათას დოლარს სცინცლაგდა, გორის გაზეთის რედაქტორს ადგილობრივი სამართალდამცველები პოლიციაში ადამიანის უფლებათა „სრული დაცვითა“ და პანჩურებით მიაბრძნებდნენ, ფოთის ტელევიზიის ტექნიკა კი ჯერ არნახული, რევოლუციური შემართებითა და გულმოდგინებით იმარცხებოდა. ქუთაისში წინა კვირაში აქცია დათხოვნილმა პოლიციელებმა გამართეს, მერე დაზარალებულმა მძღოლებმა — როგორც ჩანს, თუნდაც მექრთამე, მაგრამ მაინც პოლიციის გარეშე დარჩენილი ადგილობრივი დამნაშავეებისთვის „მარშუტკების“ ლამის მასობრივად გატაცება ახალი სახელმწიფოებრიობის იდეაზე უფრო მიმზიდველი აღმოჩნდა...

ბათუმური გამომავლის გამოაშკარავებს საქართველოს უშიშროების მინისტრმა საგანგებო პრესკონფერენცია მოუძღვნა და ამაყად დასძინა, — დამნაშავე ხელისუფლების ან ნაციონა-

თუ დევნილები გაჯიუტდებიან და შეთავაზებულ პირობას არ დათანხმდებიან, დედაქალაქის ხელმძღვანელობა დილემის წინაშე აღმოჩნდება: თუ ინვესტორებისგან თანხის გამრდას მოითხოვს, მაშინ რა პასუხს გასცემს ამავე ქალაქის მკვიდრთ, რომლებმაც მიწისძვრის გამო სახლ-კარი დაკარგეს და კომპენსაცია დღემდე არ მიუღიათ — პირიქით, მათ ხელკეგებითაც გაუმასპინდლდნენ. მაგრამ თუ „იერიასაც“ ანალოგიური მეთოდით, ანუ ხელკეგებით დაცლიან, მაშინ მოვლენებს სულ სხვა სარჩული დაედება და ეს გამოუსწორებელი პოლიტიკური შეცდომა და დანაშაული იქნება. ისევე ამ დევნილებს უნდა ჰყავდეთ ისეთი ლიდერები, ხელმძღვანელები, რომლებიც დაარწმუნებენ, რომ ქვეყანას დახმარება და გაგება მათი მხრიდანაც სჭირდება. მეგისმეგის მოთხოვნაც არ შეიძლება — იმ ხალხმა რაღა დააშავა, ვინც პერიფერიაში ცხოვრობს და ცენტრში ბინა არა აქვს?

ლური მოძრაობის წარმომადგენელი კი არა, რიგითი საყოფაცხოვრებო მოხელე იყო. აბა, ნამეტანი ჯანსაღი სიტუაცია შექმნილა აჭარაში — ასეთი რა შიში ითვისდა, რომ „კომუნალკის“ თავმჯდომარე ავტონომიის საგზაო პოლიციის ყოფილ უფროსს ატერორებს...

გორელი გაზეთის რედაქტორი მცირე ხნის შემდეგ გამოუშვეს. დაკავების მიზეზებსა და მიზეზებზე აღარც თვითონ ძრავს კრინტს და აღარც პოლიციელები იღებენ ხმას. რასაკვირველია, ბრალდებულის დადგენა პროკურატურისა და სასამართლოს პრეროგატივა გახლავთ, მაგრამ რა ვუყოთ ძალიან მარტივ შევითხვას, რომელი — ბევრ ჩვენს თანამოქალაქესაც გაუჩნდებოდა — თუ ადამიანი დასაჭერია, რატომ უშვებს და თუ გამოსაშვებია, რატომ იჭერ? ვინ აგებს ყოველივე ამაზე პასუხს?

თუკი სურვილი დემოკრატიული სახელმწიფოს შენებისა, მხოლოდ შირმა და სატყუარა არ არის, მაშინ კანონი ყველასათვის კანონი უნდა იყოს — ჟურნალისტისთვისაც, ხელისუფლებისთვისაც და უბრალო მოქალაქისთვისაც. მოკლედ, უკვე ყველაფრიდან ჩანს, რომ რეჟოლუციის შემდეგ არჩეულ გზაზე ვაკე ადგილი დასრულდა და აღმართი თანდათან ციცაბო ხდება — ამ დროს კი დიდსა და პატარას ერთნაირად გვმართებს გამბედაობაც, დაფიქრებაც და წონასწორობის დაცვაც... ამიტომაც, ჩვენს რეალობასა და მომავალზე მსჯელობა ამჯერად ცნობილ ფსიქოლოგთან, აკადემიკოს **შოთა ნადირაშვილთან** გადავწყვიტეთ:

— **პრეზიდენტის ანერგიაში ვიზიტს საქართველოში რუსი მფრინავების „დეზეგმები“ ვიზიტი დაემთხვა ან დაამთხვია. როგორც ჩანს, მოსკოვი კავკასიის დაპარტახს იოლად არ შეეგუება და არც ჩვეულ „ფინტებს“ იშლის.** — რასაკვირველია, ეს ფაქტორი მოქმედებს, მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ საქართველო თანდა-

თან მკვიდრდება საერთაშორისო არენაზე, როგორც დამოუკიდებელი სუბიექტი. ბოლო ხანს უფრო მკაფიოდ მჟღავნდება, რომ ჩვენს ქვეყანასაც შესწევს უნარი, გავლენა იქონიოს საერთაშორისო პროცესებზე. ამას ხედავს რუსეთი და ეს სინამდვილე დროთა განმავლობაში კიდევ უფრო ნათლად წარმოჩნდება. სწორედ ამას უნდა ისახავდეს მიზნად სააკაშვილის ბოლო-დროინდელი, გახშირებული საერთაშორისო ვიზიტები. აზიის, ევროპისა და ამერიკის წამყვან სახელმწიფოთა მეთაურებთან პირისპირ შეხვედრებით ის ცდილობს, მთელ მსოფლიოს და უპირველესად, რუსეთს — დაიანახოს, რომ საქართველოს დამაგვრა, ისეთი ფორმითა და ხერხებით, როგორც ეს ჯერ კიდევ გასულ საუკუნეში ხდებოდა, 21-ე საუკუნეში უკვე შეუძლებელი იქნება. მაგრამ ამ მხრივ მიღწეულმა წარმატებებმა არ უნდა გაგვათამამოს და გაგვყ-

თუ ალაშიანი დასაჭერია, რაზომ უხვია და თუ გაომსაშვებია, რაზომ იჭერ?

ოყოჩოს. ამ პროცესის გააქტიურებას რუსეთის რეაქციის გამწვავება მოჰყვება, რადგან რუსული პოლიტიკური წრეები რაც უფრო აშკარად და მწვავედ დადგებიან ამ რეალობის წინაშე, მით უფრო გაღიზიანდებიან და სრულიად უმართოდ და გაუთვალისწინებელ ხერხებს შეიძლება მიმართონ. ამიტომ, პარალელურად, რუსეთთან ურთიერთობაშიც გარკვეული დიპლომატიური სვლებია საჭირო. ნუ დაგვაგინყდება, რომ არც ისე შორეულ წარსულში, საბჭოთა კავშირის სახით, რუსეთი უდიდეს „ზესახელმწიფოდ“ ითვლებოდა — კავკასიის საკითხში აშკარა მარცხი და დამარცხებულის პოზიცია რუსული პოლიტიკური წრეებისთვის ძალიან ძნელი გადასატანი იქნება და ამან თვით რუსეთში შეიძლება უმართავი პროცესებიც გამოიწვიოს. როგორც ჩანს, ეს შეგნებული აქვთ ამერიკელებსაც და სააკაშვილს და-ჟინებით მოუწოდებენ, მოსკოვთან საერთო ენა გამოიხაოს. ეს არც ისე ადვილი, მაგრამ აუცილებელი და გარდაუვალია. უნდა მოინახოს ისეთი საერთო ინტერესები, რომლებსაც აფხაზეთთან და სამხრეთ ოსეთთან შეხება არ ექნება, რომელთა მეშვეობითაც რუსეთი თავის პატივმოყვარეობას საქარ-

თველოსთან და კავკასიასთან მიმართებაში დაიკმაყოფილებს — ასეთი კი, უპირველესად, ეკონომიკური ურთიერთობების განხრით, ბევარი რამ შეიძლება მოიძებნოს. როგორც გითხარით, სააკაშვილის ქმედება ამ მცდელობის აშკარა განსახიერება — ის ცდილობს, მსოფლიოს წინაშე საერთაშორისო პოლიტიკოსი იმიჯით წარდგეს — მოწინაოს საერთო ინტერესები რუსეთს, ევროპას, აზიასა და ამერიკას შორის, რომლებიც საქართველოში გადაიცემა — ასეთ შემთხვევაში კი საქართველოს საკუთრებაში იქნება აუხდება და უკვე საშუალოდ ჩადგება თავმოყვარე და სრულყოფილ, სუვერენულ სახელმწიფოთა რიგში...

— **სრულყოფილი სახელმწიფოებრიობა სომ სამინაო და საგარეო პოლიტიკურ წარმატებათა ერთობლიობაა. სანამ სააკაშვილი საერთაშორისო ფორმტზე იბრძვის, მისი რჩეული თანაგუნდელეზი სამინაო ფორმტს თავს მაინცდამაინც დიდი წარმატებით ვერ ართმევს. საკადრო პრობლემები და გამოუცდელია განსაკუთრებით ქვედა ემულირებში შეიმჩნევა — სწორად საქმე მეტისმეტი მონდომების გამოც ფუჭდება.**

— მართალია, საგარეო პოლიტიკაში გარკვეულ, მცირე წარმატებას მაინც მიაღწიეთ, მაგრამ სამინაო პოლიტიკაში გატყეობით მძიმე მდგომარეობაა. არადა, საგარეო პოლიტიკა სწორედ ქვეყნის სამინაო, პოლიტიკურ და ეკონომიკურ წარმატებებს უნდა დაეფუძნოს. ჩვენ დღესაც ის პრობლემა გვანუხებს, რაც წლების განმავლობაში გვანუხებდა და რაც ისტორიულად სჭირდებოდა ხოლმე საქართველოს სახელმწიფოებრიობის აღდგენას — მიზანი არ გვაქვს — დეკლარირებული მიზანი და მისი მიღწევის დეკლარირებული მეთოდი. გასული საუკუნის 80-იანი წლების მინურულს საქართველოს ჰქონდა მიზანი — დამოუკიდე-

ბლობის მიღწევა და ამიტომაც დასრულდა წარმატებით. მაგრამ დამოუკიდებლობის აღდგენის შემდეგ დღის წესრიგში სახელმწიფოებრიობის აღდგენა უნდა დამდგარიყო, რაც არ მომხდარა. როგორც ვაჭყოზ, ახალმა ხელისუფლებამ სხვა გზა აირჩია — წარმატებისკენ მოკლე ეტაპებით მიდის და ამ ეტაპების დეკლარირებას ახდენს. სააკაშვილის განცხადებების თანახმად, ამჟამად ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის ეტაპზე ვართ. მაგრამ იმან, რამაც აჭარაში გაამართლა, შესაძლოა, ცხინვალსა და სოხუმში არ გაამართლოს და მოვლენები გაჭიანურდეს. გამოდის, რომ ქვეყანა ფორსმა-ჟორულ მდგომარეობაში დაყოვნდება — მდგომარეობაში, როდესაც ვიღაცას რაღაც უფლებები აქვს, ვიღაცას კი — არა. ნოემბრიდან მოყოლებული, გასული თვეების მოვლენებაც გვიჩვენა, რომ თუ ხელისუფლებას რაიმე სერი-

„საშინაო წარმატება საგარეო-პოლიტიკურ წარმატებაზე ნაკლებმნიშვნელოვანი ნამდვილად არ არის“

რეგიონებში პაგარა, მაგრამ უხვიოდ „კოპირებულ“ სააკაშვილები და ოქრუაშვილები გაჩნდნენ... ამის შედეგად ეს სიმკაცრის გამოჩენა, დაპატიმრება, მერე გამოშვება, ვითომ კეთილკაცად თავის წარმოჩენის მცდელობა... პერიფერიაში საკითხები ისე წყდება, როგორც „საქმეს სჭირდება“ და არა ისე, როგორც კანონი მოითხოვს. ესეც ისევე საერთო ეროვნული მიზნის უქონლობის ბრალია. ყველაფერი ამას ხომ ხალხი ხედავს, ეს ყველაფერი ხომ ამ ცოცხალი ორგანიზმის ცნობიერებაში ილექება.

ოზულის მიღწევა სურს, გარშემო ხალხი უნდა შემოიკრიბოს. ხალხი კი ძალიან სპეციფიკური, ცოცხალი ორგანიზმია, რომელსაც მთლიანობაში ურთიერთობის მისეული ფორმები სჭირდება — მით უმეტეს, თუ მას ეკონომიკურად უჭირს. მხოლოდ ემოციური გამოსვლებით ხალხს გვერდით დიდხანს ვერ გაიჩერებ, თუ კონკრეტული, დიდი მიზანი არ დაუსახე და არ დაარწმუნე, რომ ამ მიზნის მისაღწევად დიდი და პატარა ერთნაირად გაიჭირვებს და კანონი ყველასთვის კანონი იქნება. როდესაც ვაცხადებთ, რომ კანონის უზენაესობისა და გამჭვირვალობისთვის ვიბრძვით, მაშინ კეთილი უნდა ვიწებოთ და ყოველ ქმედებაზე ამავე ხალხს ანგარიში ჩავვაართო.

— **გორისა და ფოთის შემთხვევებზე ხელისუფლება კომენტარს არ აკეთებს. თუ ასეთი ნაბიჯები სახელმწიფო ინტერესებით იყო გამოწვეული, ალბათ ასეც უნდა თქმულიყო, თუ არა, მაშინ დანაშაუდ უნდა დასჯილიყო ან ერთ, ან მეორე მხარეზე.**

— სახელმწიფო ინტერესები აქ არაფერ შუაშია — რეგიონებში იმ დენად გამოუცდელი კადრები დაინიშნა, რომ არათუ ზემოთ ნასესხები ზოგად ეროვნული ღირებულებები, ელემენტარული საყოფაცხოვრებო საკითხების გადაჭრის მცდელობაც კი კონფლიქტებს იწვევს. როგორც ჩანს, ასეთი აურა და განწყობა შექმნილი. გარკვეული რევოლუციური დამსახურებების შემდეგ ხელისუფლებაში მოხვედრილი ხალხი ცდილობს, თავი სიმკაცრით და „პარტიული ღიღერების“ მიზანმიმართული გამოიჩინოს. რეგიონებში პატარა, მაგრამ უხვიოდ „კოპირებული“ სააკაშვილები და ოქრუაშვილები გაჩნდნენ... ამის შედეგია ეს სიმკაცრის გამოჩენა, დაპატიმრება, მერე გამოშვება, ვითომ კეთილკაცად თავის წარმოჩენის მცდელობა... პერიფერიაში საკითხები ისე წყდება, როგორც „საქმეს სჭირდება“ და არა ისე, როგორც კანონი მოითხოვს. ესეც ისევე საერთო ეროვნული მიზნის უქონლობის ბრალია. ყველაფერი ამას ხომ ხალხი ხედავს, ეს ყველაფერი ხომ ამ ცოცხალი ორგანიზმის ცნობიერებაში ილექება. როდესაც ასეთი ფაქტები გარკვეულ დონემდე მივა, საერთო ეროვნული აღტაცება, სახელმწიფოებრიობის შენებასთან დაკავშირებით, ხუხულასავით დაიშლება და დაინგრევა. ამიტომაც ვამბობ, რომ დღეს სამინაო წარმატება საგარეო-პოლიტიკურ წარმატებებზე მეტი თუ არა, ნაკლებმნიშვნელოვანი ნამდვილად არ არის. სააკაშვილი კი, როგორც

ჩანს, საერთაშორისო-დიპლომატიური სვლებით გაერთო და ეს სიტუაცია მის ყურამდე არ, ან ვერ აღწევს.

— **ვაშინგტონსა და ატლანტაში მოლაპარაკებების პარალელურად, მოლაპარაკებები იმართება სასტუმრო „იფერი იაშვი“ — დევნილებს მათ მიერ დაცემული ოთახების სანაცვლოდ 7 ათასი დოლარის შეთავაზება ეცობათ.**

— ამ ფაქტის გამო ხელისუფლება საკმაოდ რთულ მდგომარეობაში ჩავარდა. თუ დევნილები გაჯიუტდებიან და შეთავაზებულ პირობას არ დათანხმდებიან, დედაქალაქის ხელმძღვანელობა დილემის წინაშე აღმოჩნდება: თუ ინვესტორებისგან თანხის გაზრდას მოითხოვს, მაშინ რა პასუხს გასცემს ამავე ქალაქის მკვიდრთ, რომლებმაც მინისძვრის გამო სახლ-კარი დაკარგეს და კომპენსაცია დღემდე არ მიუღიათ — პირიქით, მათ ხელკეტებითაც გაუმასპინდლდნენ. მაგრამ თუ „იფერიასაც“ ანალოგიური მეთოდით, ანუ ხელკეტებით დაცლიან, მაშინ მოვლენებს სულ სხვა სარჩული დაედება და ეს გამოუსწორებელი პოლიტიკური შეცდომა და დანაშაული იქნება. აქაც, კვლავ საერთო ეროვნული მიზნისა და ამოცანის არარსებობასთან მივდივართ. ისევე ამ დევნილებს უნდა ჰყავდეთ ისეთი ლიდერები, ხელმძღვანელები, რომლებიც დაარწმუნებენ, რომ ქვეყანას დახმარება და გაგება მათი მხრიდანაც სჭირდება, რომ სახელმწიფო ყველანაირად იზრუნებს მათ მშობლიურ კუთხეში დაბრუნებაზე, მანამდე კი — მათი პირობების გაუმჯობესებაზე. მაგრამ მეტისმეტის მოთხოვნაც არ შეიძლება — იმ ხალხმა რაღა დააშავა, ვინც პერიფერიაში ცხოვრობს და ცენტრში ბინა არა აქვს? მაშინ, კომპენსაციას ისინიც მოითხოვენ... აქაც მეორე, არანაკლებ სახიფათო ტენდენცია შეიძლება იჩინოს თავი — თბილისელებსა და დევნილებს შორის ერთგვარი კონფრონტაცია გაჩნდეს, რადგან მათ უფრო მეტად ეხმარებიან, ვიდრე სხვებს. ამიტომაც, უკიდურესი სიფრთხილე და, უპირველესად, ფსიქოლოგიური მუშაობის განწევა საჭირო. ამ ფაქტმა კიდევ ერთხელ დაადასტურა, რომ საქართველო ერთიანი მიზნისთვის — სახელმწიფოებრიობის აღსადგენად დარაზმული არ არის. ხალხი ჯერ კიდევ მხოლოდ საკუთარი პირობების მაქსიმალურად გაუმჯობესებაზე ფიქრობს... არადა, უკვე ყველაფრიდან ჩანს, რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის საკითხი სერიოზულად დგას — ამაზე მიუთითებს რუსეთისა და თავად სეპარატისტების შემფოთებაც.

— **ამის მიუხედავად, აფხაზეთი გამალებით ემზადება არჩევნებისთვის — ე.წ. საარჩევნო კომისიაში უკვე ხუთი კანდიდატი გაატარეს. თბილისის გარკვეულ წრეებში მსჯელობაც დაიწყო, თუ რომელი კანდიდატი აჯობებს საქართველოსთვის, მაგრამ ისიც ხომ ფაქტია, რომ ვინც არ უნდა გახდეს თვითმარქვია პრეზიდენტი სოხუმში, თბილისს მაინც მოსკოვთან მოუწევს ურთიერთობების გარკვევა.**

— რეალობიდან გამომდინარე, შევაფასოთ — ვინ არის ეს ხალხი, ვინც დღეს დე ფაქტო აფხაზეთის ხელისუფლებაშია და რა არის მათი მიზანი? აფხაზეთის დამოუკიდებლობა დღევანდელ მსოფლიოში მითია. აფხაზეთის რუსეთთან შეერთებაც ფანტასტიკის სფეროა, რადგან 21-ე საუკუნეში ვცხოვრობთ და რუსეთი, რომელიც დეკლარირების დონეზე მაინც აღიარებს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას, ამაზე არ ნავა. რომც წავიდეს, მის სახელმწიფოებრიობას ახალ საზღვრებში ახალი საერთაშორისო აღიარება სჭირდება — დღეს ამას არც დასაფუთი გააკეთებს და არც — აღმოსავლეთი. გამოდის, რომ აფხაზეთის მმართველობაში მოქცეული ერთი მუჭა ვითომ პოლიტიკოსები მხოლოდ საკუთარ გამდიდრება-

ამიის, ევროპისა და ამერიკის წამყვან სახელმწიფოთა მეთაურებთან პირისპირ შეხვედრებით სააკაშვილი ცდილობს, მთელ მსოფლიოს და უპირველესად, რუსეთს — დაიანახოს, რომ საქართველოს დამაგვრა, ისეთი ფორმითა და ხერხებით, როგორც ეს ჯერ კიდევ გასულ საუკუნეში ხდებოდა, 21-ე საუკუნეში უკვე შეუძლებელი იქნება. მაგრამ ამ მხრივ მიღწეულმა წარმატებებმა არ უნდა გაგვათამამოს და გაგვაყოყნოს. ამ პროცესის გააქტიურებას რუსეთის რეაქციის გამოწვევები მოჰყვება, რადგან რუსული პოლიტიკური წრეები რაც უფრო აშკარად და მწვავედ დადგებიან ამ რეალობის წინაშე, მით უფრო გაღიზიანდებიან და სრულიად უმართოდ და გაუთვალისწინებელ ხერხებს შეიძლება მიმართონ...

ზე და პირად გამორჩენაზე ზრუნავენ, თანაც, მნიშვნელოვანწილად, ისევე საქართველოს ხარჯზე, რადგან ისინი კორტკობანდით სულდგმულ ბუნენ. უბრალო ხალხს კი, რომელსაც დღესაც ისევე უჭირს, როგორც ომის პერიოდში უჭირდა, იაფფასიანი პროპაგანდის მეშვეობით აკავებენ — ეს არჩევნებით, „უკეთესი“ პრეზიდენტის არჩევაო, პროგრამები დამოუკიდებლობის შესახებო — წმინდა წყლის დემაგოგია.

ძალიან სამწუხაროა, რომ ჩვენი სამინაო მდგომარეობით ამასაც კი ვერ ვუპირისპირდებით. ამიტომაც მიმანჩია, რომ უპირველესად, ქვეყნის შინაგუთარებას უნდა მიექცეს უდიდესი ყურადღება — საქართველო დღეს ქართველებისთვის არ არის მიმზიდველი და აფხაზებისთვის, ან ოსებისთვის როგორ იქნება? კარგი დასაწყისი საქმის ნახევარიო. მთავარია, გზაზე ვდგავართ. დარწმუნებული ვარ, ამის გაკეთებას უახლოეს მომავალში კიდევ შეეძლებოთ, თუ იქნება ნება, პირველ რიგში — ხელისუფლები-

დაბოი გრძელიშვილი

მშვიდობით...

რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რომელთა ავტორებიც მწერარებს გამოთქვამენ „კვირის პალიტრის“ მთავარი რედაქტორის, ქალბატონ ლალი გუნთაიშვილის გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს, ახლობლებსა და კოლეგებს. ბუნებრივია, ყველა წერილის გამოქვეყნება შეუძლებელია, ამიტომაც გადაწყვიტეთ შემოგთავაზოთ ერთ-ერთი მათგანი, რომელიც, ჩვენი აზრით, ყველაზე უკეთ გამოხატავს მკითხველთა საერთო გულისტკივილს.

ამასთანავე, გვინდა მადლობა გადაუხადოთ ყველა იმ ადამიანს, ვინ გულმოდგინედ გაიზიარა ჩვენი განუზომელი მწუხარება...

„კვირის პალიტრა“

მხოლოდ ერთხელ ვინანე „კვირის პალიტრის“ ყიდვა... ეს იყო გაზეთის 2-8 აგვისტოს 31-ე ნომერი. მომცრო შავი ხაზია გადასმული გაზეთის სახელწოდებასა და შენს ფოტოზე. ეს ალბათ შენი სტილია, შენი თავმდაბლობის ნიშნები, შენი ცხოვრების სიმბოლო...

შენობით მოგმართავ... არა, ფაშილიარული სულაც არ ვარ... უბრალოდ, ძალიან ახლობად მიგიჩნევ...

ამ ცოტა ხნის წინ რედაქციაში ვიყავი. მთავარი რედაქტორი არ გახლავთო, მიპასუხეს. იმდენად მშრალად, რომ ისიც ვეღარ ვიკითხე, როდის იქნება-მეთქი. თურმე მათაც როგორ უჭირდათ ეთქვათ, ჩვენი რედაქტორი ძალიან ავად არისო...

როგორ გავლარიბდით ამ ბოლო ათწლეულში... რამდენი ძვირფასი ადამიანი დავკარგეთ... რა ძნელია იმის აღქმა, რომ მათ რიგებს შენც შეუერთდი, ჩემი (და უამრავი მკითხველის) საყვარელი გაზეთის მთავარი რედაქტორი...

როცა სანერად დავჯექი, უამრავი ლამაზი სიტყვა მიტრიალებდა თავში. მაგრამ დავიწყე წერა და ყველაფერი ერთბაშად გამიქრა. ერთი კია, საუცარმა დარდმა მომიცვა, ისეთმა, უახლოესი ადამიანის დაღუპვის ელდას რომ მოაქვს...

უფალმა ნათელში გამყოფოს იმ სიკეთის, იმ ნიჭის და იმ ადამიანობისათვის, რაც შენი ცხოვრებისთვის იყო დამახასიათებელი...

გურამ ბისეიშვილი, ლანჩხუთი

მთაწმინდისა და დიდუბის შედეგ...

ქართველ მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა დიდუბისა და მთაწმინდის პანთეონებში განსვენებული ბიოგრაფიები საქართველოს ცხოვრებასთან ისეა გადაჯაჭვული, ერთი შეხედვით ვერც გაარჩევ, სად მთავრდება ქვეყნის ისტორია და სად იწყება მათი ბიოგრაფია... წესით ასეც უნდა იყოს. ღირსეულ წინაპართა განსასვენებელში — პანთეონში ხომ მხოლოდ ერისათვის თავდადებული მამულიშვილები იკრძალებიან.

ამ თვალსაზრისით მწვერვალი მთაწმინდის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონია, სადაც ორი წმინდანად შერაცხული ერისკაცის განსვენება: ილია ჭავჭავაძე და ექვთიმე თაყაიშვილი. მათ გვერდით კი ვაჟა-ფშაველა, აკაკი წერეთელი, შალვა დადიანი...

ჯერ კიდევ ბევრი რამ არის გასაკეთებელი მთაწმინდაზე... მუშაობენ ქვისმთლელები, მხატვრები. სულ მალე აქაურობა უფრო დამშვენებული დახვედება ჭირისუფალსა და დამთავალიერებელს.

ბოლო დროს მთაწმინდაზე გადასვენეს და მისი მეუღლის — ვერიკო ანჯაფარიძის გვერდით დაკრძალეს ქართველი რეჟისორი — მიხეილ ჭიათურელი. ეს ამბავი ბევრისთვის სრულიად ახალი იქნება...

მთაწმინდიდან დიდუბის პანთეონში გადმოვიწვალე. როგორც საფლავების მომვლელებმა ქეთევან და ავთანდილ ტაბატაძეებმა მითხრეს, აქ ხუთასამდე საფლავია. ექვთიმე თაყაიშვილი და უშანგი ჩხეიძე მთაწმინდაზე გადასვენეს, ანდრია რაზმაძე კი უნივერსიტეტის ბაღში. აპირებდნენ ლადო ასათიანის გადასვენებას, მაგრამ თურმე მის ქალიშვილს არ სურს შეანუხოს მამის სული...

შუა პანთეონში მონუმენტური ქანდაკება დგას, რომლის ავტორიც ზურაბ წერეთელია. აქ მისი მეუღლის საფლავია... აქვე ომარ კელამტრიშვილის ბიუსტი მოუპარავთ. ეს ქურდობის პირველი შემთხვევა დიდუბის პანთეონში, ღმერთმა ქნას, უკანასკნელი იყოს.

თვალში მომხვდა ყვავილებით დამშვენებული არტურ ლაისტიის საფლავი.

— ამ საფლავს აკითხავენ? — დავინტერესდი.

— თუ გერმანელები ჩამოვიდნენ, აუცილებლად ნახულობენ... ყვავილები კი დღეს მე დავანყვე... გული მტკივა, როცა რომელიმე ჭირისუფალი არ ჰყავს და ვცდილობ, ყურადღება არ მოვაკლო. ვაჟა-ფშაველას ძმებისა და შიო მღვიმელის საფლავზეც ვანყობ ხოლმე ყვავილებს. დღესასწაულებზე დიდუბის ეკლესიიდან სანთლები გამოგვაქვს და ყველა საფლავზე ვანთებთ... აი, მაშინ უნდა ნახოთ, როგორ ციმციმებს, რა ლამაზია პანთეონი... — მეუბნება ქალბატონი ქეთევანი.

კოტე მახარაძე რომ უნდა დაეკრძალათ, პანთეონის ღობე წერეთლის პროსპექტისკენ გადასწიეს... დრო თავის დახამხამებაში გადის... ახლა უკვე ეს ადგილიც შევსებულია: გოგი გეგეჭკორი, ჯაბა იოსელიანი, იზა გიგოშვილი, გივი ძნელაძე...

— ბოლოს ჰამლეტ გონაშვილი გადმოასვენეს საბურთალოს პანთეონიდან, — გვითხრა ბატონმა ავთომ, — ეს იყო უკანასკნელი. სასაფლაო უკვე დახურულია და ახალს სად გახსნიან, არ ვიცი...

— მაინც სად აპირებენ ახალი პანთეონის გახსნას? — ვკითხეთ მერიის კულტურის, სპორტის და ტურიზმის სამსახურის თანამშრომელს ბადრი ქუთათელაძეს.

— აპირებდნენ ელიას მთაზე, სამების ტაძართან ახლოს, მაგრამ ჯერჯერობით, ახალი პანთეონის ადგილი არ შეგვირჩევია. თბილისში ორ — მთაწმინდისა და დიდუბის პანთეონებს ვუწევთ კურირებას. ერთი წელია გადმოგვეცა ხოჯეიანის პანთეონი (ავლაბარშია), სადაც სომეხი მოღვაწეები არიან დაკრძალული... სხვათა შორის, ეს სომხური დიასპორის მოთხოვნით მოხდა, რადგანაც ცოტა ხნის წინ პანთეონი გაიქურდა...

— თბილისში არის აზერბაიჯანელ მოღვაწეთა სასაფლაოც — ბოტანიკურ ბაღში...

— ის მერიას არ ექვემდებარება...

— ისევ ქართულ პანთეონს დავუბრუნდეთ. მთაწმინდის პანთეონშიც ტერიტორია საკმაოდ მცირეა...

— არა, მთაწმინდაზე ადგილი არის, მაგრამ ამ პანთეონის შესახებ არსებობს ასეთი დადგენილება: თუ ადამიანი იმსახურებს იქ გადასვენებას, ეს უნდა მოხდეს გარდაცვალებიდან 30 წლის შემდეგ. მიხეილ ჭიათურელის გარდაცვალებიდან უკვე გავიდა 30 წელი და გადასვენებით, მით უმეტეს, ქალბატონი ვერიკო ანჯაფარიძეც იქ არის დაკრძალული. ეს არ მომხდარა დიდი ხნაურით, ამიტომ არც მასმედიაში თქმულა რამე...

ლელა ჯიყაშვილი

კაპი აკაპის ღასკა

ვინ გადაუფრინა პირველად თბილისს

გიორგობის სუსხიანი დღე იდგა თბილისში. თბილად ჩაფუთილი ქალაქელები დიდუბის სადოლე მოედნისკენ მიემართებოდნენ. თუმცა იმ დღეს დოლი არ ყოფილა... ცნობისმოყვარენი მოედანს გასცდნენ და ცას მიაპყრეს მზერა. ერთგან ქართული და რუსული პრესის წარმომადგენლები ფუსფუსებდნენ, აქვე იყვნენ ახლობლები და ნათესავები კაცისა, რომელსაც სასწაული უნდა მოესდინა. ლოდინი დიდხანს არ დასჭირვებიათ. ზუსტად დანიშნულ დროს ზეცაში კამარა შეკრა მშვენიერმა მონოპლანმა. შეიდი წრე მოხაზა ზემო ავჭალასა და ნაძალადეს შუა. 31 წუთისა და 10 წამის შემდეგ მონოპლანი იმავე ადგილას დაეშვა, საიდანაც აფრინდა.

ახლა კი იხუვლა ხალხმა, სირბილით მიიჭრნენ ავიატორთან, წრე შეკრეს, ხელში აიტაცეს, კოცნიდნენ, ეფერებოდნენ, ულოცავდნენ. ეს დღე — 1912 წლის 22 ნოემბერი ქართველი კაცის ნიჭიერებისა და გაბედულების კიდევ ერთი დადასტურება იყო...

მეორე დღეს „სახალხო გაზეთი“ ამ „სასწაულის“ შესახებ მკითხველებს აუწყებდა: „ჭეშმარიტად უებრო სანახაობა იყო. შემოდგომის გამოსათხოვარი სიმწვანით აფერადებულ მინდორზე, ზღაპრულ ვეებერებულ ფრინველივით გაქვავებულიყო ფრთასპეტაკი მონოპლანი ახალგაზრდა ქართველი მფრინავისა და მორჩილად უცდიდა თავის შემქმნელის თილისმა სიტყვას, რათა ლაღად გაენავარდა ცის დაუსრულებელ ნიაღში... ყველა რაღაც ფრთხილის მონივნებით ათვალიერებდა ქართული ნიჭის ნაწარმოებს. მისი ამგები, კონსტრუქტორი ბესარიონ ქებურია მოკლედ იძლეოდა განმარტებებს. მონოპლანი იმდენად უბრალო და ლამაზი კონსტრუქციისაა, რომლის მსგავსი ჯერ არ იცის ტექნიკამ. მოტორი 50 ცხენის ძალისაა... მთელი მანქანა მფრინავიანად 14 ფუტს იწონის. იგი (მოტორის გარდა) ტფილისში, ქებურიას საკუთარ სახელოსნოშია გაკეთებული“.

ბესარიონ ქებურია პირველი ქართველი მფრინავი-კონსტრუქტორი იყო. 1910 წელს მან პარიზში მიიღო ავიატორის დიპლომი. საჩვენებელი გაფრენები ჩაატარა მოსკოვში, სარატოვში, თბილისსა და პარიზში. ავიატორის

დიპლომის გადაცემა მისთვის პირადად მიუღოცა საფრანგეთის პრეზიდენტს — კლემან არმან ფალიერს. იმუშაინდელი ფრანგული პრესა ამ ფაქტის გამო წერდა: — პრეზიდენტმა ხელი ჩამოართვა ქართველ მფრინავს და უთხრა: „მოხარული ვარ, მამაცი და ლამაზი ქართველი ხალხის შვილის წარმატებით — გილოცავთ ავიატორის ნოდების მიღებას“.

მას შემდეგ ქართველ ავიატორთა და კონსტრუქტორთა თაობები გაიზარდა და მაინც... არდავინყვების ღირსია მათი პირველი გზამკვლევის — ბესარიონ ქებურიას სახელი.

ეთერ თარიშანი

როგორ ცხოვრობს ხელგანვლილი თბილისი

სულ რამდენიმე წლის წინ თბილისში მათხოვრები და ბომჟები სანთლით უნდა გეძებნა. ქუჩაში აქა-იქ სლავური წარმოშობის ცხვირშეშუბებული „ბრადიაგა“ თუ ივდა და კაცმა რომ თქვას, მასაც სახელმწიფო ინხავდა. დრომ თავისი გაიტანა. უცხოეთის ღარიბი ქვეყნების ქალაქების მსგავსად, მათხოვრობა თბილისშიც პროფესიად იქცა. მართალია, ამ ახალი „პროფესიის“ გამოჩენით აღფრთოვანებულები არ ვართ, მაგრამ ის ყოფის ნიშანია. ამიტომ, თუ დამხარება შეგვიძლია, დავეხმაროთ განსჯისა და განკითხვის გარეშე... რა ვუყოთ, რომ ზოგი ჩვენს ნაწყალობეს ქარს ატანს, ზოგს ხომ ნამდვილად ვუხანგრძლივებთ სიცოცხლეს... როგორ ცხოვრობს ხელგანვლილი თბილისი, რომელსაც ზამთარში პირდაპირ მიწაზე, დაგლეჯილ საბნებში სძინავს, ხოლო ზაფხულობით ხეების ძირში?.. თუმცა, მათ „ბუნაგებს“ თბილისის ცენტრშიც ნააწყდებით. მე, მაგალითად, ორი ასეთი მუახნის ქალი სანაპიროზე, ერთ დროს პრესტიჟული სასტუმროს ნანგრევებში აღმოვაჩინე...

— გამარჯობა, გამოფენილი სარეცხი შევინიშნე და შემოვედი, აქ ცხოვრობთ?

— ეს საცხოვრებელი არ არის, ღამის გასათევია, რატომ შემოხვედი, გოშლით რამეს?

— მე — არაფერი. მაგრამ ალბათ სხვას კი უშლით, ვთქვით, ამ შენობის მეპატრონეებს, პოლიციას?

— რას გეუშლით? თუ უნდათ, უპატრონო ამ შენობას, ჩვენ გადავალთ. ნანგრევები სხვანაირ არ არის?

— ვინ ხართ? აქ რატომ დასახლდით?

— რაში გაინტერესებს, მათხოვრები ვართ და მორჩა!

— სახელები არ გაქვთ?

— გვაქვს, — ლია და ირმა!

— ქართველები ხართ?

— გულთ — ქართველები, ერთი — სომხები.

— მაინცდამაინც აქ ცხოვრება რად აირჩიეთ?

— ისე ამბობ, ვითომ ჩვენ ავირჩიეთ. კარგი ცხოვრება რომ გვექონოდა, აქ მოვიდოდით?

— ეგ არ მითქვამს, უბრალოდ, სხვანაირად ცხოვრებაც შეიძლებოდა.

— ეგ ჩვენი საქმეა. ჩვენ რა, ადამიანები არ ვართ?

— რატომ მეჩხუბებით? ეგ არ მითქვამს, ისე მაინტერესებს, როგორ ცხოვრობთ, რაზე ფიქრობთ?

— მაგას ვერ გაიგებ, იმიტომ რომ არ გცივა, არ გშია... — ხალხს „მერსედესები“ ჰყავს და ერთთეთრიანი რომ სთხოვო, არ მოგცემენ. მათხოვრები უფრო ვუხმარებით ერთმანეთს.

— ხალხი რომ არ გეხმარებოდეთ, მშვირები დაიხოცებოდით...

— ხო... კი, გვეხმარებიან, ღმერთი ვისაც უყვარს, ის გვეხმარება.

— აქვე, საპატრიარქოს კარის წმინდა გიორ-

გის ეკლესიასთან მათხოვრებს უფასოდ ურიგებენ სადილს, იქ არ სადილობთ?

— „ობლების“ სასადილოში? მა არ ვსადილობთ? ღმერთმა გაახარა პატრიარქი, დღეში 100 კაცი მივდივართ. ყველას გვაჭმევს...

— ეკლესიაშიც შედისართ?

— სანამ ვისადილებთ, მანამდე შევდივართ. დავიწერთ პირჯვარს, სანთელს ვანთებთ, სადილის შემდეგაც ვუბნებთ ღმერთს მადლობას.

— ქრისტიანულ ეკლესიაში? თქვენ ხომ სხვადასხვა სარწმუნოების ხალხი ხართ?

— ჩვენში მაგის გარეშე არ არის. სანთელს ყველა ვანთებთ — სომეხი, ებრაელი, ქურთი თუ ქართველი... დედა მარიამი სუყველას უყვარს... გაბედოს ვინმე და ეკლესიის ეზოში ვარდი მოწყვიტოს, ან საპატრიარქოს ბაღში ნაგავი დაყაროს!.. ჩვენი ხელით ვასუფთავებთ იქაურობას.

— დანგრეულ შენობებში თქვენსავით ბევრი ცხოვრობს?

— ცხოვრობს. ზოგი პლენანოვზე, ზოგი ჩოგბურთის კორტებზე, ზოგი ზემოთ, ოქრის უბანში. ყველას ეკლესიებთან ახლოს ყოფნა უნდა...

— წყალი სად არის?

— აი აქა, მეორე ოთახში. ის რესტორნის კუხნა იყო... კრანი დარჩა. საღამოს გავრეცხავთ. დილით მშრალია. ვრეცხავთ, ბომჟები კი არ ვართ!

— მე ბომჟები მეგონეთ...

— რა გვიგავს ბომჟებს?! ისინი ტლაპოში წვანან. ადგებიან, დალევენ, ისევ დანებებიან. სულ ჩხუბობენ, იმათ ახლოს არ ვიკარებთ.

— ფულის შოვნის გარდა, კიდევ რა გაინტერესებთ?

— სიყვარული და სიცოცხლე! ოღონდ, პოლიტიკა არა! ომის გვეშინია. რევოლუცია რომ იყო, ეკლესიაში სანთელს ვანთებდით, ომი რომ არ დაწყებულყო.

— ქალები ხართ... არავინ გიყვარს?

— კაცზე ამბობთ? კაცი რომ გვიყვარდეს, აქ ვიქნებოდით? ხალხი გვიყვარს, ადამიანები.

— სხვების არ გშურთ?

— შესაშური რა არის? ყველას თავისი ცხოვრება აქვს.

— ერთ დღეს თბილისში ნანგრევები აღარ დარჩება, მაშინ სად წახვალთ?

— სადაც ღმერთი წავიყვანს. ჩვენ ღმერთის შვილები ვართ... შენ აღარ მიდიხარ აქედან?

— მივდივარ. აქედან ხომ გავალ, ჩემზე იჭორავებთ?

— ცუდს არ ვიტყვით. შენც არ დაწერო ცუდი ჩვენზე... ჩვენ არავის არაფერს ვუშავებთ. ჩვენს თავს ვუშავებთ!

— კარგი ახლა, გული ნუ ამიტირეთ...

— ვინ გითხრა იტირეო, ნადი, რა, გაიხარე...

— აბა, კარგად!

ეთერ ერაძე

პირველი პერიოდი

რუსებისგან პაროქიასივს კიდევ ველოდებით

„კოკოშინმა მუსკად იცოდა, რომელ გერიგორიაზე და რა დროს ესროდნენ მის მანქანას“

დროებითი სიმშვიდის შემდეგ სამაჩაბლოს რეგიონში მდგომარეობა ისევ იძაბება. გახშირებული სროლები აქ უკვე თითქმის ჩვეულებრივი ამბავია. ცხინვალის ხელისუფლება და რუსი სამშვიდობოები ტრადიციას არ ღალატობენ და ქართული მხარის მიერ მოწყობილ პროვოკაციაზე ლაპარაკობენ. რუსეთის მღელვარება დუმის დეპუტატზე, დსთ-ის კომიტეტის თავმჯდომარე ანდრეი კოკოშინზე თავდასხმამ გამოიწვია. კოკოშინის მანქანაზე თავდასხმა, რომელსაც ცეცხლი ცხინვალის ოსური სოფლების ტერიტორიაზე გაუხსნეს, რუსეთის დუმის დღის წესრიგის მთავარ თემად იქცა და ბრალდებათა ახალი ნიაღვარიც დაიძრა.

რატომ ესროლეს ან ვინ ესროლა დუმის დეპუტატს, უცნობია. თუმცა „კვირის პალიტრასთან“ საუბრისას სპეცსამსახურების ექსპერტი **გიორგი ბაშინი** აცხადებს, რომ კოკოშინზე თავდასხმა წინასწარ იყო დაგეგმილი და იგი „გრუს“-ს კედლებში დაიხერხა: — რუსე-

ლოგიკას არის მოკლებული. ჩვენ გვაქვს ინფორმაცია, რომ თავდასხმა რუსეთის დაზვერვის მთავარ სამმართველოში დაიგეგმა.

— რუსებს რად სჭირდებოდათ საკუთარი დეპუტატის მოკვლა?

— ეს არც იყო მკვლელობის მცდელობა. მათ უნდოდათ დაეფიქსირებინათ, რომ დუმის დეპუტატის მანქანას ცეცხლი გაუხსნეს. დარწმუნებული ვარ, მანქანაში მჯდომმა კოკოშინმა და მისმა ბადრაგმა ზუსტად იცოდნენ, რა ტერიტორიაზე და რა დროს ესროდნენ მანქანას. ამიტომაც გადაუხვიეს მთავარი მარშრუტიდან და თავდასხმის ინსცენირება იმ ტერიტორიაზე მოხდა, რომელსაც ქართული მხარე ვერ აკონტროლებს. გეგმა მარტივი იყო, მაგრამ კარგად მოფიქრებული. კოკოშინის სი-

ანდრეი კოკოშინი

მდგომარეობის გამწვავებას. ფიქრობენ, რომ კიდევ აქვთ საქართველოში გავლენის სფეროების შესანარჩუნებელი თეორიული შანსი. ამიტომ პროვოკაციებს კიდევ ველოდებით და მომზადებული ვართ უნდა შევხედეთ.

— მაგრამ ჯერ კიდევ ცოტა ხნის წინ ამბობდნენ, რომ ამერიკის აქტიური ჩარევით რუსეთი ამ სფეროებს დათმობდა. დღეს კი, როცა პოლიტიკური მოლაპარაკებები ღია კარტით თამაშს დაიწყო, რუსეთი დათმობას მაინც არ აპირებს.

— ამის საშუალება რუსეთს ერაყში განვითარებულმა მოვლენებმა მისცა. ერაყის ლიდერის დაპატიმრების შემდეგ ამერიკელები არ ელოდნენ, თუ სიტუაცია გაურთულდებოდა. ამას თან ემატება მოახლოებული საპრეზიდენტო არჩევნები, რომელიც ამერიკის პრეზიდენტს არასახარბიელო პერსპექტივას უქადის. ასე რომ, ამერიკელებს აქცენტი დღეს სრულიად სხვაგან აქვთ გადატანილი. ეს კი რუსეთის იმპერიალისტურ გეგმებს ხელ-ფეხს უხსნის. ისინი ერთხანს თანახმა იყვნენ განსაზღვრული თანხის სანაცვლოდ აფხაზეთიც დაეთმოთ და სამაჩაბლოც. მაგრამ ეს პროცესი გაჩინაურდა და დღეს სხვა პერსპექტივები გადაეშალა. თუკი ამერიკა მრავალწლიან სამხედრო აქციებში აღმოჩნდება ჩართული, მას საქართველოსთვის აღარ ეცლება, ამიტომ რუსეთი უფრო მოიგებს, თუკი მილიონების სანაცვლოდ საქართველოს ტერიტორიებზე კონტროლს დაანესებს. ამას კი ნიადაგის ხელახლა მომზადება ესაჩიროება, რისთვისაც ისინი ნებისმიერ ხერხს მიმართავენ და აღნიშნულ იყვნენ, ხოლო 6 ათასი პროვოკაციები მომავალშიც განმეორდება, ცხადია, კიდევ არსებობს.

დავით დევიძე

„თუ ანას შეთანხმება კქვი“ „მე არა ვარ ვალდებული, გავერდო და ვიფიქრო...“

შარშან ჩემმა მეგობარმა შემატყობინა — თბილისთან ახლოს, ერთ-ერთ საავტომობილო გზატკეცილის მიმდებარე მინდორზე, ველური კანაფი იზრდება, უბატონო ბავშვები ნარკოტიკულ სასმელს, ე.წ. „მანაგუს“ ხარშავენ და სვამენო. დაუყოვნებლივ გავეგზავრე იმ მინდორის სანახავედ და პატარა ნარკომანებსაც წავაწყდი. სტატიაც გამოვაქვეყნე ჩვენს გაზეთში. მასხვს, თვალსაჩინოებისთვის მინდორში ორი-სამი კანაფიც მოვგლიჯე, რათა შს სამინისტროს ნარკომანიასთან წინააღმდეგ ბრძოლის სამმართველოს ხელმძღვანელებს სთავის მეჩვენებინათ და კანაფის განადგურება მეთოვია. მით უმეტეს, რომ მათ ეს ევალებათ კიდევ: კიდევ კარგი, გორში არ ვცხოვრობ და არ ვქუშაობ, თორემ ჩემი სტატიების გადაწყვეთ, „ხალხის გაზეთის“ მთავარი რედაქტორის, რეზო ოქრუშაშვილის ბედს თქვენი მონაწილეობით უფრო ადრე გაი-

ზიარებდა. კანაფით დატვირთული გორში შინაგან საქმეთა სამხარეო სამმართველოს მივაგდებოდი და მერე რაც უნდა მეყვირა, კანაფი ჩანთაში იმიტირებ მამკეს, პოლიციელებისთვის უნდა მეჩვენებინა-მეთქი, — ვინ დამიჯერებდა. მაშინვე ნარკოტიკების დამაშაფებლის, მერე ალბათ რეალიზატორის, ნარკოტიკების ბარიგას სახელსაც მომაკერებდნენ. დარწმუნებული ვარ, ისეთი ხალხიც გამოჩნდებოდა, რომლებიც სასამართლოზე იტყოდნენ, რომ ჩემგან ყიდულობდნენ ნარკოტიკებს. დანაშაულის დასამძიმებლად ერთ დაჯილდულ ავტომანქანას მომიგდებდნენ და პროკურორი კანონის მთელი სიმკაცრით მოითხოვდა ჩემს დასჯას. მოსამართლე კი ხელაუკანაღებლად მომისჯიდა რამდენიმე წლიან პატიმრობას. ერთი სიტყვით, მავანთა სავალალოდ და ჩემდა საბედნიეროდ, გორში არ ვცხოვრობ. თუმცა ეს ჩემთვისაა შელავალი, მაგრამ რა დააშავა

ჩემმა კოლეგამ, „ხალხის გაზეთის“ მთავარმა რედაქტორმა, რომელიც შიდა ქართლის სამხარეო პოლიციამ დააკავა და ჩხრეკისას ჯიბეში ერთი ჩეკი ნარკოტიკული ნივთიერებაც აღმოუჩინა. ნარკოტიკები ჟურნალისტების სამუშაო ოთახში, ყავის ლამაზეუც ნახეს პოლიციელებმა. დავინტერესდი, მართლაც ნარკოტიკების რეალიზატორი და მომხმარებელია „ხალხის გაზეთის“ მთავარი რედაქტორი, თუ ყველაფერი ეს შეთითხნილია და სხვა მიზანს ემსახურება. ამის გასარკვევად გეზი გორისკენ ავიღე. გზად ვფიქრობდი — პოლიცია ისე არ გათავხედდებოდა, რომ უდანაშაულო კაცისთვის, გაზეთის მთავარი რედაქტორისთვის ნარკოტიკები მიეყარა. მაგრამ ვაითუ ხმარობდა? ამ დროს მეორე ხმა მახსენებდა, რომ ბოლო დროს მასმედიის წარმომადგენლებზე ზეწოლის რამდენიმე ფაქტი დაფიქსირდა.

(გაგრძელება იხ. გვ. 6)

შს მინისტრმა ინფორმაციის სასწრაფოდ გამოვლენის ბრძანება გასცა

პოლიცია თვითმშენებლის ახალ ეტაპს იწყებს და მექრიტამე თანამშრომლებზე ნადირობის მორიგ სეზონს გახსნილად აცხადებს. როგორც ჩანს, დაკავებულიებისთვის ფულის გამოძალვის ათწლეულების მანძილზე გამოიშუშებული ჩვევა არც ისე იოლი დასაგინებელია. მით უმეტეს, როცა ცნობილია, რომ პოლიციის რიგებში არა ბავშვობის ცნებების განხორციელების, არამედ სწორედ დაკავებულიებისთვის ფულის გამოძალვის მიზნით მიდრიოდნენ. როგორც შს მინისტრი ირაკლი ოქრუშაშვილი აცხადებს, ეს მექანიზმი პოლიციაში ერთზე და სამუდამოდ უნდა მოიშალოს და საზოგადოებას მექრითამე პოლიციელების წინააღმდეგ ბრძოლის პირველ შედეგებსაც აცნობს.

მისი თქმით, რამდენიმე დღის მანძილზე მუშავდებოდა ოპერატიული ინფორმაცია თბილისის პოლიციის მთავარი სამმართველოს მალაჩინოსნების მიერ დაკავებულიებისთვის ნაძლის ჩადებისა და ფულის გამოძალვის შესახებ. გასულ კვირას ამ ინფორმაციაზე დაყრდნობით ჩატარდა სამმართველოში ჩხრეკა. გაჩნდნა სამმართველოს ნარკომანიის სამსახურის უფროსის, ტარიელ მაიასურაძისა და სისხლის სამართლის სამმართველოს უფროსის, სოსო ბირთველიშვილის კაბინეტები, სადაც სივრცეში შენახული ძვირად ღირებული ნარკოტიკული ნივთიერებები და 6 ათასი დოლარი აღმოჩნდა. შს-ს წარმომადგენელთა ინფორმაციით, ნარკოტიკებს ეჭვმიტანილებისთვის ჩასაღებად იყენებდნენ, ხოლო 6 ათასი დოლარი გამოძალვით აღებული ფულია. თუმცა, ისიც უნდა ითქვას, რომ ეს მხოლოდ

ბრალდების ცალი მხარეა. ბირთველიშვილი და მასურაძე იმალებიან და რატომ ჰქონდათ მათ სივრცეში შენახული ფული და ნარკოტიკები, ამ საკითხი დაკავშირებით მათი ვერსია უცნობია.

ერთი სიტყვით, შს-ს მალაჩინოსნები თავს იწონებენ, რომ პოლიციის უღირსი მალაჩინოსნები ამხილეს. თუმცა, კულუარებში იმასაც ამბობენ, რომ მექრითამე პოლიციელების დევნის გარდა, პოლიციაში ჯერ კიდევ ბევრი ამ არის გასაკუთებული. საქმის არის, რომ როგორც ოქრუშაშვილი აღნიშნავს, სპეცოპერაცია რამდენიმე დღის მანძილზე უნდა დაიწყოს. ოპერაციის დამაგვირგვინებელ ეტაპზე კი მთავარი ეჭვმიტანილები — მაიასურაძე და ბირთველიშვილი ადგილზე არ აღმოჩნდნენ. იზალება ეჭვი და არცთუ უსაფუძვლოდ, რომ ბოლო მომენტში ინფორმაციამ გაჟონა და ბირთველიშვილი და მაიასურაძე მოსალოდნელ სამშრომელბაზე გააფრთხილეს. ორივემ მიმალვა მოასწრო და ფულიც ამიტომ ჩარჩათ სეიფში.

ჩვენ მიერ მოპოვებული ინფორმაციით, შს მინისტრმა ინფორმაციის სასწრაფოდ მოქმედების ბრძანება გასცა. ვარაუდობენ, რომ ინფორმაციის ასევე შს-ს მალაჩინოსანთა, რომელსაც იერარქიული მდგომარეობიდან გამომდინარე, სამმართველოს მალაჩინოსნებისგან წილი მისდიოდა და მან ეჭვმიტანილთა გადარჩენა გადაწყვიტა (საკუთარი უსაფრთხოების მიზნითაც).

რაც შეეხება მთლიანად პოლიციაში არსებულ ვითარებას, ამბობენ, რომ მართალია, ძველი მასშტაბებით აღარ, მა-

გრამ პოლიციის რაიგანყოფილებებში ფულის გამოძალვის მექანიზმი ისევ არსებობს. გააჩნია ვინ არის დაკავებული და რამდენად ენდობა მას პოლიციელი, რომ ფული გამოართვას, — აცხადებს „კვირის პალიტრასთან“ საუბრისას კონფიდენციალური წყარო, — პოლიციელებს ფულის გამოძალვა განსაკუთრებით ე.წ. შავი სამყაროს წარმომადგენლებისგან უადვილდება. ოპერაციის ხალხი, როგორც წესი, გამოძალვის შესახებ არავის არაფერს ატყობინებს. ეს მათთვის დიდი „გრეხია“. ამიტომ ურჩევნიათ, ფული გადაიხადონ, ვიდრე სამდე განაცხადონ და ამით „მომაკვდილები ცოცხა“ აიკიდონ. სამაგიეროდ, პოლიციელებს თითქმის აღარ მიუწვდებოდა სხილი წერილი ბიზნესმენებზე თუ სხვა საქმიანობით დაკავებულ ადამიანთა კატეგორიაზე. ამ ხალხმა თუ რამე დააშავა და პოლიციამ დააკავა, პოლიციელებს ვერაფერ მისცემს იმის გარანტიას, რომ ისინი გენერალურ ინსპექციაში არ გაიქცევიან და გამოძალვის შესახებ არ განაცხადებენ. ასე რომ, პროგრესი მაინც არის, მაგრამ ჯერ კიდევ ბევრი რამ არის გასაკუთებული...“

მდგომარეობის გამოსასწორებლად ირაკლი ოქრუშაშვილი პოლიციელებს ხელფასის 400 პროცენტით გაზრდას პპირადება. ეს სერიოზული არგუმენტი იმისთვის, რომ პოლიციელებმა „ლევი“ შემოსავლებისკენ აღარ გაიხედონ. ამით უპირველესად საზოგადოება ისარგებლებს, როცა ფულის გამოძალვის ან ჩვენების მიცემის მიზნით დაკავებულითა ცემა-ტყეპის პრეცედენტი წარსულს ჩაჰბარდება.

დავით დევიდარიანი

მოისმინეთ ამერიკის ხმის

გადმოცემა ქართულ ენაზე

შემაღლებილი 12:30-დან 23:00

საინტერესო მთავარი რადიო

და "რადიო მთა" გადმოცემა

VOPE >

WWW.VOPE.NEWS.COM

აშინ, როდესაც რუსეთიდან მუშტებს გვიღებენ და გვემუქრებიან, ლეი-ბორისტული პარტიის ლიდერმა „მშ-ვიდობის ელჩობა“ გადანყვიტა და რუსულ-ქართული ურთიერთობების გადარჩენაზე ზრუნავს. სააკაშვილზე განაწყენებულმა რუსებმა **შალვა ნათელაშვილი** ნელს უკვე მეორედ მიიწვიეს და, როგორც ჩანს, კარგადაც უმასპინძლეს. რატომ არ უფრთხის პრორუსის იარლიყს და რისთვის სტუმრობს ასე ხშირად მოსკოვს მთავარი მშრომელი, ამას ინტერვიუდან შეიტყობთ:

— რუსეთში სახელმწიფო სათათბირომ მიმინვია. პუტინის პარტიის წარმომადგენლებთან საქართველოსთვის მეტად სასარგებლო საუბრები მქონდა. იქ ჩასვლამ დამარწმუნა, — სანამ რუსეთის სათათბიროში და პოლიტიკურ წრეებში ლობი არ გვეყოლება, იქიდან მუდმი-

ლამენტარმა გოსდუმის ერთი წევრიც რომ დაიშვებოდეს, ხომ წარმოგადგენიათ, რამხელა მხარდაჭერა გვექნება რუსულ პოლიტიკურ წრეებში.

— **არ გეშინიათ, რომ ასეთი პოზიციის გამო პრორუსის იარლიყს დაიშახლებოთ?**

— არ ვარ მშობიარე კაცი. როგორ დაგვანებენ პრორუსობას, როდესაც მშვენიერი ურთიერთობა გვაქვს ამერიკელებთან. მოსკოვში ყოფნისას რუსეთში აკრედიტებულ აშშ-ის საელჩოს პოლიტიკური დეპარტამენტის ხელმძღვანელს შევხვდი. ვისაუბრეთ ჩემს მომავალ ვიზიტზე აშშ-ში, რომელიც შემოდგომაზე საკმაოდ სერიოზულ დონეზე შედგება.

სააკაშვილმა რუსებიც ისე გადააგდო, როგორც მე — ისინი ხედავენ, რომ სააკაშვილი ძირს უთხრის, საქართველო ნატოში

„მოსკოვი ქართული ჩისპოჩანი ყვავილების გაღიზიანება“

„მიშას ჯინაზე ფორმას აუბის გარეშე შევინარჩუნებ“

ის ბიზნესმენები ახლა ამბობენ თურმე, სან-ფრანცისკოში ბევრად იაფად ჩავდივართ. 5 ათასზე მეტს გავიღებდით საქართველოსთვის, მაგრამ ეს რა სტუმარმასპინძლობა იყო, ვიღაც აფერისგმა ჩვენს ხარჯზე ფული გააკეთა. ის კაცი სააკაშვილსაც ატყუებს...

ვად გამოგვიგზავნიან აგრესიის დონეებს. უნდა მოვახერხოთ კეთილგანწყობილი ხალხის მოძენა, რომლებიც ჩუმად კი არ იქნებიან, არამედ აქტიურად დაიცავენ ჩვენს პოზიციას. შევარდნაძის ხელისუფლებამ და მისმა შემკიდრეებმა მხარდამჭერების ძეხვის ნაცვლად მოყვრები მტრებად გვიქცეს, მტრები უფრო გადაგვამტერეს. რუსეთთან ურთიერთობაში ყამირია გასატყვი, დღევანდელი ხელისუფლება კი ურთიერთობების აღდგენის ნაცვლად, ცეცხლზე ნავთს ასხამს და ერთდროულად ცდილობს ამერიკისა და რუსეთის მოტყუებას. ეს მეტისმეტად უპერსპექტივო ჩანაფიქრია. სააკაშვილი სამაჩაბლოს დაბრუნებისთვის იბრძვის და პარალელურად ნატოს კომუნიკეში შეატანინა მოთხოვნა — საქართველოდან რუსეთის სამხედრო ბაზები გავიწიო. ამან სულ ამოატრიალა რუსული პოლიტიკური აზროვნება, მეტისმეტად გაღიზიანდნენ — საკითხი, რომელიც ჩვენთან მოლაპარაკებით უნდა გადაჭრას საქართველომ, ნატოსთან რა კავშირშიაო. ამის შედეგი იყო სათათბიროს განცხადება — ერთიანი ოსეთი თავის დროზე რუსეთის შემადგენლობაში შემოვიდაო. თავისი ქმედებითა და განცხადებებით სააკაშვილმა რუსეთის რეაქციულ ძალებს ანტიქართული ტალღის აგორების საფუძველი მისცა. სააკაშვილის განცხადების საპასუხოდ კი მთელი გოსდუმი აფხაზეთში წამოვიდა დასასვენებლად — აბა, კაი ბიჭი ხარ და დავგიშალოო. ლუჟკოვმა განგებ მოახეო სოხუმის პლაჟზე სეირნობა. როდესაც ასეთი დამაბული ვითარებაა, სწორედამდ დროული იყო ჩემი მოსკოვში ჩასვლა. იქ შეიქმნება საქართველოს მხარდამჭერი კომიტეტი, რომელსაც სათავეში ავადმიკოსი ვიარსლავე მოროზოვი ჩაუდგება. ამ კომიტეტში რუსული პოლიტიკური და საზოგადოებრივი ელიტის გავლენიანი წარმომადგენლები შევლენ. როდესაც დიპლომატიურ ავადმიკოსი ვსწავლობდი, მოროზოვი საქართველოში დავატყუე. ამ კაცს ჩემთან ერთად აქვს მოვლილი მთელი საქართველო, უსაზღვროდ უყვარს ყველაფერი ქართული და ჩვენი ნამდვილი გულშემატკივარია(!). აი, ასეთ ხალხს მოვქმენით და იმდენს მოვახერხებთ, რომ მოსკოვში ერთი ოფისი მაინც ვუქირაოთ. თბილისსა და მოსკოვში შეიქმნება რუსეთ-საქართველოს მეგობრობის აკადემია, ასევე შეიქმნება საქართველო-რუსეთის პოლიტიკური კონგრესი, სადაც მრგვალ მაგიდას მიუჯდება ყველა პოლიტიკური პარტია და სანამ გოსდუმში წავა განსახილველად რაიმე საკითხი, მანამ იქ განიხილავენ. სხვა თუ არაფერი, პოლიტიკოსები ამ გზით დაუმეგობრდებიან ერთმანეთს. პირადი კონტაქტები ბევრს ნიშნავს და ერთმა ქართველმა პარ-

შეწყაეს, რომელიც კავკასიონზე დადგამს რადარებს და ჩვენს ტერიტორიას მურმანსკამდე გააკონტროლებსო. ამიტომ არიან შემფოთებულიები.

ასეთი პოლიტიკით იმას მივაღწევთ, რომ რუსები ზამთარში გაზს და დენს გამოგვირთავენ — რაც ამ ხელისუფლებას ძალიან დააზარალებს.

— **ისევ რუსეთს დაგუბრუნდით იქაური ჰავა მოგსდენიათ...**

— (იცინის) ქართველებს, განსაკუთრებით, მამაკაცებს იქაური ჰავა უხდება, თანაც მოსკოვში გრილი და ძალიან სასიამოვნო ზაფხულია. მიუხედავად იმისა, რომ იქაც 24 საათს ვმუშაობდი, სასტუმროში ჩემი ნომრის კარი არ დაკეტოდა, უამრავ ადამიანს შევხვდი. ჩემთან მოსულები ჩიოდნენ, საქართველოს ხელისუფლების აგრესიული განცხადებები ჩვენს ბიზნესს ზნებსო. ისიც მითხრეს, ერთმა სააკაშვილის მხარდამჭერმა აფერისტმა, გვარად ფიფიამ, ვითომ ქართულ-რუსული ბიზნესკლუბი გახსნა. როცა საქართველოში ეკონომიკური ფორუმი ჩატარდა და რუსი ბიზნესმენები ჩამოიყვანეს, თითოეულს 5 ათასი დოლარი დაადებინაო. ის ბიზნესმენები ახლა ამბობენ თურმე, სან-ფრანცისკოში ბევრად იაფად ჩავდივართ. 5 ათასზე მეტს გავიღებდით საქართველოსთვის, მაგრამ ეს რა სტუმარმასპინძლობა იყო, ვიღაც აფერისტმა ჩვენს ხარჯზე ფული გააკეთა. ის კაცი სააკაშვილსაც ატყუებს...

— **სტუმრების მიღების გარდა, მოსკოვში არაფერი გაგიკეთებიათ?**

— არბატზე გავიარე, აქ მაინც არავინ მიცნობს და თავისუფლად ვიქნები-მეთქი. ვიტრინაში გამოდგმული უამრავი ყვავილი დავინახე — ვიფიქრე, იქნებ რამე დეკორატიულ ხეს ან კარგ ყვავილს წავაწყდე-მეთქი (მიყვარს) და შევდი. კარებში ჩოხა-ახალუხიანი ბიჭი შემეგება — ბატონო შალვა, მობრძანდით, მაგრამ ეს ყვავილების მაღაზია კი არა, რესტორანიაო. შევცბუნდი, ჯიბეში იმდენი ფულიც არ მქონდა, რომ დავემდარიყავი. მთელი რესტორნის პერსონალი შეიყარა, ყველანი ქართველები იყვნენ და სანამ ყავა არ დამალევინეს, არ გამოიმშვეს.

— **ბატონო შალვა, ჩვენთან ერთ ნიშან ინტერვიუში ამბობდით, აუტუში ცურვადი ხელი სააკაშვილმა ამაღებინაო. გამოდის, რომ სპორტს თავი საერთოდ დაანებეთ?**

— მშვენიერი გამოსავალი ვიპოვე, არსად აღარ მჭირდება წასვლა. მოსასვენებელ ოთახში ტრენაჟორი დავდგი და ვვარჯიშობ. ასე რომ, მიშას ჯინაზე ფორმას აუზის გარეშე შევინარჩუნებ.

მარი ზანდუკელი

„Я НЕНАВИЖУ КАВКАЗ“(!)

„ეს იმპერიის ნგრევის თანამდევნი პროცესია“

„Я ненавижу Кавказ“

— ხმის ჩახლჩამდე გაჰკიოდა დუმის სხდომაზე რუსული ლიბერალური დემოკრატიის მამა, რომლის სიტყვებიც, როგორც წესი, ყოველთვის შორს არის ლიბერალობისგანაც და დემოკრატიისგანაც და, რომელმაც რუსეთშიც ისე მოაბეზრა ყველას თავი, რომ ქუჩაში გასულ ფეხსაცმელებსა და კვერცხებს ესვრიან. არ შეიძლება ამ კაცის ნათქვამზე არ გაგეცინოს, მაგრამ არც იმის დავინწყება იქნება, რომ მისი განცხადებები ყოველთვის სიმპტომატურია და შოვინიზმით გულგასივებული, გონებადანელებული რუსული პოლიტიკური წრეების ნააზრევს გამოხატავს. ჟირინოვსკი და მისთანანი რატომღაც თავდასხმად აღიქვამენ ტერიტორიული მთლიანობისთვის საქართველოს ხელისუფლების ბრძოლას და ასეთები რომ დუმაში უმრავლესობაა, ის დადგენილებაც მეტყველებს, რომელიც გასულ კვირას დიდი ამბით მიიღეს.

გათავაზობთ მცირე ამონარიდს ამ ტექსტიდან.

— В целом в сложившихся условиях непрекращающихся угроз со стороны руководства Грузии в отношении граждан России, постоянно проживающих на территории Южной Осетии и Абхазии, возникают обстоятельства, посягающие на суверенитет Российской Федерации.

ხედავთ, რას წერენ? თვდაპირველად, დადგენილების ამ ტექსტში პუტინსა და რუსეთის მთავრობას სთხოვდნენ — საქართველოს წინააღმდეგ ადგევატური სამხედრო და ეკონომიკური ზომები მიიღეთო, მაგრამ მიხედნენ, ზედმეტი მოგვდისო და ეს ნაწილი ამოიღეს. მართალია, დუმა „НЕ ДУМАЯ“ რომავს რალაც-რალაცებს, მაგრამ ჩვენც ვსწავლობთ ასეთებთან ლაპარაკს. გასულ კვირას აგრესიულობით ცნობილი ჟირინოვსკი ერთ-ერთი ტელეკომპანიის პირდაპირ ეთერში რომ დავინახეთ, მისი ლანძღვის მოსასმენად და თითის ქნევისთვის მოვეშაბდით (მისგან, აბა, მეტს რას უნდა ელოდე), მაგრამ ამომოწნა, რომ წყნარად და გონიერულად ნათქვამი სიტყვით მისწარიების აღაგმევაც ყოფილა შესაძლებელი. ხომ ენახეთ, პარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარე **კობა გაბაშვილმა** ჟირინოვსკის ისეთი გასაღები მოუქმნა, რომ სულ თავის ნებაზე აცინა — **Улынитесь, это Вам идёт** — და ისიც ივრჩებოდა. ჟირინოვსკი თავისი განცხადებით იმპერიის იმსახურებს და მიიღო კიდევ გამოცდილი დიპლომატიკის განცხადება მას ლამაზად დასცინა, თანაც ისე ოსტატურად, რომ თავიც დააბატიყბინა სოჭში — **ოლონდ შევცდეთ, ვისაუბროთ და მზად ვარ, თქვენი ვიზიტის ხარჯები გავიღოო.** „კვირის პალიტრის“ და კოტე გაბაშვილის საუბრისას ტელეფონის ზარი არ შეწყვეტილა — **ურევადნენ და მადლობას ეუბნებოდნენ — გული მოგვგახანინეო.**

მოუკლმინოთ ბატონო კოტეს: — დუმა დღეს ყველაზე ჩამორჩენილი პოლიტიკური ინსტიტუტია რუსეთში. ის მწვავედ განიცდის პოლიტიკური იმპერიის დასასრულს და გამოხატავს საზოგადოების იმ ნაწილის განწყობას, რომელიც დიდი ქვეყნის დასუსტებას მტკივნეულად აღიქვამს და ძველი დროის ნოსტალგია აქვს. იმ დროისა, როდესაც რუსეთი არა მარტო საბჭოთა კავშირს, არამედ სოციალისტურ ზანას და საბჭოთა კავშირის რამდენიმე სატელიტ ქვეყანასაც აკონტროლებდა. მსოფლიოს მასშტაბით ყველაზე დიდი და აგრესიული წარმონაქმნის ასე შაგრენის ტყავივით დაპატარავება რუსებისთვის მეტისმეტად მტკივნეულია. ამიტომაც იყო, რომ ყველა ყოფილი საბჭოთა ქვეყანას პრობლემა შეუქმნეს — მოლდავეთს დნესტრისპირეთში, სომხეთსა და აზერბაიჯანს ყარაბაღი მოუგონეს. განსაკუთრებული ყურადღება ჩვენ მიმართ გამოიჩინეს და ორი კონფლიქტური კერა გააღვივეს. ეს იმპერიის ნგრევის თანამდევნი პროცესია, რომელიც უსათუოდ და მალე დასრულდება. რუსეთი იძულებული იქნება სხვისი მინისკენ ცქერაზე ხელი აიღოს და საკუთარს მისხდოს. რუსეთს აქამდე ეგონა, სამაჩაბლო და აფხაზეთი ისეთი რეგულატორებია, რომელთა წყალობითაც საქართველოს დაჟოქებო, მაგრამ დაჟოქების ნაცვლად დაპირისპირება მიიღო. პრეზიდენტი პუტინიც უკვე ხედება, სხვა გზა არა უნდა აირჩიოს. მაგრამ იმას, რასაც პუტინი მისხდო, ჯერ-ჯერობით, დუმა ვერ ხედავს. იქ ერთმანეთს ეჯიბრებიან, ვინ უფრო ჯიგარი პატრიოტიაო და ამის შედეგია ის აგრესიული გამომდომები, რომლის მოწმენიც გასულ კვირას გავხდით. არ უნდა გავიკვირდეს რუსული სამხედროების აგრესიულობაც, რომელთაც აღარაფერი ესაქმებათ საქართველოში, მაგრამ ყოყლოჩინობის გამო არ იცვლიან ფეხს აქედან; არც იმ გენერალიტეტის გამწარება და განერვიულება, რომელიც ჯერ კიდევ 10 წლის წინ სუფოზზე (ალბათ როცა

არყით გამოიბრუეობოდნენ. — ი.რ.) იმას ამბობდა, — შეცდომაა დაფუძნით, მეორე მსოფლიო ომის დროს ავსტრიაში რომ არ შევდით ან კიდევ თურქეთი და ირანი რომ არ დავიპყარიო. რუსეთის ტანკები ათიოდე წლის წინ ბერლინში იდგა, დღეს კი ფსკოვთან კარვებში ძლივს აჩერებს თავის სამხედროებს. წარმოგიდგენიათ, რა გამწარებულები იქნებიან? რუსეთი უთუოდ წავა საქართველოდან, მაგრამ ფიქრობს, ისე უნდა ნავად, რომ არ შევრცხვებ და სახე შევინარჩუნოო.

— **მაგრამ რუსეთის მისამართით სააკაშვილის განცხადებები ზოგს ცეცხლზე ნავთის დასხმად მიაჩნია — თუ ასე გავაგრძელებთ, ბევრ უსიამოვნო სურათებს სიმ არ უნდა ველოდეთო (რაც არაერთხელ ჩვენს ტყავზე გამოგვიცდია).**

— ჩვენი პრეზიდენტი ახალგაზრდა პრაგმატული კაცი, რომელიც მკაცრად ითხოვს საკუთარი ქვეყნის უფლებების დაცვას და მეორედ დიდი ქვეყნის პრეზიდენტს ეუბნება, — ჩემთან სამხედრო ენაზე ლაპარაკს თავი დაანებე. ვიშეგობროთ, ეკონომიკური, პოლიტიკური და საგარეო ურთიერთობები დავაყაროთ, ოლონდ შენი სამხედროები წაიყვანო. სხვათა შორის, სააკაშვილი რუსების მდგომარეობას ითვალისწინებს და სულაც არ აპირებს სამხედროების აქედან გაყრას, პირიქით, მათ ღირსეულად წასვლის საშუალებას აძლევს.

ათი წლის წინ, როდესაც სამაჩაბლოსა და აფხაზეთში ტრაგედია დატრიალდა, ქართველები გამწარებულები გაყვიროდით, რასაც საინფორმაციო ომის მოგებად ვთვლიდით, რუსები კი ჩუმად აკეთებდნენ თავის საქმეს. ახლა მაინც ვისწავლოთ ჭკუა, ჩვენ საქმე ვაკეთოთ და რუსებმა იმდენი იყვირონ, რამდენიც უნდათ.

რატომ გავაღვივებს დუმის ასეთი განცხადება, ამის მსგავსი რამ ხომ არაერთხელ უთქვამთ? აჭარის მოვლენებსაც სწორედ ასეთი განცხადებები უშდოდა წინ, მაშინაც ისევე გამოიწნა ლუჟკოვი, როგორც ახლა, მაგრამ რას მიაღწიეს? რუსების სამხედრო ძალებს საქართველოში მოქმედების საშუალებას არავინ მისცემს. მათ მხოლოდ და მხოლოდ ჩვენი ირიბად პროვოცირება შეუძლიათ და ამიტომაც დასასკუთრებული სიფრთხილე გვმართებს.

— **რუსული პოლიტიკური წრეები ყველაზე მეტად იმ განცხადებამ გააღიზიანა, — ჩვენს ტერიტორიულ წყლებში შემოსულ უცხო ქვეყნის გემებს ცეცხლს გაუფხსნითო.**

— სააკაშვილს არა უთქვამს, ტურისტებს შევუტოოთ. მის თქვა — არავის მივცემ საქართველოს ტერიტორიულ წყლებში ცურვის საშუალებას ჩვენთან შეუთანხმებლადო. თავად რუსეთი მისცემს ამის უფლებას გემებს? მურმანსკში რომ შევიდეს შევციოდნენ ვინმე, რუსები არაფერს იტყვიან? იაპონელ მეთევზებს, ერთი ბადით რომ გამოდის სათევზაოდ, თევზის დაჭერის საშუალებას არ აძლევენ რუსები, ყველა იარაღიდან ესვრიან, რაც აქვთ.

ერთი რამ ვიცი, ყველა კონფლიქტი საბოლოოდ მშვიდობამდე მიდის და ეს დაასრულებს რუსეთის მილიტარისტულ გავლენას საქართველოზე. ჩვენ აგრესიული მეგობარი კი არა, ნამდვილი მეგობარი გვინდა. მერე რა, რომ რუსეთი ჩვენზე ღონიერია. ბევრი მეგობარი მყავს, რომლებიც ჩემზე ფიზიკურად ძლიერები არიან, მაგრამ ამის გამო ყველაფერს კი არ ვუთმოზ. მეგობრობა ფიზიკურ ძლიერებაზე დაფუძნებული არ არის. ხომ ხედავთ, ჩვენი პრეზიდენტი შევიდულის წევრ ქვეყნებთან ლაპარაკობს ცხინვალის პრობლემის მოგვარების საკითხზე. ეუთოც მზად არის როკის გვირაბი გააკონტროლოს და ოსი ბიჭების — არყის გამყიდველი კოკოითისა და ჩიჩნევის მცდელობებს, ჩვენი ტერიტორია რუსეთის მიუერთონ, პერსპექტივა არა აქვს. ოსები ჩვენთან იცხოვრებენ და მათ ქართველები 100%-იან გარანტიას ვაძლევთ, რომ ექნებათ ოსური კულტურის, ენის, სკოლების, ინსტიტუტის, რადიოს, ტელევიზიისა და თეატრის შენარჩუნებისა და განვითარების საშუალება. იგივე მინდა ვთქვა აფხაზეთის მისამართითაც, რომელთაც ასამეტრიულ ავტონომიას ვთავაზობთ. სხვათა შორის, იქ ლუჟკოვის გამოჩენა კარგად შენიშნა, ალბათ მალე მას ივანოვიც მიჰყვება და ნაიყვანს იქაურ თვითმარქვია პრეზიდენტს.

იზო რეაქცე

სანგრიდან დანახული დავის სხივები

ქართული ჯარისკაცი ჩაბნელებული სანგრიდან გაჩაჩხებულ ცხინვალს უყურებს. ფოტოსურათი ფოტოკლუბის გარეშე გადაღებული, წინააღმდეგ შემთხვევაში სნაიპერის სამიზნე გაფხუდებული

ჩაბნელებული პოზიციებიდან უცნაურად განათებული ცხინვალის მოჩანს

„კვირის პალიტრის“ საგამომცემლო სახლმა ცხინვალის რეგიონში მდგარი ქართული სამშვიდობო ბატალიონის მებრძოლებს გაზეთ „კვირის პალიტრის“, ჟურნალებს: „გზის“, „რეიტინგის“, „ბომონდის“ და „კარუსელის“ ათობით ნომერი ჩაუტანა, რათა სანგრიდან დასასვენებლად ამოსულმა ჯარისკაცებმა ხანდახან რაიმეს წაკითხვა, ყურადღების გადატანა და სტრესის მოხსნა მოახერხონ.

ქართული ჯარისკაცები ღამით სანგარში სხედან. წინ — უცნაურად გაჩაჩხებული ცხინვალის მოჩანს...

ქართული პოზიციის წინ, ორასიოდ მეტრში, ოსების სანგრები, მაგრამ ცხინვალის კაშკაშა სინათლე ერთგვარად გაბრწყინებს და საშუალებას არ გაძლევს, გაარჩიო დაპირისპირებული მხარის პოზიცია; ხოლო თუკი თავი წამოყავი, არც სნაიპერის ტყვია უნდა გაგვივიდეს, რადგან იმ მხარეს ღამის ხედვის ხე-

მხოლოდ ამის შემდეგ წვება ასფალტზე უცნობი. ჯარისკაცები უახლოვდებიან. კაცი მთვრალი აღმოჩნდა და მგონი, შიშით ასფალტი კი დაასველა! უშვებენ, თუმცა მაინც რჩება ეჭვი, რომ ღამით, შეიარაღებულ დაპირისპირებულ მხარეებს შორის „სეირნობა“ შემთხვევითი არ უნდა იყოს.

(გაგრძელება იხ. გვ. 27)

საგუშაგოდან დაბრუნებულმა ჯარისკაცებმა ჩვენ მიერ მიტანილი „კვირის პალიტრის“ კითხვა ღამითვე დაიწყეს

თავდაცვის მინისტრი: — ჯარებს შორის კავშირი და გართვა პრიორიტეტული გახდება

მინისტრი იწყებს მაღალი დონის კავშირგაბმულობის შექმნას, რადგან უამისოდ ჯარების მართვა შეუძლებელია

დღეს, ცხინვალის მისადგომებთან, სამწუხაროდ, თითქმის ყველა რადიოკავშირი ღიად ხორციელდება, რაც მეორე მხარეს საშუალებას აძლევს, მოუსმინოს ჩვენი სამხედროების რადიოსაუბარს.

რადიოკავშირების დახურვა ანუ დაშიფვრა ტექნიკურად შესაძლებელია, მაგრამ საამისოდ თითოეულ რადიოგადამცემში სპეციალური ჩიპი უნდა ჩააყენო; მისი ღირებულება კი ღამის რადიოგადამცემის ტოლფასია. ნუგეშად ისლა რჩება, რომ თავად კოკოითის შეიარაღებული სეპარატისტული ძალები და მათი დამგეშავი რუსი სამხედრო ინსტრუქტორებიც ასევე ღიად საუბრობენ რადიოეთერში.

მშვიდობიანობის დროს შეიძლება არც ისე მნიშვნელოვანი იყოს რადიოსაუბრის გასაიდუმლოება, მაგრამ სამხედრო ოპერაციის მომზადებისა და დაწყების წინ დახურულმა რადიოკავშირმა ათობით და ასობით ჯარისკაცის სიცოცხლე შეიძლება გადაარჩინოს.

საერთოდ, შს-ს და შინაგანი ჯარების ის დანაყოფები, რომლებიც ცხინვალის რეგიონის ახლოს დგანან, ბევრად უკეთესი და თანამედროვე რადიოკავშირის საშუალებებით არიან აღჭურვილი, ვიდრე მთლიანად თავდაცვის სამინისტროს დანაყოფები. თუმცა მე-11 ბრიგადის იმ ბატალიონებმა, რომლებმაც „წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამა გაიარეს, უკვე დაიწყეს ამერიკული „ჰარისის“ ტიპის საველე რადიოსადგურების გამოყენება. მათი შესაძლებლობები ბევრად აღემატება იმავე რუსულ, თან სატარებულ P-159 ტიპის რადიოსადგურებს.

„კვირის პალიტრასთან“ ექსკლუზიურ ინტერვიუში თავდაცვის მინისტრმა, ბატონმა გიორგი ბარამიძემ განაცხადა:

— კარგად ვიცით, რას ნიშნავს ჯარების მართვა ბრძოლის დროს, რასაც კავშირგაბმულობის თანამედროვე საშუალებები სჭირდება. ამ მხრივ, თავდაცვის სამინისტროში მართლაც სავალალო მდგომარეობაა. ამიტომაც მივიღე გადაწყვეტილება, უახლოეს პერიოდში სამხედრო კავშირგაბმულობის თანამედროვე აპარატურით აღჭურვის პროცესი პრიორიტეტული გახდეს თავდაცვის სამინისტროს პოლიტიკაში. ამ საქმეში დიდ დახმარებას გვპირდება აშშ. გამოგვიყოფენ ორ მნიშვნელოვან დახმარებას — 2,5 მლნ და 1,6 მლნ დოლარის ოდენობით. თუმცა ამ დახმარე-

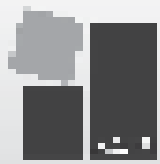

ბას, ცხადია, ფულადი სახით არ მივიღებთ. ამერიკული მხარე შეიძენს და ჩვენს არმიას გადმოცემს 4,1 მლნ დოლარის საერთო ღირებულების თანამედროვე კავშირგაბმულობის საშუალებებს. ამის პარალელურად, თურქეთი კოჯურის სასწავლო ცენტრს მოამარაგებს რადიოკავშირის უახლესი სისტემებით. საერთო ჯამში, წლის ბოლოსთვის ჩვენ შეგვეძლება თავდაცვის სამინისტროს ყველა დანაყოფთან გვექონდეს მაღალი ხარისხის და თანაც დახურული რადიოკავშირი.

კარგია, რომ ბოლოს და ბოლოს, ყურადღება ექცევა ჯარების ოპერატიულ მართვას და მათ შორის უწყვეტი, დახურული კავშირის არსებობის აუცილებლობას.

P.S. გიორგი ბარამიძე პირველი თავდაცვის მინისტრია, რომელიც ოპერატიულ თათბირებს იმ „სტრატეგიული მართვის ცენტრში“ ატარებს, სამი წლის წინ რომ მოაწყვეს ამერიკელებმა თავდაცვის სამინისტროს შენობაში და დღემდე თითქმის გამოუყენებელი იყო.

საგულისხმოა, რომ პრეზიდენტ სააკაშვილს ამერიკელებმა თბილისის ახლოს, ერთ-ერთი ყველაზე გასაიდუმლოებული სპეცსამსახურის ტერიტორიაზე (სადაც ამ სტატიის ავტორიც არ არის ნაყოფი) მოუწყვეს ერთგვარი „კომ-დევინდი“, მართვის ცენტრითა და ბუნკერით, საიდანაც უსაფრთხოდ შეიძლება ქვეყნის მართვა. იმ ბუნკერში მყოფებს რუსული ავიამომბების პირდაპირი მოხვედრისაც არ უნდა ეშინოდეთ.

საგულისხმოა

საგულისხმოა

საგულისხმოა

არაფორმალის ქ. №14

ტელ. 25 34 34; 91 25 34

„დაკავალბობის ორი ფრონტის“ განხილვის საშუალება

ცხინვალის პარალელურად, აფხაზეთშიც სიტუაციის
გამწვავება თბილისის ძალების სასწრაფო
გადანაწილების აუცილებლობის წინაშე დააყენებს

ცხინვალის რეგიონში მესამე თვეა მიმდინარეობს „ნერვების თამაში“, რომელიც ყოველთვის შეიძლება რელიურ და ხანგრძლივ შეიარაღებულ დაპირისპირებაში გადაიზარდოს. რა დასაშვლია და, თბილისის შეიარაღებული ძალების უდიდესი ნაწილი სწორედ შიდა ქართლშია მობილიზებული.

ამის ფონზე მოსალოდნელია სიტუაციის იმგვარი დაძაბვა აფხაზეთში, როგორც ეს 1998 წლის მაისში გალში და 2001 წლის შემოდგომაზე — კოდორის ხეობაში მოხდა.

მით უმეტეს, რომ პრეზიდენტმა სააკაშვილმა მკაფიოდ განუცხადა რუსეთს, — ჩავიძირათ იმ კატარღებს, რომლებიც აფხაზეთში ეცდებიან ტურისტების ჩაყვანას და, შესაბამისად, დაარღვევენ საქართველოს ტერიტორიულ წყლებს.

ხომ არ სჯობდა, თავის ემოციურ გამოსვლაში, რომელიც სიტყვასიტყვით თარგმნეს რუსულმა ტელეარხებმა, საქართველოს პრეზიდენტს დაეკონკრეტებინა, რომ საქართველოს ტერიტორიული წყლების აფხაზეთის აკვატორია ჯერ კიდევ 1996 წლიდან გამოცხადებულია ნაოსნობისთვის დახურულ რაიონად. დამრღვევს ჯერ რადიოთი გააფრთხილებენ, შემდეგ პაერში გაისვრიან და მხოლოდ აშკარა დაუმორჩილებლობის შემდეგ ესვრიან დამიზნებით ქართული კატარღებიდან. ანუ გააკეთებენ იმას, რასაც თავად რუსი მესაზღვრე მებრძოლები თვნიან რამდენჯერმე სწაღიან შორეულ აღმოსავლეთში, იაპონელი და კორეელი მეთევზეების საწინააღმდეგოდ, რასაც

არა ერთი თევზსაჭერი კატარღის ჩაძირვა და უცხოელი მეთევზეების დაღუპვა მოჰყვა. ამგვარი ინციდენტების შემდეგ პროტესტს ვერც იაპონიის და ვერც სამხრეთ კორეის მთავრობები ვერ აცხადებენ, რადგან სროლა ხდება რუსეთის ტერიტორიულ წყლებში.

ცოტა ხნის წინ აფხაზეთის სეპარატისტულმა ხელისუფლებამ მოაწყო მცირემასშტაბიანი სამხედრო წვრთნები ოჩამჩირესთან და ქართულ მხარეს საზღვაო ბრძოლებითაც დაემუქრა.

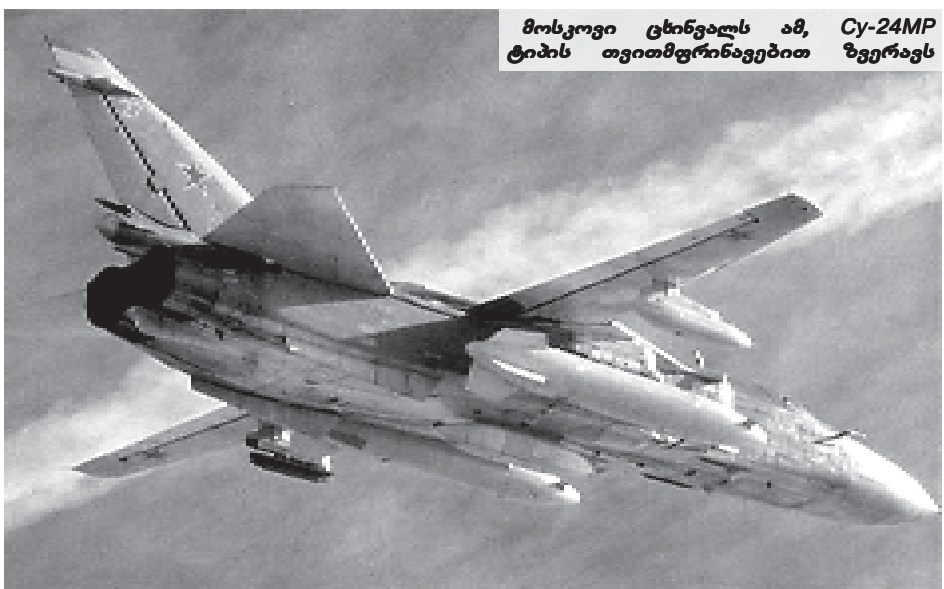
საბედნიეროდ, დღეს ქართული არმია ის აღარ არის, რაც აფხაზეთის ომის დროს იყო, მაგრამ მოწინააღმდეგის ძალის შეუფასებლობა უდიდესი შეცდომა იქნება, მით უმეტეს იმ შემთხვევაში, თუკი აფხაზეთში „დაძაბულობის მეორე ფრონტი“ გაიხსნება.

მაშინ ოფიციალურ თბილისს ძალიან გაუჭირდება ძალებისა და, რაც მთავარია, სახსრების გაყოფა და ცხინვალის რეგიონიდან მათი დასავლეთით, ენგურთან ან სულაც აფხაზეთის საზღვაო აკვატორიაში გადასროლა.

თუმცა, არც ისაა მთლიანად გამართლებული, მთელი ყურადღება, მესამე თვეა, მხოლოდ ცხინვალისკენ რომ არის მიმართული და აფხაზეთის პრობლემა ჩრდილში მოექცეს.

ისე კი, აფხაზეთის დაბრუნების გასაღები სწორედ ცხინვალში დევს — ამ პრობლემის უსისხლოდ ან მცირე სისხლით გადაჭრის შემთხვევაში აფხაზეთის დაბრუნების (ეტყობა, უფრო ძალისმიერი მეთოდებით) პერსპექტივა უფრო რეალური გახდება.

„მხვიდლობის გზადაზი“ უკვე გამოჩნდნა...

მოსკოვი ცხინვალს ამ, Cy-24MP ტიპის თვითმფრინავებით ზეერავს

ცხინვალის თავზე რუსული სადამფრევო თვითმფრინავების
ფრენა ომის დაწყების მოახლოებას მოასწავებს

6 აგვისტოს, 12.45 სთ-ზე, ჩრდილო ოსეთიდან ცხინვალში შემოფრინდა უცნობი თვითმფრინავი...

7 აგვისტოს, იმავე რაიონში, 15.05 სთ-დან 15.10-მდე უცნობმა თვითმფრინავმა კვლავ დაარღვია (მერამდენედ) საქართველოს საჰაერო სივრცე.

გავის რაიონში გამოჩნდა სამი ამოუცნობი შეუღლმფრენი, რომლებმაც მონაწილეობა მიიღეს სეპარატისტების სამხედრო წვრთნებში... კონფლიქტის ზონაში ავიაციის გამოჩენა სიტუაციის მკვეთრად დაძაბვისა და საბრძოლო დაპირისპირების დაწყების მომასწავებელია.

ყოველ შემთხვევაში, 1994 წლის მიწურულს, სწორედ ასეთი „ამოუცნობი“ თვითმფრინავები გამოჩნდნენ გროზნოს თავზე, რასაც ჩეჩნეთის პირველი ომის დაწყება მოჰყვა. ასევე მოხდა 1999 წლის აგვისტოს ბოლოს, როდესაც ამოუცნობმა თვითმფრინავებმა გროზნოს სამოქალაქო აეროპორტი დაბომბეს და ჩეჩნეთის მეორე ომიც დაიწყო.

ცხინვალის თავზე გამოჩენილი ვითომდა ამოუცნობი თვითმფრინავები სინამდვილეში რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს სამხედრო-საჰაერო ძალების მე-4 საჰაერო არმიის კუთვნილება და საფიქრელია, მოზდოკის სამხედრო აეროდრომიდან მოფრინავენ.

6 აგვისტოს შემოფრენილი რუსული დამრღვევი თვითმფრინავის ავტომობასზე ჩართული იყო, თუმცა ეკიპაჟი არ პასუხობდა საქართველოს აერონავიგაციის რადიომუკითხვებს. ეტყობა, ავტომობასზე გამოჩენილი სიგნალი — „33701“, რომელიც შემდეგ საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს საპროტესტო ნოტაში დაფიქსირდა, როგორც

„განმასხვავებელი ნიშანი 33701“, ზოგმა თვითმფრინავის ფიზიკელაზე დაწერილ ნომრად მიიჩნია, რაც არ შეესაბამება სიმართლეს, რადგან რუსული სამხედრო თვითმფრინავების საბორტე ნომრები (ისევე, როგორც ქართულის) მხოლოდ ორნიშნაა.

6 აგვისტოს საქართველოს საჰაერო სივრცის დამრღვევი თვითმფრინავი იყენებდა ჩამხშობ სისტემას, რაც საფრთხის ხდის, რომ ეს იყო რუსული სადამფრევო თვითმფრინავი Cy-24MP, რომელსაც გააჩნია რადიოელექტრონული ბრძოლის მოწყობილობა.

ასეთი ფრენები ალბათ მანამდე გაგრძელდება, ვიდრე ქართული მხარე ერთს მაინც არ ჩამოაგდება — როდესაც 1993 წელს სოხუმთან, ტყეში, კატასტროფა განიცადა რუსულმა, იმ დროისთვის თანამედროვე Cy-27 ტიპის გამანადგურებელმა, რუსებმა ფრენა ქართველების მიერ კონტროლირებად აფხაზეთის ნაწილზე დროებით შეწყვიტეს.

დამრღვევი, სულ ერთია, სად იქნება — ტერიტორიულ წყლებში თუ საჰაერო სივრცეში — მის წინააღმდეგ ნებისმიერი ძალის გამოყენება ნებადართულია და გულხელის დაკრეფა, პირიქით, დანაშაულია.

P.S. კოკოთის ხელისუფლება აღარ მალავს, რომ მის შეიარაღებაში გამოჩნდა საბრძოლო შეუღლმფრენები. ჩვენი ინფორმაციით, ლაპარაკი შეიძლება იყოს სამ ერთეულ სამხედრო-სატრანსპორტო Ми-8 ტიპის შეუღლმფრენზე, თუმცა არც საბრძოლო Ми-24-ია გამოსარიცხი. ეს შეუღლმფრენები რუსეთს, კერძოდ კი, ჩრდილო ოსეთის ტერიტორიიდან უნებართვოდ შემოფრინდნენ საქართველოს საჰაერო სივრცეში, ამიტომაც მათი ჩამოგდება სრულიად კანონიერი იქნება.

თემის გაგვიღება გაიკვე, ახლა კარგოვილის ჯარია...

ჩვენი გაზეთის გასულ ნომერში კრიტიკული სტატიის, „ბატონებო, თქვენ ქვეყნის მტრები ხართ?“ გამოქვეყნებას გამოხმაურება მოჰყვა.

სტატიის ავტორს თავად თავდაცვის მინისტრი, ბატონი გიორგი ბარამიძე დაუკავშირდა და განუცხადა, — ჯარისკაცებისთვის უხარისხო ორცხობილის ყიდვის ფაქტზე თავდაცვის სამინისტროს გენერალურმა ინსპექციამ შიდაუწყებრივი გამოკვლევა დაიწყო და დამნაშავეები დაუსჯელნი არ დარჩებიან.

მარტო ის ფაქტი, რომ თავდაცვის მინისტრი ასე ოპერატიულად რეაგირებს კრიტიკულ საგაზეთო სტატიას, უკვე განასხვავებს მას წინამორბედთაგან და გვაიმედებს, რომ ის, რაც წლების განმავლობაში დაუსჯელად გასდიოდა თავდაცვის სამინისტროს ბევრ ხელმწიფს, მაღალჩინოსან თანამშრომელს, აღარ განმეორდება.

ჩვენ დაუკავშირდით თავდაცვის სამინისტროს გენერალური ინსპექციის უფროსს, ბატონ ირაკლი სამყურაშვილს, რომელმაც „სუხარის“ საქმესთან დაკავშირებით გვაცნოა:

— როგორც თქვენს სტატიას იყო მითითებული, თავდაცვის სამინისტროს შესყიდვების დეპარტამენტმა მართლაც შეიძინა ერთ-ერთ ფირმისგან 3,5 ტონა ორცხობილა, რომლებიც კვერცხის ყუთებით, ყოველგვარი ჰიგიენური ნორმების დაცვის გარეშე 14 ივლისს შემოიტანეს თავდაცვის სამინისტროს ცენტრალურ სურსათის საწყობში. შესყიდვა მოხდა კანონის დარღვევით, მათ შორის ჩვენი ცენტრალური სურსათის საწყობის ხელმძღვანელობის მიერაც, რადგან მან ორცხობილის ეს პარტია სერთიფიკატის გარეშე მიიღო. 28 ივლისს მოვითხოვეთ სერთიფიკატი, რომელიც მხოლოდ მეორე დღეს მოგვითანეს. ამასთან, საწყობს მოადგა კიდევ 700 კგ იმავე სახის ორცხობილა, მაგრამ გენერალური ინსპექციისა და გენერალური შტაბის ლოგისტიკის სარდლობის ჩარევით, უკან გავაბრუნეთ.

— შეგიძლიათ თუ არა უკან დააბრუნოთ უხარისხო ორცხობილა ან თავდაცვის სამინისტრომ უფიქროს მის გამოგზავნა ფირმას?

— ჩივილი გაგვიჭირდება, რადგან ხელშეკრულების თანახმად, ყოველგვარი პრეტენზია შესყიდვლის მონოდებებიდან 10 დღეში უნდა გაგვეცხადებინა. 10-დღიანი ვადა კი 24 ივლისს ამოიწურა. ჩვენ იმ მომენტში არ ვიცოდით ეს ამბავი. ორცხობილა არ არის მალეფუჭებადი საქონელი და მას ალბათ რაღაც

„სუხარის“ გელი გაიკვე, ახლა კარგოვილის ჯარია...

თავდაცვის სამინისტროს
გენერალურმა ინსპექციამ
დაიწყო უხარისხო
ორცხობილის
საქმის გამოძიება

ნაირად გამოვიყენებთ, თუმცა ზარალის ანაზღაურებას მაინც მოვითხოვთ.

— 120 ლარად 1 კგ ორცხობილის შესყიდვა რამდენად შესაბამისაა რეალურად?

— საქსტანდარტს წერილით ვთხოვეთ, დაგვიდგინოს ამგვარი ორცხობილის საბაზრო ფასი. თუმცა ეს გარკვეულ პრობლემებთანაა დაკავშირებული, რადგან იმ გემრიელი ორცხობილისგან განსხვავებით, რომელსაც მაღაზიებში ვყიდულობთ, ჯარისკაცულ ორცხობილაზე არც ისე დიდი მოთხოვნილებაა და იგი მხოლოდ შეკვეთით მზადდება.

— შესყიდვლი ორცხობილის ხარისხზე რისი თქმა შეგიძლიათ?

— ორცხობილის ნიმუშები შესამოწმებლად უკვე გადაეცა თავდაცვის სამინისტროს საექსპერტო განყოფილებას და პასუხი უახლოეს დღეებში იქნება. ისე, თვალთვალ კარგად ჩანს, რომ ორცხობილის ნაჭრები არათანაბარია, დამტვრეული, სხვადასხვა ფორმისა. სტანდარტის თანახმად, ორცხობილის ნაჭრის სისქე 18 მმ-ზე მეტი არ უნდა იყოს.

— ვინ აგებს პასუხს ყოველფე ამბზე?

— თავდაცვის სამინისტროს გენერალური ინსპექციის დაწყებული აქვს შიდასამსახურებრივი მოკვლევა სამსახურებრივი უფლებამოსილების გადაჭარბებისა და სამსახურებრივი გულგრილობის თაობაზე. მოკვლევის შედეგები ერთ კვირაში გახდება ცნობილი. ისე კი, ერის ვიტყვი: გულსატკეპია, რომ ამგვარი საქციელით შეურაცხყოფენ ბრძოლის ველზე მყოფ ჯარისკაცს, რადგან ორცხობილა ხომ სწორედ იმ საშუაშედილებში უნდა გაიგზავნოს, სადაც სავსე სამზარეულოს ვერ შეიტანს.

P.S. სტატიის დაწერის მომენტში გაირკვა, რომ პარასკევს, 6 აგვისტოს, გვიან ღამით, თავდაცვის სამინისტროს ცენტრალურ სასურსათო საწყობში 10 ტონა კარტოფილი შეიტანეს. ორცხობილის საქმით ჭკუანასწავლმა ლოგისტიკის სარდლობამ მაშინვე შეამოწმა ეს პარტია და ნორმალური ზომის კარტოფილთან ერთად აღმოაჩინა ბევრად მცირე ზომის, ნაკლებხარისხიანი და, შესაბამისად, იაფფასიანი კარტოფილიც. ახლა იმ საწყობში ხელით არჩევენ სხვადასხვა ზომის კარტოფილს. საგარეოდ, შესყიდვლი 10 ტონიდან 7 ტონა შეესაბამება ხელშეკრულებაში მითითებულ ზომასა და ფასს, 3 ტონა კი...

როგორც ჩანს, იოტისოდენადაც არ შეცვლილა ის ხალხი, რომელიც სახელმწიფოსთვის ყიდულობს პროდუქტს და აგრესიულს ყველანაირი ხერხით ქვეყნის ძარცვს.

„ორი ფლოვის“ პირობა

აფხაზეთის დასაბრუნებლად ძლიერი სამხედრო ფლოგი გვჭირდება

1992-93 წლების აფხაზეთის ომი პოსტსაბჭოური სივრცის (მთიანი ყარაბაღი, ცხინვალის რეგიონი, დნესტრისპირეთი და ჩეჩნეთი) შეიარაღებული კონფლიქტებისგან იმით განსხვავდებოდა, რომ აქ ბრძოლა არა მარტო ხმელეთსა და ჰაერში, არამედ წყალზეც მიმდინარეობდა.

ამიტომაც, თუკი აფხაზეთის დასაბრუნებლად ძალების მიერ ძიებაზე ვიფიქრებთ, აუცილებლად ძლიერი სამხედრო-საზღვაო ფლოტის შექმნაზეც უნდა ვიზრუნოთ.

ამ ფლოტმა უნდა მოახერხოს როგორც მონაწილეობის სანაპირო ზოლის სარტყილო დამუშავება, ისე იქ დესანტის წარმატებით გადასხმა და მათი საჰაერო თავდაცვა.

დღეს საქართველოს შავ ზღვაში ორი სტრუქტურის ხომალდები შეუძლია გამოიყენოს: თავდაცვის სამინისტროს საზღვაო თავდაცვის ძალებისა და შსს-ს საზღვრის დაცვის დეპარტამენტის სანაპირო დაცვის სამსახურისა.

ნორმალურ და შეძლებულ საზღვაო ქვეყანას ბუნებრივია, სჭირდება სამხედრო-საზღვაო ფლოტიც, რომელიც სახელმწიფოს სტრატეგიულ ინტერესებს დაიცავს როგორც მის ტერიტორიულ წყლებში, ისე გაშლილ ზღვაში და სანაპირო დაცვაც, კონტრაბანდისტებთან და ურჩ მეთევზეებთან საბრძოლველად.

(გაგრძელება იხ. გვ. 27)

აზხი, გაზხი, შლი დაუზაზხი! არ აჯობებდა, ჯარში თავის ღრმე ემსახურათ?

იალუჯის პოლიგონზე ქართველ დეპუტატთა მიერ ორსაათიანი სამხედრო „თამაშების“ გამართვა, გარკვეულწილად, ემსახურება ცნობილ ვიდეოკადრებს, სადაც კოკოთის სხვადასხვა იარაღით ისერის ცხინვალის განაპირს.

მართალია, პრეზიდენტი სააკაშვილი აპირებდა ჯარში მინისტრების და დეპუტატების ცოტა ხნით გამწესებას, მაგრამ რეალური დაძაბული სიტუაციიდან გამომდინარე, ეს ვერ მოხერხდა, რაც შეიძლება ცუდი არც არის, რადგან მინისტრმა და დეპუტატმა ჯერ თავისი საქმე უნდა აკეთოს. ხომ ფაქტია, პარლამენტმა ბევრი საჭირობოროტო საკითხი საზაფხულო არდადეგების დაწყებამდე იმიტომ ვერ განიხილა, რომ დეპუტატების დიდი ნაწილი სხდომაზე დასასწრებად თავს არ

ინუხებდა. ახლა ცოტა უცნაურად მოჩანს პოლიგონზე მათი იარაღით სირბილი.

საწყენად არ ვამბობთ, მაგრამ მათგან მეომარი (ერთი-ორის გამოკლებით) აღარ გამოვა, რადგან დღეს საქართველოს პროფესიონალი მებრძოლი სჭირდება და არა სახალხო ლაშქრის და სამოს ნევრი; ხოლო თუ ჩვენს დეპუტატებს მაინცდამაინც გული სამხედრო ფორმისა და იარაღისკენ ეწეოდათ, „თავბირი“ არ უნდა დაეღწიათ დეპუტატის სკამის საშოვნელად...

დეპუტატებს თუ მართლაც სურთ დაეხმარონ ჯარს, აჯობებს ცხინვალის მისადგომები ან სამხედრო ნაწილების ყაზარმები მოინახულონ და იქაური პრობლემები გადანყვიტონ პარლამენტში.

რუბრიკა მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

მთელი ღამე არ უძინია ვანოს, რიფრაზე კი მამლის ყივილმა სულ გამოაფხიზლა. წუხელ ღამით გამოცხადდა კომუნდატურაში და სიბნელის გამო არაფერი დაუნახავს მესაზღვრეთა კოტეჯისა და ღობის შიგნით მოხეტიალე ნაგავების გარდა, რომელთაც გათენებამდე ერთხელაც არ დაუყვიათ. ჯერ არ იცოდა, რომ ეს განვრთნილი ძაღლები მხოლოდ განსაკუთრებულ შემთხვევაში თუ აყვდებოდნენ. აი, მამლები კი აქაც ისევე ყიოდნენ, როგორც დანარჩენ საქართველოში, მაგრამ, როცა ეზოში გამოსულმა იქაურობას თვალი მოავლო, აღმოაჩინა, რომ მამლები საზღვრის გადაღმა, თურქულ სოფელში ყიოდნენ. აქეთ კი, ქართველთა მხარეს, ამ საგუშაგოს გარდა, ადამიანის ბინადრობის კვალი არსად ჩანდა. მოგვიანებით დარწმუნდა, რომ არც მთლად ასე ყოფილა საქმე. დროდადრო აქ მწყემსები ჩამოვიდნენ ხოლმე ხარ-ძროხით, ცხვრითა და საპალნიანი ვირებით, რომლებზეც საგზალი, ლეიბ-საბანი და ჯამ-ჭურჭელი აკვიადა. ვანომ იცოდა, რომ მწყემსებიც თითქმის ისეთივე გულმოდგინებით იცავდნენ საზღვარს, როგორითაც ჯარისკაცები. გული ეთანაღრებოდა, აქეთ რომ ერთი მოსახლეს არ ჩანდა, იქით კი დიდ, ხმაურიან სოფელში მამლების ყივილს ჯერ ძაღლების ყევა მოჰყვა, მერე საქონლის პლავილი და იქაურების ერთმანეთთან გადაძახილი.

— Енукидзе, комендант вызывает, — შემოესმა შორიახლოდან. მას ეძახდნენ. საბუთებში, წუხელ მორიგეს რომ ჩააბარა, როგორც ჩანს, გვარიც ამოიკითხეს, გაიფიქრა და კოტეჯისაკენ გაემართა.

— თქვენ ხართ შინაგანი სამსახურის ლეიტენანტი? — კომენდანტი რუსი იყო, ისევე როგორც ყველგან, მრავალეროვანი საბჭოთა კავშირის საზღვრის მთელ პერიმეტრზე.

— დიას, ამხანაგო კაპიტანო, მე გახლავართ.

— რა დამთავრეთ?

— უშიშროების სახელმწიფო კომიტეტის სასწავლებელი, ამხანაგო კაპიტანო.

— ოჰო, თქვენ წარჩინების დიპლომი მიგიღიათ, ვნახოთ, რამდენად წარჩინებული იქნებით სამსახურში, — კაპიტანმა ირონიულად გადახედა ვანოს.

— ვეცდები, ამხანაგო კაპიტანო!

— ეცადეთ, ეცადეთ, ოღონდ დაიმასხოვრეთ: აქ საწოლარა არ მომთხოვით... მიგზავნიან ღლაპებს და საზღვრის დაცვას მავალბენ. რა უნდა გამოეთქოს ამ წრუწუნამ, ალბათ დედის გარეშე ღამით გართობა ვერ გადის, — ჩაიბურტყუნა კაპიტანმა და მორიგეს ვილაყ ორჯონიკიძის მოყვანა დაავალა. რამდენიმე წუთის შემდეგ ოთახში ნამდვილმა გოლიათმა შემოაბიჯა.

— ეს კაცი აღნაგობით ალბათ ორ-სამჯერ აჭარბებს თავის ცნობილ მოგვარეს. თუმცა, ულავები ზუსტად ისე დაუყვებია, როგორც რკინის კომისარს“, — გაიფიქრა ვანომ.

— აი, ეს ძუძუმწოვარი შეცვლის, — აგდებულად უთხრა შემოსულს კაპიტანმა და ვანოზე ანიშნა. ორჯონიკიძემ კი, რომელსაც მხრებზე უფროსი ლეიტენანტის სამ-სამი ვარსკვლავი უბრწყინავდა, ალაღად გაიღიმა, ვანოს შინაურივით მხარზე ტორი წაუტყაპუნა, კაპიტანს ჯიქურ შესედა და...

— ჩვენც ასეთი ძუძუმწოვრები ვიყავით, ფიოდორ. მაღე დაავაკცდებოდა. ასეც რომ არ იყოს, ადამიანის ძალა კუნთებში კი არა, თავშია და თუ ამ საზომით მიუღვდებოდა, მისი დიპლომი სწორედ ამაზე მტყვევებს, — გოლიათმა ვანოს პირადი საქმე კვლავაც კაპიტნის მაგიდაზე დადო და უფროსის უკითხავად ეზოში ვილაყს გასძახა, ორი ცხენი შემიკაშმეთ, ჩემს შემცვლელს საზღვარი უნდა ვანახოო და მხოლოდ ახლავა, სასხვათაშორისოდ იკითხა, — ნებას მოგვცემთ ამხანაგო კაპიტანო?

— როგორც გინებოს, — კაპიტანმა უნდობლად ჩაიქინა ხელი და უკანა ოთახში გავიდა...

თორიულად ვანოს ძირისძირობამდე ჰქონდა შესწავლილი საზღვარი და მისი სტრუქტურა, იქ სამსახურიც თავისებურად წარმოედგინა — რატომაც ეგონა, რომ საზღვრის გასწვრივ ორივე ქვეყნის მესაზღვრეები ფესმოუცვლელად უნდა მდგარიყვნენ საგუშაგოზე. სხვა წერილ-მანურ, რაც მესაზღვრეთა ცხოვრების ყოველდღიურობას შეადგენდა, არასოდეს დაფიქრებულა. ან კი საიდან ეცოდინებოდა, სასწავლებელში ეს არავის უსწავლებია მისთვის. ორჯონიკიძემ რომ ცხენი ასენა, შეცბუნდა. თბილისში, ვერაზე გაზრდილს ცხენი მარტო იმოდროშზე თუ ენახა, მაგრამ გული გაიმავრა და მინც მოაჯდა თეთროსი. თუმცა უშალვე იგრძნო, ეს ცხენი აქეთ მართავდა ახალბედა მხედარს. დავით ორჯონიკიძე კარგი მოუბარი გამოდგა. საზღვრის თითოეულ გოჯს აცნობდა ვანოს. დროდადრო მწყემსებთანაც ჩერდებოდნენ. რამდენიმე სანდო მწყემსიც გააცნო ახალგაზრდა ოპერატიულ მუშაკს. მერე დავითი მეზობელ საგუშაგოზე ვილაყსთან საუბარში გაერთო და რომ დაავიანდა, ვანომ წელ-წელა მიუშვა ულაყი. იფიქრა, თანამგზავრი მანინც დამენეავო, მაგრამ მოტყუვდა. ტყისპირა მდელზე გასულს ცხენი დაუფრთხა და ისე გამეცბებით გაქანდა, რომ ვანომ უნაგირზე ძლივს დაიმავრა თავი. ეცადა, მაგრამ ცხენი ვერ დაიმორჩილა. იცოდა, თურქეთი მარცხნივ იყო, ამიტომ აღვირს მარჯვნივ ექაჩებოდა, მაგრამ, როცა სულ რამდენიმე მეტრში თეთრ-წითელი ბოძი შეინშნა, რომელზეც აქეთა მხრიდან თურქეთის გერბი იწონებდა თავს, მთელი ძალით მოჰქაჩა აღვირს. ცხენი ზედ ბოძთან გაჩერდა და მორჩილად დაიფრტუნა. ვანომ ცხენთან დღეერი მოიგო, მაგრამ გამარჯვებით დატკობდა ჯერ მოასწრო, რომ ბოძის იქით, ბუჩქებში მიმაღულ თურქების „სეკრეს“ (некрет) მოჰკრა თვალი (ასე უწოდებენ მესაზღვრეები ორ-სამკაციან ჩასაფრებულ ჯგუფებს). მუხლები აუკანაღდა და წამოწულ ორჯონიკიძეს, რომელ-

ელისით წყარში ვიშაღებოცით, ღამით ბუჩქნაში გვეძინა...

გვემინოდა, ჩვენი ნაფესურები ბილიკად არ გადაქცეულიყო

მაც უსაყვედურა, სად მიგმქარებოდაო, თურქეთის „სეკრეტზე“ მიუთითა.

— გადარჩენილხარ, ძმაო. სხვა დროს ფრთხილად იყავი, თორემ მავათთვის არაფერს ნიშნავს შენისთანების გათოკვა. ეგვნი პროფესიონალი გამტაცებლები არიან. ახლოს მომყევი, კიდევ არ გაგისხლტეს ცხენი.

ორი აგენტი

ღამით განგაში გამოცხადდა. მერვე საგუშაგოს მესაზღვრეები ირწმუნებოდნენ, ორმა კაცმა გადმოკვეთა საზღვარი. მოხსულ, ერთიანად გაცხრილულ ზოლს აშკარად ეტყობოდა ახალთახალი ნაფესურები. თუმცა სიგნალიზაცია არ ამუშავებულა. ეს კი იმის მაუწყებელი იყო, რომ პროფესიონალ საზღვრის დამრღვევებთან ჰქონდათ საქმე. ზოგჯერ ვინმე ახალბედა რომ გადმოკვეთდა საზღვარს, აუცილებლად წამოედებოდა სიგნალიზაციის შენიღბულ ხაზს და განვრთნილი ძაღლები იქვე, საზღვრიდან რამდენიმე მეტრში დააკავებდნენ. იმდამიდელ სტუმრებს კი იმაზეც უბრუნებიათ, რომ ძაღლებს კვალი არ აეღოთ — ეტყობა, რაღაც სითხე გამოიყენეს. რამდენიმე წუთში მთელი კომუნდატურა ფეხზე დადგა. ზოგად ორმოცდაათკილომეტრიანი სასაზღვრო ზოლი, მესაზღვრეების დასამარებლად თბილისიდან გაძლიერებული რაზმები გაიგზავნა. საზღვრის დამრღვევთა ძებნას მოსკოვიდან სპეციალურად ამ საქმისთვის მოვლინებული პოლკოვნიკი სვეტილკო ხელმძღვანელობდა. პოლკოვნიკმა თან ვანო ენუქიძე და ორი ჯარისკაცი იახლა. ზურგჩანთა აიკიდა და აგვისტოს გაგანა სიცხეში საზღვრისპირა ტერიტორიის ჩხრეკას შეუდგა. იმავდროულად ამონებდნენ ფოცხოვის ხეობას, მესხეთის, ერუშეთის, არსიანისა და თრიალეთის ქედებს, გოდერძის უღელტეხილს. ამოად, კვალი არ ჩანდა. მეცხრე დღეს სათავეს ტბასთან გამოაღწია სვეტილკოს ოთხკაციანმა ჯგუფმა და სიცხისაგან გათავებული ბიჭები სულის მოსათქმელად ტბის მოშორებით, მდელზე წამოწნენ. ზურგჩანთებიდან საგზალი ამოიღეს და სადილობას შეუდგნენ.

— ხელის დაბანა არ გვანყენდა, — თავისთვის ჩაილაპარაკა პოლკოვნიკმა, მაგრამ რაკი ერთხელ ჩამოშვალა, ახლა წამოდგომის და ტბამდე მისვლის თავი აღარ ჰქონდა. ვერც ჯარისკაცები მოერივნენ თავს. სამაგიეროდ, მათ შორის ყველაზე სუსტი, „დედისოს ბიჭი“ დაეშვა ტბისკენ. ჯერ ხელ-პირი დაიბანა, მერე წელს ზემოთ გაიხადა და ცივი წლით გაგრძელდა. დაღლილობას აღარ გრძნობდა. ირგვლივ მიმოიხედა, აქაურობა ახლა უფრო ღამიანი ეჩვენა, ვიდრე თავის პირველი მეგობრისა. მცხუნვარე მზის შუქზე სარკესავით ლაპლაპებდა ტბის ზედაპირი. ოდნე მარცხნივ მაღალი ლელიანი გასდევდა... ეს რაღაა? ელიანინდან ჯერ ერთი ღალა აფრინდა, შემდეგ მეორე, მესამე, მეოთხე. აშკარა იყო, ფრინველები რაღაცამ დააფრთხო. ვანო სირხვით გაქანდა თავისიანებისაკენ.

— არ მომწონს ეს ტბა, ამხანაგო პოლკოვნიკო. ფრინველები უშიშვზოდ არ აწრიალებდნენ. იქნებ გაქწრიკოთ, — სულს ძლივს ითქვამდა, ოფლი ზურნული ჩამოსდიოდა სახიდან.

— ყოჩაღ, მახვილი თვალი გქონია. სიფრთხილეს თავი არ სტკივა, ლელიანი უნდა გაქწრიკოთ...

რამდენიმე წუთის შემდეგ ერთ-ერთმა ჯარისკაცმა გასძახა თავისიანებს:

— აქეთ, აქეთ! აქ არიან, ორი კაცია! — შემეჩხერებულ ლელიანში საცოდავად ამოჩრილიყო საზღვრის დამრღვევთა შიშველი თავები. ძლივძლივობით ამოფოფუნდნენ წყლიდან და აცახცახებულები მიფეცივნენ ზაფხულის თაყარა მზეს. საზღვრის დარღვევიდან მეცხრე დღე იდგა.

— რაკი ყველა გზა შევრული გვექონდა, დღისით წყალში ვიმალებოდიო, ღამით კი ბუჩქნარში გვეძინა. ველოდებოდით, როდის მოადუნებდით ყურადღებას, მაგრამ...

დაკავებულები თურქეთის მოქალაქეები აღმოჩნდნენ. არ დაუმალავთ (ან რა აზრი ჰქონდა), რომ ამერიკის შეერთებული შტატების ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს აგენტები იყვნენ. თქვენს ტერიტორიაზე აქმდეც რამდენჯერღმე შემოესულვართ, ოღონდ სხვა დროს

კვალი არ დავგიტოვებია. ახლა კი ეტყობა, რაღაც შეგვეშალაო.

— იარაღი და აღჭურვილობა სად დატოვეთ? — ჰკითხა ერთ-ერთს პოლკოვნიკმა სვეტილკომ ინგლისურად.

— საზღვრიდან დაახლოებით ერთ კილომეტრში, მაგრამ ვეჭვობთ, რომ მივაგნოთ. ძაღლებს ყვევისა და იარაღის ჩხარუნის ხმაზე ეს ისე შეეპიჯებოდა გვაკეთეთ, რომ... მხოლოდ ის მახსოვს, იქ დიდი ხე იდგა. მის ძირში დავყარეთ და ხის ტოტები წავყარეთ ზემოდან.

— დროს ნუ დავყარავთ, აჯობებს, ორივენი გამოძიებულს გადავცეთ, ჩვენ კი იარაღი მოვიძიოთ, — ბრძანა სვეტილკომ და კომენდატურისაკენ იბრუნა პირი. 10-15 კილომეტრი მინც იქნებოდა იქამდე.

ორი დღე ეძებეს საზღვრის დამრღვევთა მიერ გადამალული აღჭურვილობა და, როგორც იქნა, იპოვეს. იქ იყო პისტოლეტები — „ვალტერი“ და „პარაბელუმი“, ამერიკული „კოლტი“ და დანები, უამრავი ვაზნა, რუსული ფული და ნამლები (მათ შორის, სანამლაიც) და სხვა წვრილმანი.

საგუშაგოსკენ მიმავალ ვანოს ყველა ბუჩქი შენიღბულ ჯაშუშად წარმოედგინა და მიუხედავად იმისა, ჯარისკაცები მიაცილებდნენ, შიშისაგან მუხლები უკანაღებდა. უცერად ვილაყამ შესძახა:

— Стой, кто идет? — ამ მოულოდნელი შეძახილის გამო კიდევ უფრო დაფეთებულ ლეიტენანტს როგორღაც გაახსენდა, რომ პაროლი იყო საჭირო და დაუფიქრებლად უმასხუა:

— Мышка!

ჯერ მის უკან მიმავალი ჯარისკაცები ახარხარდნენ, მერე წინაც ჩაბუჩრდა ვილაყ. ვანოს ვერ გაეგო, რა აცინებდა ამ ხალხს. იფიქრა, შიში შეშინწეს და ალბათ იმავე იციანო, მაგრამ გაახსენდა, რომ ღამე იყო. მას ვერ ხედავდნენ და ეს აზრი უარყო. მერე კი გონება გაუწათდა, Мышка პაროლი კი არა, პასუხი იყო პაროლზე Москва. ასეთ სისულელეზე სხვა დროს ალბათ თვითონაც ბევრს იცინებდა, მაგრამ ახლა იმდენად იყო დაღლილი, სიცოცხლის თავიც აღარ ჰქონდა. უბრალოდ ჩაიღიმა და გზა განაგრძო...

არამბელი დუბობორები

მოგვიანებით, ვანო ენუქიძე რესპუბლიკის უშიშროების კომიტეტის კონტრდაზვერვის განყოფილებაში გადაიყვანეს, რომელსაც იმ დროს ვარლამ შადუნი ხელმძღვანელობდა. ერთ საღამოს განყოფილებაში დაურევეს კიროვის (ახლანდელი კრწანისი) რაიონის მილიციის განყოფილებიდან და აცნობეს, რომ დაკავებული ჰყავთ რუსი მანანწალა, რომელიც დაუჯერებელ ამბებს ჰყვებოდა. ინფორმაცია ინაურის მოადგილეს, გენერალ შვირკოვს სირხვითა მანანწალა მართლაც უცნაურ ამბებს ჰყვებოდა:

— მორწმუნეთა დიდი ჯგუფი, დაახლოებით ასი კაცი — მათ შორის ჩე, ჩემი მეუღლე და სიდვარი კრასნოდარიდან ფეხით ჩამოვდით საქართველოში. ჩვენი ერთობის ერთ-ერთ წევრს გამოცხადება ჰქონდა, რომ ღმერთი მაშინ შეისმენდა ჩვენს სათხოვრებს, თუ მცხეთის ზემოთ, მთაზე, სალოცავს მოვანყობდით და უცხო თვალისგან მოფარებულად ვიცხოვრებდით. ამ ადგილამდე ფეხით უნდა მივსულიყავით. წინასწარ შევიძინეთ ყველაფერი, რაც ახალ ადგილზე დასაფუძნებლად დაგვჭირდებოდა და ოჯახებით დავიძარით. გზაში მე და ერთი ჩემი თანამგზავრი დავწინაურდით და მცხეთაში, არმაზის ზემოთ, მთის სამხრეთი კალთა შევარჩიეთ დასაბანაკებლად — ტყით შემოფარგული პატარა ვაკობი აღმოვაჩინეთ, რომლის ქვემოთ, სულ რამდენიმე ნაბიჯში, ყინულივით ანკარა წყარო გადმოიწმუნებდა. ერთი სიტყვით, ნამდვილი სამოთხე იყო. მერე მე და ანდრეი უკან დავებრუნდით. ჩვენთანებს შევხვდით და რამდენიმე ღამის განმავლობაში გარეშე თვალისთვის შემუწნეულად სულ სხვადასხვა მხრინას, პატარა-პატარა ჯგუფებად აგვავდა ხალხი. დარწმუნებული ვიყავით,

ჩვენს სამალავს ვერავინ მოაგნებდა, თუ თვითონ არ გავცემდით მას.

გვიან ღამით ადგილიდან და ჩამოვდიოდით. ძირითადად, სურსათის ასატანად. ერთადერთი სამშროება ის იყო, რომ გახშირებული მიმოსვლისას ჩვენი ნაფესურები ბილიკად არ ქცეულიყო, თუმცა ერთი და იმავე გზით არასოდეს დავდიოდით. სალოცავიც ისე მოხერხებულ ადგილზე გავმართეთ, არც ამ მხრივ გვემუქრებოდა საფრთხე. მის მახლობლად ხის ქოხებიც დავდგით. მე, ჩემი მეუღლე და სიდვარიც ერთ ასეთ ქოხში ვცხოვრობდით და სხვებთან ერთად ღმერთს მადლობას ვწირავდით, რომ მისი შეწევნით ასე კარგად აუწყო ჩვენი ცხოვრება.

თითქოს ყველაფერი რიგზე იყო, მაგრამ თურმე ეშპას არ ეძინა. ჩვენს ერთობაში ერთი თვრამეტი წლის ღამიანი გოგო, ანია ცხოვრობდა მშობლებთან ერთად. გყავდნენ უცოლო ბიჭები, მაგრამ ანია მათ რატომღაც მე, ცოლიან კაცს დამადგა თვალი. ჩვენ კი, დუხოზორებს, ცოლის ღალატი გვეკრძალება და მიუხედავად იმისა, ცდუნება დიდი იყო, ანიას გავუბოდი. ის კი რა ხრიკს არ მიმართავდა ჩემს მოსანადირებლად. შუალამისას რომ აიტყვდა, კოლისა მე უნდა ნავყვე სურსათის მოსატანადო, ვერავინ გადაათქმევინებდა. მერე იწყებოდა ჩემი წამება, სულ კუდში დამევდებოდა. დაღამებამდე თბილისის კინოთეატრებში დამათრევდა, მაგრამ როგორც შემეძლო, ვიგერიებდი. ერთი სიტყვით, ანია თავისას ვერ მიაღწია და ისეთ ვერაგობას მიმართა, წარმოედგინა რომ გაგიჭირდებოდა. ერთხანს თავი დამანება. ერთ მშვენიერ დღეს კი გამოიტყვდა, შენი ლენოჩკა ანდრეის საყვარელია და თუ არ გვეყრა, შემიძლია მათი სასიყვარულო სცენა განახოო. არ დაუჯერე, ციბერი გოგოა, ალბათ იგონებს-მეთქი. ცოლი სიყვამდე მიყვარდა და არც არასდროს მიეჭვინია. მაგრამ თავი მაინც ვერ შევიკავე და ანდრეი დავიმარტოხელე. ჩემს ანუელს სახეს რომ შესედა, მოზოდიშებით დაიწყო, ანკამ შენი ლენა დააჯერა, რომ შენთან რომანი აქვს. უთხრა, რომ იმ ღამეს, როცა სურსათის შესაძენად წამოგყავა, შენ ძალა იხმარე და თან დამეჭრე, თუ სხვა დროსაც არ დამწებდები, კლდიდან გადაგაგდებო. ჰოდა, რაკი კოლიამ ცოლსაც უღალატა და ადათსაც, შენც იმავეთი უნდა გადაუხადო, ანდრეის უნდა ჩაუწვე ლოგინშიო. ანკა ისე დამაჯერებლად ლაპარაკობდა, მეც დაუჯერე, ლენკამაც და შენმა სიდვარმაც. მერე კი მე და ლენასაც ერთმანეთი შეგვიყვარდა და დედამისის თანხმობაც მივიღეთ. ახლა თუ თავს იმართლებ, და დამარწმუნებ, რომ ყველაფერი ანკას ოინები იყო, დღესვე დავტოვებ აქაურებსასო.

მოსმენილით გაცოფებულმა ის იყო, დანაზე გავიკარი ხელი, რომ ანდრეი ხევში გადავყავა. არც დავედგენივარ. მართალია, მთავარი დამნაშავე, ანკა არ ჩანდა, მაგრამ ჩემი ცოლი და სიდვარი შინ მეგულებოდა. არც ერთი არ შევიბრალებ, ორივე დაგვოცე, მერე სახლს ნავით მივასხი და ცეცხლი წაუკვიდე. ამასობაში ანკა გადაიმალა. მინდოდა, მომეძებნა. უკვე სისხლით მქონდა გასვრილი ხელები, ბარემ იმასაც ამოვხდიდი სულს, მაგრამ იქაურობას მანამდე უნდა გავშორებოდი, ვიდრე ვაი-ვიში ატყვებოდა და გავეშორდი კიდევ. აგერ, მესამე კვირაა ულუკამაჟოდა დავხეტები ქალაქში. დღეს მეტისმეტად შემაწუხა შიმშილი, ორი ფუნტუშა მოვიპარე და...

— თუ ყველაფერი ეს მართალია, — უთხრა გენერალმა შვირკოვმა მანანწალას, — სანუგეშოს ვერაფერს გეტყვი. სიმართლე გითხრა, შენი მონათხრობი რეზუსის შთაბეჭდილებას ტოვებს. თუმცა ყველაფერს გავარკვევთ... — მერე ხელქვეითებს მიუბრუნდა, — ვანო ენუქიძე ჩემს მანქანაში ჩაჯდებოდა, მეორე მანქანით კი დანარჩენები წამოვლენ... ისე დალაგებულად ლაპარაკობს, აუცილებლად უნდა შევამჩნიოთ.

ირიქრაჟა, მანქანებმა რომ მცხეთიდან არმაზისკენ გაუხვიეს. მერე კოლიას კარნახით რომელიც მთას უკნიდან შემოუარეს და შედგნენ.

— აი, იქი მანქანები აღარ გამოვადგებოთ, — კოლიამ ზემოთ, მთის წვერისკენ გაიშვირა ხელი, — აი, იქ უნდა ავიდეთ.

უსაშველდოდ დამრცე ფერდობს ადამიანის ნაფესური არ ეტყობოდა. გზას გაუდგნენ და მზე შუბის ტარზე იდგა, პატარა ვაკობზე რომ გავიდნენ.

— არა, ნამდვილად არ ცრუობს ეს კაცი, — გაიფიქრა გენერალმა. ეს ტყიდან გამოსულმა ვანომაც დაუდასტურა.

— ამ მხარეს რამდენიმე დამწვარი ქოხია, ამხანაგო გენერალო, მაგრამ საშლოცველო კი ვერსად ვხედავ.

— იქნებ გავჩვენო, სადაა? — მიმართა დუხოზორის გენერალმა.

— აქვე, რამდენიმე მეტრშია, — ისე ალაღად უმასხუა დაკავებულმა, რომ ძნელი იყო მის სიტყვებში ეჭვის შტანა. მერე ჩამიშვლა, ბალახი მისასწორ-მოსასწორა, რაღაცას მძლავრად მოქაჩა და უფროად სასურავი ახადა ქაჩს, რომლის სიღრმეშიც კიბე გამოჩნდა. საფეხურებს ჩაუყვინთ. ელექტროფარების შუქზე თითქოს ჯადოსნური სამყარო გადაიშალა მათ წინ. კედლებზე დიდი რუდუნებით მოხატული ნახატები და სხვა საშვერისები ეყიდა.

— ეს კარი რაღას უნდა ნიშნავდეს? — ინტერესით იკითხა ვანომ და კარი გამოიღო. გვირაბის ბოლოს, რომელიც ალბათ ასი მეტრი სიგრძისა იქნებოდა, ძლივსლა ზუტყავდა სინათლე...

P. S. ყოვლისშემძლე საბჭოთა უშიშროებამ ვერაფრით დაადგინა, სად გაქრა ის ასი კაცი, ვინც ტრაგედიის შემდეგ მიატოვა ეს ადგილები. ან იქნებ სულაც არ უძებნიათ, რადგან უფრო მნიშვნელოვანი საქმით იყვნენ დაკავებული.

გაუაშული

უზანაესა სისარგყალით გაგვიღო კარი

„გვიყვარხარ საქართველო და გვინდა შენი ვიყო“

„მსოფლიოსთვის რომ შემოველო, გზა ისეთი გრძელი და ფიქრით არ მომეჩვენებოდა, როგორც მანძილი ფერეიდნიდან თბილისამდე“, — ამ სიტყვებით დასრულა მოგზაურობა ფერეიდნელმა არია ხოსროშვილმა, რომელმაც საქართველოში ჩამოსასვლელად მასთან, შაჰინთან ერთად 1300 კილომეტრი ფეხით გამოიარა.

„2 აგვისტოს შემოვედით ფეხი საზღვარზე. საქართველოსგან რამდენიმე მეტრიღა გვაშორებდა, რომ შს-აშ-სა წვიმა წამოვიდა. შევეკრთი, თითქოს ჩვენი ფერეიდნელი ქართველების წინაპრები სისარგულით დაგვტყ-

ლირსებას იცავს. „ამ საღამოს 10 საათზე მივეფრინე ისპანში. გავიგე, რომ ბიჭები საქართველოში ფეხით მოდიოდნენ. ვლოცულობდი, ნეტავ სანამ წავალ, მანამ მოასწრონ ჩამოსვლა-მეთქი. მსურდა მოვეფრებოდი მათ ისე, როგორც ირანში იციან. რიგითი, ქუჩაში გამვლელი ქართველი რომ გაჩერო აქაც და იქაც და საქართველოს ისტორიიდან რაღაც ჰკითხო, ფერეიდნელი ქართველი უთუოდ გაგაოცებს ცოდნით. ისინი ჩვენზე მაგარი პატრიოტები არიან. ასე რომ არ იყოს, ეს ბიჭები ჩასხდებოდნენ თვითმფრინავში და ისე ჩამოვიდოდნენ. მათ კი გამოიარეს ის

გაუძლოს საუკუნეებს, როგორც ჩვენმა ჯიშმა და წინაპრების დანატოვარმა კულტურულმა საგანძურმაო. გეზი ელიას მთისკენ, წმინდა სამების მშენებარე ტაძრისკენ ავიღეთ. არია და შაჰინი აღტაცებას ვერ ფარავდნენ. უბის ნიგნაკებში ინიშნავდნენ ტაძრის შესახებ ყველა დეტალს. როცა გუმბათში ავედით, არიამ მითხრა — „აქედან რომ გადამაგდონ, ჩემი წინაპრების სულები დამიფარავენ და მინაზე უწვებელი დავალ. ეს მართლა დიდი რამე აგ-იშენებიათ, ქართველებო.“ ტაძარში მუშებმა იცნეს წინა საღამოს ტელე-ეკრანებზე ნანახი ძმები, დიდი სიყვარულით მოიკითხეს. თურმე სამების ტაძარს ორი ფერეიდნელიც აშენებს. თუმცა იმ დღეს იქ არ იყვნენ. მერე ვნახეთ, დაიშვიდეს გული ძმებმა. შაჰინი გამუდმებით ფოტოაპარატის ჩხაკუნში იყო. „არია ფერეიდნელი საქართველოს ისტორიას წერს. როცა წიგნის გამოცემას გადავწყვეტთ, იქ ჩემ მიერ გადაღებულ ფოტოებს დავებჭდავთ. მეც ვიქნები ქართველთა მემკვიდრე“, — გამანდო „საიდუმლო“ შაჰინმა. ელიას მთიდან გზას მეტეხის ტაძრისკენ გავუყვით. „ეს ვახტანგ გორგასალია...“, შესახეს ძმებმა ძეგლის დასავაზე და იმდენი რამ მიამბეს, თავი სტუმარი მეგონა, ისინი კი მასპინძლები. მტკვარს, ძველ თბილისს დავყურებდით თავზე. არია სვედანი მეჩვენა. რა დაგემართა-მეთქი, ჩავეძიე. „მთაწმინდაზე, იქაურ სასა-ფლაოზე (პანთეონს გულისხმობდა) ვფიქრობ. როცა საქართველოსკენ მოვედიოდი, მეგონა, გულს აქამდე ვერ მოვიტანდი და გზაში მოგვკვდებოდი (არია ჯერ მხოლოდ 33 წლის არის, შაჰინი კი 28-ის. ცხოვრებისაგან დაღლილი კაცებით ისე განიცდიდა ყველაფერს, ცრემლს ვერ შეიკავებთ. — ე. ლ.). შაჰინს ვუთხარი, თუ გზაში სულს დავლევ, ფერეიდანში არ წამიღო, თბილისში ჩამიტანე და მთან-მინდაზე დამასაფლავე, რომ საქართველოს მინად ვიქცე-მეთქი. ბედნიერი ვარ, რომ ასე არ მოხდა. მაინც ვდარდობ. ასეთი ქვეყნის შვილი ვარ, მაგრამ მისგან მოწყვეტილი. ეჰ, ხშირად ვეჭყვი ხოლმე ჩემს თავს, აფასის არ არის, არია, ვისი მოდგმისა სადა ცხოვრობ-მეთქი“. არიამ უცებ გაიცინა, და ჩემი წყვილი რომ გაქარწყლებინა, საუბრის თემა შეცვალა. ისევ საქართველოს ისტორიიდან გაიხსენა რაღაცები. ირანული ცხოვრების შესახებ მიაბო. თურმე ფერეიდანში, თავის საოველში ქართველებს ქართულ ენას ასწავლის. „ქართველობაში ვიხსენებ ჩვენს ხალხს. ქართველობა იოლი რამ არ არის. ბუნების ხიდე სიარულივით არის. არაფერი არ უნდა შეგეშალოს“, — ასეთია ფერეიდნელი ხოსროშვილის მორალი...

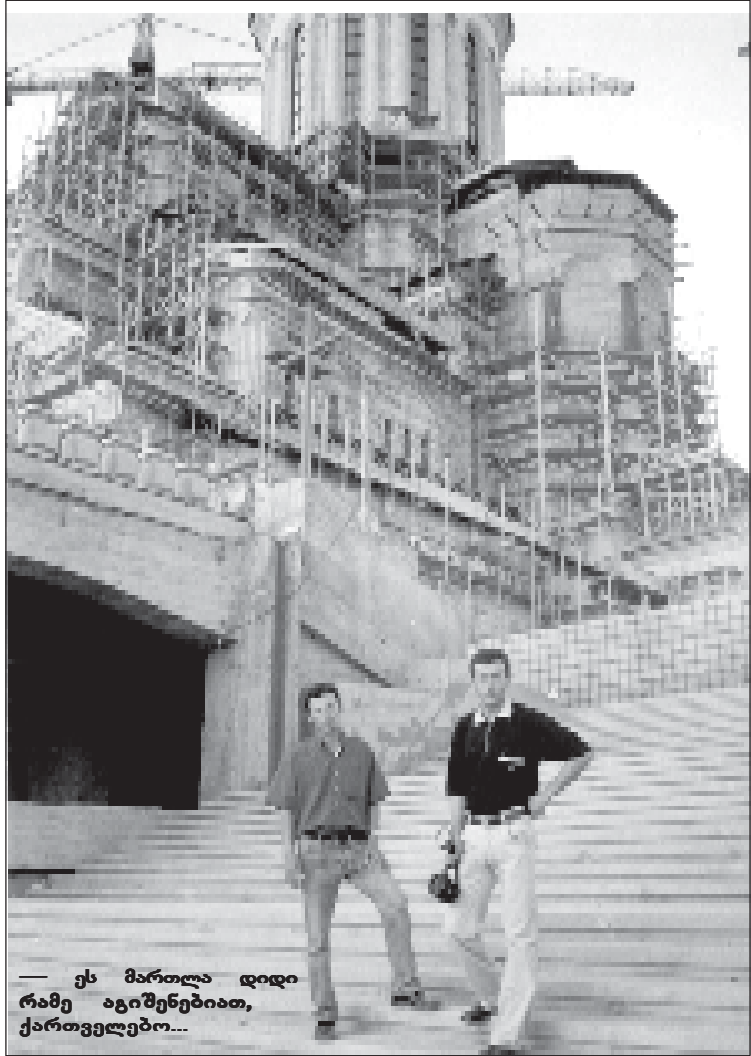
მეტხიდან ნარიყალაზე გადავინაცვლეთ, ბინდი ეპარებოდა თბილისს. ფერენერულ ტილოს ჰგავდა ქალაქი

შაჰინ და არია ხოსროშვილები ჯაბა მუჯირთან (შუაში) ერთად

როდენ ზეციდან. მალე გადაიღო და ზედ საზღვარზე ცისარტყელა გადაიქცა. ვცდილობდი, თვალზე მომდგარი ცრემლის უკუგაგდებ. არადა, ძნელი იყო გამკლავება. თავში სიყრმიდან ჩაბეჭდილი ფრანა მიტრიალებდა — „ცისარტყელაში თუ გაქვრები, სამშობლოში დაბრუნდები“. როგორც ზღაპარში, ცხრა მთა და ცხრა ზღვა გადმოვიარეთ და როცა სანატრელს მოვაღვით, თითქოს უზენაესმა გაგვიღო კარი სამოთხეში — ცისარტყელა კარის გაღების ნიშანი იყო. ნითელ ხიდე შეიფერად აბრალებულ მზის სხივებში ცურავდა საქართველო, რომელსაც ჩემი ძმა შაჰინი პირველად ხედავდა. მე რამდენჯერმე ვიყავი ნამყოფი სამშობლოში, მაგრამ ეს იყო ცუდი დრო, ქვეყანა თითქმის დაწვრთული იყო და თბილისი კი მისთვის მუუფერელად ნაცრისფერი. ახლა დედაქალაქი დედოფალივით ღამაზია. ვოცნებობდი ღამაზ თბილისში, თავისუფლების მოედანზე დამესრულებინა ფეხით მოგზაურობა“, — მიზიარებდა შთაბეჭდილებებს არია 3 აგვისტოს საღამოს. იმ დღესაც წვიმა, მაგრამ, როცა ძმები თავისუფლების მოედანზე შემოვიდნენ, უცებ გადაიღო. ფერეიდნელ ქართველებს მერიის წინ მოუთმენლად ელოდნენ აქაურები, მათ შორის ქართველი ფეხბურთელი ჯაბა მუჯირიც, რომელიც ისპანში ირანელთა

გზა, რომელიც მათ წინაპრს 400 წლის წინ იძულებით გაუვლია... ახალი ჩასული ვიყავი ისპანში, ერთ საღამოს მითხრეს, ქართველებმა მოგაკითხესო. დავიბნეი. მეგონა, თბილისიდან იყო ჩამოსული ვინმე. კარი გაღვლე და ოთახში მაღალი, ღამაში ჩემი ტოლა ბიჭები შემოვიდნენ — ფერეიდნელები ვართო. ერთმა, რომელიც ახლახან იყო საქართველოში, ვახტანგ სეფიაშვილმა ჩემი ვაჟი აიყვანა ხელში, გულში ჩაიხუტა და ატირდა. კი არ ატირდა, აბლაღვე. ყველაფერი ეს სიცოცხლის ბოლომდე მემასსოვრება. საუკუნეების მანძილზე განანამებთ აგრესიის ნატყალიც არ აქვთ. მიყვარს ეს ბიჭები და მინდა მთელ საქართველოს ისე უყვარდეს, როგორც მათ ვუყვარვართ თითოეული ჩვენგანი“, — თქვა ჯაბამ და კიდევ ერთხელ გადავხვია ხოსროშვილებს. ფერეიდნელ ქართველებს ათასი ტკბილი სიტყვა, უამრავი თბილი მზერა, ლექსები და ხოტბა უძღვნეს იმ დღეს. საქართველოში დიდი ხნის წინ დაბრუნებული ფერეიდნელი ქართველები საგანგებოდ მოსულიყვნენ ძმების დასაფლვად. არიას და შაჰინს მეორე დღეს ისევ შეხვდით. თბილისის დათვალეირება შევთავაზე. სისარგულით დამთანხმდნენ. საიდან დავიწყეთ-მეთქი, ვკითხე ძმებს. მოდი, ჯერ ის ვნახოთ, რაც ახალმა ქართველებმა შექმნეს და ისე უნდა

ეს მართლა დიდი რამე აგისენებიათ, ქართველებო...

მიზნედილ მზეში. წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიის გაღვანს მიყრდნობილი შაჰინი აცრემლებული გაჰყურებდა თბილისს. „არია, მე ვრჩები საქართველოში“, — უთხრა ძმას. „აქ შენ არც მინა გაქვს და არც სარწო, რით გაიტან თავადები ყოფილან, მინა და მამული გვეკონია კახეთში. ნუთუ მათ შთამომავალთ, სულით ხორცამდე ქართველს, აქ, სადაც ათასი უცხო ჯურისა ჰყავთ შეფარებული, უარს მეტყვიან“, — გაოცებულმა იკითხა შაჰინმა. შარდენის ქუჩაზე, გაღერებში, თვალი გაიხარეს ძმებმა, ყველაფერს დიდი ინტერესით ეცნობოდნენ, მსატვრებს ესაუბრებოდნენ. „ყველგან სიყვარულით გვხვდებიან. ეს ძალიან მახარებს. სულ ვფიქრობდი, ნეტავ როგორ შეგვეყრება საქართველო, გაახარებთ თუ არა ჩვენი ჩამოსვლა ქართველებს-მეთქი, თან ნიკოლოზ ბარათაშვილის სიტყვები მიტრიალებდა თავში, „ცუდად ხომ მაინც არ ჩაივლის ეს განწირული სულისკვეთება“. იქ დარჩენილი ფერეიდნელების გულებშიც ეს ცეცხლი ტრიალებს. იმედო აქვთ, რომ ამის შემდეგ საქართველო უფრო იზრუნებს მათზე. განა ეკონომიკურ დახმარებას ითხოვენ, არა, სულიერი თანადგომა უნდათ. სააკაშვილი რომ ჩამოვიდა და წიგნები ჩამოგვტანა, ბევრმა არაქართველმა დაატაცა ის წიგნები. მერე გავიგეთ, ვიღაცას ჩუფონებია მათთვის,

ქართველებს ამ წიგნებით დოლარები ჩამოუტანესო. ახლა ქურთები იმ წიგნებს ფურცელ-ფურცელ მისცემენ ყასბებს ან ქართველებზე გაყიდნან. ასე რომ ალარ მოხდეს, ფერეიდანში ქართველებთან დაგვემილი ურთიერთობები უნდა გქონდეთ“, — თავის ფიქრებს მანდობდა არია. ასე საუბარში მივაღვით ტაქსით კუხს ტბას. იმ საღამოს ჩემთან და კიდევ ორ აქაურთან ერთად ძალიან მოიხიხნეს სტუმრებმა: „აი, ახლა მართლა ქართულ გარემოში ვართ. ეს სუფრა, ქართული სიმღერები და თქვენი ღიმილი სიცოცხლეს გვამტებს. უფრო რიხიანად შემოვივლით საქართველოს, მაგრამ მანამდე ძალიან გვინდა პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი ვნახოთ. მასთან შესახვედრად ღამაში კოსტუმებიც შევიძინეთ. გვინდა მადლონა ვუთხრათ იმისათვის, რომ ფერეიდანში ჩამოსვლით ყველას თვალში გაგვადიდა. იქნებ საქართველოს მოქალაქედ გახდომამდე დაგვემაროს. ეს ჩვენი დიდი ოცნებაა“, — ამბობდნენ ძმები. კუხს ტბასთან ფერდობზე მდგარი დიდხანს დაჰყურებდნენ გაჩასახებული თბილისის და სიყვარულით ჩურჩულებდნენ: „ჩვენ ახლა ყველა თბილისელის სახლში შევდივართ ფიქრით, მათთან ვცხოვრობთ. ვცდილობთ წარმოვიდგინოთ, როგორ დაესახლებიოთ აქ სამუდამოდ, გვიყვარხარ საქართველო და გვინდა შენი ვიყო“...

გაა ლომიძე

პროსტატი

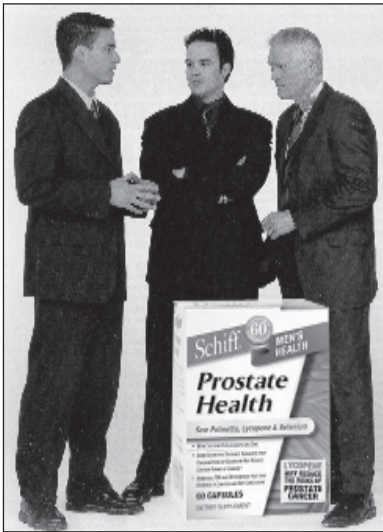
პელსი: მამაკაცისთვის, ვისაც სოპრანოსთან მუშაობა სურს

დღევანდელი თემა შეახება მამაკაცს და იმ პრობლემას, რომელზე საუბარსაც ისინი გაუბრუნდებიან. მამაკაცს პროსტატიტი.

პროსტატიტი ამა თუ იმ ფორმით, უამრავ მამაკაცს აწუხებს, თუმცა ხშირად, ამის შესახებ, შესაძლოა არც კი დაფიქრებულან. გარდა იმისა, რომ ამ დაავადებას მამაკაცისთვის ფიზიკური დისკომფორტი მოჰქვს, იგი სამწუხაროდ, ამცირებს სექსუალური აქტივობის ხანას, ართმევს შესაძლებლობას მიიღოს სიამოვნება დედამიწაზე არსებული ყველაზე დიდი ფიზიკური ტკბობისგან. პროსტატიტი კლავს მამაკაცში — მამაკაცს! ეს დაავადება, ხშირად, მენეჯერის სინდრომთან ასოცირდება. საქმე იმაშია, რომ ქრონიკული პროსტატიტის ჩამოყალიბების ერთერთ ძირითად მიზეზს ცხოვრების ნაკლებად მოძრავი სტილი წარმოადგენს: ჩვენ ხშირად ვსხედვართ ტრანსპორტში, საკუთარ ავტომობილოში, სამსახურში, სახლში. ანატომიურად, პროსტატა ჯირკვლევანია ორგანოა, რომელიც მდებარეობს შორისის მიდამოში და ჯდომისას ყოველთვის, ზეწოლას განიცდის. ამ დროს, სისხლის მიმოქცევა მასში მნიშვნელოვნად ფერხდება. ალბათ, ბევრი მამაკაცისთვის ნაცნობია დისკომფორტის შეგრძნება, ქაჩვითი ხასიათის ტკივილები, რომლებიც მითითებულ ადგილებში წარმოიქმნება. როდესაც სხედხართ, მიმდინარეობს „გადაღმუშებულები“ გენური სისხლით (უანგბადითა და საკვები ნივთიერებებით ღარიბი სისხლი) ჯირკვლის გადავსება. სისხლის შეგუბება ხელს უწყობს ჯირკვლის ინფიცირებას, მისი უჭრედების გადაგვარებას, ხოლო ზოგიერთ შემთხვევაში მათ გაავთვისებიანებასაც — კი.

პროსტატა — მამაკაცის მეორე გულია. პროსტატის ინფიცირე-

ბა, ჰიპერპლაზია (გადიდება), გადაგვარება მისი ფუნქციის დარღვევას იწვევს. ამ ჯირკვლოვანი

ბა, ჰიპერპლაზია (გადიდება), გადაგვარება მისი ფუნქციის დარღვევას იწვევს. ამ ჯირკვლოვანი ორგანოთი ათობით ჰორმონი გამოიმუშავდება, რომლებიც პასუხს აგებენ სექსუალურ ლტოლვაზე, პოტენციაზე, სპერმატოგენეზზე, და არა მხოლოდ მათზე. ბოლო წლებში, პროსტატაში აღმოჩენილია ჰორმონები, რომლებიც თავის ტვინის ქერქში მამაკაცის ხასიათის ცენტრებს მართავს. უმსხვილესი ანტიკიული კომპანია „შიფ“ და მისი სამეცნიერო ლაბორატორია ლუკ ბუჩის ხელმძღვანელობით, დღესდღეობით, გვთავაზობს ახალ ბიოფორმულას — „პროსტატ პელსი“.

პრეპარატის შემადგენლობაში შემავალი ფიტოსტეროლები, ლიკოპენი, მიკროელემენტები — ცინკი, სელენი, აგრეთვე კალციუმის გლუკონატი — აწესრიგებენ პროსტატის სტრუქტურასა და ფუნქციონალურ მდგომარეობას, ასტიმულირებენ ტესტოსტერონის სინთეზს (სექსუალურობის ჰორმონი) და სპერმატოგენეზს, და ამით აღადგენენ მამაკაცის სექსუალურ ცხოვრებას და რეპროდუქციულ პოტენციალს. ეს პრეპარატი მოგისხნით დაავადების შემაწუხებელ სიმპტომებსა და მასთან დაკავშირებულ უხერხულობებს, რომლებიც ცხოვრების ჩვეულ რიტმს არღვევენ. პრეპარატის შეძენა შეგიძლიათ მხოლოდ ვიტამინ-ცენტრ „პროვიტში“.

„პროსტატ პელსი“ — მამაკაცის პრობლემების მართვი გადაწყვეტა.

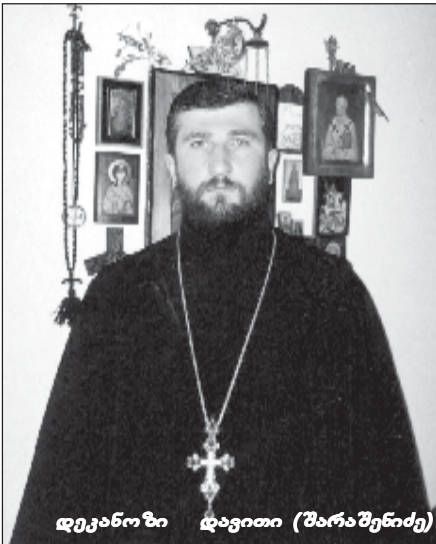
„პროვიტ“ — თქვენი ჯანმრთელობის თანამგზავრი!

ჯეოვიტი
GEOVIT ☎ 29-20-91; 899 10-99-20; 899 14-35-56
 მის: ილია ჭავჭავაძის 41 (ვაკის პარკის პირდაპირ),
 ყოვლდღე, შაბათ-კვირის ჩათვლით
www.schiffvitamins.com

60 YEARS

„უკვე ისე აღარ გვანძვის, როგორც ხალხი“ დღესვე გავიქრათ ხელი“

„ამ ვანდალიზმით მტერი მიზნად ისახავდა ჩვენი ურთიერთობების დაძაბვას საბერძნეთსა და ისრაელთან“

დეკანოზი დავითი (შარაშენიძე)

იერუსალიმის ჯვრის მონასტერში შოთა რუსთაველის უნიკალური ფრესკის ხელყოფის დღიდან თითქმის ერთი თვე გავიდა. ისრაელში სპეციალისტებისა და ჩვენი სამთავრობო დელეგაციის ჩასვლის შემდეგ საზოგადოების აღშფოთება არ დარჩენილა „ხმად მღალაღებლის უდაბნოსა შინა“. სასულიერო და საერო ხელისუფლების ერთიანმა პოზიციამ ციურე, მაგრამ მაინც დადებითი შედეგი მოიტანა. მიხეილ სააკაშვილმა დიპლომატიურ რევერანსებს სუსხნარევი ღიმილი არჩია. ამ დიპლომატიური ჟესტით მან აიძულა კომპრომისზე წამოსულიყვნენ მომხდარ ვანდალიზმზე მეტნაკლებად პასუხისმგებელი მხარეები. ამასთან ისე, რომ არც ეტიკეტის ჩარჩოები დაურღვევია და მასპინძლებსაც აგრძნობინა, რომ ნაუცბადევადა აღდგენილი ფრესკით ცალკეა მოზოდინებას ქართული მხარე არ დასჯერდებოდა. მომხდარი შეწუხებულმა იერუსალიმის პატრიარქმა ჯვრის მონასტერში ქართველი ბერების მოღვაწეობისა და ნირვალოცის აღდგენის სიტყვიერი თანხმობა მოგვცა. ნაჩუქარი არღნის ტკბილხმოვანებით გვარიანად ნასიამოვნები ისრაელის პრეიერ-მინისტრი არიელ შარონი კი დაგვირდა, რომ ებრაული პოლიცია დაზარალებულ მხარეს უმოკლეს ხანში წარუდგენს რუსთაველის ფრესკის ხელყოფაში დამნაშავე კონკრეტულ პირებს და მათ დაემკობება.

ეჭვებმა კი, შესაძლოა, ძალზე სახიფათოდ გაართულოს საქართველოს ურთიერთობა საბერძნეთთან (იქნებ უარესიც იყო ჩაფიქრებული), რომელიც ქრისტიანობის გარიჟრაჟიდან დღემდე ჩვენთვის ერთმონაშენე ქვეყნად ითვლება. ვერსიების დაუსაბუთებლად აფიშირებამ კი შესაძლოა საველალეო შედეგი მოუტანოს ათასი ჯურის სექტებით საგრძნობლად შევიწროებული მართლმადიდებლობის ერთიანობას. რაკი ჩვენმა ძალისხმევამ ნაყოფი გამოიღო, ახლა მომხდარს მხოლოდ ცივი გონებითა და სამართლიანი მოთხოვნებით გამოვასწორებთ. ემოციების „ნიღაღრით“ კი მტრის ნისქეილზე ისეთ სტიქიონს მივუშვებთ, რომელიც ამ სიტუაციიდან სასიკეთო გამოსავალს ვერაფრით ვერ გვაპოვებინებს.

ყველა ვერსიას აქვს არსებობის უფლება, მაგრამ თუ პროვოკატორმა ამ ვანდალური აქტით ქართველთა და ბერძენთა შორის სიტუაციის გამწვავება დაიწახა მიზნად, შესაძლოა მას ჩვენე შეუწყობი ხელი განზრახის მიღწევაში. ასე რომ არ მოხდეს, ჯობს საქმე საერო და სასულიერო პოლიტიკის ერთიანი ძალისხმევით გადაწყდეს, რამაც საქართველოს გამოკვეთილი, მტკიცე პოზიცია უნდა დაადასტუროს მსოფლიო საზოგადოებრიობის წინაშე. ჩვენი სავანები ადრეც ნადგურდებოდა, მაგრამ დაშლილ-დამცრობილი ქვეყნის პროტესტს აინუნშიაც არავინ ადგებდა. დღეს ამ მხრივ იმედის სხივმა გამოაჩინა. ყოველ შემთხვევაში, უკვე ისე აღარ „გვანძის“, რომ მოვლენების განვითარებას ვეღარ დავეუცადოთ და ჩვენი სიმართლის დასამტკიცებლად „ხმალზე გავიქრათ ხელი“. მით უმეტეს, იმ ქვეყნის წინააღმდეგ, რომელთანაც ერთი რწმენა და საუკუნეების ნიალიდან მომდინარე ურთიერთობები გვაკავშირებს. ეს პოზიცია უფრო გაგვიმყარა საქართველოს საპატრიარქოს პრესცენტრის ხელმძღვანელთან, დეკანოზ დავით შარაშენიძესთან საუბარმა:

— რუსთაველის ფრესკის ვანდალური დაზიანების შესახებ სხვადასხვა ვერსია წარმოიშვა, მათ შორის ისიც, რომ იერუსალიმში მომხდარი ფაქტი მამართლია ქართული და ბერძნული საპატრიარქოების დაპირისპირებას. თქვენ თუ გრძნობთ ამ საშიშროებას?

— უპირველესად, მინდა დავაზუსტო, რომ ცალკე საბერძნეთის საპატრიარქო არ არსებობს. ბერძნულენოვანი ეკლესიები დაყოფილია კონსტანტინოპოლის, ელადის, იერუსალიმისა და ალექსანდრიის საპატრიარქოებად. ჯვრის მონასტერი შედის იერუსალიმის საპატრიარქოში, რომელმაც ოფიციალურად დაგმო ვანდალური აქტი. არა მგონია, თუნდაც ასეთმა ვანდალიზმმა, ჩრდილი მიაყენოს ჩვენ შორის არსებულ მრავალსაუკუნოვან ურთიერთობას და საბერძნულ-ერო კახლენა გამოიწვიოს.

მით უმეტეს, რომ საქართველოს პრეზიდენტის ისრაელში ვიზიტის დროს მისმა უნეტარესობამ ირინეოსმა დასაშვებად მიიჩნია ჯვრის მონასტერში ქართველი ბერების მოღვაწეობა. აქედან გამომდინარე, მათი გაულისხმეობის იმედი გვაქვს, რაც თავიდან აგვაცილებს გაუცხოებას და გაურკვევლობას ჩვენს შემდგომ ურთიერთობაში.

ვფიქრობ, მათაც მშვენიერად ესმით, რომ ეს არ არის კონკრეტულად მხოლოდ ჩვენს წინააღმდეგ განხორციელებული აქტი. ფრესკა წარმოადგენდა კაცობრიობის საგანძურს და მისი ხელყოფა მსოფლიოს სულიერი და კულტურული მემკვიდრეობის წინააღმდეგ გალაშქრებას ნიშნავს. დაპირისპირების ესკალაცია ყოველად დაუშვებელია.

მსგავსი ფაქტები ადრეც ხდებოდა, მაგრამ ჩვენი ქვეყნის მამინდელი ხელმძღვანელობა ხშირად დიპლომატიურ სიფრთხილესა და თავშეკავებას ამჯობინებდა შემდგომი გართულების თავიდან აცილების მიზნით. დღეს უკვე სხვა სიტუაციაა. საქართველოს პრეზიდენტმა უდიდესი პრინციპულობა გამოიჩინა, პოლიტიკური ბერკეტებით მოახერხა სიტუაციის ჩვენს სასარგებლოდ შემოტრიალება. ხომ ხედავთ, როგორც კი საპატრიარქოს ძალისხმევას სახელმწიფოს მხარდაჭერა დაემატა, შედეგიც დადებითი და თვალსაჩინოა. მნიშვნელოვანი ფაქტია ისიც, რომ ჯვრის მონასტრის მიმდებარე ქუჩას შოთა რუსთაველის სახელი ეწოდა. ეს იმ ქართველთა ღვაწლის აღიარებაა, რომლებმაც სულიერი და კულტურული საგანძური შექმნეს და, რომლის განადგურებასაც მიზანმიმართულად ცდილობს გარეშე ძალა. გარკვეულწილად ჩვენი სახელმწიფოს სისუსტემაც განაპირობა საქართველოს სასულიეროს თანდათანობითი დაკარგვა. გავისვენოთ იაკობის მონასტერი, რომელიც გაურკვეველ ვითარებაში გაიყვანა, ჯვრის მონასტერი თუ ივერონის მონასტერი ათონის წმინდა მთაზე, რომელიც ქართველებმა დააარსეს... თუ საქართველო სულიერად და სახელმწიფოებრივად მძლავრი და ერთიანი იქნება, მჯერა, რომ შევძლებთ იმ სავანეების დაბრუნებას, რომლებიც ჩვენი ურწმუნოების, დაუდევრობის, უგულსიყურობის გამო სხვის ხელში აღმოჩნდა.

— ასე იოლად დაგვიბრუნებენ საუკუნეების წინ მიტოვებულ ჩვენს სინონდებს?

— უპირველესად ეს ღვთის ნებაზეა დამოკიდებული! უნდა განვიმინდოთ შინაგანად, რათა უფალმა ინებოს სინონდებთან ჩვენი მიახლება. დღემდე რომ ვერ დაგიბრუნებთ ჩვენი სავანები, იმის ნიშანია, რომ საქართველო შორსაა სულიერი სრულყოფისაგან. უფრო მეტად

უნდა დავუახლოვდეთ უფალს! საერო და სასულიერო ხელისუფლების სიძლიერე და პარმონიულობა ყველაფერს შეგვაძლებინებს.

— შეგვიძლია იმედი ვიქონიოთ, რომ შოთა რუსთაველის ფრესკის ხელყოფა, როგორც კონკრეტული დამნაშავე, გამოვლინდება?

— ეს ისრაელის ძალოვანი სტრუქტურების კომპეტენციაა, რომლებსაც დიდი გამოცდილება აქვთ. დამნაშავესა და მის ზურგს უკან მდგომი ძალების გამოაშკარავება ყველაზე რთული იქნება. უპირველესად კი იერუსალიმის საპატრიარქოსთვის, რადგან ყველა ის ეჭვი, რომელსაც არსებობის საფუძველზე მართლიანი საფუძველი აქვს, გაქარწყლდეს. ისიც კი ითქვამს, თითქოს წნორედ ქართველმა ჩაიდინა ეს ვანდალიზმი, რათა ჯვრის მონასტრისთვის მეტი ყურადღება მიექციათ. რა თქმა უნდა, ეს აბსურდია. დამნაშავის გამოვლენა ამ საქმეს ნათელს მოჰყვანს. გარდა ამისა, ეს არის ისრაელის, როგორც სახელმწიფოს პრესტიჟი. ვიმედოვნებთ, ღვთის წყალობით, საქართველო დაიბრუნებს თავის სინონდებს...

ასეთია საქართველოს საპატრიარქოს პოზიცია. ამდენი ხნის შემდეგ პირველად გამოაჩინა იმედის სხივმა და თუ გვსურს, რომ მისმა ათინათმა იერუსალიმის ჯვრის მონასტერშიც და სხვა ქართულ სავანეებშიც შეაღწიოს, ასევე ანონილ-დანიონი გონიერებითა და გაულისხმეობით უნდა გავავლივით ჩვენი სიმართლის სათელი. დაპირისპირება იმ სხივს ჩაგვიქრობს, რაც უფალმა სამოქალაქო იმედად აგვიცაფა.

რისაა მორაზიანი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის კლასიკური ფილოლოგიის, ბიზანტინისტიკისა და ნეოგრეცისტიკის ინსტიტუტის დირექტორი:

— ეს ვანდალიზმი შეგნებულად ჩაიდინა მტერმა, რომელიც მიზნად ისახავდა ჩვენი ურთიერთობის დაძაბვას საბერძნეთისა და ისრაელთან. არავითარ შემთხვევაში არ უნდა წამოვეგოთ ამ პროვოკაციას, ვინაიდან დაპირისპირება სწორედ იმ მიზნისთვის ხელშეწყობა იქნება, რაც დაისახეს ვანდალებმა.

მნიშვნელოვანი იყო ის, რომ ყველა მხარემ კარგად გააცნობიერა, თუ რას ნიშნავს ჩვენთვის ქართული სინონდების დაცვა არა მარტო ისრაელში, არამედ სხვაგანაც.

უნდა დაველოდოთ მოვლენათა შემდგომ განვითარებას. ვფიქრობ, გამოიყენა ბევრ უხერხულ კითხვას გასცემს პასუხს, ჩვენი მოთმინება კი მხოლოდ სასიკეთოდ წაადგება იმ დადებით შემდეგს, რაც მოჰყვა ქართველთა სამართლიან აღშფოთებას.

P. S. კაცობრიობა ბევრი გენიოსის შედეგს იცნობს, მაგრამ მხატვრული აზროვნებისა და პოეზიის მწვერვალზე საუკუნეებს გადარჩენილი ორი უკვდავი ქმნილება ჰეგემონობს, როგორც არამიწიერი სიმღერა ადამიანის ნიჭის უსასრულობისა: — „ილიადა“-„ოდისეა“ და „ვეფხისტყაოსანი“. ერთის ავტორი ბერძენი ჰომეროსი იყო, მეორისა კი ქართველი — რუსთაველი. მათი სახელი შარავანდედითაა მოსილი, ბოროტების ჩრდილი კი იქამდე ვერ აღწევს. ისე კი თავად რუსთაველი გვასწავლის: — „ბოროტსა სძლია კეთილმან, არსება მისი გრძელია!“

ზვიად სენიაშვილი

რას გავიყვით, მამათ?

— პრესაში გამოქვეყნდა სტატია, რომ ვინც 1980-1987 წლებში მონაწილეობდა ქალაქ საშურის ეკლესიაში, მონათლულად არ ჩაითვლება. მეც მაშინ მონაწილე ვიყავი. ვის მიემართო ამ საკითხში გარკვევისთვის?

— სხვებზე დროს, საშურის ეკლესიაში ნათლობის საკითხი ბევრს აინტერესებს. ამ თემაზე ადგილობრივმა ეპისკოპოსმა უკვე გამოსახა თავისი პოზიცია. ჩვენ შეგვიძლია ეს პოზიცია გამცნოთ: საშურის ეკლესიაში აღნიშნულ პერიოდში მონათლულების ხელახლა მონათვლა-არმონათვლის საკითხთან დაკავშირებით შეგიძლიათ მიმართოთ ნებისმიერი ეკლესიის მოძღვარს. ყოველი მათგანი დაწვრილებით გამოკითხვის შემდეგ ინდივიდუალურად გადაწყვეტს თქვენი ხელახლა მონათვლის საკითხს.

— ბიზნესპრეტორმა შერი დავითი, რომ აღარ მომეტყუება, თუმცა ასე არ მოქცეულა. როცა შევასვენე, შენ ხომ დავიციე-მეთქი, მითხრა, ამაში შენ შემიყვებით, ამიტომ ცოდვა შენ ჩაიდინე და არა მეო. მართლა ცოდვა ხომ არ ჩაიდინე?

— წმინდა წერილი გვასწავლის, რომ ადამიანმა არ უნდა დაივიწყოს არც ეს, არც მინა და არც არაფერი, რაც მის გარშემო არსებობს... რადგანაც ყოველივე არსებული ღვთის ქმნილებაა და მას ეკუთვნის...

ამიტომაც ბავშვის დაფიცება პირველ რიგში, მისმა მშობელმა მამამ უნდა მოინანიოს... ხოლო თუ მართლაც თქვენ აიძულეთ ფიცი წარმოეთქვა, თქვენც თქვით ამის შესახებ აღსარებაში. ეკლესიაში საგანგებოდ იკითხება ლოცვები ფიცით შეკრულთათვის.

— მათეს სახარების დასაწყისში ჩამოთვლილი არიან მართალი იოსების წინაპრები, აბრაამიდან მოყოლებული. როგორ უნდა მივიჩნიოთ მათსავე შთამომავლად იესო და რატომ იწოდება იგი იესოს მამად თვით მარიამის მიერ?

— სახარებიდან ვიცით, რომ იოსებმა ქმნიარტის სიყვარულთა და მზრუნველობით გაზრდა პატარა იესო.

ბავშვის აღზრდა ადამიანური სითბოთი არანაკლებ მნიშვნელოვანი და ღვთის მადლით შემოვლილი საქმეა, ვიდრე ხორციელი მშობლობა. იოსები შთამომავალმა გახლდათ ბიბლიური დავით წინასწარმეტყველის, ისევე, როგორც დედაღვთისმშობელი... ასე რომ, იესო იშვა და აღიზარდა კიდევ დავით წინასწარმეტყველის შთამომავალთაგან...

— მეგია გაიოზი. ვიცო, რომ გაიოზი წმინდანი იყო. როდის მოვიხსენიოთ ის?

— როცა უფალმა იესომ 70 მოციქული გამოარჩია და საქადაგებლად დედამინის სხვადასხვა კუთხეში დაგზავნა, მათ შორის წმინდა გაიოზიც იყო. ის ქალაქ ეფსოსის ეპისკოპოსი გახლდათ. წმინდანი ეფსოსელი ეპისკოპოსი მოიხსენიება 17 იანვარს (ძვ. სტ. 4 იანვარს). არსებობენ ამ სახელის სხვა წმინდანებიც, რომელთა მოხსენიებები დღევანდელი კალენდარში იხილავთ. თქვენ შეგიძლიათ ისევე როგორც 4 იანვარს, ამ დღეებშიც ევედროთ წმინდა გაიოზს მფარველობა. ასევე შეგიძლიათ თქვენი მფარველი წმინდანის, გაიოზის მოსახსენიებლად ამ დღეებშიც ის დღე აირჩიოთ, რომელიც ახლოს არის თქვენს დაბადების დღესთან.

თქვენთვის საინტერესო კითხვები მოგვანოდეთ „ვირის პალიზაში“ ყოველ პირს საშუალებით. მათი განლაგების შესახებ იხ. გვ. 36.

მკითხველთა შეკითხვებზე უპასუხებთ მართლმადიდებელი მამები.

თუ მიხილთ სააკაშვილის ცნობილ გამონათქვამს გაკვისწენებთ, აფხაზებს საკურორტო სეზონთან დაკავშირებულ სერიოზულ პრობლემებთან ერთად სხვა, უფრო დიდი პრობლემაც აქვთ — 3 ოქტომბერს აფხაზეთში საპრეზიდენტო არჩევნებია. მერე რა, რომ მას საერთაშორისო დამკვირვებლები არ დაესწრებიან და შედეგაც არავინ აღიარებს, არმინბა Sam ირ აეტ, sam poet. სასიციველო ძაღვებს მოკლებული თვითმარქვია, რომელიც კარგა ხანია თვალთ არავის უნახავს (თავის სიძისგენ აქვს. — ი.რ.), „საპრეზიდენტო“ ვუდას ასრულებს, მისი საჭეჭო წარმოშობის პოსტისთვის კი 4 კანდიდატი აპირებს ბრძოლას — ანქვაბი, ჯერგენია, ბალაფში და ხაჯინბა. როგორც ამბობენ, არძინბას (და რუსების) სიმპათია რაულ ხაჯინბასკენ იხრება, რასაც ვერ ვიტყვით ანრი ჯერგენიასა და სერგეი ბალაფშზე, რომელთაც არძინბას იმედ ვერ გაამართლეს. ჯერგენიამ თავის დროზე არძინბას გაკრიტიკება გაბედა, ბალაფში კი ისეთი ხისტი და შექტევი ვერ არის, როგორც არძინბას უნდა. თანაც ეს უკანასკნელი არც ხაჯინბასავით „კაგებეშნიკია“, არც ანქვაბივით მილიციელი და არც ჯერგენიასავით პროკურორი. ის ერთი შევიდომიანი პროფესიის კაცია — აგარარიკოსი, თანაც ცოლი ჰყავს ქართველი. მერე რა, რომ ჩვენს თანამემამულე აფხაზთა რძალს ქმარზე გავლენა არა აქვს, მისი ქართველობა, თუ საქმე საქმეზე მიდგა, მისადავებლად კარგე საბაბია. სინამდვილეში, ბალაფში მყარია „პროაფხაზური“ პოზიცია აქვს, რომელიც სისხლის ბოლო წვთამდე დამოუკიდებელი აფხაზეთისთვის ბრძოლას გულისხმობს. მოსალოდნელ საპრეზიდენტო არჩევნებზე, პრეზიდენტობის პრეტენდენტებსა და აფხაზეთში შექმნილ მდგომარეობაზე უშიშროების გენერალი, საქართველოს უშიშროების სამინისტროს აფხაზეთის მთავარი სამმართველოს უფროსის მოადგილე **პიტალი მიხაილი** გვსაუბრა:

— გაზაფხულზე აფხაზეთის სახალხო კრებამ საარჩევნო კანონი შესწორება შეიტანა — აფხაზეთის პრეზიდენტობის კანდიდატი აუცილებლად აფხაზი უნდა იყოს და ბოლო 5 წლის განმავლობაში აფხაზეთში ცხოვრობდეს. ამის გამო შესაძლოა პრობლემა შეექმნას ანეგაზს, რომელიც მოსკოვში ცხოვრობს. რაულ ხაჯინბას სუკის ყოფილი თანამშრომელია. ომის დროს ტყვარჩელში მუშაობდა, შემდეგ სოხუმში გადაიყვანეს. ჯერ უშიშროების სამსახურის ხელმძღვანელი იყო, მერე კი აფხაზეთის პრეზიერ-მინისტრად დანიშნა. თუ განთავისწინებთ მის ძველ ურთიერთობებს, რუსული ფედერალური სპეცსამსახურებისთვის რაულ ხაჯინბა მისაღები კაცი უნდა იყოს. მთავრობის პრეზიერ-მინისტრად რომ დანიშნა, ეს ხაჯინბას მიმართ არძინბას კუთიდანწყობაზე მეტყველებს და იმაზეც, რომ მისი კანდიდატურას ე.წ. საპრეზიდენტო არჩევნებზე მხარს დაუჭირს. ოპოზიციური სახ-

**საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო კვლევის,
დანერგვის-კონსულტირებისა და სწავლების პროექტი**

ჩვენ კვლავ ვაგრძელებთ სასოფლო-სამეურნეო კვლევის, დანერგვა-კონსულტირებისა და სწავლების პროექტზე მსჯელობას, რომელსაც ახორციელებს საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტრო. საჯარო სამართლის იურიდიული პირი — მსოფლიო ბანკის ფინანსური მხარდაჭერით განსახორციელებელი პროექტების საკოორდინაციო ცენტრი — ახორციელებს პროექტის საქმიანობის ყოველდღიურ მართვას სასოფლო-სამეურნეო კვლევის, დანერგვა-კონსულტირებისა და სწავლების პროექტის ტექნიკური ერთეულისა და ადმინისტრაციული მართვის დახმარებით.

ჩვენ ამჯერადაც არ ვუღალატეთ ტრადიციას და საგარეო რაიონში ბატონ ლევან სავარგულიანს ვენვით, რომელიც ფერმერულ მეურნეობაში ძროხების ახალი ჯიშების გამოყვანითა და მესოხველეობაში პროდუქტიულობის ამაღლებით არის დაკავებული. ამჯერადაც, გთავაზობთ პროექტის ხელმძღვანელ ბატონ ლევანთან მცირე ინტერვიუს.

ლევან სპარგულიანი — ჩვენი საქმიანობა დაიწყო 1999 წელს. მე ვიმყოფებოდი აშშ-ში სოფლის მეურნეობის პროექტით, სადაც გავიცანი ჩემი მომავალი პარტნიორი და გადავწყვიტეთ დაგვეარსებინა რძის გადამამუშავებელი საწარმო. ამის შემდგომ ჩვენ ყოველი სტაჟირებაზე საფრანგეთში, სადაც შევისწავლეთ ყველისა და იოგურტის წარმოება, შევიძინეთ საჭირო დანადგარები, საქონელი და უკვე 1999 წელს შევუდგეთ მუშაობას. სწორედ ამ პერიოდს დაემთხვა მსოფლიო ბანკის მიერ გამოცხადებული კონკურსი, რომლის ძირითადი მოტივი იყო კახეთის ფერმერული მეურნეობებისათვის ხელშეწყობა. ამრიგად, ჩვენ უფრო დიდი სტიმულით გავაგრძელეთ ჩვენი საქმე და უკვე შესაძლებელია წარმატებებსაც მივაღწიოთ.

— პატრონო ლევან, პროექტის ფარგლებში რა ახალი ტექნოლოგიები დაინერგა თქვენს ფერმაში, როგორ მიმდინარეობს სწავლების პროცესი?

— ტექნოლოგიებს რაც შეეხება, ჩვენთან დაინერგა მწვანე საკვების მიღების ტექნოლოგია, რომლის არსი შემდგომში მდგომარეობს: თაროსთა სისტემაზე დღის განათებაზე, ლანგრებზე ლაგდება მარცხლული (ხორბალი, ქერი) და ჩერდება თაროზე ჯეჯილის ამოხსნამდე. შემდგომ, ჯეჯილს თავისი ფესვებიანად საკვები დანამატის სახით ლებულობს საქონლო.

აგრეთვე ჩვენ ჩამოვიტანეთ ჩის ლაბო-
რატორია და უახლესი ტექნოლოგიებით

აბსო-პოლიტიკურ მოძრაობა „ამცხარას“ საე-
უთარი კანდიდატი ჰყავს — სერგეი ბალაფში,
„ერთიანი აფხაზეთი“ მას უჭერს მხარს. მაგრამ
ოპოზიციონერობა არ გულისხმობს აზრთა სხ-
ვადაცხვარებას აფხაზეთის სტატუსის ას-
დამოუკიდებლობის საკითხში. ოპოზიცია არძ-
ინებას კლანსა და საკადრო პოლიტიკას უპირ-
ისიბრდება. ისინი უპაუფილო არიან არსებულ-
ელ მიმედ სოციალური მდგომარეობით და არა
არძინებას საგარეო პოლიტიკით. აფხაზი ხალხი
ხედავს, რომ „დამოუკიდებლობამ“ აფხაზეთის
ისეთი სიკეთე ვერ მოუტანა, როგორცაც ელ-
დნენ, არც მსოფლიომ აღიარა და ამიტომ არიან
უპაუფილონი არძინებას მმართველობით. არძ-
ინებას თავდაპირველად ოპოზიციაში ომის ვეტ-
ერანები ჩაუდგნენ — ჩვენ ვიბრძოლეთ, სისხლი
დავღვარეთ, „გამარჯვება“ მოვეტანეთ აფხაზთა
ხალხს, მაგრამ თამამვარე მდგომარეობით აღ-
მოვწნდით. ჩვენც მიგვადებინეთ მონაწილეობა
ქვეყნის პოლიტიკის და ეკონომიკის მართვაში
ცანაკუთრებთ გამწვავდა ურთიერთობა „ამ-
ცხარასა“ და არძინებას შორის, ოპოზიცია არძ-
ინებას გადადგომას ითხოვდა, მაგრამ საქართველო-

აღჭურვრეთ ჩვენი ფერმა, რაც გვაძლევს უფერ-
ტიანად მუშაობის შესაძლებლობას.
ამასთან, ამ პროექტის ფარგლებში აშშ-
დან ჩამოვიტანეთ სუფთა სისხლის საქონლის
საბერძნე და ვახდენთ საქონლის ხელშეწყობას
განაყოფიერებას. ეს იმიტომაცა საჭირო, რომ
საქართველოში ძირითადად გადაგვარებული
ჯიშის საქონელია, რომელსაც ძალზე მცირე
პროდუქტიულობა გააჩნია. ხელშეწყობი გა-
ნაყოფიერება კი იძლევა სუფთა ჯიშის საქონ-
ლის გამოყვანის შესაძლებლობას. მართალია,
ეს პროცედურა ჩვენი პირობებში ცოტა ძნე-
ლია, მაგრამ არც შეუძლებელია.

რაც შეეხება სწავლების პროექტსა და სა-
დემონსტრაციო დღეებს, იგი მიმდინარეობს
საგარეჯოს, სიღნაღის, გურჯაანისა და თე-
ლავის რაიონებში. მიმდინარეობს ზემოთ
ჩამოთვლილ ტექნოლოგიებზე ლექციები,
რომელსაც მოჰყვა საკმაოდ დიდი დაინტერე-
სება არა მარტო ფერმერებს მხრიდან. ჩვენ
აგრეთვე გამოვიყენეთ 1000-მდე ბროშურა და
მეთოდური მითითება, რომლებიც ურიგდებ-
ოდა დაინტერესებულ პირებს, რათა მათაც
დანერგონ თავიანთ ფერმებში მსგავსი ტე-
ქნოლოგიები. ლექცია-სემინარებს ატარებენ
ზოოკულტურინარული ინსტიტუტის პროფესორ-
მასწავლებლები, რომლებიც გადასცემენ თავი-
ანთ ცოდნა-გამოცდილებას დაინტერესებულ
პირებს. ჩვენ მალე გადავგმილი გვაქვს სემი-
ნარები თელავის რაიონში, რასაც, ვფიქრობ,
დიდი დაინტერესება მოჰყვება.

— ბატონო ლევან, როგორ შეაფასებდით პროექტის მნიშვნელობას?

— პროექტის მნიშვნელობა, რა თქმა უნდა, ძალიან დიდია მთლიანად სოფლის მეურნეობაში და იგი მართლაც დიდ დახმარებას გვინებს ფერმერებს, რადგან საქართველოში არის ძალიან ცოტა ფერმერული მეურნეობები. ამასთან, კიდევ ერთი პრობლემა ის გახლავთ, რომ საქართველოში ძირითადად არის უჯიშო საქონელი, რომლებიც არასასურველი კვების რეჟიმისა და მოვლა-პატრონობის გამო დაბალპროდუქტიული არიან. ამის გამოსწორება შეიძლება ერთი რამით, რომ უნდა შეიქმნას თითო სოფელში მაინც ერთი ფერმა, სადაც გაკეთდება პატარა სანაშენე მეურნეობა. ამ პრობლემაში გვეყვლება სუფთა ჯიშის, მაღალპროდუქტიული საქონელი. მართალია ამ ყველაფრის გაკეთება უცებ ძალზე ძნელია, მაგრამ სხვადასხვა სახის სახელმწიფო დოტაციებით, მაგალიტად, როგორიც მსოფლიო ბანკის პროექტია, ვვიკრობ, ხელს შეუწყობს სოფლის მეურნეობის განვითარებას.

თემურ კაციაშვილი

**სერგეი შავგა აჩილ ყველაზე ანგოქართული
ფიგურა სეპარატიზმულ ხელისუფლებაში**

მი მიმდინარე პროცესებმა და აჭარის მოვლენებმა დაძაბულობა დროებით გაანელა. იმის შიშით, აფხაზეთშიც იგივე პროცესები არ გაგრძელდეს, ისევ გაერთიანდნენ. აი, ამ დაუგუფებლის ლიდერია სერგეი ბალაფში. იგი სამცხლდათიან წლების ბოლოს თბილისშიც საქმიანობდა. ცკ-ის ინფორმაციული სექტორის გამგე, მერე აფხაზეთის კომკავშირის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი იყო. ომის შემდეგ და არაძინება ხელისუფლების ვიცე-პრემიერი კი პრემიერ-მინისტრი გახდა. აჟამად არის „ჩერნომორენერგოს“ გენერალური დირექტორი.

ალესანდრე ანკვაბი თავის დროზე პარტიული ფუნქციონერი იყო, აფხაზეთის საოლქო კომიტეტში მუშაობდა. 1991 წელს, ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ, არძინბამ საქართველოს ცენტრალურ ხელისუფლებასთან შეთანხმებულად დაინიშნა ანკვაბი შინაგან საქმეთა მინისტრად. ომის პერიოდში ის გუდაუთაში იმყოფებოდა და აქტიურად მონაწილეობდა ტყვეთა გაცვლის პროცესში. ომის შემდგომ მასა და არძინბას შორის უთანხმოება ჩამოვარდა. ანკვაბი ბუნებრივ ფიციან კაცია, ამიტომაც იძულებული გახდა, მოსკოვში წასულიყო.

პი, ასეთი წარსული აქვთ აფხაზეთის პრეზიდენტობის კანდიდატებს. არც ვიცი, დღეს რას ფიქრობენ ისინი. ომმა ბევრი რამ, მათ შორის ადამიანთა შექედლებებიც შეცვალა. მე და სერგო ბალაძე სანაპიროზეც ყოფილდართ ერთად და ყავაც დაგვიღვია „ინტურისტის“ წინ, ყავახანაში. ვიცნობ ანრი ჯერგენიასაც, რომელიც პროკურატურის თანამშრომელი იყო და ბევრი ქართული მეგობარი ჰყავდა, მაგრამ ეს ომამდე იყო.

— რა თვალსაზრისით გამოარჩია ანდ-
ნინამ რაჟულ ხაჯინიძე?

— ბავშვობის მეგობრები არიან, ეშერაში ერთად იზრდებოდნენ. ეს აძლევს არძინას უფლებას, ენდოს ამ კაცს. ამასთან, ზაფინბა არ ეუთვნის არც გუდაუთელთა და არც ოჩამჩირელთა ბანაკს, რომელთა შორის ანტაგონიზმი ყოველთვის არსებობდა. რაკი გუდაუთაში ძირითადად აფხაზები ცხოვრობდნენ, ნაკლებად კეთილგანწყობილი იყვნენ ქართველების მიმართ. ოჩამჩირეში კი ქართველები და აფხაზი მოსახლეობა ერთმანეთში იყო იყო არეული, გარჩევა ჭირდა, ვინ რა ეროვნების იყო. გუდაუთელები ბრავოზდნენ, სულ ოჩამჩირელები ინიშნებინ თანადევობებზე. საკადრო პოლიტიკა იყო მათი დაპირისპირების სერიოზული მიზეზი, ამიტომაც ეს განწყობა ახლაც არის. ამ შემთხვევაში ზაფინბა ნეიტრალური კაცია. აქედან გამომდინარე, მეტ-ნაკლებად ორივე მხარისთვის მისაღებია. ნეიტრალური ფიგურაა აქვებიც, რომელიც სოხუმელია. ბაღდათი ოჩამჩირელია, ჯერგენია კი — გუდაუთელი.

რუსების გულ შემატკივრობის მიზეზი, როგორც ვიცით, ის ობიექტუ-ბა, რომლებიც ჩაღის ფასად ჩაიღეს ხელში. მიწების გაყიდვასაც ხომ არ მიშვო ხელი არძინბაშ?

— მინის გაყიდვა კანონმდებლობით იკრძალებდა, ამიტომაც მათი იჯარით გაცემა ხდებოდა. მაგალითად, მოსკოვის „ბაბაევის“ ქარხანამ 25 წლის იჯარით აღოო მინის რამდენიმე ათეული ჰექტარი, სადაც თხილი გააშენა. გაგრასა და ბიჭვინთაში მსხვილი საუკრორტო ობიექტები იჯარით არის გაცემული რუს გენერლებზე. ისინი პატრონობენ და განაგებენ ექსპლოატა, პერსონალიც კი თავისი მოიყვანეს. სოხუმში რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს 2 სანატორიუმია, სადაც, ძირითადად, რუსი სამხედროების ოჯახები ისვენებენ ზოლში.

სხვათა შორის, წელს დამსვენებელთა ნაკადი ნაკლებია შარშანდელთან შედარებით. ამის მიზეზი საქართველოში მიმდინარე პროცესებთან ერთად კრიზისოვანი ვითარების დაბრუნებაა. ხშირია ტურისტების ძარცვის, შურაცხყოფის და მკვლელობის ფაქტებიც, რამდენიმე კვირის წინ ბოქვენთაში მოსკოველი დამსვენებელი, ახალგაზრდა მამაკაცი მოკლეს. აფხაზეთში დასასვენებლად შეძლებული და ჯიბეშიქული რუსები არ ჩადიან. ჩადის ის, ვინც ხელმოკლეა. საქართველოს პროზიდენტის განცხადების შემდეგ კი ალბათ ექსტრემალურ პირობებში დასასვენებელი მოყვარული ტურისტებიც მოერიდებიან აფხაზეთში ჩასვლას.

— რა განწყობაა ადგაზ მოსახლეობაში, რომელსაც არძინბამ აღთქმული ბედნიერი ცხოვრება ვერ მოსა?

— მოსახლეობა ხელმოკლედ ცხოვრობს, თავს ნატურალური მეურნეობით ირჩენს... სეზონურად

ციტრუსი გააქვთ რუსეთში. პენსიასაც მცირეს იღებენ — დაახლოებით 7-8 ლარის ცვივალენტს. მიუხედავად ამისა, მათთვის მთავარი აუზანაშის სტატუსია, დამოუკიდებლობის პირობად. არსებობს საზოგადოებრივად, ინტელიგენცია, რომელიც უფროდრობაზეც თანახმაა. უმეტესობა კი ოჯახის წევრები, ამბობენ, იმისთვის არ გვირუსეთის შემადგენლობის შეც

აუღიარებელ, თვითმარქვია პრეზიდენტს და თვითგამოცხადებულ რესპუბლიკას მომავალი არა აქვს. აფხაზი ხალხის ხსნა ქართულებთან თანცხოვრებისა და დემოკრატიული ქართული სახელმწიფოს აშენებაშია. სანამ ამას ვერ გააცნობიერებენ, უკან-უკან სვლას გააგრძელებენ...

ჩვენ რომ მათ მიმართ კეთილგანწყობილი ვართ, ამის საბუღალტრო დოკუმენტაცია, რომელიც 31 ივლისის თბილისის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში სამედიცინო დამოკიდებულების სეპარაციის ისტების საბაჟო კომიტეტის საკრანტინო სამსახურის ყოფილი თანამშრომელი გენადი ჩირიკაძე. ის აქტიურად იყო ჩართული ქართული აფხაზურ კონფლიქტში და ჩვენს წინააღმდეგ ბრძოლაში გამოჩენილი „სიმამაცისთვის“ დაჯილდოებულია ლეონის ორდენით. სხვადასხვა დროს მოინანილებოდა ქართველების წინააღმდეგ გალის რაიონში განხორციელებულ სადამსჯელო ოპერაციებში.

რამდენადაც ვიცი, ჩირიგებას ჩამოჰყავ ქართველი მეუღლე სვეტლანა აქირთავა. ატყდა მითქმამოთქმა, როგორ მიიღეს თბილისში კაცი, რომელსაც ქართველების სისხლში აქვს ხელი გასერილი. ეს კაცი დღეს მძიმედ არის ავად ამიტომ აგრესიის გამოქვამლანება უზნეობა იქნებოდა და თუმცა ქართველებს გალის რაიონში ავინორობენ, არ გვაქვს უფლება, ჩვენც ასევე მოვიქცეთ. როცა გამოკვლევა გენადი ჩირიგება მასთან რამდენიმე საკითხი გვაქვს გასარკვევი არ თქმა უნდა, პროცესუალური ნორმების დაცვით.

აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარე
თამარ გუაია:

— 4 საპრეზიდენტო კანდიდატის არსებობა მეტყველებს იმაზე, რომ აფხაზეთში სულ მცირე 4 ერთმანეთთან დაპირისპირებული მასალაა. ამჟამად რუსეთი საფინანსო ემხრობა. პანახალეო-ბაც პრინციპულ კაცად და „პატრიოტ“ აფხაზად მიიჩნევა, მაგრამ რამდენად მისაღები იქნება რუსუ-ლი ინტერესების გატარებული კაცი აფხაზი მო-სახლეობისთვის, რომელიც უკვე ხედავს, რუსებს აფხაზეთში თავიანთი ინტერესი აქვთ(!). აფხაზი საზოგადოების ერთ ნაწილში უკვე ლაპარ-აკობენ, აფხაზეთი თვითმფრინავდობის შენარ-ჩუნების მხრილად კეთილმანაცობილ ქართულ გარემოში შეძლებსო. ეს პოზიცია, ჯერჯერო-ბით, ლეგალიზებული არ არის, მაგრამ კულუ-არებში ასეთი საუბრები ინტენსიურად მიმდინარ-ეობს. ამიტომაც როგორც განვითარდება არჩე-ვნებზე მოვლენები, ძნელი სათქმელია.

შაბათის ცნობილი გახდა, რომ თვითგამოცხადებული რესპუბლიკის პრეზიდენტობისთვის კიდევ ერთი კანდიდატი, სერგეი შამბაძე იბრძოლებს. სერგეი მირონის ძე შამბა 1951 წელს არის დაბადებული. განათლებით პედაგოგი, მუშაობდა აფხაზეთის ენისა და ლიტერატურის ინსტიტუტში. არის „აიდეგლარას“ ერთ-ერთი დამფუძნებელი და აფხაზური სებასტიატისტილი იდეოლოგიის ფუძემდებლის, ტარას შამბას ძმა, რომელიც მოსკოვში საქმიანობს სერგეი შამბა იყო მთელი ხალხთა კონფედერაციის შექმნის ერთ-ერთი ინიციატორი და სებასტიატისტილი შეიარაღებული ძალების კომისარი. ბოუცივეს ტელევიზიით მოუწოდებდა – თქონე ღალი მოიხატო სამშობლოს წინაშე.

სერგეი შამბაძე ასევე იყო უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი. ბოლოს კი გახლდათ არძინბას ხელისუფლების უცვლელი საგარეო საკმეთაო მინისტრი. ის თანამდებობიდან პროცესების ნიშნად 9 ივნისს გადაადგა, მას შემდეგ, რაც ჩახსრილი „ამცხასრას“ ერთ-ერთი ლიდერი გარი აიბა. ის სერგეი ბალაფშვან ერთად არის „ერთიანი აფხაზეთის“ ერთ-ერთი დამფუძნებელი. ჯერჯერობით, ზუსტი ინფორმაცია არ მაქვს, თუ ვინ უჭერს მას მხარს. საგარეოდ კი მას უნდა ემხრობოდეს რესპუბლიკური პარტია „აფხსი“ და კომუნისტური პარტია, ასევე აფხაზეთის არაფხაზური მოსახლეობა. მართალია, როსტის ჰაბაზ თაფისი ჯანდიაძე რაჟო ხაფიზიძეს

მაგრამ არ გამოვრცხვავ, რომ ფსონს მეორე კანდიდატზე — სერგეი შამბაზეც დებდნენ. სერგეი შამბა არის ყველაზე ანტიქართული ფიგურა სეპარატისტულ ხელისუფლებაში.

၀၆၈၂ ၆၈၂၃

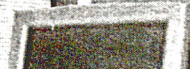
COMPUS

პეპსა-ფუგუეპეს 13

compus@mail.ru

 939-103
250-255

ჩვენ ვისით
რე პირდაპირათ!

ჩვენი გეგმებრი
მოგივარავთ
ნებისმიერ
პრობლემას!

კომპიუტერული
რეკონსტრუქცია
ახალგადასაწყობ!

კომპიუტერული ყველაზე კონსერვაციულია ფასად

კედე-გარდამხიბი

ახალ მისამართზე

ომი თუ მუხილია?!

The New York Times

ვაშინგტონში არაოფიციალური ვიზიტით მყოფი საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი აშშ-ის თავდაცვის მინისტრ დონალდ რამსფელდს, სახელმწიფო მდივანს კოლინ პაუელს, პრეზიდენტის მრჩეველს ეროვნული უშიშროების დარგში კონდოლიზა რაისს შეხვდა და ბუშის ადმინისტრაცია გააფრთხილა, რომ რუსეთი საქართველოზე კონტროლის გაძლიერებას აპირებს. პრეზიდენტმა აღნიშნა, რომ დაძაბულობის მიუხედავად, ყველა ღონისძიებას მოსკოვთან ურთიერთობის მშვიდობიანად მოსაგვარებლად. „ჩვენ გვეყოფა მოთმინება მოვიცადოთ და საქართველო მშვიდობიანი ხერხებით გადავრთიანოთ“, — თქვა სააკაშვილმა.

ამერიკაში გამგზავრების წინ საქართველოს პრეზიდენტი რუსებს გემების ჩაძირვით დაემუქრა, რაზეც რფ-ის თავდაცვის მინისტრმა განაცხადა: — სააკაშვილის მუქარა მეკობრეობას მაგონებს. ბ-ნ სააკაშვილთან დაახლოებული ბუშის ადმინისტრაცია აშკარად არაფის ემსრობა და ორივე ქვეყნის ლიდერს მშვიდობიან მოლაპარაკებას ურჩევს. გარდა ამისა, პაუელი შეცადა დაძაბულობის შერბილებას და განაცხადა: — „ფიქრობ, არც ისეთი უკიდურესი მდგომარეობაა, აშშ კვლავაც ყველაფერს იღონებს ვითარების დასამშვიდებლად, სისხლის ღვრისა და პროვოკაციების თავიდან ასაცილებლად. საჭიროა დიალოგის განახლება. ამას მოვუწოდებთ ორივე მხარეს“.

რუსეთის პარლამენტის ქვედა პალატამ კრიტიკის ქარცეცხლი გაატარა ბატონი სააკაშვი-

ლის განცხადება — „საქართველო არსებული პრობლემების გადაწყვეტას ძალისმიერი მეთოდებით ამჯობინებს და არ ითვალისწინებს სხვა დანერგვითი მხარეების აზრს“, — ნათქვამია დუშის განცხადებაში. მაგრამ ვაშინგტონის სტრატეგიული და საერთაშორისო კვლევის

ცენტრში გამოსვლისას ბატონმა სააკაშვილმა აღნიშნა, რომ მუქარა მოდის რუსეთიდან, რომელიც საქართველოში ამოხეხულ რესპუბლიკებს ნარკოტიკებით და იარაღით დატვირთულ გემებს უგზავნის.

საქართველო-რუსეთის ურთიერთობა სწორედ მაშინ დაიძაბა, როცა ბუში პრეზიდენტ ვლადიმირ პუტინთან თბილისი ურთიერთობის დამყარებას იწყებდა და ამას თავისი საგარეო პოლიტიკის დიდი მონაპოვრად მიიჩნევდა — ბუშის ადმინისტრაციამ რუსეთი იმაში დაარწმუნა, რომ არა მარტო აშშ-ის ერაყში შეჭრის ფაქტს, არამედ ყოფილი საბჭოთა ბლოკის ქვეყნებში ამერიკული სამხედრო ძალების გაფართოებასაც უნდა შერიგებოდა.

sueddeutsche

კვირაში ორჯერ სოჭიდან სოხუმისკენ ტურისტებით სავსე გემი მიცურავს. რუსებს ძალიან უყვართ აფხაზეთის კურორტები. მაგრამ საქართველოს პრეზიდენტის ამასწინააღმდეგ ნათქვამმა ალბათ თავზარი დასცა მათ: გემებს, რომლებიც სოხუმში აპირებენ უნებართვოდ ჩასვლას, ცეცხლს გაუფხვნიან და ჩავერთვით. ეტყობა, „ოფიციალურ ნებართვამ“, საქართველოს მთავრობის ნებართვას გულისხმობდა, მთავრობისა, რომელსაც სოხუმში არ ცნობს. ეს ნიშნავს, რომ სააკაშვილი „საზღვაო გზით“ აპირებს ამ პროვოკაციაზე 10 წლის წინ დაკარგული გავლენის აღდგენას. აფხაზეთი საქარ-

თველოს გამოყოფა, თუმცა საერთაშორისო სამართლით — კვლავ საქართველოს ნაწილად რჩება.

აფხაზეთის მთავრობის ინფორმაციით, რომელიც ალბათ გადაჭარბებულია, ამ ზაფხულს რესპუბლიკაში 600-700 ათასი რუსი ტურისტი დაისვენებს. ჰოდა, სწორედ ამ ტურისტებს ურჩია სააკაშვილმა, ყურად იღონ მისი გაფრთხილება: როცა საქართველოს ისტორიის „ტრაგიკული თავი“ დასრულდება, მაშინ რუსებს შეეძლება აფხაზეთში ჩასვლა და იქ თავისი ფულის ხარჯვა. ქართველი პრეზიდენტი ცოტა უფრო დიპლომატიურად გააფრთხილა რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ: რუსეთის მოქალაქეთა სიცოცხლის ხელყოფის ყოველ მუქარას შესაბამისი პასუხი მოჰყვება.

სიტყვიერი შეჯახებიდან საზღვაო ომამდე ჯერ შორსაა, მაგრამ ქართველმა პრეზიდენტმა უკვე დაანახვა ყველას, რომ მისი მუქარა სერიოზულად უნდა მიიღონ: ამას წინათ, ქართველებმა აფხაზეთის სანაპიროდან 6 მილში მდგარ თურქულ სატვირთო გემს ცეცხლი გაუხსნეს. აფხაზეთის მთავრობამ ეს შეაფასა, როგორც „მეკობრეობა აგრესიული ქმედებები“ და განაცხადა, რომ ამის შემდეგ ისინიც ესვრიან ქართულ ხომალდებს.

UNITED PRESS INTERNATIONAL

ცენტრალური აზიისა და საერთაშორისო კვლევის ინსტიტუტის ექსპერტი **ჩარლზ ფერბენქსი** თვლის, რომ რუსეთ-საქართველოს შორის დაძაბულობის მოჩვენებითი განმუხტვის შემდეგ მდგომარეობა შესაძლებელია გამწვავდეს. მისი აზრით, რუსეთის პრეზიდენტმა არა, მაგრამ რუსეთის პარლამენტმა საქართველოს მიმართ რამდენიმე პოლიტიკური შეცდომა დაუშვა; ყველაზე სერიოზული — სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში რუსული პასპორტების დარიცხვა იყო, რაც საერთაშორისო სამართლის უხეში დარღვევაა. ფერბენქსი საქართველოში ერთი თვის წინ იმყოფებოდა. მისი მონაცემებით, რუსეთი სწორედ მაშინ ამოქმედდება სოლემ, როცა შეერთებული შტატები მომავალი სამხრეთდონეთ არჩევნებით თუ ერაყის ამბეზითა დაკავებული. ექსპერტი ვარაუდობს, რომ შესაძლოა, რუსეთსა და საქართველოს შორის მოხდეს სამხედრო დაპირისპირება, მაგრამ საქართველო ყველანაირად ცდილობს თავიდან აცილებას. გარდა ამისა, რუსეთს უნდა როგორმე დასცეს მიხეილ სააკაშვილის პოპულარობა — სააკაშვილმა სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის დაბრუნება დაიწყო მიზნად და თუ ეს

არ გამოვა, მისთვის და საქართველოში წამოჩენილი დემოკრატიისთვის ეს დიდი დარტყმა იქნება. ახალგაზრდა პრეზიდენტი ამბობს, რომ მისი მმართველობის წევრი თვის მანძილზე ქვეყანამ გარკვეულ წარმატებებს მიაღწია. ის მიესალმება საზღვარგარეთის ქვეყნების დაპირებას დახმარების თაობაზე, მაგრამ აღნიშნავს, რომ ქვეყანა ამ დახმარებების იმედზე ვერ იქნება.

პრეზიდენტმა განმარტა, თუ რატომ შეაჩერეს საქართველოში მცირე ხნით ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენის მშენებლობა. აღნიშნა, რომ „ბრიტიშ პეტროლიუმთან“ წინა ხელისუფლების მიერ დადებული კონტრაქტი იყო „სამინელო“ — „ბრიტიშ პეტროლიუმს“ ისეთ სიღრმეზე უნდა ჩაენჭო მილზე, რომ მათ არც გარემო დაეზიანებინა და არც ტერორისტული აქტის ობიექტი გამხდარიყო. ამ ნავთობსადენს სტრატეგიული მნიშვნელობა აქვს, სადავო საკითხები მოგვარდება და ნავთობსადენის მშენებლობაც გაგრძელდება. „ბრიტიშ პეტროლიუმის“ ზენოლას არ დაუფიქრებია, — დასძინა პრეზიდენტმა. მიხეილ სააკაშვილმა ისიც აღნიშნა, რომ ერაყში მყოფი 160 ქართველი ჯარისკაცი ღირსეულად ასრულებს დაკისრებულ მოვალეობას.

რას იზავს ჩუსეთი?

იუგოსლავიის პრეზიდენტს, სლობოდან მილოშევიჩს, რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა, იგორ ივანოვმა 2000 წლის 6 ოქტომბერს კარზე მიუკაჟუნა. ცოტა ხანში დიქტატორი ოპოზიციას ჩაჰბარდა.

ედუარდ შევარდნაძემ მისი კაკუნი 2003 წლის 23 ნოემბერს გაიგონა — ორ საათში ისიც შეურიგდა ბედს და პოსტი დატოვა. 2004 წლის მაისის დასაწყისში ივანოვის ლანდი გამოჩნდა ასლან აბაშიძის კართან, რომელიც ირწმუნებოდა, არასოდეს შეგწყვეტ ბრძოლას საქართველოს ახალ ხელისუფლებასთან, მაგრამ იმავე დამეს მოსკოვში ივანოვის თვითმფრინავით გაფრინდა. ივანოვი აბაშიძეს ვისკით უმასპინძლებოდა და ისეთ რამეს ეუბნებოდა, რასაც რუსეთი აუნყვებს ხოლმე მას, ვისთან თანამშრომლობაც მისთვის უკვე წამგებიანი,

უფრო სწორად, შეუძლებელი — იმ სამყაროში, სადაც რუსეთი სუპერსახელმწიფოდ აღარ ითვლება.

ივანოვის, როგორც რუსული დიპლომატიის ტერმინატორის, როლი წარმოაჩენს იმ მნიშვნელოვან ცვლილებებს, რომელიც განიცადა რუსეთის საგარეო პოლიტიკაში ბოლო 10 წლის განმავლობაში — ის აღარ ცდილობს გავლენა მოახდინოს მსოფლიოს ბედზე და საკუთარ ეროვნულ ინტერესებზე ამხვილებს ყურადღებას.

რუსეთმა მნიშვნელოვანი ნაბიჯი გადადგა — თავიდან მოიშორა ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკების დროშაქმული დიქტატორები, მაგრამ შეძლებს კი დიქტატორების ნაცვლად მოსულ პროდემოკრატიულ მოძრაობებთან მორიგებას?

ლეს-ანგელეს ტაიმი

თუ საქართველოს ნება იქნება...

რადიოსადგურ „**ეზო მოსკოვისთვის**“ მიცემულ ინტერვიუში ანდრეი კოკოშინმა განაცხადა, რომ დუშმა ოფიციალურად მიმართა რუსეთის საკონსტიტუციო სასამართლოს რუსეთის ფედერაციაში „სამხრეთ ოსეთის ახალ სუბიექტად მიღების შესახებ“. სასამართლო ექსპერტების აზრით, თვითღიარებული რესპუბლიკის რფ-სთან შეერთება მხოლოდ საქართველოს თანხმობითაა შესაძლებელი. „მაგრამ გასათვალისწინებელია ისტორიული პრეცედენტებიც“, — თქვა კოკოშინმა, თუმცა არ დაუკონკრეტებია, რომელ „ისტორიულ პრეცედენტებზეა“ საუბარი. საქართველოს შემადგენლობაში სამხრეთ ოსეთის ნებაყოფლობითი შესვლის შესახებ დოკუმენტის არსებობის საკითხზე კი კოკოშინმა შენიშნა: „დიდი დავა მიმდინარეობს, ერთი სტალინს აბრალებენ, — მან შეიყვანა სამხრეთ ოსეთი საქართველოს შემადგენლობაში, სხვები კი ნაირ-ნაირ ფაქტებს და მოტივებს

ასახელებენ. ყველაფერ ამას ჩვენი კომისია შეისწავლის“.

რფ-ის ვიცეპრემიერმა ვლადიმირ ჟირინოვსკიმ განაცხადა: „კონსტიტუციურ სასამართლოს რეკომენდაციების მიცემის უფლება აქვს, დუშას კი შეუძლია დაეთანხმოს სამხრეთ ოსეთის თხოვნას, რფ-ის შემადგენლობაში მიღების თაობაზე, ამის შემდეგ ჩატარდება რეფერენდუმი. სამხრეთ ოსეთი ჩრდილოეთ ოსეთთან ერთად რუსეთის იმპერიაში ხომ ნებაყოფლობით იმყოფებოდა, ხოლო საბჭოთა ხელისუფლების დროს ხელოვნურად გააცალკევეს. ყველა სამართლებრივი საფუძველი არსებობს იმისათვის, რომ დღის წესრიგში დადგეს სამხრეთ და ჩრდილოეთ ოსეთის გაერთიანების საკითხი. ყველაფერს ანთებს რეფერენდუმი მოჰყვანს, სურს თუ არა ხალხს საქართველოს შემადგენლობაში ყოფნა“.

ნუს რუ

ქართული პალატი ფიზიკა და ფიზიკა

საქართველოს ეროვნულ ბაღებს ახალი სამხატვრო ხელმძღვანელი ჰყავს. თბილისის ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბაღების თეატრის სეზონის დახურვის წინ საქართველოს პრეზიდენტმა პირადად წარუდგინა საბაღეთო დასს ახალი ხელმძღვანელი — რუსეთისა და საქართველოს სახალხო არტისტი, პრემი-ბალერინა ნინო ანანიაშვილი. თანაც განაცხადა, რომ მთავრობის მთავარი მიზანი სამშობლოდან წასული ცნობილი ადამიანების დაბრუნებაა. ნინო ანანიაშვილმა სიტყვა მისცა პრეზიდენტს, რომ სამ წელიწადში ევროპული დონის დასს შექმნის.

— საქმისა არ შემინია და შემოიღია კიდევ. რუსეთთან და დასავლეთთან კავშირები მაქვს. ამიტომაც არ შემინებია პრეზიდენტის შემოთავაზებისა. ცოტა კი შევეჭვდი: დადგა კი საქართველოში თეატრების აღორძინების დრო-მეთქი? მარწმუნებდნენ, ყველა დაგეგმარებულია. დავთანხმდი. ცხოვრებაში დგება ხოლმე წამი, როცა რაღაც უნდა გადაწყვიტო, თუნდაც, შენს საზიანოდ. მე ყოველთვის ჩიტივით თავისუფალი ვიყავი, სადაც მინდოდა, იქ მივფრინავდი, ვირჩევდი მხოლოდ იმ წინადადებას, რომელიც მომწონდა. დღეს კი არა მარტო ჩემს თავზე, არამედ მთელ დასზე ვგრძნობ პასუხისმგებლობას.

— ხომ არ გაშინებთ ახალგაზრდა ქართველი რეჟოზორების აქტიურობა?

— ქვეყნის ხელმძღვანელობა ძალზე ახალგაზრდა, აგრესიული, მაგრამ ჭკვიანია. მათ ესმით, რომ საქართველომ ბევრი რამ დაკარგა და ჩამორჩა, რომ დრო არის საჭირო ყველაფრის აღსადგენად. ისინი გააზრებულია მუშაობენ, გადაწყვეტილებებს სწრაფად იღებენ. რასაც დღეს ჩვენი პრეზიდენტი აკეთებს, სადავო არ არის.

— ნუთუ თეატრმა, უშუალოდ და სიცივის მიუხედავად, მაინც შეინარჩუნა დასი?

— ყველაზე მძიმე პერიოდშიც კი მუშაობდა თეატრი. წარმოადგენდა, როცა სტიმული გაუჩნდა, რას იზამენ!

— ოპერისა და ბაღების თეატრი სახელმწიფო თეატრია, ამიტომ დაფინანსებას საბიუჯეტო ექნება, მაგრამ, ჩვენ პრეზიდენტის ფონდიდან გრანტებს მივიღებთ, ვერძო ინვესტირებთ დაგეგმარებთან. ბიუჯეტი უკვე დამტკიცებულია და ვერაფერ შეცვლის, მაგრამ მსახიობები პრემიებს მიიღებენ. საჭიროა შენობის რეკონსტრუქცია, რაშიც უანგაროდ გვეხმარება ბიზნესმენი ბიძი-

ნა ივანიშვილი.

— როგორ იმუშავებთ, ვის მოინვესტირებთ?

— უპირველესად, კლასიკას უნდა მივხედოთ. პედაგოგები დაგეგმრება — მოვიწვევთ მოსკოვიდან, პეტერბურგიდან ან კომპოზიტორები. კლასიკის გარეშე დასის წინსვლა შეუძლებელია. უთუოდ გამოვიყენებ ჯორჯ ბალანჩინის ფონდთან ჩემს ურთიერთობას. ის გენიოსი იყო და ქართველი, თუმცა ქორეოგრაფი — ამერიკელი. ცოდვა იქნებოდა მისი ბაღების დაუდგმელობა ქართულ სცენაზე. განზრახული მაქვს თანამედროვე ქორეოგრაფთა ერთაქტიანი ბაღების დადგმა.

— მგონი, თქვენ პოსტსაბჭოური დროის ბალერინებიდან პირველი ხართ, ვისაც კარგად ესმის დასავლური თეატრალური მოდელის და კონტრაქტულის სისტემისა.

— ძალიან გამიმართლა. ჩემი მუშავე ამ საქმეებში კარგად ერკვევა და მეც გამაცნობიერა იურიდიულ საკითხებში. მისი და დასავლელ პროდიუსერებთან ურთიერთობის გამოცდილების წყალობით, ვიცი, როგორ უნდა დავყო კონტრაქტები და სად წავა ქართული ბაღები უახლოეს სეზონში.

ყველაზე მეტად ის მისარია, რომ მთელი მსოფლიოდან მირეკვენ, ამერიკელები და დანიელები მთავაზობენ დახმარებას. ქართულ ნაციონალურ ბაღებს უკვე საგასტროლოდ იწვევენ. 2006-07 წლებში დაგეგმილია 14 სპექტაკლი იაპონიაში, ერთკვირიანი გასტროლები ნიუ-იორკში — ბრუკლინის მუსიკის აკადემიაში. მოლაპარაკებებს ვანარშობთ აშშ-ში უფრო მასშტაბურ გასტროლებზეც. როგორც ხედავთ, პროფესიონალებს უკვე სჯერათ ჩვენი.

იტოგი

გვერდი მოამზადა თინათინ მარგველაშვილმა

სახელმწიფო ლიცენზირებული საქართველო-ისრაელის სტომატოლოგიის ინსტიტუტი და მრავალპროფილიანი სამედიცინო კოლეჯი

სსსპ სასტომატოლოგიის განყოფილება ბადახანაშვილის ბარათი

**მინიმალური
გადასახადი**

თბილისი, ჩარგლის 34
ტელ. 61-54-23 (დღისით)
61-69-77 (ღამისით)
www.medical.edu.ge 71-55-11

**სახელმწიფო დიპლომი
დასაძმება**

დასაძმება

ძვირფასო მშობლებო და ჩვენი პატარები!

კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევაცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომერებში შემოგთავაზოთ.

პატივმოყვარეობა გენიოსობაზე

2,5 წლის **ნინო** გოგონა. ნაყალი, ეტყობა, ცივი იყო. გოგონამ ველურ მოთმინა და ბებუას ეუბნება: — მალეხი (ბებუას მარხი პეკია), ნუ მასხამ ცივ წყალს, ხომ ხედავ, გავეყინული.

4 წლის ტყუპი — **გარიამ** და **გიორგი** გაღდავაძეები ეზოში იყურებიან. უცებ გიორგიმ თავი დაინახა.

— მარი, შეხედე, თავი.

— არა, გიო, ეგ თავი კი არა, ვირთხაა.

— არა, თავი.

— არა, გიო, ვირთხაა.

გიომ ისევ დაიწინა — თავი. მარიმ იფიქრა, ეგებ ჩემი გავიტანო და ეუბნება:

— გიო, მაგას სახელად თავი ქვია, გვარად კი ვირთხაა.

ახლახან პარიზის დისნეილენდის ფრაგმენტები უჩვენეს ტელევიზიით, რასაც თვალი მოჰყრა პატარა **ლარი** **ჭალბაშიძე** და აღფრთოვანებით წამოიძახა:

— აუ, რა კარგი მუშაა იდა!

ხარბი ხაყი

მ ღ ა პ ა რ ი

იყო ერთი ხარბი კაცი. ერთხელ დასაძინებლად დანვა, მაგრამ ძილი არა და არ ეკარებოდა. იწვა და ფიქრობდა, ოცნებობდა.

ოცნებაში წასულს ხმა მოესმა: „თუ გამდიდრება გინდა, აბა, ქისა. შიგ მხოლოდ ერთი ცალი ოქროს კოჭია, მაგრამ რამდენჯერაც ამოიღებ, მის ადგილას სხვა გაჩნდება. რამდენიც გჭირდება, იმდენი ოქრო ამოიღე, მერე ქისა წყალში გადააგდე. თუ ქისას წყალში არ გადააგდე, ოქროს ვერ მოიხმარ, რადგან ქვად იქცევა“.

სიხარულით კინაღამ გაგიჟდა ხარბი. დაიწყო ქისიდან ოქროს ამოღება. ამოიღებდა ერთ ოქროს კოჭს, მის ადგილზე სხვა გაჩნდებოდა. „ეს რა ბედი მენია, — ამბობდა გულში ხარბი, — ამაღამ ოქროს მთას დავაყენებ და გავედიდრები. დილით კი ქისას წყალში მოვისვრი და დავიწყებ არსებინად ცხოვრებას“.

გათენდა, მაგრამ ხარბს დაენანა ქისა: „მოდი, საღამომდე კიდევ ერთ გროვა ოქროს დავაყენებ და მერე გადავაგდებ“.

იჯდა საღამომდე ხარბი ქისასთან, იღებდა ოქროს და აწყობდა. ერთი დიდი გორაც დააყენა. მოსალამოვდა და ისევ გული დასწყდა ხარბს: „ახლა ასეთი ქისა როგორ გადავაგდო წყალში? არა! ჯერ კიდევ უნდა დავაგროვო ოქრო!“

დაიწყო ისევ ქისიდან ოქროს ამოღება, იღებს და აწყობს, იღებს და აწყობს.

დილადაც კიდევ ერთი გორა დააყენა. რამდენსაც მეტს იღებდა, მეტის დაგროვების სურვილი უძლიერდებოდა. მოშივდა ხარბს, სული ელეოდა შიმშილით, მაგრამ სახლში ხმელი პურის მეტი არაფერი ჰქონდა, რომ წასულიყო და ოქროსთვის მოეკლო საჭმლის ფასი, ოქროები სულ ქვებად იქცეოდნენ და შიმშობდა.

ერთ ღუკმა ხმელ პურს გაღეჭავდა და ისევ ქისას მიუტრიალებოდა. იღებდა და იღებდა ოქროს. ღამე აღარ იძინებდა და დღისით არაფერს ჭამდა. სულ ოქროს დაგროვებაში იყო.

გავიდა ერთი კვირა, ერთი თვე, წელიწადი, ხარბი ქისას მაინც არ აგდებდა წყალში.

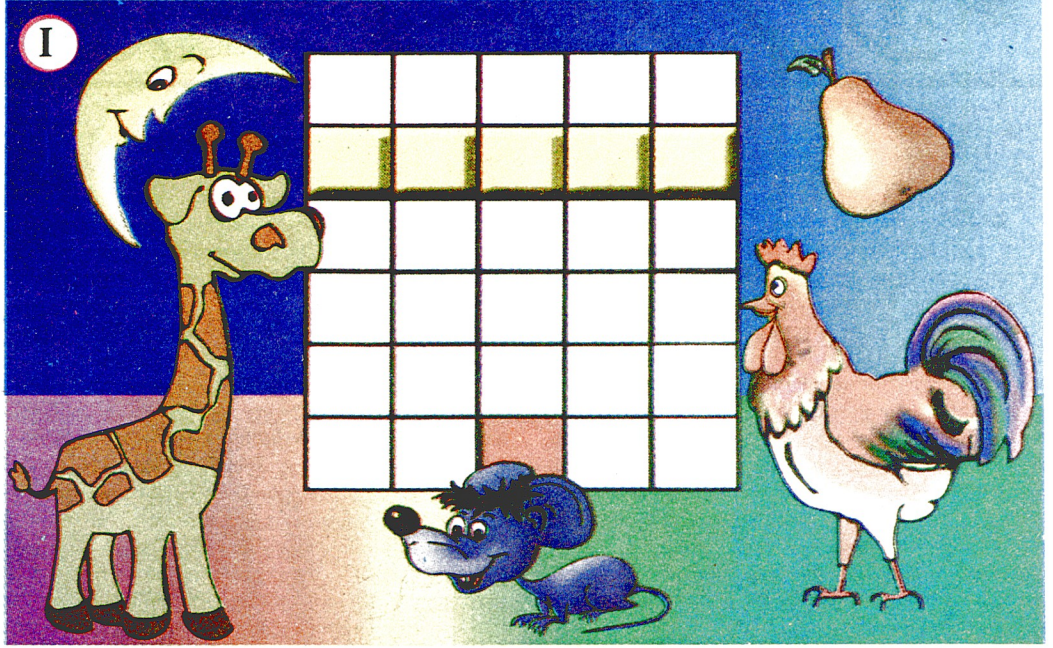
„სიმდიდრით ვინ გამძლარა, — ფიქრობდა ხარბი, — რაც მეტი გაქვს, მეტი გინდა“.

აგროვებდა ოქროს ხარბი, გორებს აყენებდა, მაგრამ ვერ ხარჯავდა და ისევ ძველებურად სიღარიბეში ცხოვრობდა. სულაც დაავიწყდა, რომ ერთ დროს ხელგაშლილად, მდიდრულად ცხოვრება სურდა, ხანდახან იფიქრებდა, შეყოფა ახლა, გადავაგდებ ქისას წყალში, მერე ისევ დაენანებოდა ხოლმე და იტოვებდა თავისთვის.

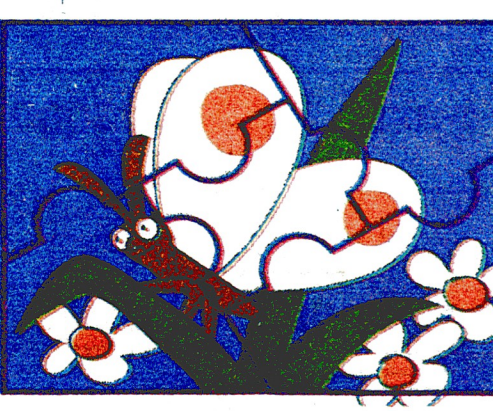
ამასობაში დაბერდა ხარბი კაცი, დაჩაჩანავდა, ქისას მაინც არ ეშვებოდა. იღებდა და იღებდა ოქროს, ხმარებით კი ვერ იყენებდა.

ოქროს გორებს შუა ხელში ქისა ჩაბლუჯული იჯდა ხარბი და ასეთ სიღარიბეში დღია სული.

შეიტანე კროსვორდის ბადის ცარიელ უჯრებში ნახატის შემადგენელი გამო-სახულებების სახელწოდებები ვერტიკალურად და ყვითელ ჰორიზონტალურ რიგ-ში მიიღებ შემდეგი გამოცანის პასუხს: „დღე და ღამე მშრომელია, თუმცა დადის ტატი, ითვის წამებს, ითვის წუთებს, თქვი რა ჰქვია...?“

II შეესაბამება თუ არა ზემოთ მოცემული ყველა დეტალი ანცობილ მოზაიკას

III აბა, გამოიყენა

1) რომელი პოეტის ლექსად ნათქვამს გაგონებს ხალხური ანდაზა: „წარე თუ არ ჭამე, ტკბილის გემოს ვერ გაიგებო“.

ა) მურმან ლებანიძის; ბ) ნიკოლოზ ბარათაშვილის; გ) დავით გურამიშვილის; დ) აკაკი წერეთლის.

2) საქართველოს რომელ კუთხეს ერქვა ტაო-კლარჯეთი?

ა) დასავლეთ საქართველოს; ბ) სამხრეთ საქართველოს; გ) აღმოსავლეთ საქართველოს; დ) ფშავ-ხევსურეთს.

3) ამათგან რომელი არ არის ავსტრიელი კომპოზიტორი?

ა) ვერდი; ბ) მოცარტი; გ) შუბერტი; დ) ბეთჰოვენი.

4) რომელი დარგი სწავლობს ქალაქის ფულის ერთეულებს?

ა) ბონისტია; ბ) პერალდია; გ) ფილატელია; დ) ნუმიზმატიკა.

5) რომელი მონუმენტი არ შეუქმნია მერაბ ბერძენიშვილს?

ა) „დავით გურამიშვილი“; ბ) „კიდევაც დაიზრდებიან“; გ) „ქართლის დედა“; დ) „მუზა“.

6) რამდენი ასურელი მამა შემოვიდა საქართველოში?

ა) 11; ბ) 12; გ) 13; დ) 14.

7) როგორ ადამიანს უწოდებენ დილტანტს?

ა) თავისი საქმის საუკეთესოდ მცოდნეს; ბ) ზერელედ მცოდნეს; გ) არაფრის მცოდნეს; დ) ყველაფრის მცოდნეს.

პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე გვერდი მოამზადა მამუკა ხუციშვილმა

მეშველ-დედუღი

აპრილისთვის თვის საფუშაოები

ბაღი. იკრიფება საადრეო ვაშლი და მსხალი. ჯერ აკრიფეთ ნაქარი, ჩამოცვენილი ხილი, შემდეგ დაიწყეთ კრეფა ქვემოდან და მიჰყევით კენწერომდე. ნაყოფი იკრიფება ვედროში ან ქსოვილგამოკრულ კალთაში. რა თქმა უნდა, ნაქარი და მოკრეფილი ხილი ერთმანეთში არ უნდა შეურიოთ. ძირს ნაყარი ხილი კარგად გასუფთავების შემდეგ გამოიყენება როგორც საჭმელად, ასევე ჯემის, წვენის, მურაბის, კომპოტის დასამზადებლად. ვაშლისგან შეგიძლიათ შესანიშნავი ალკოჰოლური სასმელი — სიდრიც დაამზადოთ და — დღეს ასე პოპულარული ვაშლის ძმარიც. ასევე იკრიფება საგვიანო ხილიც, რომელიც ფრთხილად ინახება ხის ყუთებში და ინახება გრილ სარდაფში.

თუ აქამდე საყრდენები არ შეგიდგამთ დახუნძლული ხეებისთვის, ახლა შეუყენეთ ორკაპები, ოღონდ მასში თევზ ჩააფინეთ, რომ

ტოტი არ დაზიანდეს. მაქსიმალურად მოსპეთ სარველები. ამ პერიოდში იცის ალუბლის ვარჯში ამონაყრების დიდი რაოდენობით განვითარება. ამოჭერით ფაქიზად და დაამუშავეთ ბაღის მალამოთი. ხეებს შეაყავით მოტეხილი და გამხმარი ტოტები.

აგვისტოს დასაწყისში შეგიძლიათ დარგოთ ხენდრო. თუ უკვე დარგეთ, განმინდეთ სარველებისგან და წაწევიტეთ ე.წ. ულვაშები. გადარგვისთანავე მორწყეთ. ჟოლოს ბუჩქებს მოსავლის აღების შემდეგ ამოაჭერით ძველი სანაყოფეები და დაწვით.

მინასი. აგვისტოში გრძელდება ზედმეტი ყლორტების შეცლა. ამით სხვლის დროს დაშვებულ შეცდომებსაც ვასწორებთ.

ზედმეტი ყლორტებია — შტამბზე და სხვა მრავალწლიან ტოტზე განვითარებული, უნაყოფო ყლორტები და ნაშხარი, ანუ ამონაყრები ფოთლის ილიაში. საჭიროების მიხედ-

ვით ვაზი უნდა შეინამლოს და მოირწყას.

ზოსტანი. სარველებთან ბრძოლა, გაფხვიერება, პამიდორის ზედა იარუსების სარზე აკვრა, რწყვა და დამატებითი გამოკვება. თუ ივნისში დათესილ სტაფილოს ძირხვენის თავები უჩანს, აუცილებლად შემოაყარეთ მინა.

აგვისტოში ითესება ნითელი ბოლოკი (და არა თვის). ნიადაგის დამუშავება ჩვეულებრივი წესით მიმდინარეობს. უმჯობესია მწკრივებში თესვა. აღმონაცენის გამოჩენიდან ცოტა ხნის შემდეგ (10-15 დღე) ნათესი გაამეჩხრეთ, მცენარეთა შორის დატოვეთ 12-15 სმ.

მნიშვნელოვან აგროტექნიკურ ღონისძიებად ითვლება ბოლოკის ნათესის რეგულარული რწყვა. წყლის ნაკლებობის შემთხვევაში ძირხვენი ცუდად ვითარდება და ხევდება, ჭარბტენიანობით კი — სკდება. ამავე პერიოდში ითესება თალგამი და შავი ბოლოკი.

„სისხლის მსველი“

ორი სახეობის კვერნა გვხვდება საქართველოში — ყვითელგულა და თეთრყელა. ორთავე მტაცებელია. საკვების საშოვნელად შეზინდებიას გამოდის. იმდენად გაუდული და თავხედი ცხოველია, ხშირად თავისზე დიდსაც ესხმის თავს. მსხვერპლის მოკვლა მისთვის დიდი სიამოვნებაა. ვისაც კი მოურევია, ყველას კლავს, რის შემდეგაც ჭამს, უმეტესად მსხვერპლის თავით იკვებება. კლავს იმდენს, რამდენიც არ ესაჭიროება, ამიტომ არის „სისხლის მსველი“ სახელით ცნობილი.

ყვითელგულა კვერნის სხეულის სიგრძე 42-56 სმ-ია, კუდისა — 22-26. ზომა-წონით მამრები უფრო დიდები არიან. შეფერილობა მუქი ნაბლისფერი ან მუქი რუხი კუდი და კიდურები — უფრო მუქი აქვს. ყელზე აქვს დიდი მოყვითალო ლაქა, თათები დაფარულია ხშირი ბეწვით.

ულრანი ტყის ტიპური ბინადარია, უფრო ხშირად — წიწვინი ტყისა, ბინადრობს ზღვის დონიდან 1000-2000 მ-მდე. საშოვნელს იკეთებს ხის ფულურობებში, კლდეთა ნაპრალებში, ხეების ფესვების ან ქვების ქვეშ. მკვირცხლად დარბის როგორც მიწაზე, ისე ხეებზე. თავს ესხმის ციყვებს, მოხუდარ ფრინველებს, სიამოვნებით მორთმევს ხილსაც: პანტას, მაუალოს, ტყეშალს, შინდს, ზღმარტლს, ასკილს, ხურმას, სუროსა და ჭნავის ნაყოფსაც კი, რომელსაც არც ღორი და არც დათვი არ ჭამს.

მშუანაოს ივლის-აგვისტოში. 2-4 ნაშიერი იბადება აპრილ-მაისში. ერთი თვის შემდეგ ეხილება თვალები. იმდენად სწრაფად იზრდებიან, რომ შემოდგომაზე მშობლებს არ ჩამორჩებიან და იწყებენ დამოუკიდებლად ცხოვრებას. მრავლებიან 2 წლიდან, სიცოცხლის ხანგრძლივობა 12 წელია. ერთ-ერთი უძვირფასესი ბუნების მქონე, სანადირო ცხოველია. მასზე ნადირობენ ხაფანგით და თოფით. საქართველოში 60-70-იან წლებში წელიწადში 4000-მდე კვერნის ტყავი მზადდებოდა. სხვათა შორის, კვერნა დასახლებულ ადგილებშიც ბინადრობს...

მოზაიკა

ისტორიამ შემოინახა სოკოს მსხვერპლთა არასრული სია, რომელშიც აღმოჩნდნენ: ბერძნული ტრაგედიის ფუძემდებლის, ევრიპიდეს ცოლ-შვილი, რომის იმპერატორის, ნერონის პირადი დაცვის უფროსი — ეპიუს სევერინი.

ტირანად ცნობილი ნერონმა იმპერატორის ტახტი კლავდიუსის სიკვდილის შემდეგ დაისაკუთრა, კლავდიუსის სიკვდილის ორგანიზება კი ნერონის დედა — აგრებიონა იკისრა, მან პროფესიონალი მომწამლელის (არსებობდა ასეთი რანგიც) — ლეკუსტას ხელით კლავდიუსს სადილად შესამანი სოკოები მიართვა...

სოკოებით უხვად განყობილი სუფრის მსხვერპლი გახდა პაპი კლემენტი V. სოკომ იმსხვერპლა საფრანგეთის მეფე კარლოს V.

ყველაზე მცირე ზომის ღამურა, რომელიც 4 გრამს იწონის და გაშლილი ფრთების სიგრძე 15 სანტიმეტრია, ბინადრობს ფილიპინებზე.

მასთან შედარებით ე.წ. მფრინავი მელიები გოლითები არიან — 900 გრამს იწონიან, ხოლო მათი გაშლილი ფრთების სიგრძე 150 სანტიმეტრია.

ოფოფი

ალბათ ყველა ბუნების მოყვარულმა იცის, რატომ ჰქვია ამ ულამაზეს ფრინველს ოფოფი — მისივე გამოძახილის გამო. „ოფოფ“, „უფ-უფ“, გაისმის ველ-მინდვრებში გრძელნი-სკარტა, ლამაზქოჩორა ოფოფის ხმა. უფრო ხშირად მას მიწაზე მოსიარულეს ვხვდებით, ხან დადის, ხან დარბის, მაგრამ ფრენისას სულ სხვა სილამაზე აქვს. ოფოფი ხეზეც მარჯვედ დაცოცავს. არც მწერების მოპოვებაში უდებს ვინმეს ტოლს. თავისი გრძელი, ოდნავ მოხრილი ნისკარტით ხან საიდან გამოათრევს მწერს და ხან — საიდან. ბუდეს ხის ფულურობი იკეთებს. ქვების გროვაში მოქცეულ ბუდემიც კარგად გრძნობს თავს. არ იწუხებს სახურავებს, კლდის ნაპრალებს, ნანგრევებს... ოფოფის საკვები მრავალგვარი სახეობის მწერია: ხოჭოები, პეპილები, კალიები, კუტკალიები და ა.შ. ამით დიდი სარგებლობა მოაქვს სოფლის მეურნეობისთვის. ოფოფისებრთა ოჯახში ერთი გვარი, ერთი სახეობა და 8 ქვესახეობაა, რომელთაგან საქართველოში ბუდობს ჩვეუ-

ლებრივი ოფოფი. იგი გადამფრენი ფრინველია. ზამთრობს სამხრეთ აფრიკაში. საბუდარ ადგილებში ჩნდება მარტ-აპრილში. ბუდობის და ბარტყების დაზრდის შემდეგ (აგვისტოს ბოლოს) თბილი ქვეყნებისკენ მიემართება. მეცნიერთა მტკიცებით, ერთხელ დანაყვნილებული ოფოფები სიკვდილამდე ერთმანეთის ერთგულნი რჩებიან. როგორც წესი, მდედრი 5-6 კვერცხს დებს. თუმცა ვხვდებით გამონაკლისსაც, როცა ბუდები 3 კვერცხითა

იშვითად 12-იც. კრუხობს 2 კვირაზე ცოტა მეტს. ამ დროს მამრის საქციელი რაინდულია: ჯერ ერთგულად კვებავს კრუხს, ხოლო ინკუბაციის წინ საერთოდ ცვლის ბუდემში. ოფოფების ცხოვრებაში ერთი საოცარი დეტალია, რომელიც დღემდე გაურკვეველია — დაჭერილ მწერს ჯერ მოკლავნ, მერე ჰაერში აისვრიან, კვლავ იჭერენ და ამის შემდეგ ყლაპავენ. არავინ იცის, ეს ოფოფების ახირებული ჩვევაა, თუ კვების დროს ერთგვარი კომფორტი.

ბუის ნოვათი

ფიჭვნარი და შერეული ტყე; ხურტკმელის — ღია, ნათელი ფიჭვის ტყე, ქვყარილები;

ჟოლოს — ტყის ჰუმუსით მდიდარი ნიადაგის ადგილები, ხეობები, ახლები, ტყისპირები;

მაყვლის — ტყე, ტყის პირები, ჭალები, მთის ტენიანი ადგილები, ბარდნარი.

იმისათვის, რომ დიდხანს გექონდეს ტყის ნოვათი, საჭიროა კენკრის ფრთხილად მოკრეფა.

მკითხველის ფოტო

— ჩვენთან, მარანში (აბაშის რაიონი), ასეთი „ჭკვიანი“ ღორები გვყავს...

გვერდი მოამზადა სწავლულმა აგრონომმა, ბიოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატმა, ფიტოთერაპევტმა ნიკოლოზ იოსებაძემ

ჩაღაპხიისაგან:

ბატონო მკითხველო! მოგვწერეთ ამ რუბრიკიდან გამომდინარე, რა გაინტერესებთ. გთავაზობთ აგრეთვე, გაგვიზარეთ თქვენი პირადი დაკვირვება, გამოცდილება; მოგვანოდეთ საკუთარი მამულ-დედულში გადაღებული უცნაურო, საინტერესო ფოტოები (ამ ნომერში კიდევ ერთ ფოტოს გთავაზობთ).

წერილები გამოგვიგზავნეთ „კვირის პალიტრის“ ყუთების საშუალებით და რუბრიკის მითითებით.

მაინც ვერ მამკლავ, სიკვდილო!

შუაღმცხელს შევესწარი. შუაში ჩამოვიდ-
ბული იყო საკიდელი, იმაზე ქვაბს დაჰკიდებდ-
ნენ და საჭმელს ხარშავდნენ. ოთახში კვამლი
დგებოდა... დიდი სახლები იდგა. რამდენიმე
კომლი ცხოვრობდა, შიგ ბორცვებით (წნელს
ასე ვეძახდით) იყო გადაყოფილი. ერთი კო-
მლი რომ დაანთებდა ცეცხლს, მთელ სახლში
კვამლი დგებოდა. ერდოზე საკვამურები ადიო-
და... იქიდან გადიოდა ბოლი.

ერთი შულა იყო — პატარა ტანის და
გაუტყეხელი ბუნების კაცი. უნდოდა, ისეთი
რამ გაეკეთებინა, მთელ სოფელში გამოსაჩენი
ყოფილიყო. ამბობდა ხოლმე: — ერთი დიდი
სახლი უნდა ავაშენო! ისეთი დიდი სახლი
უნდა ავაშენო, კოლმეურნეობის კანტორა რო
არის. ოღონდო, მე რო ავაშენებ, ორი მე-
ტრა ნი იქნება მოჭარბებული, ორი —
უკანაო.

სულ ჩხუბობდა შულა, დაიძახებდა ხოლმე:
— ჩვენ ჩოხელები ვართ, მაგი დედა კი ვატ-
ირეო! სიკვდილს ეჩხუბებოდა: — მაინც ვერ
მამკლავ, სიკვდილო, შენი დედა კი ვატირეო!
კოლმეურნეობის დრო რომ იყო, საჩვენე-
ბლად დაჰყავდათ გამოჩენილი ხალხი სოფ-
ლებში. ჩვენთან სანდრო კანდელაკი ჩამოიყვ-
ანეს. იქით 15 კაცი დადგა, აქეთ — მარტოკა
სანდრო კანდელაკი და თხუთმეტივე გად-
მოიყოლა. მერე ლოდი ასწია. ბოლოს თქვა:
— აბა, ახლა ვინმეს ხო არ გინდათ მეჭიდა-
ვოთო? შულა გადაფრინდა, — მე მინდაო.
ხალხმა სიცილი დაიწყო. სანდრომ — რას
იცინით, მაგას ძალა და ღონე თუ არა აქვს,
გული ხო აქვს დიდო!

ბარში ჩამოსახლდა ბოლოს შულაი.
„ბარის ქვეყანაში უნდა წავიდო“, — თქვა...

ნატატართან მანქანას დაურტყამს. წამოუ-
წევია თავი შულას და: — მაინც მამკალ,
სიკვდილო, შენი დედა კი ვატირეო!...

მართალი ხმალი

კინოგადაღებაზე ამოსულან ერთხელ.
ბუტაფორიული ქაშარ-ხანჯლები დაჰკიდეს
ხალხს. მასობრივ სცენაში შულაც წაიყვანეს.
ვილაცას გაუცინია: — ე. შულავ, რა ტყუილი
ხმალი გკიდიაო!

— რა არი ტყუილიო?
— ტყუილი ხმალია, მა რა არი, შენ კიდევ
გამოსჭიმულ-გამოსჯვამულხარ, ვითომ მარ-
თალიაო!

— ეს არის ტყუილიო? — ხმალი უჭერია
შულას და თავზე დაუკრავს, გაუტყნია თავი...
მეორე დღეს ისევ წავიდა შულა გად-
ლებზე. ახლა სხვა კაცი შეხვედრია:

— ეგ რა გიქნია შულავ, ტყუილი ხმ-
ლით რომ თავი გაგიტყნია იმ კაცისთვისო.

— ეს არი ტყუილი ხმალიო? — ახლა
მეორე კაცისთვის დაუშვია ხმალი თავზე.

შულა სულ დევებს და ქაჯებს ეჭიდ-
ბოდა და ტყუილ ხმალს აიტანდა?

მაძლარიცა და მშიერიც

მოხუცი იყო შულა. შეიკვრა ცხრის
ტყავის თბილი ჯუბა. წამოწვებოდა ხოლმე
იმიტომ ზამთარში... აბა, რა უნდა გაეკეთებინა,
თოვლი იყო და...

ცოლი დაუძახებდა:
— ადე, კაცო, იმუშავე, ვერა ხედავ, გა-
კეთდა ხალხი, ყველა საქმეს არის მოკიდებუ-
ლიო.

— მაგი დედა კი ვატირე, მაძლარიც მოკვ-
და და მშიერიცო, — იტყოდა და გადაბრუნ-
დებოდა მეორე მხარეს.

ფილოსოფოსი იყო შულაი.

გულთაბოძები

ხანდახან მგონია, ჩოხი სიზმარში მომეჩვე-
ნა. როგორც არწივი დააკვდეს ბუდეს, ჩაიხ-
ვერფლოს, ჩაიფერფლოს და საბუდარიც გახმეს,
ეგეთილა არის ჩოხი. არწივის ნასაბუდრალი,
დანგრეულ-ჩარღვეული სახლებით, კედლები-
თა და აქა-იქ ამოშვერილი გულთაბოძებით.
გულთაბოძს ვეძახით დედაბოძს. სახლის გულს
სჭირდებოდა გულთაბოძი. ჩუქურთმისანი იყო,
ბორჯღალო ჰქონდა. ბავშვები ხელს ვერ შე-
მოეუწვდნენ.

არის ორი ჩოხი: ახალი და ძველი. ძველი
ჩოხი მთაზე იყო... ძველ ჩოხში სახლს რო
აშენებდნენ, მთელი სოფელი შეიკრიბებოდა,
სოფლის ხარებს შეჰყრიდნენ და ხეებს შორი-
დან ეზიდებოდნენ. რამდენიმე უღელ ხარს
მოჰქონდა გულთაბოძი. იმ სახლების აშენებას
არ შეესწრებოდა, დანგრევას შევესწარი.

ახალ ჩოხში რომ ჩამოვიდნენ, ძველი სახ-
ლები მიტოვებული დარჩა. გადმოთოვლი
არავინ იყო. მძიმე თოვლი დაანებოდა, ჩაან-
გრევდა ბანს. ნასახლარში რო მიხვიდე, აუცი-
ლებლად დაგხვდება გულთაბოძი და თავი ხე
— დიდი ხე, რომელიც გულთაბოძზე იყო
გადებული. თავი ხე ჩანგრეულია, მაგრამ გულ-
თაბოძებს ვერაფერი ერევა...

რა ძალა იჭერს გულთაბოძს, არ ვიცი...

ბეჟია

ჩოხელებს სალოცავში ჩვენი ხევისბერები
გვყავდა. ერთი უშველებელი ტანის ხევისბერი
იყო, ბეჟია ერქვა. ის გვყავებოდა: — ბარის
ქვეყანაში ვიყავი და ეს რა ვნახე, რა ხალხი
ყოფილა ბარელებიო. მომიხარშეს ხინკალი
ბარელებმაო, მოიტანეს დიდი თევზით, დადგ-

გოდერძიშვილი რა კლა იჭერს გულთაბოძს, არ ვიცი...

ბევრი რამ ხდება საგალალო, იცლება სოფლები, ნადგურდება
ისტორიული ძეგლები, იშლება ფრესკები... ყველა კაცს დარდით სახე
გუდა ჰკიდია, ყველა თავის ჯვარს მიათრევს. მტრის ჯინაზე მაინც
არსებობს სიკეთე, მშვენიერება, ხელოვნება, მოთხრობები, რომლებიც
ცოცხლობენ, ჩვენ გვერდით დადიან და გვიღამაზებენ ურთულეს
ყოფას...

სწორედ ისინი უდგანან დანგრეულ სულებს, როგორც გულთაბო-
ძები...

როგორც გოდერძი ჩოხელი ამბობს: რა ძალა იჭერს გულთაბო-
ძებს, არ ვიცი. მთავარი კი ის არის, რომ ისინი დგანან...

ეს გოდერძი ჩოხელის პატარ-პატარა მოთხრობებიც ათასჯერ
ნაადრალი გულთაბოძებია...

ეს, ირგვლივ პატარა თევზები შემოუწყვესო.
ეს ბარელები დიდი თევზიდან აიღებდნენ
ხინკალს, დადებდნენ პატარა თევზზე, მერე
პატარიდან აიღებდნენ და შეჭამდნენ! ვერ
გავიგე, რას აკეთებდნენ, მე პირდაპირ დიდი
თევზიდან ვიღებდი და ვჭამდიო.
სანკალი, ღრმა სიბერეში მაინცდამაინც
მისგან დაწუნებულმა ბარის ქვეყანამ იმსხვერ-
პლა. ოპერაცია გაუკეთეს და მაგიდაზე დარ-
ჩა.

ერთი შვილი დარჩა, ჭიჭყა ჰქვია. კარგი
კაცია... მწყემსია. ნახევარი ფარა თავისთვის
ჰყავს, ნახევარი — ხატისთვის. ხატში რომ
მოდის, თითქმის მთელი ფარას წამოასხამს,
რომ არავინ დარჩეს ხორცის გარეშე.

უსახელო კაცი

ერთხელ, ბავშვობაში, ერთმა კაცმა წა-
მასხმევინა ცხვარი ჩოხიდან ზემოთ. ვიცოდი,
სად ცხოვრობდა ის კაცი. ვატარე ფარა მის
სახლამდე, ამასობაში ღამდებოდა, ცხვარი სახ-
ლთან ახლოს დაეუტოვე და შინ წავედი.

შუალამისას ყვირილმა გამაღვიძა. ფარის
პატრონი მოვიდა მთვრალი. ყვიროდა: — არ
ვიცი, რას ვუზამ გოდერძის, ფარა დამიღუ-
პაო. ჩხუბით წამიყვანა ცხვრების საქებულად.
თურმე ცხვარი იქვე, ახლოს, ხევში გაჩერებუ-
ლა, სოფლისკენ არ წასულა... ცხვარი კი დავ-

ინახეთ, მაგრამ დათვიც არ გამოჩნდა?! მითხრა,
არ გაიტყეო და კივილით გამოუდგა დათვს.
დათვი გაიტყა, კაცი მობრუნდა ცხვრისკენ.
მობრუნდა დათვიც. გაჩერდა კაცი, გაჩერდა
დათვიც. გაეცდა ყვირილით — გაიტყა. მე
ცალკე დათვის მეშინია, ცალკე — იმ კაცის.

ბოლოს, მეც გადავჩი, ფარაც, ის დათვიც
წავიდა, მაგრამ მწარე მოგონებად კი დამრჩა.

იმ კაცის სახელსაც ამიტომ არ ვამბობ:
უსახელო კაცი იყო.

ციკქელა

სიზმარივით მასსოვს პაპაჩემი. მეტსახელად
ციკქელას ეძახდნენ. ბურსაჭირში ცხოვრობ-
და. ერთი ქედია, იქ უყვარდა წამოწოლა.
ამბობდა თურმე: — ოჰ, რა კარგი ცივია
ქედიაო. სიცხეში წამოგორდებოდა ამ ქედზე.
ამიტომაც დაარქვეს ციკქელა.

სასმელი უყვარდა პაპას. ბუბას სკივრში
დაუმალავს ჟიბიტაური და ჯაჭვით ჩაუკეტია.
ისე იყო, რომ ხელის ჩაყოფა შეიძლებოდა,
მაგრამ ბოთლს ვერ ამოაქვრენდი. პაპას მოუ-
წყვეტნია გრძელი ბალახი — მარსლი, რომელ-
საც გული ფულურო აქვს. გადაუყვია სკივრ-
ში, ჟიბიტაურის ბოთლში და კოქტეილივით
ამოუწერუბია.

მოვიდა ბუბა და გაიკვირვა, სად იპოვა
კაცმა სასმელიო... სკივრი დაკეტილი იყო, და...

დაკემსილი წინდები

ალბათ ყველას ჰგონია, ბუბას მე ვუყ-
ვარვარ ყველაზე მეტადო. მეც ასე მეგონა.
მეძახდა: — ჩემი თხისტყავიანი ბიჭიო. მერე
მივხვდი, რატომაც. ლექსი უყვარდა: „თხის
ტყავი გადიყრეინა, ჯაჭვი გამოჩნდა ტან-
ზედაო“. ჩემზე ამბობდა, მაგარი ბიჭი
იქნებო...

დღემდე ვერ მიპატივებია ჩემი თავისთვის...
პირველ კურსზე ვსწავლობდი. თავი მომ-
წონდა, რომ თეატრალური ინსტიტუტის სტუ-
დენტი ვიყავი. ბუბას უპოვნია ჩემი დახული
წინდები. იცი, როგორ დამიკვრა? ქუსლები
გამოაჭრა — თეთრი მიტკალი გამოაკერა,
კოჭები გამოაჭრა — თეთრი მიტკალი გამო-
აკერა, ბერა თითის ადგილიც გამოაჭრა და
მიტკალი გამოაკერა.

შინ რომ ავედი, გამომიტანა, აი, შვილო,
დაგიკემსე წინდები, დახეულით გივლია ბარ-
შიო...

ვიუკადრისე: — მაგას როგორ ჩავიც-
ვამ-მეთქი. გული ძალიან დასწყდა: შვილო,
ეგრე კარგად დაგიკემსე და რატო არ ჩაიც-
მევო?

რა იყო, ბუბას დასანახად ჩამეცვა, მერე
წავსულიყავი და გამეხად... როგორ ეტკინა
გული.

დარდიანა

ბუბას ვგავარ, ახლა რო ვუკვირდები. ყვე-
ლაფერი გავატარე ჩემს გულში და სულში
„ადამიანის სევდიან“ დაწყებული „ღვთის
შვილებით“ დამთავრებული. ყველანაირი სევ-
და სულში გამოვტარე, ჩემმა სულმაც ველარ
გაუძლო...

შვილიშვილები ეტყოდნენ: — ბები, გაზეთ-
ში ეწერა, ამერიკაში შუქი ჩაქრა, წყალდიდობა
იყო, ხალხი დაიხოცაო.

ერთხელ ჩავედი, დარდიანი დამხვდა. რა
იყო-მეთქი? რა და, მთელი ამერიკაო სუ რამეს
გაუტიალებიაო! „ამერიკას“ ჩვენში მატერიას
ეძახდნენ. ვიფიქრე, ალბათ ის დაუხია ვინმე-
მეთქი. იმან კი — გაზეთი წამიკითხესო...
ტრამვაი ველოსიპედს დაჯახებიაო...

ბოლოს დამიძახა: — შენ არ შეგეშინდეს,
მე უნდა მოგვადეო. სიკვდილისა მეშინიან...
იქ არაყი იქნება, ჭიქაში ჩამომისხი, რომ არავინ
დაგინახოს და მომეცი, ცოტა გული გავიმა-
გროო.

გულადი იყო ბუბა.

მანგლისი-ჩოხი

ეს ამბავი მანგლისში მომხდარა. ისე მო-
მწონა, რომ ისე მოგიყვები, ვითომ ჩოხში
მოხდა. ერთი მასწავლებელი ყოფილა — ვასი-
ლა. დალევა ჰყვარებია ძალიან. შინიდან სკო-
ლაში მიმავალი, ჩამოვივლიდა სოფელს. ყველა
დაუძახებდა: — ვასილა, აბა შემოდი, როგორ
სწავლობს ჩვენი ბაღლიო?

— არა უშავსო.

— შემოდი, ერთი ჭიქა დაგვილიო...

ვასილაც უარს არ იტყოდა და სკოლაში
მთვრალი მიდიოდა. დირექტორს უსაყვედურ-
ნია. ვასილამ: — აბა, რო გქნა, სოფელში ჭიქას
მანვდიან და ვსვამო.

— შენც სოფელ-სოფელ ნუ დადიხარ, ხევ-
ხევ იარეო.

დაიწყო ხევ-ხევ სიარული. წყალკურთხე-
ვის დღეს კი მთელი სოფელი ხევზე გავიდა,
მდინარის პირას მიცვალბულებს შენდობა
უთხრეს. ვასილამ ჩამოიარა ხევ და ხევ, სოფე-
ლიც იქ დახვდა. დალია კიდევ, სკოლაში
შევიდა შეზარხოშებული. დაჯდა დირექტორ-
თან და სევდით თქვა: ეგაც შენი ხევ და
ხევო...

ჩაინერა ლელა ჯიყაშვილმა

მშობლების, მოსწავლეებისა და მასწავლებლების საყურადღებოდ!

ს ტ ი ზ ე ნ ე ი ე ზ ი!

19 სექტემბრიდან ყოველ კვირა დღეს ტელეკომპანია „მგებე“,

„ეტალონი“ — ყველაზე ეროვნული მედიაპროექტი.

მიიღეთ მონაწილეობა! ორშაბათობით იკითხეთ ჟურნალი „რეკინგი“,
შეავსეთ „ცოდნის კუბონი“ და ჩაერთეთ საგანმანათლებლო-შემეცნებით პროექტში.

თქვენ 1-წლიანი ყოველთვიური სტიპენდია გეკუთვნით!

პროექტი სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა
და უნეგარესის ილია II-ის ლოცვა-კურთხევით ხორციელდება.

ჩაიშინა

მეხვედრამდე „მგებე“

13-დკ6 19-მდე

აჯობაღა, ქართული გინეიჯერები მიზანსწრაფულები

თამუნა აბაკელია დედასთან ერთად

და დაქოუქილულები იყვნენ

მოსკოვის დიდი თეატრის საბალეტო დასის წევრი 18 წლის ქართველი გოგონა გახდა. თბილისელი **თამუნა აბაკელია** გახარებულია, თუმცა იმ უდიდეს პასუხისმგებლობასაც ატარებს, რომელსაც ამ სახელოვანი თეატრის სოლისტობა აკისრებს. იოლი არ არის ცეკვავდე იქ, სადაც საბალეტო ხელოვნების სახელგანთქმული ოსტატები მოღვაწეობდნენ და სადაც თავის სცენურ მსოფლიო ბალეტის ვარსკვლავს, ნინო ანანიაშვილს, — მიანია თამუნა აბაკელიას, რომელიც შესანიშნავი ქორეოგრაფიული მონაცემებით, სასცენო გარეგნობითა და გონიერებითაც გამოირჩევა.

— 10 წლის ვიყავი, როცა მე და ჩემი და ხელოვნების სკოლაში შეგვიყვანეს. რადგან კარგი საბალეტო მონაცემები მქონდა, ერთი წლის შემდეგ შედგაგოგების რჩევით მშობლებმა ქორეოგრაფიულ სასწავლებელში გადამიყვანეს. მაშინ არც ვიცოდი, რამხელა შრომა სჭირდებოდა ბალეტს — მხოლოდ ნინო ანანიაშვილი, ირმა

— დიას, თავიდან ტელეფონით ჩვენებთან საუბრისას ვტიროდი... აკადემიაში სწავლისას დავრწმუნდი, არც ერთი ქვეყნის ბალეტისას არა აქვს ისეთი ხიბლი და ტემპერამენტი, როგორც ქართველს. ეტყობა, ეს ქართული გენის დამსახურებაა, თორემ მსოფლიოში ბევრი კარგი საბალეტო სკოლაა, შესანიშნავი ბალეტისასაც ზრდიან. ფანტასტიკური ტექნიკა აქვთ, მაგრამ იმპროვიზაციის არაორდინარული უნარი მხოლოდ ნინოს და ირმას აქვთ. ეს მათი ქართული ხასიათისა და ქართველობის ბრალია, რასაც შესანიშნავად გრძნობს მაყურებელი.

— **ბალეტის ბავშვობიდანვე ცუდით არიან დაკავებული და გასართობად თითქმის არ სცალიათ. შენ როგორ უთავსებდი ერთმანეთს ბავშვობას და ბალეტს?**

— ცუდები ვიყავი და მიჭირდა იმასთან შეგუება, რომ ჩემი ამხანაგები 2 საათზე ამთავრებდნენ სკოლას და მერე გაერთობა შეეძლოთ. მე სალაშოს 7 საათზე ვამთავრებდი მეცადინეობას. იმდენად დაღლილი ვიყავი, რომ არაფრის თავი აღარ მქონდა. თუმცა, არასოდეს დამიწუნებია. ეს პროფესია ხომ თვითონ ავირჩიე. თუ გინდა რამეს მიხანო, პირადი ცხოვრება გვერდზე უნდა გადადო... მოსკოვმა ძალიან შემცვალა.

— **რას გულისხმობ, უკეთესი განათლება მიიღე?**

— დიას, მაგრამ რაც მთავარია, დამოუკიდებელ ადამიანად ვიქცეი. როცა მშობლები თავს გვევლინებ, ეს ძნელია. დამოუკიდებლობა პასუხისმგებლობის გრძნობას ამძაფრებს. განებივრებულ ბავშვში შეიძლება ნიჭი ისე ჩაკვდეს, რომ არც კი გაამჩლიან. იცით, მაშინვე როგორი ყურადღებანიანა? სცენაზე გასვლამდე იმდენჯერ დამირეკავს — გახვედი სცენაზეო? მერე კულისებში დაბრუნებული ვაბარებ ანგარიშს ტელეფონით. ეს განებივრება როდია, პასუხისმგებლობაა.

— **თანატოლებზე, ქართველ**

ტინიჯერებზე რას იტყვი?

— უპირველესად იმას, რომ ქართველები ბევრად მეგობრული და გულუბანი არიან, ვიდრე რუსები. სამაგიეროდ, ჩემი რუსი თანატოლები უფრო საქმიანები და მიზანდასახულები არიან. ქართველი ტინიჯერები მეტად დამოკიდებული არიან მშობლებზე — ბევრი მხოლოდ მშობლების აზრს ეყრდნობა. რომ იცოდნენ, კონკრეტულად რა სურთ, ბევრად უფრო საინტერესო იქნებოდა მათი ცხოვრება.

— **თამუნა, დედ თუტრში როგორ მიხვდი?**

— დიდი თეატრის ძველი შენობის გვერდით ახალი შენობა აიგო, ძველში კი ორწლიან სარემონტო სამუშაოებს იწყებენ. ამის გამო დასის ანახევრებენ და არ გვევლინა, წელს აკადემიიდან ახალ მოცეკვავებს თუ აიყვანდნენ. არადა, ამაზე ვოცნებობდი. აკადემიაში სახელმწიფო გამოცდები სცენაზე ტარდება, სხვადასხვა თეატრის ხელმძღვანელები მოდიან და ირჩევენ ბავშვებს. უამრავ თეატრში მიმიწვიეს, გარდა დიდი თეატრისა. გული მისკდებოდა, რა იქნება-მეთქი. ერთ დღეს კი განცხადებაში ჩემი სახელი და გვარი რომ ამოვიკითხე, სიხარულისგან ლამის გული გამიჩერდა. ღმერთმა გადმოხვდა. ვფიქრობ, თუ რამ კარგი ხდება ჩემს ცხოვრებაში — უფლის ნყალობაა.

— **შენ ქართულს რუსული აქცენტი არ დაჰყავს? ე. ი. რუსულ გარემოში ყოფნამ შენზე გავლენა ვერ მოახდინა.**

— ვერც მოახდენს. ძალიან მიყვარს კითხვა. ვკითხულობ რუსულ ლიტერატურას და, რა თქმა უნდა, ქართულს. ჩემი სამაგიერო ნიგნია კონსტანტინე გამსახურდიას „დიდოსტატის მარჯვენა“.

საქართველოში არასდროს ვლაპარაკობ რუსულად. სულ ვაკონტროლებ თავს, რომ ქართულში რუსული სიტყვები არ გავურო.

გიჟვარს სწავლა?

- 1. სეირნობისას რა მიიყრობს ყველაზე მეტად შენს ყურადღებას?**
 - ა) ახალი მალაზია;
 - ბ) ყვავილები, რომელიც ადრე არ შევიმჩნევია;
 - გ) არაფერი, მთავარია, სუფთა ჰაერით ვისუნთქო.
- 2. დღეს გაცილებით მეტი იცი, ვიდრე სამი წლის წინ?**
 - ა) არა, განათლებამ დროს არ ვკარგავ;
 - ბ) ცხოვრებამ მეტი გამოცდილება შემძინა;
 - გ) რა თქმა უნდა, საჭიროა მომხდარი მოვლენების კურსში ვიყო.
- 3. მსახიობების ფოტოებს ათვალერებ, შეგიძლია მათი სახელი და გვარი დაასახელო?**
 - ა) რა თქმა უნდა, ეს სულაც არ არის რთული;
 - ბ) ყველას ვერ დავასახელებ;
 - გ) ალბათ შევძლებ.
- 4. იოლად ვგუფი ახალ გარემოში და ადამიანებს?**
 - ა) დიას და ვფიქრობ, ეს საინტერესოც არის;
 - ბ) ამისთვის დროა საჭირო;
 - გ) ყოველთვის პრობლემები მაქვს.
- 5. გინდა თუ არა, ვოქგათ, ჩინეთის კედლის ნახვა?**
 - ა) ძალიან, მაგრამ ფული არ მაქვს, რომ წავიდე;
 - ბ) არა, რატომ უნდა მაინტერესებდეს ჩინეთი;
 - გ) შეიძლება, მოგვიანებით ვნახო.
- 6. ყიდულობს შენთვის საინტერესო თემაზე?**
 - ა) თუ რამემ დამაინტერესა, ასე ვიქცევი;
 - ბ) არა, არ მრჩება დრო წიგნის წასაკითხად;
 - გ) წიგნი მომეჩვენებოდა დღის შემდეგ საუკეთესო განმტკიცებელია.
- 7. შეგიძლია თუ არა მოსაუბროს თვალეში მისი აზრის ამოკითხვა?**
 - ა) თუ მოვიდოდა, კი;
 - ბ) დიას, მუდამ ფხიზლად ვარ;
 - გ) არა, რაში მჭირდება.

გვერდი მოამზადა ლია იაკობაშვილმა

საყვარელო „პალიზა“

გაეოგაეეეეე

ძვირფასო ანი

„კვირის პალიტრის“ 23-ე ნომერში გამოქვეყნდა შენი წერილი სათაურით — „არ დამიჯერა და ცემა დამიწყო“. წერილში მოთხრობილმა ამბავმა ძალიან მატკინა გული და გადავწყვიტე, ჩემი მოსაზრება გამეზიარებინა. რა თქმა უნდა, ცემა-ტყევა ალზრდის მეთოდი სულაც არ არის, მაგრამ ალბათ დასაფიქრებელია, რამ გამოიწვია მამაშენის ასეთი რეაქცია. ჩვენი ახლობლების წესისმიერი საქციელის მიღმა აუცილებლად დადებითი მიზანი იმალება. მაგრამ ხშირად ამას ვერ ვაცნობიერებთ, არც ვცდილობთ მის დაწვავას და დასვენებას მხოლოდ რეაქციების მიხედვით ვაკეთებთ. შენი თქმით, მამა უმიზეზოდ გაგიწყრა და ისე გცემა, რომ ტვინის შერყევა მიიღე. გასაგებია, რომ განაწყენებული და აღმფლეთებული ხარ. კითხულობ, როგორ შეიძლება მშობელს შეიღის ჯანმრთელობა არაფრად უღირდესო. მამაშენს რომ შენი კეთილდღეობა არაფრად უღირდეს, არც იმ უცნობი ბიჭის გამო ექნებოდა ასეთი მძაფრი რეაქცია. მოდი, ერთად ვიფიქროთ, რატომ მოიქცა შენი მშობელი ასე, რისი მიღწევა უნდა და რა პქონდა განზრახული. მისი უპირველესი მიზანი უთუოდ შენი დედა იყო იმ ათასგვარი ფაქტორებისგან, რასაც ქუჩაში შეიძლება წააწყდეს ადამიანი. მაშასადამე, მამას უყვარხარ და ამაში დაეჭვება არ შეიძლება. მას მეტი ცხოვრებისეული გამოცდილება აქვს და უკეთ იცის, რა საფრთხე შეიძლება ემუქრებოდეს 14 წლის მიაშიტ გოგონას.

რაც შეეხება სასჯელს, ანუ შენთვის ფიზიკური შეურაცხყოფის მოყენებას,

ეს უკვე მამას დაფარული მიზნის (ანუ შენთვის საფრთხის თავიდან აცილებას) განხორციელების გზაა და გეთანხმები, იგი მცდარია. ალბათ, ჯობს, წყნა და ტკივილი ორივემ დაივიწყო, დასხდეთ და ერთმანეთს გულახდილად დაელაპარაკოთ მომხდარის შესახებ. და რაც მთავარია, შეეცადეთ ერთმანეთს გაუგოთ. ეს თქვენს ურთიერთობას გააუმჯობესებს. წყნის გულში ჩატოვება და ამ გრძნობით ცხოვრების გაგრძელება არ შეიძლება.

გიორგი მამალაძე
20 წლის, თბილისი

ანი, მე შენი თანატოლი ვარ. 14 წლისა ამ ზაფხულს შევსრულდი. დედა და ბებია მზრდიან. მამა სრულიად არ მახსოვს — ძალიან პატარა ვიყავი, რომ გარდაიცვალა. შენს წერილზე ბევრი ვიტყვი, მაგრამ იმის გამო კი არა, რომ გცემეს, არამედ იმიტომ, რომ მამის მიმართ ასეთ სიძულვილს ამჟღავნებ. ნეტავ მამა მყავდეს და ყოველდღე მიზრახებოდა. სამაგიეროდ, ვერაფერი ამიგდებდა აბუჩად და ვერც დამჩაგრავდა. მაშინვე საკადრის პასუხს გასცემდი...!

არც კი იცი, რა ბედნიერი ხარ, რომ ორივე მშობელი გყავს.

ნინო დვალა, თბილისი

კრუზი და კიდმანი კვლავ ერთად არიან?..

ძვირფასო რედაქცია, თქვენს გაზეთში, რუბრიკაში „13-დან 19-მდე“, ხშირად იბეჭდება ახალი ამბები ცნობილი ადამიანების შესახებ. მართალია, რომ ტომ კრუზი პენელობა კრუსს დაშორდა და ყოფილ ცოლთან შერიგებას აპირებს, თუ ეს მხოლოდ მონაწირობაა?

ნონა კაპანაძე, ქიათურა

დიას, დღეს ისინი ერთად არიან, მაგრამ ოჯახური იდილია შესაძლოა მხოლოდ ერთი თვე გაგრძელდეს. საქმე ის გახლავთ, რომ ვარსკვლავების ნაშვილებმა ბავშვებმა მამას ზაფხულის გატარება ნიკოლის სამშობლოში, ავსტრალიაში, სთხოვეს. „როცა ბავშვები ნიკოლ კიდმანთან არიან, მათ მამიკო ენატრებათ და პირიქით“, — ამბობენ ოჯახის მეგობრები. თავად ნიკოლმა პრესას განუცხადა, რომ ეს არდადეგები გავლენას ვერ მოახდენს ყოფილ ქმართან ურთიერთობაზე.

1. მუშაობა უკვე დღეს

2. ქართული ტაძარი თურქეთში

3. თბილისის მათემატიკის სკოლა

4. მულტი-ფილმში დამატება

5. პროზა და ფეხმძიმდა, ანუ

6. თვით-მკვლელობის მფრინავი

7. ემილ ზოლას რომანი

8. სოფელი თელავის რაიონში

9. შოკოლადის სე

10. რომაელთა სამოსი

11. მიწის ქაღალდები

12. სიკოლოგიის ფილმი

13. ასახვითი-ჩასახვითი

14. არტურო

15. ზევის ფარი

16. ნოტი

17. ხეებით მოსილი ადგილი

18. ავღანური ენა

19. მდინარე თბილისში

20. ამერიკელი მოდელი კრუ-ფორდი

21. იაპონური თეატრი

22. მილანის ფეხბურთელი

23. ქართული ფული

24. მდინარე აზიაში

25. კურორტი აშშ-ში

26. სასიათი, ზნე

27. მაუგლის მეგობარი

28. შეჯიბრი ავტომობილებით

29. რუსი მომღერალი

30. ... ჩიანელი

31. შესაძლებელი შედეგი სპორტში

32. საუკეთესო ხარისხის ყავა

33. საათის ჩვენება

34. ყვავილი

35. ზელოვნური ენა

36. ნოტი

37. პურის ნატეხი

38. ზღვის ყურე

39. ქართველი მსახიობი ... აბაშიძე

40. ლაკოდილი ხარი

41. მღერის ცხოველი

42. ორი წერტილი კამათელზე

43. ფრანგი ფიზიკოსი

44. ესპანელი მხატვარი

45. კედლის შანდალი

46. ამერიკელი მსახიობი

47. ლოკატორი

48. სვე

49. ევრო-პული ფული

50. ძაფზე ატებული რაიმე

51. კარაქის ნარჩენი სითხე

52. რისამე საფუძველი, საყრდენი

53. ესპანელი მხატვარი

54. ... ნიორაძე

55. მტაცებელი ფრინველი

56. შემახილი ქართული ცეკვაში

57. ქალწულობის ქაღალდები

58. ქალაქი უკრაინაში

59. პოლონელი ქალბატონი

60. ... რაინი

61. შეგრძნება

62. მალაქი

ზინა სკანოვრდის პასუხები:

1. ჯეზი; 2. თეირანი; 3. ზვირთი; 4. ვიდეო; 5. ვიგო; 6. მაისი; 7. ბურიმე; 8. ფარაონი; 9. თეფში; 10. ინ; 11. ნოე; 12. კუნთი; 13. აზუ; 14. ანი; 15. აული; 16. მანეკენი; 17. შიო; 18. ანაშა; 19. დრო; 20. იისფერი; 21. ფარულავა; 22. ფარდა; 23. შანი; 25. დაუ; 25. რაზმაძე; 26. ზურგი; 27. მენიუ; 28. როლანდი; 29. ონაგრი; 30. რომა; 31. კეზანი; 32. იბერია; 33. ფენი; 34. ბერია; 35. ასაკი; 36. ავი; 37. კლეი; 38. ბუ; 39. ბარდო; 40. ლა; 41. ალისა; 42. ბედი; 43. ბოლი; 44. რუ; 45. ანა; 46. ტუ; 47. ლირი; 48. ონი; 49. კოლი; 50. ნიდაო; 51. ალ; 52. დო; 53. ჭოროხი; 54. ადა; 55. ფიბა; 56. ირინა; 57. გონა; 58. გოლი; 59. შინკა; 60. რადა; 61. ფიდერი; 62. რგოლი; 63. ჭო; 64. როჭო; 65. ევა; 66. კა; 67. პინო; 68. არკადი.

პასუხები მოცემულია სკანოვრდში მითითებული ნომერების მიხედვით, ქვედა: ზაზუნა მოცემულია ფოტოების პასუხები

ზინა სკანოვრდის პასუხები

მსოფლიოს №1 ბერძენის სპანუკაღ ლაპარაკობს!!

„ΦCБ-ის გენერლები მოდოლდენ ჩემთან სურათის გადასაღებად“

„გზაზე ერთი წუთით გვიან ან ადრე რომ გადავსულიყავი, ჩემი ცხოვრება სხვანაირად წარიმართებოდა“

„კვირის პალიტრა“ სენსაციურ, ექსკლუზიურ მასალას გთავაზობთ — მსოფლიოს ნომერი პირველი ტერორისტი უსამა ბინ ლადენი სვანურად ლაპარაკობს. მალე მთელი მსოფლიო მოისმენს, თუ როგორ მოძღვრავს იგი თავისი ბანდის წევრებს სვანურად. მანამდე კი აშშ-ის დაუძინებელი მტრის შესახებ ქართველი მსახიობი **სოსო ჯაჭვლიანი** ესაუბრება „კვირის პალიტრას“. მკლავჭიდის ფედერაციის პრეზიდენტი გულნატკენია საქართველოში მკლავჭიდების მიმართ გამოჩენილი უყურადღებობით. ჩვენი ინტერვიუც ამით დაიწყო.

— ერთ-ერთი ჟურნალში დაიბეჭდა სტატია სათაურით „მკლავჭიდის საიდუმლოებანი“. ჟურნალისტი არმრესლინგზე წერს. აშკარად, ინტერნეტიდან ამოღებული მასალა. გავბრაზდი. მთელ მსოფლიოში არმრესლინგად ცნობილ სპორტს ქართული ძარღვიანი შესატყვისი აქვს — მკლავჭიდი. დანერგა ეს სიტყვა, რას მტყიწრობ? წერს, ჯონ ბუნევი (კინოფილში „მთელი ძალით“ სტალინის პარტნიორი) და კიდევ სხვა ამერიკელები მკლავჭიდის ვარსკვლავები არიანო. ყველა ვარსკვლავი რომ დამარცხებული პყავთ ქართველებს, ამაზე არაფერს ამბობს. ბუნეს ზაურ ცხადამ და ერეკლე გურჩიანი იცით, რა უქნეს? 1993 წელს აშშ-ში მსოფლიო ჩემპიონატზე ვიყავით, მძიმეონოსათა ფინალში ორი ქართველი ხვდებოდა ერთმანეთს. 27 სექტემბერს სოხუმი დაეცა, მაგრამ 28 სექტემბერს მსოფლიო იცოდა, რომ დედაინის ზურგზე ყველაზე მაგარი ხელები ორ ქართველს ჰქონდა. ევროპის გუნდურ ჩემპიონატში რვაჯერ გახდით ჩემპიონები, სამჯერ მსოფლიო ჩემპიონის ტიტული მოვიპოვეთ. ერთ მსოფლიო ჩემპიონატზე 9 ოქროს მედალი გვაქვს აღებული. მკლავჭიდი თემაზე თუ მუშაობ, ქართველმა ამაზე უკეთესი რა უნდა დანერგო?

— **ასლახან კიდევ ერთი სერიოზული წარმატება მოიპოვა თქვენმა გუნდმა. ოლიმპიურ თამაშებში არ მონაწილეობთ?**
— ევროპის ჩემპიონატზე ვიყავით, სადაც სამი ოქრო, ორი ვერცხლი და სამი ბრინჯაო ავიღეთ. სამ-ნუსხაროდ, მკლავჭიდი ოლიმპიურ სახეობას არ მიეკუთვნება. გვეუბნებიან, ოლიმპიურ თამაშებში რომ მონაწილეობდეთ, მოგხედავდითო. ეს რა შუაშია? ოლიმპიურ თამაშებში გოლეტი არ შედის, მაგრამ შარშან ამერიკელმა ტაიგერმა ერთ წელიწადში გააკეთა 70 მლნ დოლარი. რაშიც დიდ ფულს გააკეთებ, ყველა საქმეს უნდა მიხედო. ასე რომ იყოს, ახალი წლის წინა დღეებში ჩემი მსოფლიო ჩემპიონები აღარ იტყვიან — ცოლი დამცინის, ხელი ვისთვის აღარ გადაგიწევია, სადღესასწაულოდ კი 20 ლარიც არ გაქვსო. ეს ტრაგედიაა. ძველ პრეზიდენტს რამდენჯერაც ვთხოვეთ დახმარება, დაგვეხმარა. ახლაც ყოველ წამს ხომ არ ვირბნით პრეზიდენტთან? ნოემბერში მსოფლიო ჩემპიონატია. გზის ფულის გარდა, არაფერს ვითხოვთ. ჰინსსაც ვა-

ჟაკურად დავამღერებთ და ქვეყანასაც გავახარებთ. სპორტულ დარბაზსაც კი გვედავებიან. ნუთუ ერთი ოთახი არ გვეკუთვნის? იცით, როგორ ვამაყებ ჩემი ბიჭებით? ერთი დაგანახვით ისინი ჩემპიონატების შემდეგ ბანკეტებზე ყველა გიჟივით გარბის შვედური მაგიდისკენ. ჩემი ბიჭები კი დარბაისლურად, აუჩქარებლად მიდიან და ბოლოს... მშვიდები რჩებიან. სხვებს ეპატიჟებიან — მიირთვით, გაამოთო, იქაც მასპინძლები არიან. აი, იქ მიხვდებით, რომ ქართველი სხვა ჯიშია. სხვანაირი მოვლა უნდა. იქ უფრო გავაფასებენ,

ბოლო სიტყვა მომცეს. ავდექი და ვთქვი, — დიდ ბოდიშს ვიხდი იმისათვის, რაც მოხდა, მაგრამ ჩვენ იმ ჯიშს და ჯილაგს ვეკუთვნი, როცა მამას თვალწინ გვიღახავენ, მოძალადის მტყუანმართლობა აღარ გვანტერესებს, თუმცა ბულგარელი იყო დამნაშავე-მეთქი. დასცხეს გაში და შეჯიბრში მონაწილეობის უფლებაც მოგვეცეს.

ამიტომაც დავგდევენ რეპორტიორები კამერებით.

— **თუმც ერთხელ თქვენი ნაკრების შეჯიბრიდან მოხსნის საკითხი მაინც დადგა.**

— ერთი არაშადა ბულგარელის გამო. ვახტანგ მუსელიანს უმიზნოვო გარტყა. მამა გავვიღახეს, ამას მოვითმენდიო? დავცხეთ, კინალამ მოვკალით. შეიკრიბა ევროპის ფედერაცია და დაიწყო ბჭობა ჩვენი შეჯიბრიდან მოხსნის შესახებ. გავკიცხეს. 19 ქვეყნის წარმომადგენელმა დაუჭირა მხარი მოხსნას. ხუთმა — ინგლისმა, საფრანგეთმა, ესპანეთმა, იტალიამ და გერმანიამ — თავი შეიკავა. ბოლო სიტყვა მომცეს. ავდექი და ვთქვი, — დიდ ბოდიშს ვიხდი იმისათვის, რაც მოხდა, მაგრამ ჩვენ იმ ჯიშს და ჯილაგს ვეკუთვნი, როცა მამას თვალწინ გვიღახავენ, მოძალადის მტყუანმართლობა აღარ გვანტერესებს, თუმცა ბულგარელი იყო დამნაშავე-მეთქი. დასცხეს ტაში და შეჯიბრში მონაწილეობის უფლებაც მოგვეცეს. ერთმა ინგლისელმა მკლავჭიდელმა მითხრა, ის ბულგარელი რომ არ გეცემით, თქვენზე შთაბეჭდილება წამიხდებოდაო. ასეა, მაგარი და მართალი კაცი ყველას მოსწონს.

— **თქვენსავით თქვენი ჩემპიონებიც ხომ არ მისდევენ სოფლის მეურნეობას?**

— ყველას ხომ არ შეუძლია გოჭების მოვლა? ფარული კამერით რომ გამოიყვან ვინმე, ბევრ სახალისო რამეს გადაიღებს. კინოსტუდიიდან აგარაკზე გავრბივარ. ერთიანად ქაღალდი ვარ ამოგანგლული, გოჭებს და კრუხ-წინილას გამოკვება უნდა. ყველაფერი ეს დიდ სიამოვნებას მანიჭებს.

— **ძალიან ახალგაზრდულად გამოიყურებით, თითქოს „ნატურის ხეში“ გედაოს თამაშის შემდეგ არც კი შეცვლილხარო...**

— ჩემმა ცოლმა კარგა ხანს ვერ გაიგო, რამდენი წლის ვიყავი. სხ-

ნლისას რატომ არ ჰგავხარო.

— **როგორც გაგიგებ უსამა ბინ ლადენის როლი შემოგთავაზეს.**

— რუსებმა ერთბაშად ორ ფილმში მიმიწვიეს. კომუნისტების დროს განებივრებული ყავდი რუს რეჟისორებს. ახლა სერიალს იღებენ ესენინზე. ვთამაშობ ვინმე მგელაძის როლს, რომელიც ესენინის დროს თურმე „სოიუზმუნაქის“ ხელმძღვანელი იყო და ტვინს ბუზრულავდა პოეტს, კომუნისტებს ბელადებზე წერო. მეორე მხატვრულ ფილმს ნორდოსტზე იღებენ ΦCБ-ის დაკვეთით. მე ჩეჩნების ლიდერის როლი უნდა მეთამაშა. წავედით გადასაღებ მოედანზე. გამიკეთეს გრძიმი და გავოცნდი კაცი — ალი-კვადი ბინ ლადენი ვიყავი. ვიცქერებ სარკეში და ხმას ვერ ვიღებ — უსამა ვარ აშკარად. რეჟისორი სიხარულისგან აღრიალდა. სასწრაფოდ შეცვალეს სცენარი. ΦCБ-ის გენერლები მოდიოდნენ ჩემთან ფოტოების გადასაღებად.

— **სვანურად რატომ ააღაპრავთ უსამა?**

— აბა, რა მექნა? მომცეს ტექსტი, არაბული უნდა ისწავლოო. რა ისწავლიდა იმას. მონიტორზე დამინერეს ტექსტი, ვკითხულობდი, მაგრამ არაფერი გამომიდოდა. ოქერ-აქორს ვთხოვე, მოდი, ჩემებურად გავკეთებ-მეთქი. არაბული ტექსტის შინაარსი ქართულად ვიცოდი. დაიწყო გადაღება და მე, უსამა, ჩემი ტერორისტების დამოძღვრა სვანურად დავიწყე(!), შიგადაშიგ ალაპს ვასხენებდი „ალაპს ხოს გდიმასა, ალა ელი, ალაპ ითეთი“. რომ მოვრჩი, რეჟისორმა ტაში დასცხო, ვა, რა მაგარია, არაბული როგორ ისწავლე ორ წუთშიო. რა არაბული, ჟენია, სვანურად ვლაპარაკობდი-მეთქი. ასე იქცა სვანად უსამა ბინ ლადენი.

— **ერთ დღეს უსამამ თქონ რომ დაგირეკოთ და გითხრათ, ვის ამასწარავებო,**

რას უბასუხებთ?

— ვეტყვი, მაღლობელი უნდა იყო, რომ განგასხიერე-მეთქი. რეჟისორს ვუთხარი, უსამას იმ შემთხვევაში ვითამაშებ, თუ უზნეოს არაფერს ჩაწერს სცენარში-მეთქი.

— **სოსო, როგორც ვიცი, კინოფესტივალებზე მიგიატირეს როგორც რეჟისორი, თქვენი ფილმის წარმატების იმედი გაქვთ?**

— ნავილებ ფილმს, რომლის სცენარმაც შარშან კინოცენტრში გაიმარჯვა. მე და ჩემმა ძმამ ჩვენივე შექმნილ კინოსტუდია „თეთნულდში“ გადავიღეთ. მიყვარს ეს ფილმი, მისი სცენარი 16 წლისამ დავწერე რეზო გაბრიძესთან ერთად. დავწერე ბიჭზე, რომლის პირველი სიყვარული ველოსიპედი იყო. მის საყიდლად ფული რომ მოეგროვებინა, ფურნეში დაიწყო მუშაობა. ხელფასს რომ აიღებს, ფურნე აუფეთქდება და ფულს წაართმევნ, დანარჩენს ფილმში ნახავთ.

— **ყველაფერი ეს თქვენ გადაგხდათ?**

— აბა, რა. თვითონ რაც გაქვს გამოცდილი, ყოველთვის ის გამოდის მაგარი. მიყვარს ცხოვრება, კარგად ვიცი სიყვარულის და წამის ფასი. ჩემს ცხოვრებაში ყველაფერი ერთმა წამმა გადაწყვიტა. ფიზიკულტურის ინსტიტუტში ქიმიის გამოცდაზე ჩავიქერი. საბუთები უნდა გამომეტანა, გზაზე რომ გადავდიოდი, შავი „ვოლგით“ ვახტანგ ბალაქაძე და გურამ სალარაძე გაჩერდნენ, სპეციალობაში გამოცდიდან ვახსოვდი გურამს. სახელი არ იცოდა, დამიძახა, „სვან-სვან“ და თან ბალაქაძეს გადაუღაპარა — ეს არის ის ბიჭიო. საბუთები აღარ გამომატანინეს, ქიმიამი ორიანი სამიანად გადამიკეთეს და ფიზიკულტურის ინსტიტუტში ჩავირიცხე. ერთ თვეში ლექციაზე შემოვიდა რეზო გაბრიძე, „კავასიური რომანისთვის“ მსახიობს არჩევდა, მე დამადგა თვალი... გზაზე ერთი წუთით გვიან ან ადრე რომ გადავსულიყავი, ჩემი ცხოვრება ალბათ სხვანაირად წარიმართებოდა და...

— **თქვენზე ამბობენ, სვანებზე ანტიკულტურის თხზავსო.**

— რას ვთხზავ, ყველაფერი ჩემ თვალწინ ხდება. ერთი ჟურნალისტი მოვიდა ინტერვიუზე, ჩემი ბიძაშვილიც თან მახლდა. მას ვთხოვეთ, სამასოვრო ფოტო გადაეღო ჩვენთვის. რაღაც უცნაურად წრიალებდა თვალთან მიდებულ კამერით. ბოლო გადმოიწია, მაგრამ არ გაანათა. ვკითხე „სპიშე“ რატომ არ აინთო-მეთქი. რა არ აინთო, თვალეში კინალამ დამწვია. თურმე უკულმა ეჭირა აპარატი და იმიტომ წრიალებდა, რომ კადრში ვერ გვატყვდა... ერთმა ნათესავმა ბავშვის მოწყობა მთხოვა სამხედრო აკადემიაში. მეც დავურეკე ერთს და დახმარება ვთხოვე. მითხრა, თუ ქართულის გამოცდაზე გადანიერას შეძლებს, პრობლემა არ ექნებაო. გავუშვით ბიჭი გამოცდაზე. ოთხ საათში გამოსასვლელი, ორ საათში გამოვიდა, რა ქენი ბიჭო-მეთქი. დავწერეო. რა შეგხვდა-მეთქი? „განდეგილიო“. ვერ ვიხსენებდი. მივირედა, განდეგილი 2 საათში როგორ გადაწერა. ვკითხე, შპარგალკა თუ ჰქონდა. მიპასუხა, ტელმანს (მის კლასელს) ჰქონდა. იმას ხომ არ დაველოდებოდი, ამოვიღე და ჩემი დავწერეო. გულმა ბაგაბუგი დამიწყო, რა დანერე, ბიჭო-მეთქი, ვიღრიალე. „ვეფხისტყაოსნიდან“ მიჯნურობაო. გავგიჟე. „განდეგილი“ შეხვდა და მიჯნურობა დანერა, მეტი ანეკდოტი რა გინდათ?

ეკა ლომიძე

არგანი
კალაქის
გადაბირებას
ცდილობს

თბილისში ხმა გავრცელდა, კახი კალაქი არმანის სახე გახდა, მალე ფეხბურთელობას მოდელირებასაც შეუთავსებსო. ამ ამბავს დამაჯერებლობას ის მატებდა, რომ კახის პლაკატი მილანში, არმანის მაღაზიაში გამოკრული, თან ცოტა ხნის წინ თბილისში ამ ცნობილი მოდელიერის მაღაზიაც გაიხსნა. თურმე პრეზენტაციას ჯორჯო არმანიც უნდა დასწრებოდა, მაგრამ ეს ვეღარ მოხერხდა.

როგორც ამბობენ, მაღაზიის მეპატრონე კახი კალაქია. ეს გასაკვირი არც უნდა იყოს — თურმე ფეხბურთელი და დიზაინერი მეგობრობენ. ეს კახის დედამ, ქალბატონმა მედეა შენგელიამაც დაგვიდასტურა: „კახის ძალიან უყვარს ლამაზად ჩაცმა. სამოსისა და აქსესუარის ყველა დეტალს აქცევს ყურადღებას, ფერებს კარგად უხამებს ერთმანეთს. კარგი გემოვნება აქვს, მაგრამ მოდელირებაზე უარს ამბობს. არმანის მაღაზია, რომელიც თბილისში გაიხსნა, კახის კი არა, მის მეგობარს ეკუთვნის. მილანში კი არმანის სამოსში გამოწყობილი კახის ფოტო ნამდვილად გამოკრული, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ პოდიუმზე გამოდის. თუმცა არმანის დევილტებს ყოველთვის ესწრება და სახელობით ტანსაცმელსაც ატარებს, მაგრამ მოდელირებაზე ჯერ ვერ დაიყოლიეს. კახი ამბობს, რომ პოდიუმში მისი საქმე არ არის... მას ფეხბურთის გარდა არაფერი აინტერესებს.“

გაცილებით „უნებისყოფო“ გამოდგა კახის მეგობარი, ფეხბურთელი ანდრეი შევჩენკო — ცოტა ხნის წინ ჯორჯო არმანი იგი პოდიუმზე გამოიყვანა. ვნახოთ, შეძლებს თუ არა დიზაინერი კახი კალაქის გადაბირებას.

ვეფელინა მენთეშაშვილი

მკითხველო, ნუ გაგიკვირდება, რომ ამ ნერილის სამივე რესპონდენტი მამაკაცია, სამივენი ქალებზე არიან შემომწერალნი, ხოლო ეს ქალები მათი გულის სწორები კი არა, გულის სწორთა დედები გახლავთ. სიმართლე უნდა ითქვას: დედების გადა-მეტებული მზრუნველობა ხშირად სავალალოდ მთავრდება, ოჯახი ინგრევა, ოდესღაც ორი ახლობელი ადამიანი უცხო ხდება ერთმანეთ-ისთვის.

სიდერმა „ფრიადზე“ ღაგვაწყვიტა ნერვები

ორჯერ ვარ ჩემს მეუღლესთან გამორე-ბულ-შერიგებული. საბოლოოდ, მეც და ისიც მივხვდით, რომ აღარასოდეს მიგვეცია ყურა-დლება დედამისის ლაპარაკისთვის, თუმცა, სანამ ამ დასკვნამდე მივიდოდით, მან საკმაოდ „იმ-უშავა“ და „ფრიადზე“ დაგვანწყვიტა ნერვები. სკოლიდანვე სიგიჟემდე მიყვარდა ლიკა. იგი მასწავლებლის შვილი იყო, გამორჩეული გარ-ეგნობაც ჰქონდა, კარგადაც სწავლობდა და ამიტომაც მეოთხე კლასიდან ბავშვური გატაცე-ბით შემიყვარდა. ჩვენმა ამაჟამა დედამისის ყურამ-დეც მიაღწია. მაშინვე თავისთან მიხმო და თითის ქნევით გამაფრთხილა: ჩემს ქალიშვილზე ფიქრიც არ გაბედო, თორემ განანებო. უკან არ დავიხიე, — მიყვარს და სიყვარულს ვერ დამიშლით-მეთქი. კინაღამ ტანზე შემოიხია ყველაფერი — შენი ტოლი და სწორი მოქებნეო. ლიკას გამო თავი შევიკავე, გაჩუმება და მოთმინება ვარჩიე. იმ დღის მერე, ერთი წუთით მარტო აღარ ტოვებდა. მიუხედავად ასეთი გაფაცინებული ყურადღებისა, სკოლის დამთავრებიდან ერთი წლის მერე მე და ლიკა გავიპარეთ. სამი დღის მერე გვიპოვეს, ლიკას მამას მეგობრები ჰყავდა მილიციაში და ჩვენი უბნის თითქმის ყველა მილიციელი თავზე დაგვაყენეს. დედამისი ქოთქოთებდა — ამ უქონელთან და უჯიშოს-თან არ დაგტოვებ, ახლავე წამოდი შინო, მა-გრამ ლიკამ იფაჟაცა: მე შალვა მიყვარს, მისი ცოლი ვარ, შენს ჭკუაზე აღარ გავივლიო. ისევ ახტა-დახტა სიდერძი: — არასოდეს გაპატიებ ამ საქციელსო, მაგრამ ლიკა მაინც არ მოტყდა... მართლაც, ერთი წელი ისე გავიდა, დედამისს ჩვენკენ არ გამოუხედავს. მე მშვიდად და ბედ-ნიერად ვიყავი, თუმცა ვატყობდი, ლიკა ძალიან განიცდიდა უდედობას. მეცოფროდა ჩემი ცოლი, ხშირად წავსწრებივარ, როგორ იცრემლებო-და, მაგრამ ამ ცრემლებს მიმაღავდა, ამიტომაც აღარ ვეძიებოდი, რა გატირებს-მეთქი, უბრალო-ოდ, ვცდილობდი, ყველაფრით ხელი შემეწყო მისთვის. როცა ბავშვი გაჩნდა, მაშინლა შეგ-ვირიგდა, მაგრამ ნეტაც, არ შეგვირიგებოდა. წლების მანძილზე ნერვები დაგვანწყვიტა: ხან ჩემი სამსახური არ მოსწონდა, ხან ლიკას ჩაცმულო-ბა არ აკმაყოფილებდა, ბავშვები რომ ავად ხდებოდნენ, თურმე ესეც ჩემი ბრალი ყოფილა. ამ დადიდარაბამ ისე მოგვაბეზრა თავიც და ერთმანეთიც, რომ გავიყარეთ. ავდექი და სიდ-ედრის ჯინაზე მეორე ცოლი შევირთე. თუმცა, მალევე მივხვდი ჩემს შეცდომას, მე ხომ ისევ ძველებურად მიყვარდა ლიკა. ბავშვი არ მყო-ლა მეორესთან, ერთმანეთისაც ვერ შევეწყვეთ და სამ წელიწადში გავშორდით.

ლიკასაც ვნატვრებოდი და ყოველგვარი ახსნა-განმარტების გარეშე მალევე შევკრივდი. ცოტა ხანში კვლავ იგივე დაიწყო. სიდედრს პრეტენ-ზიები არ დაეღია. ლიკას შეუწინა — გინდა

აპრისპოს სხელი დღეები

ზღვაზე

ნამზეური სახე ავადმყოფური და უშნო შესახედავიაო, — ამბობდა დიდი კოკო შანე-ლი, მაგრამ... გემოვნება იცვლება და მზეზე გარუჯვა ახლა ძალიან მოდამია. მზის სხივებს მიფიცებული სხეული უღამაზეს ოქროსფერს იღებს, მაგრამ მარტო ეს როდია მთავარი — მზის სხივების წყალობით თავის ტვინში „სია-მოვნების ჰორმონები“ — ენდორფინები გამო-მუშავდება, ოღონდ ზედმეტი არ უნდა მოგვი-ვიდეს, აუცილებლად უნდა დაიცვათ პლაჟზე ყოფნის წესები. უპირველესად, მზის აბაზანები უნდა მიიღოთ დილის 9-დან 11 საათამდე ან საღამოს 17-დან 19-მდე. ამ მონაკვეთში მზის სხივები კანს არ წვაეს.

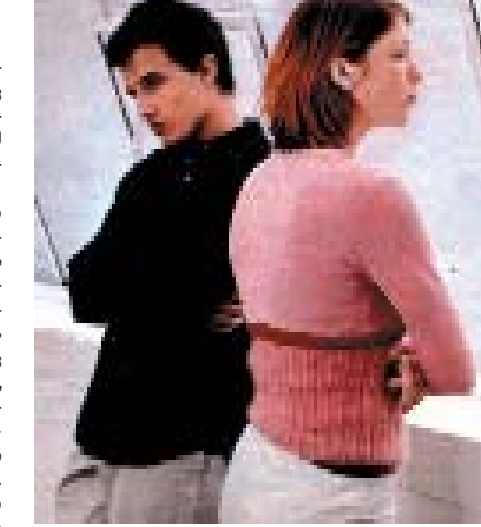
პლაჟზე წასვლის წინ არ დაგავიწყდეთ მზ-ისგან დამცავი კრემის წასმა და ლიმონიანი ჩაის (მაგარი არ უნდა იყოს) დაღევა. ეს დაგიცავთ გაუნყლოვნებისგან და სხეული თანაბრად გაირუჯება.

გაგანტული ტუჩები

თუ არა, იმ მეორეს ისევ ხედება, საყვარლად გაიხადა და შენ თვალში ნაცარს გაყრისო. ერთი-ორჯერ მართლაც მოსოვა ნაცოლარმა მანქანების ბაზრობაზე გაცეოლადი. უარს ხომ ვერ ვეტყ-ოდი. ჩემი შეცდომა ის იყო, რომ ლიკას დაეუ-მალე ეს. სიდედრმა თავის შვილს ხელი მოჰკი-და და სწორედ იმ დროს გამომეცხადდნენ,

როსა დღეები აპრიკოხან...

როცა მანქანის მართვის უფლების ასალებად მივყვი ნაცოლარს. მეორედ მაშინ განცქორ-ინდითი. თუმცა 6 თვეში თავად დამირეკა და მითხრა: — მოდი, ვისაც რა უნდა, ის თქვას, აღარავის მივაქციოთ ყურადღებო... იმ დღი-დან მართლაც ამ ჭკუაზე ვართ. ეტყობა, სიდ-ედრიც დაიღალა და ისე ხშირად ვეღარ ბოზ-ოქრობს. ჩვენ კი, ამ „ხანდაზმულობაში“ მესამე ბავშვს ველოდებით. პირველი უკვე 18 წლისაა, მეორე 15-ისა. ლიკას ვეზუმრები, — მოდი, თუ გოგო გაგვიჩნდა, სიდედრის სახელი (თამარი) დავარქვით, მას ხომ „დიდი აბაგი“ აქვს ჩვენს ოჯახზე-მეთქი.

ჩვენ რომ არ გვყვარებოდა ერთმანეთი, ან თავად ლიკას არ გაეცნობიერებინა დედამისის საქციელი, ახლა კარგა ხნის დანგრეული გვექნე-ბოდა ოჯახი. ეს ყველაფერი კი იმიტომ გაიმ-ბეთ, რომ სიდედრებმა და სასიდედროებმა გაითვალისწინონ და უხეშად აღარ ჩაერიონ ცოლ-ქმრის საქმეში.

„უგერგილო“ სიძის ჩივილი

შუახვეის რაიონიდან ვარ. ჩავაბარე ბათუ-მის უნივერსიტეტის სამართალმცოდნეობის ფაკულტეტზე. ბინა მე და ჩემმა ბიძაშვილმა ერთად დავიქირავეთ. ჩვენს მეზობლად ერთი გოგონა ცხოვრობდა, ძალიან შემიყვარდა. მეს-უთე კურსზე ვიყავი, ძლივს გავუბედე სიყვარუ-ლის გამჟღავნება, მერე ცოლობაც ვიხოვე. თურმე მასაც ვუყვარდი... ქორწილი გადავინადეთ და ცხოვრების ორომტრიალში ჩავებით. მიუხედა-ვად იმისა, რომ სოფელში ცხოვრობდით, ჩემი სიდედრ-სიმამრი ბათუმიდან მაინც ახერხებდა მოგვენდომოდა. ძალიან ემოციური და მგრძნო-ბიარე ვარ. უკადრებელს არც მე ვაკადრებ

ვინმეს და არც სხვას ვაკადრებინებ. ცოლის მოყვანა რომ მხოლოდ სარეცელი არ არის, ეს მეც კარგად ვიცოდი (სულ ამას მაგონებს სიდ-ედრი), ამიტომაც, როცა ჩემი სპეციალობით სამსახური ვერ ვიშოვე, ბიზნესს მოვეიდე ხელი და გამომივიდა კიდელც. სოფლად საკვები ისე არ ჭირს, როგორც ქალაქში, ასე რომ, 200-300

როსა დღეები აპრიკოხან...

დოლარამდე შემოსავალი მქონდა, არც ჩემს ცოლს დაუწუნუნია არასოდეს, სამაგიეროდ, სიდედრი ვერ „დავატყაყოფილე“. მისი გაუთავე-ბელი საყვედური „ცხოვრების უკეთ მოწყობასა“ და სიძის „უგერგილობაზე“, მომბეზრდა, აღარ ვიცი, რა გზას დავადგე. მე და ჩემი ცოლი არ ვემდურით ბედს და იმას რა უნდა, ვერ გამი-გია. ერთადერთი, რასაც ვნერვიულობ, ისაა, რომ ჩემი ცოლი ძალიან განიცდის დედამისის უტაქტობას. ვერ გამიგია, სიდედრს რა შეემატება ჩემი ოჯახის დანგრევით? იქნებ, თქვენ ამისხ-ნათ ეს?

ახლა ვიცი, როგორ მოვიქცე

ცხოვრებაში არავინ მყვარებია ისე, როგორც თვა. 34 წლის ვარ და ვფიქრობდი, სიყვარული ალბათ აღარც მოვა, ამიტომ დროა, ოჯახზე ვი-ფიქრო-მეთქი. ამას კი ვფიქრობდი, მაგრამ თავს ვერ ვაბამდი, რადგან მუდამ საქმეში ვიყავი ჩაბ-მული. ერთხელაც, სრულიად შემთხვევით, ბედმა სიყვარული გამომიგზავნა. მოულოდნელად გა-მომეცხადა, არც ველოდი. გავიცანი თვა, რომელ-იც უსაზღვროდ შემიყვარდა. ის 21 წლისაა და ქუთაისში ცხოვრობს, მე კი — თბილისში. კვირა ისე არ გავიდოდა, რომ ქუთაისში არ ჩასულიყავი და არ მენახა. თავიდან ყველაფერი კარგად მიდ-იოდა. სასიდედროსა და სასიმამროს ოჯახშიც ვესტუმრე, გავიცანი და ვიხივე კიდელ ქალიშვი-ლის ხელი. ცუდად არ შემხდნენ, სუფრაც გამიშ-ალეს, მაგრამ მითხრეს: თვა ჯერ ძალიან პატარაა, მოიცადე ცოტა ხანო. მე და თვა ყოველდღი-ურად ერთმანეთს მესიჯებს ვუგზავნიდით. თუკი თავდაპირველად ბედნიერად ვგრძნობდით თავს, მერე და მერე, ისეთი მესიჯები მივიღე თესგან,

რატომ არიან ქალები აგრესიულები? — იკითხა ოთახში შემოსულმა ერთმა თანამშრომელმა, ღრმად ამოიოხრა და საფარქელში ჩაეშვა. ისეთი სახე ჰქონდა, ცოტა ხანს სმა ვერაფერ გასცა. მიზეზი ვკითხეთ, ერთ-ერთ იურიდიულ სამსახურში გაუბრაზებია ვიღაც ქალს — სრულიად უმიზ-ეზოდ შეურაცხმყო. არადა, ისეთი სათნო ჩანდა, რას ვიფიქრებდი, ცოფიანი თუ იქნებოდაო, — დანანებით თქვა.

მე კი იმაზე ვფიქრობდი, ქალების აგრესიულობის მიზეზის გასარკვე-ვად ვისთვის მიმემართა — ქალებისთვის თუ გაცემისთვის. არჩევანის გაკეთება გამიჭირდა და მშვენიერი სექსის წარმომადგენლების აგრესიუ-ლობის მიზეზების დადგენა ორივე მათგანთან ვცადე.

შოთა (30 წლის): — ჩემი ცოლის მაგალითით თუ ვიმსჯელებთ, მისი აგრე-სიულობის მიზეზი უფულობა ხდება. ამას წინათ შინდაბრუნებულს ისე ალერსიანად შემხვდა, ისე მეფერებოდა, ისეთი ტკბილი იყო, რომ თავულობისთვე გამახსენდა. ამ სიამეტკბილობაში რომ ვიყავით, კარზე ზარის ხმა გაისმა. მეზობელი იყო, ორი მძიმე ჩანთით შემოვი-და. გასაყიდი რაღაცები შემოი-ტანა. თიკას ერთი ნივთი მოეწონა, თვალების ყუ-ჟუნით შემომხედა, — მიყიდეო. ფეხებით რომ დამკიდა, გახ-ვრეტილი თეთრიან-იც არ გადმოვყარდ-ება-მეთქი. სახე კი შეეცვალა, მაგრამ იმ წუთ-ში ისტერიკა არ გაუმართავს. მეზობლის გასვლის შემდეგ ჩემი ფისოსავით ალერსი-ანი ცოლი აფთრად იქცა. იმ საღამოს გახსენებაც არ მინდა.

მეზი (28 წლის): — მე მარ-თლაც სრულიად უმიზეზოდ ვხდე-ბი ხოლმე აგრესიულ, თავადაც მიკვირს, რა მემართება-მეთქი, მაგრამ ვერაფრით ვხსნი. მგონი, ამინდი ახდენს გავლენას. თუ მოღრუბუღლია და თან ცხელა, კრაზანა-სავით ვიკბინები. ინვიმებს თუ არა, გუნება მეცვლება და ირგვლივ სითბოს ვაფრქვევ. ჩემი თავის გადამიდე ძალიან კარგად მეს-მის კაცების, როცა დანანებით ამბობენ: — ამ ქალებს რას გაუგებო... მართლაც. ქალი მარტის თვისავით ამოუცნობი და უცნაუ-რი არსებაა.

ნია (26 წლის): — ბებიამემს უსი-გარეტობა აღიზიანებს, დედაჩემს მოთმინე-ბის ძაფს უწყევტს ჩემი და მამაჩემის სიზარმაცე, ჩემი და რატომღაც სრულიად უმიზეზოდ ბრაზდება ხოლმე და ისეთი ხდება, ვერ დაელაპარაკები. თუ მაინც სცადე და რაიმე ჰკითხე, შემოგიღრვებს, თუ ჩაემიე — შეიძლება რამე გესროლოს კიდეც. ვერც ჩემი შეყვარებულისა გამიგია ვერაფერი. ამას წინათ მისოვა, — დისკოთეკაზე წავიდე-თო. წავედიო. უცებ შეეცვალა გუნება. რა დაგემართა-მეთქი, — ვეკითხები. რა ვიცი, ახლა ჩემთვის უარყოფითი მთვარის ფაზა დგას და იმიტომ შევიცვალეო. ასტროლო-გიაზე გიჟდება. სულ ვფიქრობ, მინდა თუ არა „მთვარეული“ ქალი ცოლად. ვერაფერი

ადგილს ვეღარ ვპოულობდი. ჩავედი მის მოსან-ახულებლად, მაგრამ მშობლებმა დამიმაღეს. ახლა ზღვაზეა და ნათესავები დარაჯობენ. რა ხდება, ვერ გამიგია. ალბათ ერთ-ერთი უპირველესი ბარ-იერია ასაკობრივი სხვაობა. აბა, უსაქმურობას ვერავინ დამწამებს და უსახლკარობას. თურმე, დედამისს უთქვამს: ეს ერთი გოგო მყავხარ (თუმცა, უმცროსი ძმაც ჰყავს) და ისიც ამ სიმორზე როგორ გადაგვარგოო. ისე მიყვარს, მზად ვარ, ქუთაისში ბინა ვიყიდო. ახლობლები მეუბნებიან, სასიდედროს ლაპარაკს ყურადღებას ნუ მიაქცე-ვო, მაგრამ როგორ არ მიაქციო, როცა ვხედავ, რომ დედამისი ასეთ ზეგავლენას ახდენს თვაზე. აი, ნახეთ, რა მესიჯს მიგზავნის: „რა ვენა, ასეთი ბედი მქონია. დედაჩემი ვერ მიგებს და სინდისიც არ ქენჯნის ამის გამო. არადა, ხედავს, რა დღეშიც ვარ. დილიდან საღამომდე სულ ვტირი, აღარაფერი მისარია. ის კი დამცინის, თან მაფრთხილებს: თუ ნოდარს გაჰყვები, იცოდე, სამუდამოდ დამკარ-გავო. დედაჩემი იმ ტიპის ქალია, რასაც იტყვის, შესარულებს კიდეც. მე კი არ შემიძლია მშობლების დაკარგვა, სამაგიეროდ, იმას შევასრულებ, რაც ჩავიფიქრე — რასან შენთან ყოფნა ამიკრძალოს, გაყვეები ნებისმიერ მანაწნალას... მშვიდობით, ჩემო სიყვარულო!“ მითხარით, როგორ ვიყო მშვიდად ამის შემდეგ?

— თუკი თვა პროტესტის ნიშნად აპირებს „მანაწნალას“ გაჰყვას, მაშინ ადგეს და პროტეს-ტის ფორმა სხვაგვარად გამოსატოს — შენი ცოლი გახდეს.

— მართალი გითხრათ, ეს მეც მიკვირს... ერთხანს ვიფიქრე, მოვიტაცებ-მეთქი, მაგრამ იმის მეშინია, მშობლებმა რომ მოაკითხონ და დედამისმა უთხრას, წამოწყვეიო, ვაითუ გაჰყვას, მერე რაღა ვქნა?

— მაინც რას გინუნებს სასიდედრო? — არ ვიცი, მინდოდა გამეგო, რატომ მი-წუნებდა, დავრეკე და ვიხოვე, გულახდილად ეთქვა თავისი აზრი. მან კი ცივად დამივიდა ყურმილი.

— მაინც თქვენზეა ბევრი რამ დამოკიდე-ბული. შიში და აშდენი „ვაითუ“ და „არ ვიცი“ ევაკაცს არ შეეფერება, თუ თეაც თანახმაა, უნდა დაქორწინდეთ კიდეც.

— დიდი მაღლობა ამ რჩევისთვის. მარ-თლაც, გაორებული ვიყავი, ახლა კი ვიცი, როგორც მოვიქცე.

მარიანა ბაბუნაშვილი

ალერსიანი ფისო აფთრად იქცა

რატომ არიან ქალები აგრესიულები? — იკითხა ოთახში შემოსულმა ერთმა თანამშრომელმა, ღრმად ამოიოხრა და საფარქელში ჩაეშვა. ისეთი სახე ჰქონდა, ცოტა ხანს სმა ვერაფერ გასცა. მიზეზი ვკითხეთ, ერთ-ერთ იურიდიულ სამსახურში გაუბრაზებია ვიღაც ქალს — სრულიად უმიზ-ეზოდ შეურაცხმყო. არადა, ისეთი სათნო ჩანდა, რას ვიფიქრებდი, ცოფიანი თუ იქნებოდაო, — დანანებით თქვა.

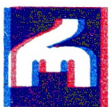
მე კი იმაზე ვფიქრობდი, ქალების აგრესიულობის მიზეზის გასარკვე-ვად ვისთვის მიმემართა — ქალებისთვის თუ გაცემისთვის. არჩევანის გაკეთება გამიჭირდა და მშვენიერი სექსის წარმომადგენლების აგრესიუ-ლობის მიზეზების დადგენა ორივე მათგანთან ვცადე.

გადამინყვეტია, მაგაზე რომ უარი ვთქვა, ვითომ სხვა შემხვდება დალაგებული? **თამარი (42 წლის):** — აგრესიული არ ვარ. შეიძლება ამის მიზეზი არც მაქვს... არ ვიცი, რა ხდება, მაგრამ აგრესიულ ქალებს ხშირად ვხვდები. ჩემი აზრით, თავადაც ვერ აცნობიერებენ აგრესიის მიზეზს. ექიმი ვარ და ცოტა სხვა თვალთ ვუყურებ ამ საკითხს, ვიდრე რომე-ლიმე სხვა პროფესიისა. ქალს თუ სქესობრივი ცხოვრება მოწონიბე-ბული აქვს, მოთმინებას ვერას-დიდებით ვერ დააკარგვი-ნით. შეიძლება ვი-ღაც არ დამეთანხ-მოს, მაგრამ ეს სა-კითხი ძალზე მნიშ-ვნელოვანია რო-გორც ქალის, ისე მამაკაცისთვის. რაზე ვიფიქრებს, რომ ეს საკითხი მოგ-ვარებული აქვთ პარტ-ნიორთა მრავალფერ-ოვნების მოყვარულთ. არამც და არამც. მხ-ოლოდ ის ქალი განო-ნასწორებული და მშვი-დი, ვისაც ქმართან ყველაფერი და, უმთავრე-სად — სქესობრივი ცხოვრება აქვს მოგ-ვარებული.

ლიპანი (48 წლის): — საერთოდ, ადამიანის აგრესიულობას უამრავი მიზეზი აქვს და ვერ გეტყვით, მაინცდამაინც ქალე-ბი არიან აგრესიულები-მეთქი. როგორც კი ამ უარყოფით თვისებას ვამჩნევ, ვცდი-ლობ, მათი განრისხების მიზეზი გავიგო, თანავუგრძნო, ცხოვრება შევუმსუბუქო. ამისთვის სულ ცხირედიც კი კმარა. ამას წინათ უცხოეთში ვაპირებდი გამგზავრე-ბას. საკონსულოში ქალბატონი, რომელ-საც სავიზო საკითხების საკანცელარიო, მა-გრამ მეტად მნიშვნელოვანი საქმეების მოგ-ვარება ევალება, ძალიან გაბრაზებული ჩან-და, თითქმის ცოფებს ყრიდა. რიგში ვიდ-ექი. ჩემ წინ მდგომს ვიხოვე, ადგილი შევანახე ჩემთვის. გავიქეცი, ყვავილების პატარა თაიგული ვიყიდე და მივართვი. უნდა გენახ-ათ, რა თაფლად იქცა. გამანდო, რატომაც იყო დილიდანვე ნერვებდანწყვეტილი.

ასეა, თუ ხვდები, რა აღიზიანებს ქალს, იქნებ მის მოგვარებაზე იფიქროთ და ნულარ განვიკითხავთ ქალებს...

ეკა ლომიძე

უსული მავიის კარგად ცნობილი თავადის, ვიჩესლავ ივანოვის (იპო-ნიჩის) აშშ-დან სამშობლოში ჩამოყვანას დიდი ხმაური მოჰყვა.

ვიჩესლავ ივანოვი 1940 წელს დაიბადა მოსკოვში. ამბობენ, თავიდან „იპონელს“ ეძახდნენ, XX საუკუნის დასაწყისის ცნობილი ბანდიტის, მიშა იპონელის მიბაძვით, საბოლოოდ კი მეტსახელად „იპონიჩი“ შეჩაჩაო.

60-იან წლებში ივანოვი გენადი კარკოვის (კრიმინალურ სამყაროში ცნობილი „მონ-ლოლი“ იგი 1993 წელს გარდაიცვალა) ბანდის წევრი გახდა. ისინი თავს მილიციებზე დასაყრდენად და ნარკოტიკებით მოვაჭრეებასა და სპეკულანტებს ფულს სძალავდნენ. იპონიჩი რამდენჯერმე გაასამართლეს ძარცვისთვის, იარაღის უკანონოდ ტარებისთვის, თავდასხმებისთვის. 1982 წელს 14 წელი მიუსაჯეს და მკაცრი რეჟიმის კოლონიაში გააძა-ნეს. 1991 წელს უზენაესმა სასამართლომ სასჯელი შეუმსუბუქა და ვადამდე გაათავისუფლა. მაშინ თავდებად ცნობილი პიროვნებები: იოსებ კობზონი, ალექსანდრ როზენბაუმი, სვიატოსლავ ფიოდოროვი დაუდგნენ...

ციხიდან გამოსული იპონიჩი გერმანიაში გაემგზავრა, იქიდან — ამერიკის შეერთებულ შტატებში გადაიხვეწა.

1995 წელს ივანოვი და კიდევ რამდენიმე კაცი გამოძიების ფედერალურმა ბიურომ დააპატიმრა ამერიკაში მცხოვრები რუსეთის ორი მოქალაქისთვის 3,5 მლნ დოლარის გამოძალვის ბრალდებით.

1997 წელს იპონიჩს 9 წელი და 7 თვე მიუსაჯეს. 2004 წლის 13 ივლისს ივანოვი ამერიკის ციხიდან ვადამდე გაათავისუფლეს და ბაღრატო მოსკოვში ჩაიყვანეს.

გამოქმადი, ევრაზიის ორგანიზებული დანაშაულის დარგი გვხვს სპეციალური აგენტი — იპონიჩის საქმეების ძიება მისი ამერიკაში პატიმრობის მანძილზე არ შეჩერებულა.

როგორც ასეთი, მტკიცედ ჩამოყალიბებული „რუსული მავნა“ ამერიკაში არ არსებობს. არის ცალკეული ბანდები, რომლის წევრები ყოფილი საბჭოთა კავშირიდან ჩამოსული რუსულენოვანი დანაშაულები არიან და საკმაოდ ბევრნიც.

არ გვიცნა 30-იანი წლების შეცდომის გამეორება, როცა შეიქმნა უძლიერესი იტალიური მავნა. მაშინ ხომ იტალიელი ბანდიტები ამერიკაში დაახლოებით ისე მოქმედებდნენ, როგორც ახლა რუსები: თავიდან მხოლოდ თავისიანებს ძარცვავდნენ, პატარა ჯგუფებად „მუშაობდნენ“. მერე გაერთიანდნენ და უზარმაზარი, ყოვლისშემძლე ორგანიზაცია შექმნეს, რომელთანაც ბრძოლა სამართალ-დამცველებს ძალიან გაუჭირდა. რუსები, ჯერჯერობით, პატარა ბანდებად მუშაობენ, მაგრამ შავ დღეს აყრიან არა მარტო რუსულენოვან ბიზნესმენებს, არამედ ამერიკელებსაც. რუსულენოვან ბანდიტებს შორის ძალიან ჭკვიან, განათლებულ ადამიანებსაც შეხვდებით, რომლებიც საკმაოდ რთულ საქმეებს „ამუშავებენ“. ამჟამად ყველაზე მეტად სამედიცინო დაზღვევასთან დაკავშირებული თაღლითობა გავრცელებული. გათამაშებენ საავტომობილო ავარიას და თავისთავად სამედიცინო

ნა დაწესებულებებში აფორმებენ, „ვითომ“ დაზარალებულს სამედიცინო მომსახურება გაეწია. სადაზღვევო ფირმებიდან კი „დაზარალებულები“ უზარმაზარ თანხებს იღებენ.

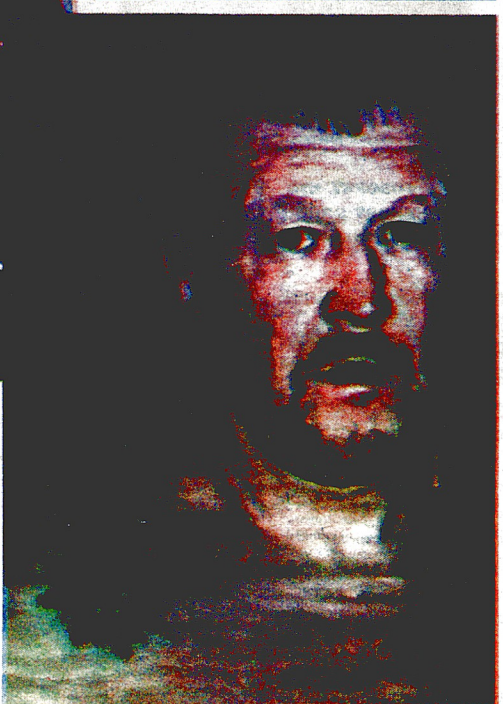
მკვლევარები უფრო მეტად გავლენის სფეროს გადამსწავლისას ხდებიან. ერთ-ერთი ბანდიტური ჯგუფის — „ბრატას“ (სამოს) წევრების საქმიანობის გამოძიებისას გაირკვა, რომ სხვა კრიმინალურ საქმეებთან ერთად, ისინი აკონტროლებდნენ ნიუ-იორკისა და ნიუ-ჯერსის სტრიპტიზ-ბარების რუს მოცეკვავეებს, რომლებიც პროსტიტუციას ეწეოდნენ. პროფესიონალი მეძაბეები მძღოლებს, რომლებსაც მათთან კლიენტები მიჰყავდათ, ფულს უხდიდნენ. რუსი ბანდიტები ამ მძღოლებსაც ართ-

ვლავდარში მოგიშვებო. ამ სიტყვამ ამერიკის სამართალდამცველები ფეხზე დააყენა.

საქმე, რომელსაც ერქვა „ამერიკის შეერთებული შტატები — ვ. ივანოვის წინააღმდეგ“, აშშ-მა 10 წლის წინ მოიგო, თუმცა მეორე გახმაურებული საქმე „ტიანანჩიკის“ (ალიკ ტონტახუნოვი) წინააღმდეგ ჩაყარდა. ის რუსეთში ლამის ეროვნულ გმირად იქცა, რომელსაც თურმე არაფერი დაუშავებია, მხოლოდ მშობლიური სპორტის სახელისთვის იღწვოდა. მაგრამ ამერიკელ სამართალდამცველებს ფარხმალი არ დაუყრიათ, ტიანანჩიკის საქმის ძიება გრძელდება.

ნათლის დაბრუნება

2004 წლის 13 ივლისს ამერიკელმა სამართალდამცველებმა ვიჩესლავ ივანოვი ვადამდე გაათავისუფლეს და, რუსეთთან მოლაპარაკების თანახმად, სპეცრეისით მოსკოვში ჩაიყვანეს. ამჟამად ის „მატროსკაია ტიშინაში“ ზის და მორიგ სასამართლოს ელოდება.

იპონიჩი უძაფროდ დარჩა სამშობლოში „მიღებით“. აეროპორტში დახვდნენ ჟურნალისტებს აფურთხებდა, ლანძღავდა — როგორ მინოდებო „ბანდიტს“, მე არც კაცი მომიკლავს და არც ვინმე გამიძარცვავს, ამერიკაშიც არაფრის გულისთვის მაყურებლებს ციხეში.

რუსეთის სამართალდამცველები მას ბრალს სდებენ მოსკოვის რესტორან „ფიდანში“ 1992 წელს თურქეთის ორი მოქალაქის მკვლელობაში. იპონიჩსა და მის თანამზრახველს, მეტსახელად „სლივას“, არ მოეწონათ, რომ რესტორნის გარდერობში მათზე ადრე ორ უცხოელ კომერსანტს მოემსახურნენ. აყალბადილი სროლით დამთავრდა. ორი თურქი ადგილზე გარდაიცვალა, მესამე მიიმედა დაიჭრა, მაგრამ ექიმებმა გადაარჩინეს.

იპონიჩის ადვოკატის, იური რაკიტინის თქმით, ვიჩესლავ კირილოვიჩი უარობს მკვლელობის ბრალდებას და სრულ რეაბილიტაციას ითხოვს.

ადვოკატისვე თქმით, იპონიჩმა დაწერა განცხადება იმის თაობაზე, რომ არავის ნახავს არ სურს მუდღის გარდა, რომელიც ამ დღეებში ჩამოვა ამერიკიდან. ზუსტად ვერ გეტყვით, რას, მაგრამ ბევრს კითხულობს, უყურებს ტელევიზორს, აღმოფხვრულია გაუთავებელი რეკლამების გამო. სხვათა შორის, როცა ივანოვი „მატროსკაია ტიშინაში“ მიიყვანეს, პატიმრებმა მის პატივსაცემად სალუტი მოაწყვეს.

ჟურნალისტის კითხვაზე, ბანკეტიც ხომ არ გაუმართესო, ადვოკატმა სახსებით სერიოზულად უპასუხა, — ბანკეტი მისი გათავისუფლების შემდეგ იქნება, მას ნამდვილად გამოუშვებენ საქმის ხანდაზმულობის გამო.

ამბობენ, რომ იპონიჩმა მისულ გამოძიებელს იპონიჩმა პკითხა, — ამდენ ხანს სად იყავით, „სლივას“ სიკვდილს ელოდით, რომ მერე ყველაფერი ჩემთვის გადმოგებრალენინათ? არაფერი გამოგივათ! რომ მე-კითხვით, 12 წლის წინ რესტორანში რას აკეთებდით, რა მასსოვს. იქნებ მაგ დროს სულაც საქართველოში ვიყავი... აღარ მინდა თქვენთან ლაპარაკი.

იპონიჩმა გამოძიებლის კითხვებზე პასუხის გაცემა თავის ადვოკატს დაავალა, თავად კი დუმს. თუმცა სხვა თემებზე სიამოვნებით ლაპარაკობს; მაგალითად, არ მალავს, რომ ვერ იტანს „ამერიკელებს, ებრაელებს, „შაფებს“ და უპირველესად, ჟურნალისტებს“.

იპონიჩმა განაცხადა, რომ „მატროსკაია ტიშინაში“ გამოსვლისთანავე უჩივლებს ყველა ჟურნალისტს, რომლებიც მასზე სიცრუეს და სისულელეებს წერენ, ამოღებულ ფულს კი ციხეში მსხდომ უდანაშაულო პატიმრებს დაურიგებს.

რუსი სამართალდამცველები დარწმუნებული არიან, რომ რესტორანში თურქების მკვლელობა ნამდვილად იპონიჩის ჩადენილია, მაგრამ საქმის ხანდაზმულობის გამო ალბათ გაათავისუფლებენ.

ამერიკაში ცხოვრების წლებმა იპონიჩს სამშობლოში „მავიის ნათლის“ ავტორიტეტი დააყარგინა. თანაც ახალგაზრდა, უკვე ავტორიტეტიან დამნაშაულებს ფეხზე ჰკიდიათ ვეტერანი და არც მასთან საქმის დაჭრას მოინდომებენ — თუ იპონიჩი გამოუშვს და მან რუსეთში ჩვეული „ბიზნესის“ გაგრძელება მოინდომა, თვითონვე მოიშორებენ კონკურენტს.

მათ გარდა, იპონიჩს სამშობლოში ძველი მტრებიც ეყოლება.

განადი ივანოვი, იპონიჩის ფეო: — მამაჩემი ძალიან საინტერესო კაცია, ნაკითხი, განსაკუთრებით უყვარს პოეზია, თვითონაც წერს ლექსებს. რუსი მომღერლები მის შემოქმედებას დიდად აფასებენ. ბევრი ცნობილი პიროვნება პატივად თვლის მამაჩემთან მეგობრობას.

სხვათა შორის, რამდენიმე კინორომანიმ შემოთავაზა ფილმის გადაღება მამაჩემის, ვფიქრობ, მისი ბიოგრაფია ევრანისაიც ღირსია.

სარბი (გვარს არ ასახელებს): —

6 წელი იჯდა იპონიჩთან ერთად ამერიკის ციხეში: — ვიჩესლავ კირილოვიჩს ყველა პატივს სცემდა, ანგარიშს უწევდა. სულ გავრცელებდა — ეროვნებასთან დაკავშირებით არ იღავით, ერთმანეთის სარწმუნოებას პატივი ეცითო. ჭადრაკს ხშირად ვთამაშობდი. ნაგებულს ფული უნდა გადაეხადა, რომ მოგებულის ცოლის ან მეგობარი ქალისთვის ყვავილები მიერთმია. კარტის თამაშს გვიკრძალავდა — ეს დიდი უბედურებაა. ისე ბრწყინვალედ შეისწავლა ინგლისური, რომ მაღალი კატეგორიის თარჯიმნებსაც კი უჭირდათ. ვიჩესლავ კირილოვიჩს ხშირად გვიმეორებდა, — მამაკაცმა ყველაფერს უნდა გაუძლოსო.

მოამზადა ნანა ილურიძე

„საქსეზენის“ გაგარი ხეივანი კავკასიის ააშენებს

ალბათ ჯერ წაადრევიან იმაზე ლაპარაკი, რომ ქართული ცემენტის მთელი კავკასიის ბაზარს გასწვდება. თუმცა, თუ სამშენებლო მასალის მწარმოებელი საქციო საზოგადოება „საქცემენტი“ მუშაობას ასეთი ტემპით გააგრძელებს, კავკასიის სამშენებლო მასალების ბაზრის ცემენტის სფეროს ქართული პროდუქციით „დაყრბოს“ სულაც არ არის შორეული პერსპექტივა. ამ იმედით სულდგმულობენ დღეს კასპში, სადაც „საქცემენტის“ კასპის ცემენტის ქარხანა მდებარეობს. ამ დღეებში კასპელის ზეიმი ჰქონდა. ცემენტის ქარხანაში №2 მბრუნავი ლუმენის ექსპლუატაციაში გაშვების ცერემონიაზე ნითელი ლენტი სააქციო საზოგადოებისა და ქარხნის ხელმძღვანელებმა და ქვეყნის ხელისუფლების წარმომადგენლებმა გაჭრეს. როგორც კასპის ცემენტის ქარხნის მთავარი ინჟინერი ნოდარ ბერიანიძე ამბობს, ლუმენი 15-წლიანი უწყად ყოფნის შემდეგ ამოქმედდა. ინვესტირების დავალებით ჯერ კიდევ 2003 წლის დეკემბერში შეუშუშავებიათ ამ ლუმენის ექს-

პლუატაციაში გასაშვები ლონისძიებათა სრული პაკეტი. 2004 წლის მარტში ინტენსიურად დაწყებული სამუშაოებისა და ლუმენის აღსადგენად ერთი მილიონ დოლარზე მეტი ინვესტიციის განხორციელების შედეგად კი წარმოებას მეორე ტექნოლოგიური ხაზის ამოქმედების საშუალება მიეცა.

კასპის ცემენტის ქარხანა ორი მბრუნავი ლუმენით 1931 წლის დამდეგს ამუშავდა. თითოეულის წარმადობა საათში 9-9 ტონას შეადგენდა. 1980-88 წლების შემდეგ ქარხანაში სანარმოო სიმძლავრეების რეკონსტრუქცია-მოდერნიზაცია აღარ განხორციელებულა. ამ პერიოდში ქარხანა წელიწადში 66 ათას ტონა ცემენტს აწარმოებდა და სულ 933 კაცი ჰყავდა დასაქმებული. 1991 წელს ცემენტის წარმოება შეიცვალა და 1994 წლიდან 1999 წლამდე კი სულ შეწყდა. ქარხანა გაპარტახდა, გაიძარცვა და მისმა სახელფასო თუ სხვა დავალიანებებმა 9 მლნ ლარი შეადგინა. 2000 წელს შპს „ინვესტირების“ სოლიდური ინვესტიციებისა და მართვის ახლებური სტილის შედეგად კასპის ცემენტის ქარხანას

და მთლიანად დაბაში მომავლის იმედები გაჩნდა, ქარხნის განვითარების ახალი პროექტისა და ორსაფეხურიანი აღდგენის პროგრამის მიხედვით ხალხი სამუშაო ადგილებს დაუბრუნდა. 2001 წლის სექტემბრიდან რთული ფინანსური მდგომარეობიდან გამოსული ქარხანა გამართულად ამუშავდა ერთი ტექნოლოგიური ხაზით. 2003 წლისთვის, ბოლო ათწლეულის მანძილზე პირველად, წარმოებას სამუშაო წელი 540 ათასი ლარის მოგებით დაასრულა და მუშა-მოსამსახურეთა ძველი სახელფასო დავალიანების დაფარვა შეძლო.

ამჯერად კასპის ქარხანა ორი ტექნოლოგიური ხაზით გამართულად მუშაობს.

ნოდარ ბერიანიძე — გვეუბნება, რომ №2 მბრუნავი ლუმენის ამუშავება ჩვენი ინჟინრების მეშვეობით, უცხოელი სპეციალისტების ჩარევით გარეშე მოხდა. სანარმოს კვადრეტიური, პროფესიონალი კადრები ჰყავს. ცემენტის წარმოების ტექნოლოგია არ შეცვლილა. ლუმენი თანამედროვე ტექნოლოგიისაა. მისი ამოქმედების შედეგად ცემენტის წარ-

მოებათ თვეში 50 ათას ტონას მიაღწია. წარმადობის ზრდა ალბათ ფასების შემცირებასაც გამოიწვევს. „საქცემენტის“ კასპის ქარხნის ცემენტის ხარისხი კიდევ უფრო გაუმჯობესდა და ქართულ ბაზარზე მასზე მოთხოვნა დღითი დღე იზრდება.

— მუშაობთ თუ არა ექსპორტზე?

— დიას, აზერბაიჯანს ვანდით პროდუქციას. გასულ თვეში 12 ათას ტონაზე მეტი ნახევარფაბრიკატი მივაწოდეთ. „საქცემენტთან“ დადებული ხელშეკრულებები გარე ბაზარზე დამკვეთების წინა პირობას გვიქმნის.

— სამუშაო პერსონალი თუ გაიზარდა?

— 40 კაცით. ჩვენთან სულ 700-მდე კაცია დასაქმებული. დაგეგმილი გვაქვს მესამე ლუმენის გახსნაც. ეს მას შემდეგ მოხდება, როცა ფილტრები დაეყვანება. როგორც კი გამოინახება მკვეთრი ალარ იქნება, მესამე ტექნოლოგიური ხაზიც დაიწყებს მუშაობას. მალე ალბათ კასპელის ეკონომიკური მდგომარეობა მთლიანად ჩვეს ქარხანაზე იქნება დამოკიდებული.

კასპის ცემენტის ქარხანაში დღეს ბევრი რამით ამაყობენ. უპირველესად კი ხარისხიანი ცემენტით, ასევე, 2000 წლიდან დღემდე ბიუჯეტში ჩარიცხული ოთხმილიონ-ნახევარი ლარით და დასაქმებული მუშა-მოსამსახურეების ხელფასებით, რომელთა საშუალო ოდენობა 250 ლარს შეადგენს.

ცემენტის წარმოება აღმავლობის გზაზეა და დღეისათვის ქარხანას არ გააჩნია საბიუჯეტო და მუშა-მოსამსახურეთა სახელფასო დავალიანებები. წარმოებაში ნედლეულის მარაგების უზრუნველყოფის მიზნით დაიწყო სახარის კარიერზე კირქვის მოპოვება.

ელექტროენერგიით შეუფერხებელი მომარაგებისა და ავარიული გამორთვების თავიდან აცილების მიზნით, ქარხანაში 110/6-კილოვანტიან ქვესადგურის, სასხარის კირქვის კარიერის 35-კილოვანტიანი საპროექტო ელექტროგადამცემი ხაზისა და 35/6-კილოვანტიანი ქვესადგურის საპროექტო სამუშაოები მიმდინარეობს.

შედეგები

შაკითხვა აქიხს

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რისთვისაც უღრმეს მადლობას მოგახსენებთ — ჩვენი რუბრიკის და მთლიანად გაზეთის მასულდგმულელები ხომ თქვენი გამომხატულება და თანადგომაა. რაც შეეხება თქვენს შეკითხვებს, გვერწმუნეთ, თითოეულ მათგანს დიდი გულისყურით ვეცნობით და მასზე პასუხს უსათუოდ მიიღებთ, მაგრამ რადგან შეკითხვების რიცხვი საკმაოდ დიდია, ნუ დაგვემდურებით, თუ პასუხის ლოდინი გინევთ.

ვარ 24 წლის. გადავწვეტიე ეპილაციის გაკეთება ტუჩს ზემოთ. მქონდა A ვიტამინის ნაკლებობა. ალერგიულიც ვარ. რომელი სახის ეპილაცია იქნება ეფექტური და უსაფრთხო ჯანმრთელობისა და კანისთვის?

თინკო ზ. თბილისი

ელექტროეპილაციის ნუ გაიკეთებთ, რადგან მას ყოველთვის თან ახლავს კანის დაზიანება და ანთებითი ცვლილებები. თქვენს შემთხვევაში კი ეს პათოლოგიური პროცესები უფრო სერიოზულად გამოვლინდება. ასევე არ გირჩევთ მექანიკურ (სხვადასხვაგვარი ნეზოვანი პლასტიკებით) ეპილაციას. შედარებით უსაფრთხოა ლაზერული ეპილაცია. საერთოდ კი თუ A ვიტამინის ნაკლებობა გაქვთ, გირჩევთ, პერიოდულად სვათ იგი პროფილაქტიკური დოზით, რადგან ვიტამინი კანის ნორმალურ ეპითელიზაციას უზრუნველყოფს, მისი დეფიციტისას კი კანის პათოლოგიისათვის ხელშემწყობი პირობები იქმნება.

ვარ 72 წლის მამაკაცი. მაქვს გულის არითმია. ექიმთან ვერ მივდივარ უსახსრობის გამო. რა ნაშალი შეიძლება მივიღო უეჭომოდ? მაინტერესებს, 72 წლის ასაკში რამდენია ნორმალური არტერიული და გულის წნევა?

მკითხველი

გულის რითმი უმიზეზოდ არ ირღვევა და არითმიის მკურნალობისას უმნიშვნელოვანესია სწორედ მიზეზის ცოდნა. არითმიის უამრავი ფორმა არსებობს. სხვადასხვა სახის არითმიას მკურნალობის განსხვავებული კურსი სჭირდება. თანაც, ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში გათვალისწინებული უნდა იყოს პაციენტის ინდივიდუალური თავისებურებები, რადგან საგულე პრეპარატებს უამრავი უკუჩვენება და გვერდითი ეფექტი აქვს. ამიტომ შეუძლებელია გაზოგოვანი გირჩიოთ ამა თუ იმ პრეპარატის მიღება — ეს არასერიოზული იქნება.

წნევას თქვენს ასაკში გარკვეული თავისებურებები ახასიათებს. ზოგ ადამიანს ჰიპოტონიისაკენ აქვს მიდრეკილება და მისთვის ზედა წნევის ნორმალური მაჩვენებელი შესაძლოა 110-115-იც იყოს. მაგრამ თუ მაღალი წნევისკენ გაქვთ მიდრეკილება, მაშინ ასაკის მატებასთან ერთად წნევის ზღვრული მაჩვენებლის ნორმებიც თანდათანობით მატულობს. ასე რომ, თქვენთვის წნევის დასაშვები ციფრები 140/90 მმ ვწყ. სე-მდეც შეიძლება იყოს.

ვარ 43 წლის. დაახლოებით ერთი წელია სახეზე მაქვს გამონაყარი და ძლიერი წვა. დერმატოლოგის რჩევით, მივიღე პოლკორტოლონი. ვისვამდი ცელდელტოლონი მალამოს. ერთი თვით კანი გაბისუფლავდა. ამ პერიოდში ვგრძნობდი წელის ძლიერ წვასაც. შემდეგ ისევ გამიჩნდა გამონაყარი. წელის წვამ კი გამიარა. რა შეიძლება იყოს ამის მიზეზი?

ნელი ბეგალიშვილი, სიღნაღის რ-ნი, სოფ. ბოდბისხევი

თქვენ მიერ გამოყენებული პრეპარატები მიეკუთვნება ჰორმონალური ჯგუფის ნაშლებს და ახასიათებთ დროებითი ეფექტი კანის ქრონიკული დაავადების დროს. მაგრამ მათ უნიშნავენ მხოლოდ საჭიროების შემთხვევაში, დიაგნოზის დაზუსტების შემდეგ. ნებისმიერი გამონაყარის დროს ჰორმონების გამოყენება დაუშვებელია. თანაც არ არის გამორიცხული, რომ კანის ცვლილებები ზოგადი პათოლოგიის (მაგ. სისტემური წითელი მგლურას) შედეგი იყოს. მით უმეტეს, რომ წელიც გტკიოდათ (სისტემური პათოლოგიები თირკმლებსაც აზიანებს). გირჩევთ, გამოცდილ თერაპევტს მიმართოთ, რომელიც გადაწყვეტს, რასთან შეიძლება იყოს დაკავშირებული თქვენი ჩივილი და შემდეგ საჭირო სპეციალისტთან გაგზავნით.

ვარ 66 წლის. უკვე ერთი წელია, ლამით ხელების თითები მიბუფდება და ვგრძნობ, დაბუფება თანდათანობით მატულობს. პროტრომბინი მაქვს 100. რომელ სპეციალისტს მივმართო ან თუ არსებობს რაიმე პრეპარატი?

თქვენი ერთგული მკითხველი

ხშირად ჰგონიათ, რომ თითების დაბუფების შეგრძნება მაინცდამაინც პროტრომბინის მომატებასთანაა დაკავშირებული. მაღალი პროტრომბინი მართლაც აფერხებს სისხლის ნორმალურ მიმოქცევას, მაგრამ სიმპტომი, რომელზეც მკითხველი გვწერს, როგორც ჩანს, სულ სხვა მიზეზითაა გამოწვეული. შესაძლოა ამის მიზეზი იყოს ოსტეოქონდროზი, ან სახსრების ქრონიკული პათოლოგია, კერძოდ, რევმატოიდული ართრიტი, რომელიც უპირატესად წვრილ სახსრებს აზიანებს. დიაგნოზის დაზუსტებამდე კონკრეტულ პრეპარატს ვერავინ გირჩევთ. ამისთვის კი რევმატოლოგისა და ნევროლოგის კონსულტაცია დაგჭირდებათ.

გამუდმებით მაქვს შეკრულობა, არაფერი მშველის, არც დიეტა და არც ბალახები. შეიძლება თუ არა საფლარათო საშუალებების მიღება სწორი ნაწლავის სისხლმდენი ნახეთქის დროს?

ა.გ. თქვენი მკითხველი

სწორი ნაწლავის ნახეთქის დროს დეფეკაცია ისედაც მტკივნეულია, მდგომარეობა კიდევ უფრო რთულდება ყაზზობისას. სისხლმდენი ნახეთქის შემთხვევაში, საფლარათო საშუალებების მიღება შეიძლება, მაგრამ ეს პრეპარატები ნახეთქის სამკურნალოდ არ გამოდგება, ისინი მხოლოდ მკურნალობის კურსის ერთ-ერთ კომპონენტს წარმოადგენს. გირჩევთ, სრულფასოვანი მკურნალობისათვის მიმართოთ პროქტოლოგს.

პარაბადინი

ვისმართებს „კვირის პალიტრის“ მკითხველს, მარიამს, რომლის 8 წლის გოგონას ლამაზობით უნებლიე შარდვა აქვს. ბავშვს ძილის წინ ერთი თვის განმავლობაში მიეცით ერთი ჩაის კოვზი ნატურალური თაფლი. შედეგით განცვიფრებული დარჩებით — ბავშვი გამოჯანმრთელდება.

მამის კომენტარი: თაფლის მრავალმხრივ სამკურნალო თვისებებზე ჩვენ არაერთგზის დაგვინერია. მისი ანთესანინალმდეგო, იმუნიტეტის მასტიმულირებული ანტიბაქტერიული თვისებები ბევრი დაავადების დროს იძლევა მოულოდნელ დადებით შედეგებს.

მომზადდა თამარ მამაცაშვილმა

აქითხველი — აქითხველს

უკვე ორი ათეული წელია, მანუხებს ორივე ყურში შულის (უფრო სწორად, წულის) შეგრძნება. ბევრჯერ მივმართე ექიმებს, მაგრამ ყოველგვარი მკურნალობა უშედეგოა. იქნებ ვინმემ იცოდეს ამ დაავადების სამკურნალო ხალხური რეცეპტი? გთხოვთ გამომესწავლოთ.

ერთგული მკითხველი

2000 წელს დამემართა პერაპსზოსტერი, რომელიც 3 თვის მკურნალობის შედეგად მომირჩა, მაგრამ დამრჩა საშინელი ტკივილი წელის მარჯვენა არეში. ექიმებმა მითხრეს, — პერაპსზოსტერი აღარ გაქვთ, უკვე მორჩენილი ხართ, წელის არეში ტკივილი კი ამ ავადმყოფობამ დაგიტოვათ.

გთხოვთ ყველას, ნუ დაიზარებთ, ამ საკითხზე თუ რამე იცით, მიშველეთ.

თქვენი ერთგული მკითხველი ნინა ბირკაია

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი შეკითხვა მოდის. ყველა მათგანს ჩვენი რუბრიკა ვერ დაიტევს. ამიტომ გადავწყვიტეთ ზოგიერთზე პასუხი „კვირის პალიტრის“ დამატებაში — სამედიცინო ჟურნალ „ოჯახის მკურნალში“ მოგახსენოთ. ჟურნალმა უკვე შეიძინა უამრავი მკითხველი და საკმაოდ ფართო გამოხმართებაც პოვა საზოგადოებაში. გავითვალისწინეთ მკითხველის ინტერესები და უფრო მრავალფეროვანი ინფორმაციის მიწოდების მიზნით ჟურნალის მოცულობა გავზარდეთ — ახლა იგი 80-გვერდიანია.

თეთრი თიხა ფაქრიზია

კოსმეტოლოგები თიხას არა მარტო კოსმეტიკურ, არამედ სამკურნალო საშუალებადაც იყენებენ. თიხა არის თეთრი, ლურჯი, მწვანე და ა.შ. მათ შორის ფავორიტია თეთრი თიხა, იგივე კალკინი, ალუმინის სილიკატი.

თეთრი თიხა შეიცავს ყველა იმ მინერალურ მარილსა და მიკროელემენტს (კალიუმს, კალციუმს, მაგნიუმს, თუთიას, სიცილიუმს და ა.შ.), რომელიც საჭიროა კანისთვის და გააჩნია უამრავი საუკეთესო თვისება:

1. ასუფთავებს კანს მკვდარი უჯრედებისგან;

2. შთანთქავს ტოქსინებსა და კლავს მავნე ბაქტერიებს;

3. ამდიდრებს ეპიდერმისს მინერალებით;

4. ათეთრებს კანს;

5. ააქტიურებს სისხლის მოძრაობას, ამაგრებს კანის ზედაპირზე კაპილარებს;

6. კანს ხდის ელასტიკურს, რბილს, ასტიმულირებს კოლაგენის გამომუშავებას;

7. ხელს უშლის შემუშებას და კურნავს ცელულიტს.

გარდა ამ უნიკალური თვისებებისა, ის ქიმიურად ინერტულია და არ აღიზიანებს კანს.

ლურჯი თიხა პოპულარობით მეორე ადგილზეა. აქვს ბრწყინვალე ანთესანინალმდეგო და ანტისტრესული თვისებები. იყენებენ

თმის ცვენის შესაჩერებლად, ხელს უწყობს თმის ძირების ჟანგბადითა და სხვა სასარგებლო ნივთიერებებით კვებას.

ცხიმოვანი სეპორეის დროს გამოიყენება **მწვანე თიხა**, რომელიც ავინროებს ფორებს და არეგულირებს ცხიმოვან ჯირკვლებს. გარდა ამისა, მწვანე თიხას, რომელიც მდიდარია თუთიით, ფოსფორით, მაგნიუმით და სპილენძით, გააჩნია მატონიზებელი თვისებები და ხელს უწყობს სისხლის მოძრაობას.

წითელი თიხა შეიცავს სპილენძს, ამშვიდებს ალერგიული რეაქციებისადმი მიდრეკილ გაღიზიანებულ კანს, ხელს უშლის თმისა და ფრჩხილების მტკრევას.

თიხებით ამზადებენ ნილბებს, ლოსიონებს, შამპუნებს და ბევრ სხვა, კანის სამკურნალო საშუალებებს.

ზდოროვეი №8

ხიზილა — გეგირი და სასარგებლო

ყველას ძალიან გვიყვარს ხიზილა, მოგვწონს მისი განუმეორებელი გემო და თითქმის ყველამ ვიცით, რომ ის უზომოდ სასარგებლოა! ხიზილა შეიცავს ბევრ ცილას — დაახლოებით 30% პროტეინებს, რომელსაც პრაქტიკულად მთლიანად შეითვისებს ორგანიზმი, რაც ცხოველური წარმოშობის ცილისათვის იშვიათობაა. გარდა ამისა, ის შეიცავს ურიცხვ სასარგებლო ამინომჟავას, მინერალს, A, C, D ვიტამინებს და ფოლიუმის მჟავას.

მეგაპოლის ნოვოსტი №31

სიჟილი — „აპირიკალი ქალბაგონი“

მარცვლეული კულტურებიდან თითქმის მთელ მსოფლიოში გავრცელებული სიმინდი ამერიკიდან ევროპაში ქრისტეფორე კოლუმბმა შემოიტანა.

მოსარგული ჭყინტი სიმინდი და მისი ფქვილისგან დამზადებული ბურბუშულა ხომ ყველას

საყვარელი საჭმელია. სიმინდის ფქვილისგანვე ამზადებენ პურ-ფუნთუშულს, ჩიფსებს და ა.შ. მართალია, სიმინდი ღარიბია ამინომჟავებით, მაგრამ მდიდარია ცილებით (10,3გ%), ნახშირწყლებით (70გ%), ცხიმოვანი მჟავებით, ამიტომ მისგან მიღებული ზეთი ბევრად ღირებულია, ვიდრე მზესუმზირისა და ზეთუნის ზეთი. მასში უჯერი ცხიმოვანი მჟავების რაოდენობა 58%-ია. სიმინდი აუმჯობესებს საჭმლის მონელების ტრაქტის მუშაობას, ამუხრუჭებს ნაწლავებში დუღილის პროცესს, ხოლო E ვიტამინი, რომელსაც დიდი რაოდენობით შეიცავს, ძლიერი ანტიოქსიდანტია, ამიტომაც სიმინდი რეკომენდებულია პროფილაქტიკის მიზნით ათეროსკლეროზის, ონკოდაავადებების და ნაადრევი სიბერის დროს.

გთავაზობთ ხალხურ და მეცნიერულ მედიცინაში გავრცელებულ რეცეპტებს:

1. თირკმლების დაავადების დროს: — შეურიეთ ერთმანეთს თანაბარი რაოდენობის სიმინდის ფოჩი, ლობიოს პარკი და დათვის კენკრა. აიღეთ 40გ ნარევი, დაასხით 1ლ წყალი და 15 წუთი ადუღეთ, განურეთ და დღის განმავლობაში 6 ჯერზე მიიღეთ.

2. ნაღვლის შეგუბების დროს: — 1 წილ სიმინდის ფოჩს დაამატეთ 20 წილი მდუღარე წყალი და ნაყენი მიიღეთ 1 ს/კ ყოველი 3 საათში ერთხელ.

ლიზა №31

ქათმის გრივი მუხასიას განიხილ

ქათმის გრივის ეპიდემიამ შარშან აზიის უმეტესი ქვეყნები დაზარალა. აქ 100 მილიონ ქათამზე მეტი გაანადგურეს. აზიელემა თითქოსდა შვებით ამოისუნთქეს, მაგრამ სისარული ნაადრევი აღმოჩნდა. როგორც ირკვევა, იმ ფერმებში, სადაც დასნეულებული ქათმები გაანადგურეს და დეზინფექცია ჩაატარეს, ვირუსი ცოცხალი გადარჩა. მეტიც, ჩინელ ექსპერტთა თქმით, ფერმებში ვირუსის „გადასხვავებული“ ვარიანტი აღმოაჩინეს, რომლითაც უკვე დაავადდნენ არა მხოლოდ ქათმები, როგორც ეს შარშან მოხდა, არამედ სხვა შინაური ფრინველებიც. სავარაუდოდ, შესაძლებელია

ვირუსი შინაურ ოთხფეხა ცხოველებსაც „მოერიოს“, რაც კატასტროფის ტოლფასი იქნება. ამით აზიის სოფლის მკურნელობა ფაქტობრივად განადგურდება. ექსპერტები მუტანტ ვირუსთან შებრძოლების დამაიმედებელ განცხადებებს ვერ აკეთებენ. მეტიც, გაეროს ცხოველთა ჯანდაცვის სერვისის ხელმძღვანელის, ჯოზეფ დომენეჩის განცხადებით, მას შეუძლია უფრო საზარელი პროგნოზიც კი გააკეთოს, რომლის მიხედვითაც ქათმის ვირუსის სწრაფი მუტაცია ადვილი შესაძლებელია უშუალოდ ადამიანებისთვის აღმოჩნდეს სახიფათო...

ნუ ზუიქი

იხეე კველი ხეხით...

თავის ტკივილის დროს ყველაზე იოლია ტკივილგამაყუჩებელი აბების მიღება, თუმცა უმჯობესია ფარმაცევტული პრეპარატებისაგან თავი შევიკავოთ და თუ შესაძლებელია, თავს ხალხური მეთოდებით ვუშველოთ. ალყა-ალყა დაჭრილი ხახვი დაიდეთ კეფაზე, პირსახოცით შეიხვიეთ და არ მოიხსნათ ტკივილის გაქრობამდე. მეთოდი საიმედოა და სრულად უვნებელი.

ოტდონი №30

იზიწეთ და იზიწეთ

სიცილი უნიკალური სამკურნალო საშუალებაა თუნდაც იმით, რომ ის არა მარტო ეფექტურია, არამედ შესაძლებელია ყველასათვის — მდიდარსა და ღარიბისათვის, ბავშვისა და მოხუცისათვის.

სიცილის დროს ჩასუნთქვა ხდება ღრმად და ხანგრძლივად, ამოსუნთქვის პროცესი კი პირით — მოკლე და ისე ძლიერია, რომ ფილტვები ჰაერისგან ერთბაშად თავისუფლდება.

ამ დროს ჟანგბადის ცვლა 4-ჯერ ღრმად და ხანგრძლივად, ამოსუნთქვის პროცესი კი პირით — მოკლე და ისე ძლიერია, რომ ფილტვები ჰაერისგან ერთბაშად თავისუფლდება.

იზრდება, აქტიურდება ფიზიოლოგიური პროცესები ორგანიზმში, მუშაობას იწყებს სახის კუნთები, სტიმულირდება ტვინში სისხლის მიმოქცევა, რაც მთავარია, მოცინარი ადამიანის სისხლში გადადის ენდორფინები (სიხარულის ჰორმონები), ქრება სტრესები და ტკივილის შეგრძნებები. გაგიკვირდებათ, მაგრამ 10-წუთიანი სიცილის შემდეგ ჰიპერტონიკებს წნევა 10-20 მმ-ით დაბლა ეწევათ, ავადმყოფი ჯანმრთელდება. გახსოვდეთ, სიცილი გადამდებია. შეეცადეთ, ეს მხიარული განწყობა გადასდეთ მეგობრებს, ახლობლებს, კოლეგებს და ა.შ.

გაიღიმეთ, მაშინაც კი, როდესაც ცუდად ხართ და გუნება-განწყობილება გამოგიკეთდებათ.

ექიმები ამტკიცებენ, რომ:

- სიცილი ახანგრძლივებს სიცოცხლეს;
- არეგულირებს სისხლის მიმოქცევას;
- ამაღლებს იმუნიტეტს;
- სტაბილურს ხდის გულისა და ტვინის მუშაობას;
- ხსნის სტრესს, კურნავს უძილობას, დეპრესიას;
- ამსუბუქებს ასთმის შეტევას;
- ხშირად შესვლით მხიარულ ადამიანებს, თავი აარიდეთ ბრაზიანებს;
- უყურეთ კომედიურ ფილმებს, სპექტაკლებს;
- იარეთ ცირკში და იუმორისტთა კონცერტებზე.

მეცნიერებმა დაადგინეს, რომ კარგი ჯანმრთელობის შესანარჩუნებლად და სტრესებისგან თავის დასაცავად დღე-ღამეში მამაკაცებმა უნდა იცინონ 10 წუთი მაინც, ქალებმა — 12, ბავშვებმა — 14.

მაგრამ ექიმები გვაფრთხილებენ, რომ სიცილის თერაპიასაც აქვს უკუჩვენებები და ის არარეკომენდებულია:

- ფეხმძიმეებისთვის;
- თიაქრით, ბუასილით და თვალებით დაავადებულებისათვის;
- ოპერაციის შემდეგ;
- რესპირატორული გადამდები სენით დაავადებულთათვის (ბრონქიტი, ტუბერკულოზი). მათ შეიძლება იცინონ, მაგრამ მარტო, რათა არ დაავადონ გარშემოყოფნი.

კომსომოლსკაია პრადა №137

ვამკურნალოვთ

ქვემოთა პრესიის

- ქვემოთა-დიაგნოსტიკა 15-20 წთ-ში;
- ექსკლუზივა იაპონური აპარატურით;
- კომპლექსური მკურნალობა დღეისათვის არსებული ყველაზე თანამედროვე მეთოდებით, მათ შორის, ჰაიფ, გუსკოვის აპარატით „ინტრატონი“, რომელსაც ეფექტურობით ახალგაი ან აქვს.
- მის: გამსახურდიას (პეკინი) №10
- პოლიკლინიკა, კაბ. №7, 10-13სთ-მდე
- ☎ 8(93) 31 42 35

გთხოვთ ახასიათებს	მოგვანოდოთ მას.	ინფორმაცია	პულისის	რაობის	შესახებ.	რა დარღვევები
ნ. ჯაში, თბილისი						

ჯანმრთელი ადამიანის პულისის სისხირე სიმშვიდის დროს წუთში 70-80 დარტყმაა. ბავშვებს უფრო ხშირი პულსი აქვთ, ვიდრე მოზრდილებს, ხოლო ქალებს მამაკაცისაზე 10-15 დარტყმით მეტი. პულისის სისხირე შეესაბამება გულის შეკუმშვათა რიცხვს.

პულისი ადვილად იცვლება ფსიქიკური აგზნების, ფიზიკური დატვირთვის, გარემოს ტემპერატურის ცვლილების, ალკოჰოლის ან ზოგიერთი მედიკამენტის მიღების, სხვადასხვა დაავადების დროს.

პულისის შემოწმება ყველაზე მარტივი და მოსახერხებელია სხივის არტერიაზე თითის დადებით (მარჯვენა ხელზე მარცხენა ხელით, მარცხენაზე კი — მარჯვენით). გამოსაკვლევ პირს მარჯვენა ხელის II, III და IV თითების წვერები უნდა დაადოთ წინამხრის მესამედში, ხელის-გულის მხარეს, სხივ-მენჯის სახსართან, ცერა თითი კი — გარეთა ზედაპირზე. პულსი შეიძლება გაისინჯოს საძილე, საფეთქლის, მხრის, ტერფის და სხვა არტერიებზე.

ყურადღება უნდა მიექცეს პულისის სისხირეს, რიტმს, ავსებას, დაჭიმულობას.

პულისის გახშირებას ტაქიკარდია ეწოდება. იგი აღინიშნება ფსიქიკური დატვირთვის, ორგანიზმის ჩირქოვანი, ანთებითი პროცესების, სხეულის ტემპერატურის მომატების და სხვა მდგომარეობის დროს. აღსანიშნავია, რომ ტემპერატურის 1 გრადუსით მომატება პულისის წუთში 8-10 დარტყმით გახშირებას იწვევს.

ტაქიკარდია გულ-სისხლძარღვთა დაავადების ერთ-ერთი მნიშ-

ვნელოვანი ნიშანია. არის შემთხვევა, როდესაც პულისის სისხირე წუთში 200-ს აღწევს, ხოლო ზოგჯერ მისი დათვლა შეუძლებელიცაა.

პულისის შენელებას 60-მდე და ქვემოთ ბრადიკარდია ეწოდება.

როგორი პულსი გაქვთ?

თუ გულისცემა 40-ზე ნაკლებია, საჭიროა სასწრაფო სამედიცინო ჩარევა.

პულისის ავსება ეწოდება გულის შეკუმშვის დროს არტერიის სისხლსავესების დონეს. კარგი ავსებისას თითები მაღალ პულსურ ტალღას შეიგრძნობს, ცუდი ავსებისას კი პულსური ტალღა სუსტია, ძლივს შეიგრძნობა. კარგი ავსების პულსი აქვს ჯანმრთელ ადამიანს, ხოლო ცუდი ავსების პულსი — დაავადებული გულის კუნთით, ინფექციური დაავადებებით ან სისხლდენით არის განპირობებული.

გახშირებულ, ოდნავ შესაგრძნობ პულსს ძველგერი ეწოდება.

პულისის დაჭიმულობას უწოდებენ წინააღმდეგობას, რომელიც არტერიასზე თითის ზეწოლისას შეიგრძნობა. იგი არტერიის

კედელზე სისხლის ზეწოლის, სისხლძარღვის კედლის ტონუსის შედეგია. არტერიის ტონუსი მომატებულია, ჰიპერტონიული დაავადების დროს, როდესაც არტერიის თითით მიჭყლეთა გაძნელებულია, ხოლო არტერიის ტონუსის მკვეთრად დაქვეითების შემთხვევაში პულსი არტერიაზე მსუბუქი ზეწოლითაც კი ქრება.

დიდი მნიშვნელობა აქვს პულისის რიტმულობას. ჯანმრთელი ადამიანის რიტმი რიტმულად იკუმშება, შეკუმშვათა შორის თანაბარი ინტერვალებით. თუ გულის მოქმედების ნორმალური რიტმი დარღვეულია, ამას არითმია ეწოდება. არსებობს არითმიის მრავალი სახეობა, რომელთა შორისაც ყველაზე ხშირია მოცინციმე არითმია.

მოცინციმე არითმია წინაგულსა და პარკუჭებს შორის რიტმის დარღვევაა და გულის კუნთის ღრმა დაზიანებაზე მიუთითებს. ამ დროს სუსტი და ძლიერი პულსური ტალღები უნსერი-გოდ წარმოიქმნება. მოცინციმე არითმიას ახასიათებს პულისის დეფიციტი, ანუ გულის კუნთი ყოველი შეკუმშვისას ვერ გადაისვრის საკმარისი რაოდენობით სისხლს. ზოგჯერ შეკუმშვა იმდენად სუსტია, რომ პულსური ტალღა ვერ აღწევს პერიფერიულ არტერიებამდე და არ ისინჯება. სწორედ ამიტომ (დათვლისას) გულისცემების სისხირე სჭარბობს მაჯისცემის სისხირეს. პულისის დეფიციტი გულის მუშაობის გაუარესების შედეგია.

ასე რომ, პულისის სწორად დათვლას, რიტმის, დაჭიმულობის, ავსების განსაზღვრას გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს ენიჭება დაავადების დიაგნოსტიკაში.

მაია მუხიგული

გული და ფეხები

თურმე გრძელი ფეხები არა მარტო ესთეტიკური და ლამაზია, არამედ... გულის ჯანმრთელობის საინდიკატორია.

ინგლისელმა მეცნიერებმა დაადგინეს მეტად საინტერესო კანონზომიერება — რაც უფრო გრძელი ფეხები აქვს ქალს, მით უფრო ნაკლებად ავადდება გულით. ექსპერიმენტში მონაწილეობდა 60-დან 79 წლამდე ასაკის 40 ათასამდე ცდის პირი. შედეგები გამაოგნებელი იყო: ყოველი 4 სმ-ით გრძელფეხებიანებში გულის დაავადებთა რისკი 16%-ით მცირდებოდა. მეცნიერების აზრით, ეს ვიტამინების დამსახურებაა. ვინც ადრეულ ასაკში უხვად იღებდა ვიტამინებით მდიდარ საკვებს, მას ფეხებიც უფრო გრძელი აქვს და ცხადია, გულიც ჯანმრთელი.

ცელენიკი

ქიმი გვიჩვენებს კოცნას

კოცნა არა მარტო „სამოთხისუფლი სიამოვნებაა“, არამედ საუკეთესო საშუალება სხვადასხვა დაავადების წინააღმდეგ.

ლოს-ანჯელესის სექსუალური პრობლემების საზოგადოების ექიმები ამტკიცებენ, რომ „ხანგრძლივი“ კოცნა დადებითად მოქმედებს სისხლის მიმოქცევის სისტემაზე

— კოცნის დროს პულსი ხშირდება — 110 დარტყმა წუთში. ეს კი გულ-სისხლძარღვთა სისტემის შესანიშნავი ვარჯიშია. გარდა ამისა, კოცნის შემდეგ ფილტვები იწყებენ გაძლიერებულ რეჟიმით მუშაობას: წუთში 60 ჩასუნთქვა ჩვეულებრივი 20-ის ნაცვლად. მსგავსი „ვეტილიაცია“ ფილტვების დაავადებების საუკეთესო პროფილაქტიკაა.

„გრძელი კოცნის“ მოყვარულები თავისუფლდებიან სტრესისა და მისი შედეგებისგან, — დაიწმუნებულნი არიან მონრეალის ერთ-ერთი კლინიკის ექიმები. ხანგრძლივი კოცნა აქტიურებს ბიოქიმიურ რეაქციებს, ანადგურებს „სტრესის ჰორმონებს“.

ავსტრიელი სწავლულები ამტკიცებენ, რომ კოცნა არის პერორალური ვაქცინაციის ერთ-ერთი სახეობა. არც არის გასაკვირი: ნერწყვი ხომ ურისივი რაოდენობის ბაქტერიას შეიცავს. თანაც მათი 80% აქვს ყველას, ხოლო 20% — ინდივიდუალურია, რომელსაც გადავცემთ პარტნიორს და აგრეთვე ვიღებთ მისგან. შედეგად, ჩვენი იმუნური სისტემა აქტიურდება — იწყება ანტისხეულების გაძლიერებული გამომუშავება.

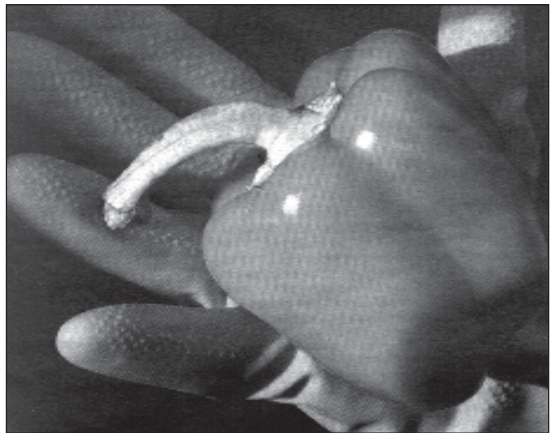
დაბოლოს, რეგულარული კოცნა — საიმედო საშუალებაა ნაოჭების წინააღმდეგ, ვინაიდან ამ პროცესში მონაწილეობს სახის 42 კუნთი.

ტაიმი

დავიხვავთ თავი ნიზრაზებისაგან!

ნიტრატებისგან თავდაცვის ყველაზე საიმედო საშუალებაა „ცოცხალი ვიტამინების“ აგარაკზე, ივანზე ან ფანჯრის რაფაზე მოყვანა. გამოკვლევამ აჩვენა, რომ კამა, ქინძი, მწვანე ხახვი, ისპანახი, სალათი და სხვა მწვანელი სალათიანი ნიადაგიდან იწოვს ნიტრატებს.

შედარებით ნაკლებია ნიტრატების კონცენტრაცია ბოლოკში, ჭარხალში, ყავილეოვან და ჩვეულებრივ კომპოსტში, ყაბაყში, გოგრაში, თაღამში, სტაფილოში, კიტრში, საზამთროში. უფრო ნაკლები — ბრიუსელის კომპოსტში, ბარდაში, კარტოფილში, პომიდორში, ლო-

ბიოში, ხახვში, ხილსა და კენკრაში.

მაგრამ, ყველაფერი არც ისე საშვიოა. მაგნე ქიმიური ნივთიერებების ნაწილი ხილსა და ბოსტნეულს შეიძლება მოვაროროთ გამდინარე ოკანის წყლით. თუ ბოსტნეული და ხილი ბაზრიდან მოიტანეთ, თავდაცვის მიზნით ჯობს ამოვყრათ და გადავადოთ ის ნაწილები, სადაც ილექება ნიტრატები. კომპოსტის უნდა მოვაროროთ ტკბილი მურკი. სტაფილოს, ბოლოკს და ჭარხალს მოვაყრათ გული და ბოლო. კარტოფილი, კიტრი, საზამთრო, ვაშლი ყოველთვის უნდა გავთალოთ, სწორედ იქა მეტი ნიტრატები. ოხრახუშის, კამის, ნიახურის მხოლოდ ფოთლები გამოიყენეთ. ბოსტნეულის მოხარშვის შემდეგ ნიტრატები თითქმის მთლიანად მიჰყვება წყალს, რომელიც უნდა გადავლვაროთ.

ფენსიკი სეკრეტი

მიირთვით შავი ჟოლო

ოპიოს ონკოლოგიური ცენტრის მეცნიერები ამტკიცებენ, რომ შავი ჟოლო მდიდარია ანტიოქსიდანტებით, ვიტამინებით, მინერალებით, შეუძლია მრავალი დაავადებისგან დაცვა. ეს კენკრა ასევე იცავს ადამიანს სიმსივნური დაავადებებისაგან. შავი ჟოლო შეიცავს დიდი რაოდენობით ანტოციანინს, რომელიც იცავს უჯრედებს კანცეროგენებისგან. ვირთაგვებსა და თაგვებზე ახლახან ჩატარებულმა ცდებმა აჩვენა, შავი ჟოლოს რეგულარული მიღება 80%-ით ამცირებს ნაწლავების სიმსივნით დაავადებას, ხოლო კუჭისას — 75%-ით.

შავი ჟოლოს მიღება შეიძლება ცოცხლად, გაყინული, გამხმარი და მოხარშული. ნებისმიერ შემთხვევაში ის ინარჩუნებს სამკურნალო თვისებებს.

მეგაბოლის-ექსპრესი №31

სამკურნალო
ბაერთიანება „ლიბა“
სამსოკატიოლოგიის კლინიკა
ტელ.: 32 21 21

- ერექციის ხარისხის გაუმჯობესება;
- სქესობრივი აქტის გაუმჯობესება;
- წარუმატებლობის მოლოდინის შიშის მოხსნა;
- სექსუალური ცხოვრების აღდგენა შემდეგი დაავადებების ფონზე:

პროსტატიტი, შაქრიანი დიაბეტი, გრავემები, ინვალიდობა, გულ-სისხლძარღვთა და ნევროლოგიური დაავადებები.

თბილისი 0186, ვაჟა-ფშაველას გამზ. 83/11

უზგავეთის პრეზიდენტის ქალიშვილი ღიღი ქონაგის პაპიონია

უზგავეთის პრეზიდენტის, ისლამ ქარიმოვის ქალიშვილს, გულნარას, საკუთარი ფინანსური იმპერია აქვს. მას ეკუთვნის ღამის კლუბები, რესტორნები, ტურისტული სააგენტო, ცემენტის ქარხანა... ვარაუდობენ, რომ გულნარა ქარიმოვა მამას შეცვლის პრეზიდენტის პოსტზე. კანონით, ღამის კლუბები ტაშვენტში მუ-ალაისას უნდა დაიკეტოს, მაგრამ უზგავეთის

პრინცესას წინ რა დაუდგება — მისი კლუბი გათენებამდე ღიაა და ისიც მცველებთან ერთად ხშირად ამ დროს მიდის გასართობად.

ყოფილ ქმარს, ამჟამად აშშ-ში მცხოვრებ ავღანელ ბიზნესმენს, შარშან სკანდალით გამო-ორდა — საერთო ქონების გაყოფა გაუჭირდა, თუმცა თვითონ დიდი ქონების პატრონია. მარტო 4,5 მლნ დოლარის სამკაული აქვს, ბანკებში მის ანგარიშზეა 10 მლნ დოლარი, ჟენევაში და დუბაიში კი საინვესტიციო ჰოლდინგების, 10 მილიონად შეფასებული სავაჭრო კომპლექსის მფლობელია.

უზგავეთის მოსახლეობა უკმაყოფილებას გამოთქვამს ქარიმოვების კლანის ზღვარგადასული სისხარბით. ცენტრალური აზიის გულში იზრდება უკმაყოფილება ავტორიტარული რეჟიმის მიმართ. მოსახლეობის დიდ ნაწილს მიაჩნია, რომ ქარიმოვმა საზღვრების ჩაქვითი დიდი ზიანი მიაყენა ეკონომიკას. ეს რეჟიმი უზგავეთს ჩიხში შეიყვანს, — ამბობს ფარჰად ინოლამბაევი, იგი, ადრე გულნარა ქარიმოვას ფინანსური მრჩეველი, ამჟამად კოლუმბიის უნივერსიტეტის მეცნიერი თანამშრომელია. ქარიმოვების ოჯახი აკონტროლებს ყველაფერს. ქვეყანაში მატულობს გაბოროტებულ ადამიანთა რიცხვი, ციხეები საესეა პოლიტაპტიკურებით.

ივლისში აშშ-მა უზგავეთს ადამიანის უფლებათა დარღვევის ფაქტების გახშირების გამო ფინანსური დახმარება შეუწყვიტა.

ტამი

ერაყში ქრისტიანებს ალაქ დაეღოვნათ

ერაყში ქრისტიანულ ტაძრებზე განხორციელებულ ტერაქტს 10 ადამიანი ემსხვერპლა. სადამ ჰუსეინის მმართველობის დროს ერაყის ხელისუფლება თავს ინსონებდა, მუსლიმანებსა და ქრისტიანებს გასაყოფი არაფერი აქვთ, ქვეყნის პრემიერ-მინისტრი ტარიკ აზიზი ქრისტიანიაო.

სადამ ჰუსეინის რეჟიმის დამხობის შემდეგ ვითარება არ შეცვლილა, მართალია მოსახლეობის მხოლოდ 3%-ია ქრისტიანი, მაგრამ დროებით მთავრობაში მათი წარმომადგენელიც შეიყვანეს, მუსლიმანები და ქრისტიანები მშვიდობიანად ცხოვრობდნენ, მაგრამ ბოლო ხანს, რაც ამერიკელმა სამხედროებმა ქრისტიანულ ტაძრებში დაიწყეს სიარული, მდგომარეობა დაიძაბა. რადიკალურად განწყობილმა შიიტებმა ქრისტიანების შევიწროება დაიწყეს. ბაღდადისა და მოსულის 5 ტაძარში ერთდროულად მოხდა აფეთქება. ტერაქტის შემდეგ ქვეყანა უკვე ასობით ქრისტიანმა დატოვა და სირიაში წავიდა.

კომერსანტი №141

უზგავეთი — პრეზიდენტის ნინაქალაქი

აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელი ჯონ მაკლაფლინი ამ სისტემაში რეფორმების წინააღმდეგია.

2001 წლის 11 სექტემბრამდე და ტერაქტების შემდეგ სპეცსამსახურების მუშაობის შემსწავლელმა საგანგებო კომისიამ მათი საქმიანობა არადაშემაყფილებლად მიიჩნია და პრეზიდენტ ჯორჯ ბუშს ურჩია შემოიღოს ახალი მინისტრის თანამდებობა. ეს იქნება დაზვერვის საქმეთა მინისტრი, რომელიც უხელმძღვანელებს სადაზვერვო გაერთიანებაში შემავალ თხუთმეტსავე დანესებულებას. ჯორჯ ბუშს კომენტარი არ გაუკეთებია, მაგრამ პრეს-მდივანმა გადაკვრით მიანიშნა, რომ პრეზიდენტს იდეა მოეწონა.

ჯონ მაკლაფლინი სწორედ ამის წინააღმდეგ გამოვიდა — ერთ-ერთი ტელეარხისთვის მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა, — სუპერსამინისტროს ბიუროკრატიული აპარატი საქმეს ვერ წაადგება. გარდა ამისა, რად გვინდა ეს სამინისტრო, როცა კანონის თანახმად, 1947 წლიდან ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს აშშ-ის ნებისმიერი სადაზვერვო სამსახურის საქმიანი კოორდინირების უფლება აქვს.

პრეზიდენტის წარმომადგენლის თქმით, ეს ცსს-ი დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელია.

ბლის, ჯონ მაკლაფლინის კერძო აზრია და შესაძლოა არ დაემთხვეს ადმინისტრაციის მოსაზრებებს.

ელასტი №29

ავღანეთის ხელისუფლების გაგლეხა ჯერ-ჯერობით არ ვრცელდება იმ ტერიტორიის გარეთ, რომელსაც საერთაშორისო სამშვიდობოების და აშშ-ის სამხედროების აქტიური მონაწილეობით აქტიურად მართავენ.

ავღანეთის ხელისუფლებას ვერდიქტი გამოუტანა საერთაშორისო საქველმოქმედო ორგანიზაციამ „ექიმები — საზღვრებს გარეშე“, რომელმაც ქვეყანაში 24 წლის მუშაობის შემდეგ იქაურობა დატოვა. ამის მიზეზი ის გახდა, რომ ერთი თვის წინ მოკლეს მისი 5 თანამშრომელი.

ქაბულმა კარგად იცის, ვინც ჩადინა მკვლელობა, მაგრამ ყურს იყრტობს. გარდა ამისა, ხელისუფლება საკუთარი კეთილდღეობისათვის იყენებს ამ ორგანიზაციის ქველმოქმედებას. ამიტომაც დატოვა მან ავღანეთი. თუ არჩევნების შემდეგ ქვეყანაში სასიკეთოდ შეიცვალა ვითარება, საქველმოქმედო ორგანიზაცია დაბრუნდება.

ნიუს რუ

გაილ გასავეი და ასლან გასალოვი დაზავდნენ

ჩეჩენი სეპარატისტების საიტზე გავრცელდა „პოვეიკების“ მიერ ივანისი, ინგუშეთზე თავდასხმის რეპორტაჟი. ფირზე აღბეჭდილი არიან შამილ ბასაევი და „იჩქერიის პრეზიდენტი“. შამილ ბასაევი ნალმეტყორცნების ფონზე მკვება თავდასხმის დეტალებს და აცხადებს, რომ მათ დაიბრუნეს და ჩეჩნეთში წაიღეს ფედერალების მიერ მოჯაჰედებისათვის წართმეული იარაღი სამართლიანი ბრძოლის გასაგრძელებლად. ბასაევის თქმით, ოპერაციას თავად ხელმძღვანელობდა მეორე ცნობილ საველე მეთაურთან, დოკუ უმაროვთან ერთად. მართალია, ჩვენ 6 მოჯაჰედი დაგვეღუპა, მაგრამ ოპერაციამ ბრწყინვალედ ჩაიარა, ფედერალებს მნიშვნელოვანი ზარალი მიყენეთ, — განაცხადა ბასაევმა.

ბასაევის გვერდით ასლან მასხადოვის გამოჩენა ძალიან მნიშვნელოვანია. ამჟამად კადროვის მკვლელობამდე მასხადოვი საგანგებო მდგომარეობაშია.

ბასაევი, თავის მხრივ, მასხადოვს უწოდებდა „ოპერეტის პრეზიდენტს“, რომელიც საკუთარ სოფელ ალეროისაც კი ვერ აკონტროლებს.

ახლა ისინი გვერდიგვერდ დგანან. თუმცა იჩქერიის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილეს, უსმან ფერზაულს, მიაჩნია, რომ წინააღმდეგობის ღირდების დაზავებაზე ლაპარაკი ნაადრევია.

ნეზავისიზაია გაზეთი №138

მოკლელ

სადამ ჰუსეინის სასამართლო პროცესი ერაყში 2005 წლის იანვარში, არჩევნების შემდეგ ჩატარდება. სპეცტრიბუნალის ადმინისტრაციული დირექტორის, სალემ ჩალაბის განცხადებით, ყოფილი ერაყელი დიქტატორისათვის სასიკვდილო განაჩენის გამო-სატანად საკმარისზე მეტი საბუთი არსებობს. მისი თქმით, ტრიბუნალის წევრები ელიან სირიის მთავრობის პასუხს ერაყის პრემიერ-მინისტრის, იიად ალავის მოთხოვნაზე — გადასცენ მათ ქვეყანაში თავშეფარებული სადამ ჰუსეინის მთავრობის წევრები.

ნავთობპარტალი ოპეკი ამჟამად ნავთობის სარეგულირებო მოცულობას — დღეში 30 მლნ ბარელს მოიპოვებს. ორგანიზაციის პრეზიდენტის თქმით, საჭიროების შემთხვევაში მოცულობა შეიძლება 1,5 მლნ ბარელით გაიზარდოს.

იბრაჰიმეზა 6 აგვისტოს აღნიშნეს თავიანთი ისტორიის ყველაზე ტრაგიკული თარიღი — 59 წლის წინ ამერიკელმა მფრინავმა ჰიროსიმის თავზე ატომური ბომბი ჩამოაგდო. ხალხმრავალ სამგლოვიარო ცერემონიას პრემიერ-მინისტრი ძიუნიტარი კაოჰუმი დაესწრო. ტრადიციის თანახმად, მემორიალზე დააფინეს სხივური დაავადებებით დაღუპულთა სია. წლელს სიაში 5140 გვარი ეწერა.

ნაპოლეონ ავტონომიური ოლქის ქ. ანადირში, წყნარი ოკეანის სანაპიროზე, მაღალ კლდეზე დადგეს წმ. ნიკოლოზ სასნაულმო-ქმედის მსოფლიოში ყველაზე დიდი — 10 მ სიმაღლის ბრინჯაოს ძეგლი.

განგაღობი კოკისპირული წვიმებით გამოწვეულმა წყალდიდობამ გადაერცხა ბრინჯის ნათესების უდიდესი ნაწილი და 20 მილიონამდე ადამიანი საკვების გარეშე დატოვა. გაერომ განგაღობის დასახმარებლად ჰუმანიტარული დახმარების შეგროვება დაიწყო.

ნიუ-იორკში, სამწლიანი შესვენების შემდეგ, გაიხსნა თავისუფლების ქანდაკება. ნაციონალური პარკების ხელმძღვანელობის გადაწყვეტილებით, უსაფრთხოების მიზნით, ქანდაკების ზედა ნაწილში მსახველებს არ დაუშვებენ. უსაფრთხოების სისტემის მოდერნიზება თითქმის 30 მლნ დოლარი დაჯდა.

ისრაელში ტურიზმის მინისტრმა, გედეონ ეზრამ თანამემამულეებს, რომლებიც დასასვენებლად საზღვარგარეთ აპირებენ წასვლას, საგანგებო წერილით მიმართა და სთხოვა, არ შეარცხვინონ ქვეყანა და ღირსეულად დაიჭირონ თავი, ახსოვდეთ, რომ ყველგან, სადაც არ უნდა იყვნენ, თავიანთი ქვეყნის დესპანები არიან. ამ წერილის დაწერა ტურიზმის მინისტრს აიძულა კვიპროსზე, ერთ-ერთ სასტუმროში, ისრაელიელი ტურისტების მიერ ატეხილმა დემოშმა, რომლის თაობაზეც კვიპროსის ხელისუფლებამ აცნობა ისრაელის მთავრობას.

თურქმენბაში დიდ გზაზე გაილა

ახალი სასწავლო წლიდან თურქმენეთის ყველა ავტოსკოლაში მარტო მანქანის ტარებას კი არ ასწავლიან, არამედ საფარმუშაო ნიაზოვის წიგნს „რუჰნამესაც“. ასე რომ, მართვის უფლების მიღების მსურველებს ყოველთა თურქმენთა მამის ნაწარმოების ცოდნასაც მოსთხოვენ.

საავტომობილო ტრანსპორტისა და გზების სამინისტროს წყაროს ცნობით, ეს საბჭო მომავალი მძღოლების პროფესიონალიზმის ამაღლებას და სულიერად გამდიდრებას შეუწყობს ხელს(?!).

ადვილი შესაძლებელია, რომ თურქმენბაშიმ საკუთარი შემოქმედების პოპულარიზაციის საქმეში გადააჭარბოს კიდევ ამხანაგ კიმ ჩენ ირს. როგორც ცნობილია, ჩრდილოეთ კორეაში ავტომობილის მართვის უფლების მისაღებად არა მარტო კიმ ჩენ ირის, არამედ მამამისის ნაწარმოების ცოდნაცაა საავალდებულო.

იტოლი

გვერდი მოამზადა ნანა ანტონოვა-ილურიძემ

უნივერსიტეტი
«სამართლებელი»
და გასათან არსებული სააღმოსწრესი კოლეჯი 2004-2005
სასწავლო წლისთვის ახსადებს პატივსაცემის მიღებას
გადაღვა ფაქულტატებზეა

კოლეჯი:
1. საერთო პაციონის მედეა
2. საგანგებო სამედიცინო
3. მართლმადიდებლური სტომატოლოგია
4. ფარმაცია

2. სამართალმცოდნეობა
E-mail: unisak@myoffice.ge

სამართლებელი
სამართლებელი
სტომატოლოგია
ფარმაცია

თბილისი, ბუდაპეშტის ქ. 1ბ
☎ 29-40-70; 95-67-36; 37-18-29
http://unisak.myweb.ge

თბილისის საინჟინერო-პუბლიკაციური ინსტიტუტი „მთიანე“

აშხადებს მიღებას 2004-2005 სასწავლო წლისთვის შემდეგ სპეციალობებზეა:

1. სამართალმცოდნეობა (იურიდიული);
2. უცხოური ენები;
3. დაწყებითი განათლების პედაგოგია და მეთოდია;
4. სოლომდელი ატორდის პედაგოგია და ფსიქოლოგია;
5. ქართული ენა და ლიტერატურა;
6. ისტორია;
7. ჟურნალისტიკა;
8. საერთაშორისო ეკონომიკური ურთიერთობები;
9. საბანკო საქმე;
10. საბუღალტრო აღრიცხვა და აუდიტი;
11. ფინანსები და კრედიტები.

წარმოებს მოწინავე სტუდენტების სტაჟირება საზღვარგარეთ.

ინსტიტუტთან 9 და 11 ალასდამთავრებაულობის ფანჯიონირებს

პროფესორი შემდეგ სპეციალობებში:

1. სამედიცინო საქმე;
2. ორთოპედული სტომატოლოგია;
3. მედიკალი;
4. სამართალმცოდნეობა;
5. საბანკო-ეკონომიკური;
6. უცხოური ენები;
7. ფარმაცევტია.

მის: დავით ალასდამთავრების 178, 8ა-18 საოლა
☎ 35-27-00; 36-00-83; 899-90-25-99; 893-30-32-83; 52-67-67

თუ ბიუჯეტი ბიზნის ფულია, ეს პერიოდი რაღა გააუფა?!.

ამდენი წლის დეფიციტური, სექტორული და გარღვეულ-დაფუთილი ბიუჯეტების შემდეგ, ნოვაციებით ცნობილმა მთავრობამ ია-ვარდი სახელმწიფოს ხურჯინსაც მო-პვინა და ხალხს ახალ ეკონომიკურ ტერმინთან ერთად გადაჭარბებით შესრულებული ბიუჯეტის პროექტი შესთავაზა. აი, თურმე რა ძალა აქვს ძველ კომუნისტურ შეგონებას: დავ-ენიოთ და გადავსწროთ ამერიკის შეერთებულ შტატებსო. მაშინ, როდესაც ამერიკელები დეფიციტური ბიუ-ჯეტის შეგებას ცდილობენ (ისე, ცოტა ხომ არ გვესხებიან მაღალი საპრო-ცენტო განაკვეთით?), ჩვენი მთავრო-ბა უშერეოდ ინანილებს პრეფიციტ-ულ ბიუჯეტს. მოსახლეობას კი ისე მოაქვნიან ქაშაღები, რომ პირები დააფიქრინეს: იქნებ ჩვენც რაღა გად-მოგვიგდონო! ჯერჯერობით, ცნო-

მომხმარებელი ფასების ზრ-დამ შთანთქა, ამიტომ შელ-ვათი მომატებული პენსიის ხარჯზე არავის უგრძნია. მა-პატიონ, მაგრამ მგონია, რომ ლარის კურსის გამყარებაზეც სახელმწიფო ერთგვარ სპეკუ-ლაციას ეწევა. ქვეყანაში ლა-რის კურსის მინიმალურ გამ-ყარებას უნდა მოჰყვეს სამომხ-მარებლო ფასების დაცემა. თუ ოქტომბრიდან ფასებმა არ დაიწყო შემცირება და პრო-პორციაში არ მოვიდა ლარის გაცვლით კურსთან, ნათელი იქნება, რომ სახელმწიფო თამაშობს, როგ-ორც ბირჟაზე, ასევე საგალუტო კურსზე და შემოსავლების დიდი ნაწი-ლი არის ფსევდომოსავლები, რომ-ლებიც ჰაერიდან არის გაქვნილი.

— **ბიუჯეტში სეროზული თანხების მოზიდაზებას მთა-ვრობა მიმდინარე საპ-როვატოზაციო პროცესიდან აპირებს...**

— პრივატიზების პირველ ტალღაში, ანუ იმ 372 ობიექტს შორის, მხოლოდ რამდენიმე საინ-ტერესო ობიექტი (რუსთავის მეტ-ალურგიული ქარხანა, თბილავი-ამშენი, გემთსაშენი ქარხანა და შესაძლოა ნაწილობრივ საფეი-ქრო-სამკერვალო ფაბრიკები ბა-თუმში), მაგრამ ძირითადი მასა, ის ქონება, რომლისგანაც სახ-ელმწიფოს განთავისუფლება უნდა. ვის რაში სჭირდება გაურკვევე-ლი სამონიტორინგო სამსახურე-ბი, არქიტექტურული სახელო-ნოები და 69 რაიონში განლაგე-ბული ნავთობბაზები დაუანგული ცისტერნები. უზარალოდ, მთავ-რობას არ უნდა, ხელფასი უსა-დღის იქ დასაქმებულ ხალხს. მა-გრამ თუ პრივატიზება ძალშია დამ-არცხდება, ამას მოჰყვება ძალიან დიდი სამთავრობო კრიზისი. ალბათ, ყვე-ლას კარგად გახსოვთ პრეზიდენტის ინიციატივა, რომ გაყიდულიყო კრწა-ნისის სამთავრობო რეზიდენცია. საპრივატიზაციო ნუსხაში კი მითითე-ბულია მხოლოდ ფინური სამთავრობო აგარაკი, რომელიც ნახევრად დან-გრეულია.

— **ხომ არ ფიქრობთ, რომ პრივატიზების პროცესში შესა-ძლოა ეკონომიკურ დანაშაულე-ბათა ახალი ტალღა გამოე-ლინდეს?**

— ქართველები ვართ და გამე-დარი გვაქვს შინამეურნეობის მენ-ტალიტეტი და თუ მოაპარინებ, ყვე-ლა მოიპარავს. ამიტომ ადმინისტრ-ირება და პოლიციური ზედამხედ-ველობა ძალიან ხისტი უნდა იყოს. ახლა პრივატიზაციაში კორუფციუ-ლი ელემენტის ჩართვა სახელმწიფო ღალატის ტოლფასი იქნება.

— **თქვენც ფიქრობთ, რომ საქართველოში შეიძლება გვე-ლაფერი გაიყიდოს? ე. წ. სტრ-ატეგიული მნიშვნელობის ობი-ექტებს ვგულისხმობ...**

— რა თქმა უნდა, ყველაფერი უნდა გაიყიდოს, მაგრამ ეს ფული სოციალურ პროგრამებზე უნდა დაიხ-არჯოს. დანებებით სტადიაზე მე მო-მხრე ვარ ფართო აქციონირების, ანუ საქართველოს რკინიგზა, მეტრო, თბილავი იყოს ღია ტიპის სააქციო საზოგადოებები, სადაც ნებისმიერ მო-ქალაქს ექნება თავისი აქცია, რომელ-საც სურვილისამებრ განკარგავს.

მთავრობამ კი ეს აქციები ხალხს უფასოდ უნდა დაურიგოს.

სოსო სიმონიშვილი, ეკონ-ომიკის ექსპერტი:

— იმ პირობებში, როდესაც ჯერ კიდევ სრულიად გამოუსადეგარი და უეარგისი საგადასახადო კოდექსი გვა-ქვს, ხოლო ქვეყნის ეკონომიკას ფუ-

სოსო სიმონიშვილი

ლის დიდი წილი გამოვაცალეთ და სადღაც ბანკის ანგარიშზე გავყენეთ, ძნელია დაძლიო სტანდარტი და კრიზ-ისიდან გამოხვიდე; როდესაც ფულს ეკონომიკიდან ამოიღებ, როგორც წარმოების ფაქტორს და მიგაქვს ბი-უჯეტში, სადაც ის კარგავს ამ ფუნ-ქციას და მისი ზრუნვის ტემპიც ძალიან შემცირებულია, არ ქმნის ახალ ღირე-ბულებას და ა.შ. ეკონომიკის ვარდნა გარდაუვალია. როგორც აღმოჩნდა, ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკა საკმაოდ მოწ-ყვალადია, რადგან ასეთი ოდენობით თანხების ამოღებამ მასზე უარყოფით-ად იმოქმედა. უკვე თხუთმეტი წელია, რაც საქართველოში სისტემური ეკონომიკური კრიზისი არსებობს, მა-გრამ ასეთი სიტუაციების რეგულირე-ბის არანაირი გამოცდილება არ გაგ-ვანია. ამასთან, ქვეყანაში შეინიშნება ფასების ფონის საერთო ზრდა, ანუ ინფლაცია, მაგრამ ლარის სხვა ვალუტასთან მიმართებაში თუ გან-ვინილავთ, აღმოჩნდება, რომ დოლა-რის მიმართ იგი პირიქით გამყარდა, გაიზარდა მისი ფასი. იმ შემთხვევაში, თუ ეროვნული ვალუტა უფასურდე-ბა ზოგადად საქონლის მიმართ, ის არ შეიძლება არ გაუფასურდეს სხვა ვალუტების მიმართაც, სხვა შემთხ-ვევაში ანომალური ვითარებასთან გვექნება საქმე. ქვეყანაში მოხდა ფუ-ლის მასის ზედოვნად შექცირება, რამაც გამოიწვია მისი გაძვირება არა საქონლის, არამედ მხოლოდ სხვა ვალუტების მიმართ. ამან კი გამოიწ-ვია ის, რომ ჩვენს ისედაც დაზ-არალბულ ეკონომიკას დაემატა ფასე-ბის ფონის ზრდა.

— **ექსპერტებისგან განსხ-ვავებით, ხელისუფლებას საკ-მაოდ ოპტიმისტური განწყობა აქვს. მათ აქვთ ჯერ არანა-ღი პრეფიციტული ბიუჯეტი, სოლიდური თანხები ეროვნულ-ლი ბანკის ანგარიშზე (რა მნიშვნელობა აქვს ამ თანხე-ბის წარმომადგენლობას?) და სე-როზული კაპიტალის შემოსე-ლას მოსალოდნელი პრივატი-ზებიდან ელიან.**

— დღეისათვის ხელისუფლებას აქვს საუკეთესო მომენტი იმისათვის, რომ პრეფიციტი ბიუჯეტში არგუ-მენტად გამოიყენოს და საგალუტო ფონდს დასტყუოს ორი რამ: დაგვეთ-ანხმოს საგალუტო ფონდი საგადა-სახადო სისტემის სერიოზულ ლომ-ერალიზაციას და მეორე — ეროვნუ-ლი ვალუტის კურსის დაწევაზე. თავის მხრივ, ეროვნულმა ბანკმა ბაზარზე დიდი ოდენობით ლარი უნდა გაიყ-დოს და, შესაბამისად, შეისყიდოს დოლარი და ევრო. და კიდევ, ბიუ-ჯეტში სოციალურ ხარჯებზე გაც-ილებით დიდი თანხები რომ ყო-ფილიყო განურჩელი, მნიშვნელოვნად გააუმჯობესებდა ზოგად ეკონომიკურ მდგომარეობას ქვეყანაში.

რაც შეეხება პრივატიზაციას, არასწორია, როდესაც პრივატიზე-ბას უყურებენ, როგორც ბიუჯეტის შემოსავლის ერთ-ერთ წყაროს. პრივატიზება უნდა ემსახურებოდეს ერთადერთ მიზანს — ქვეყანაში წარ-მოების გაზრდას.

ემა ტუხაშვილი

სახელაო თემა სანგრიდან დანახული ღირს ხინჯალი

ჩაბნელებული პოზიციებიდან უცნაურად განათებული ცხინვალი მოჩანს

(**დასაწყისი იხ. გვ. 8**)
სანამ სამხედროები პოსტზე დგა-ნან და სიბნელეს „უსმენენ“, რადიო-ეთერში ნამდვილი „ომი“ მიმდინარე-ობს, ოღონდ სიტყვიერი. ერთ-ერთ რადიოსიხიურეს, რომელსაც ორივე მხარე უსმენს, „გინების ტალღა“ შეი-ძლება დაარქვას, თანაც 24-საათიანი; თქვენი მონა-მორჩილი სტატიის კახ-ელი ავტორიც კი ვერასოდეს იფ-იქრებდა, თუ ასეთი უშვერი სი-ტყვებით შეიძლებოდა ვინმესთვის მი-მართვა. პოზიციებზე მდგარმა ქარ-თველებმა ოსური არ იციან, ამიტო-მაც ოსის რადიოგადამცემი დედაე-ნაზე გვიკურთხებს. მათ კი საქართვე-ლოს სხვადასხვა კუთხის შეილების არანაღვრე ხატოვანი პასუხები უბრუნ-დებოდა...

სხვათა შორის, კოკოთის ხე-ლისუფლების თითქმის ყველა წევრს აქვს მობილური ტელეფონი, თანაც უფრო „მაგათიში“ ჩართული, რად-გან იქ უკეთ იჭერს. ცოტა ხნის წინ ცხინვალის ტელეწამზე რუსულმა ფი-ქური კავშირგაბმულობის სისტემამ,

„მეგაფონმა“, თავისი ანტენა დაამოწ-ტაჟა და ახლა ცხინვალელებს თავისუფ-ლად შეუძლიათ დაუკავშირდნენ რუსეთის ნებისმიერ წერტილს.

საქართველოს კავშირგაბმულობის მარეგულირებელმა კომისიამ დაუყ-ოვნებლივ უნდა განუცხადოს პრო-ტესტი რუს კოლეგებს, რომლებმაც უნებართვოდ, კანონის დარღვევით დაამონტაჟეს უცხო ქვეყნის ტერი-ტორიაზე თავისი სისტემის ანტენები.

...სანგარში კვირაობით ჯდომა ნამდვილად არ ამაღლებს ჯარისკა-ცების სულისკვეთებას, ამიტომაც აუცილებელია მათი დროული რო-ტაცია. ჩვენი ცხინვალთან ყოფნის პე-რიოდში ქართული სამშვიდობო ბატალიონის ნაწილს თავდაცვის სა-მინისტროს „კომანდოს“ ბატალიონ-ის დანაყოფები ჩაენაცვლენ.

დაძაბულობა ცხინვალის გარშემო არ ნელდება. ამჟამად, რომ მიდის ნერვების ორთაბრძოლა, პირველს ვის გაუწყდება მოთმინების ძაფი და დაიწყებს აქტიურ საბრძოლო მო-ქმედებას...

„ოჩი ფლოგის“ პირობები

აფხაზეთის დასაბრუნებლად ძლიერი სამხედრო ფლოტი დაგეგმირდება

(**დასაწყისი იხ. გვ. 9**)
სამწუხაროდ, საქართველოს ეკო-ნომიკა არ იძლევა ამ სტრუქტურების იმ დონეზე დაფინანსების შესაძლე-ბლობას, რომ მათ ყველა საბრძოლო დაავალბა წარმატებით შესრულონ. სახეზეა სახსრების არაეკონო-მიკური ხარჯვა: ფოთის სამხედრო პორტში მდგარ ორივე საზღვაო უწყებას ცალ-ცალკე შტაბი, ზურგი და სხვა დანაყოფები გააჩნია. ამას ემატება ერთგვარი უწყებრივი და-პირისპირება, რომელიც საერთო საქმეს ნამდვილად არ რგებს.

ამიტომაც, ლოგიკური იქნებოდა ჯერ კიდევ რამდენიმე წლის წინ მო-მადარიყო ამ უწყებების შერწყმა, რათა მათ გაერთიანებული ძალებით დაეცვათ საქართველოს ინტერესები შავ ზღვაში.

მაგრამ აქ დგება მუდმივი პრობ-ლემა — ვინ ვის შეუერთდეს?

ზოგის აზრით, მთავარია სანაპირო ზოლის დაცვა. საქართველოს არ სჭირდება დიდი სამხედრო გემები, რადგან შავ ზღვაში რუსეთის შავი ზღვის ფლოტი ყოველთვის დაგვჯაბ-ნის. ამიტომაც აჯობებს სანაპირო დაც-ვამ „ჩაქალაქოს“ სამხედრო ფლოტი.

თუმცა, ძნელი წარმოსადგენია ის სანაპირო დაცვა, რომლის კატარ-ლებზე მხოლოდ რამდენიმე მცირევა-ლიბრიანი ქვემები და ათობით მსხ-ვილკალიბრიანი ტყვიამფრქვევია, არა თუ დესანტს დაეხმაროს აფხაზეთის სანაპიროზე გადასხმაში, არამედ საერ-თოდ საზღვაო ბრძოლა მოუგოს სეპ-არატისტების გადაკეთებულ და კარ-გად შეიარაღებულ კატარლებს.

უპირანი ჩანს, პირიქით, სანაპირო დაცვის სამსახური შევიდეს ცალკეუ-ლი დივიზიონის სახით საზღვაო თავ-დაცვის ძალებში, რითაც კიდევ უფრო

გაძლიერდება ამ უკანასკნელის (საზღ-ვაო თავდაცვის ძალებში 26 სხვა-დასხვა კლასისა და ტიპის დიდი, საშუალო და პატარა სამხედრო კა-ტარლა) შესაძლებლობები არა მარ-ტო სანაპირო ზოლში, არამედ შავი ზღვისა და კასპის არაეკონო-მიკური ხარჯვა: ფოთის სამხედრო პორტში მდგარ ორივე საზღვაო უწყებას ცალ-ცალკე შტაბი, ზურგი და სხვა დანაყოფები გააჩნია. ამას ემატება ერთგვარი უწყებრივი და-პირისპირება, რომელიც საერთო საქმეს ნამდვილად არ რგებს.

ამიტომაც, ლოგიკური იქნებოდა ჯერ კიდევ რამდენიმე წლის წინ მო-მადარიყო ამ უწყებების შერწყმა, რათა მათ გაერთიანებული ძალებით დაეცვათ საქართველოს ინტერესები შავ ზღვაში.

მაგრამ აქ დგება მუდმივი პრობ-ლემა — ვინ ვის შეუერთდეს?

ზოგის აზრით, მთავარია სანაპირო ზოლის დაცვა. საქართველოს არ სჭირდება დიდი სამხედრო გემები, რადგან შავ ზღვაში რუსეთის შავი ზღვის ფლოტი ყოველთვის დაგვჯაბ-ნის. ამიტომაც აჯობებს სანაპირო დაც-ვამ „ჩაქალაქოს“ სამხედრო ფლოტი.

თუმცა, ძნელი წარმოსადგენია ის სანაპირო დაცვა, რომლის კატარ-ლებზე მხოლოდ რამდენიმე მცირევა-ლიბრიანი ქვემები და ათობით მსხ-ვილკალიბრიანი ტყვიამფრქვევია, არა თუ დესანტს დაეხმაროს აფხაზეთის სანაპიროზე გადასხმაში, არამედ საერ-თოდ საზღვაო ბრძოლა მოუგოს სეპ-არატისტების გადაკეთებულ და კარ-გად შეიარაღებულ კატარლებს.

უპირანი ჩანს, პირიქით, სანაპირო დაცვის სამსახური შევიდეს ცალკეუ-ლი დივიზიონის სახით საზღვაო თავ-დაცვის ძალებში, რითაც კიდევ უფრო

„სოხჯეროვის“ თიონის მეტალოპლასტიკის ქარ-ფანჯრები
ქალაქი იაფად
ფაქაბი: თათი, ნაბლის ბაქსაბაი, მახა, მახი მახა, მახაბონი, ნითაღი ხა და ა.შ.
ჩვენი პროფილი — ვ-კაპარიანი
მის: ფაქაბის 141 მ. „დიდუბის“ გვერდით
26-30-50; 34-49-40; 61-32-37; 899-51-51-09; 899-902-091; ტ/ფაქსი: 966-779

პას „გეოპოლი“
აწარმოებს **გარდაცემი** **საფარავი** **სასაქონლო** **და** **ბაქსიკური** **წყლის** **მისაღებად**
მის: პაქის 4. მის
(საქონლის სასაქონლო უაღ, მის. 118
ტ: 33-26-75; 36-64-02

ფირმა „ფლორანი“
მეტალოპლასტიკის ქარ-ფანჯრები **სხვადასხვა უმაღლესი ფირები და ხარისხის საკაბები** **პროფილი** **38-08-14**
26-44-77; 53-21-51
899 25-38-74; 899 20-57-32
მის: ბაქსაბარდის 44 (ბაქარდის) მოუბანი, სასაქონლო „ხიბლი“-ს უაღ

ცხოვრებისეული კურიოზები

1. გოგხალი ანეკდოტი

უბანში ვართ შეკრებილი ბიჭები და ვყვები ანეკდოტს: „ტახტზე წამოწოლილი მიხოს მთელი დღე „პრემიას“ ეწევა. ხან რა უთხრეს, ხან რა აჩვენეს, მაგრამ ვერაფრით გააკვირვებს. გამოიძახეს დევიდ კოპერფილდი. ისიც წამოწოლილი მიფრინდა მიხოსთან და უთხრა, — მიხოს, მოიტა სიგარეტი მომანევიწყო. მიხოსმა — აილე და მოსწიეო.“

ისევ მოფრინდა კოპერფილდი, ოღონდ სხეულის ქვედა ნაწილი არ უჩანდა. მოიტა, სიგარეტი მომანევიწყო. მიხოსმა იგივე უპასუხა, არანაირი გაცვირვება. შემდეგ მარტო თავი მიფრინდა მიხოსთან და ისევ სიგარეტი მოსთხოვა. მიხოსმ უპასუხა, — ხო ხედავ, რომ მოვრჩი მოყოლას, ერთ-ერთი ბიჭი, მალხაზი, ალტაცებას ვერ ფარავდა: — რა მაგარი „პრემია“ ყოფილაო. სიცილი მაშინ უნდა გენახათ, ეს რომ თქვა, თორემ ანეკდოტი ბევრი არაფერია.

შალვა ლომიაშვილი, კასპის რაიონი, სოფელი მეტეხი

2. რატომ გამორთო?!

ჩემი მეზობელი, ისიც ჩემსავით აფხაზეთიდან დევნილი, ბატონი ვაჟა ხუფენია დენის გამორთვის დროსაც აგინებს მის გამომრთველს და ჩართვის დროსაც.

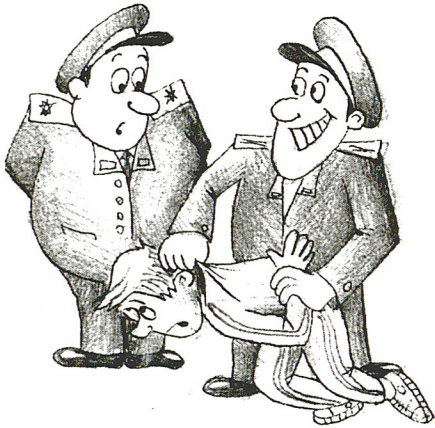
ჩემს შეკითხვაზე, ჩართვის დროს მაინც რატომ აგინებ ჩამრთველს-მეთქი, ის ერთმნიშვნელოვნად მპასუხობს:

— რატომ გამორთო, მაგის დედაცო!
PS. ეს ამბავი ანეკდოტადაც მოვისმინე და მიგვხდია, რომ ადამიანები ხშირად ექცევიან ერთნაირ სიტუაციაში და „დასკვნებიც“ ერთნაირი გამოაქვთ...

გია ალანია, გალი

3. ქუთაისელი „ხეარშინა“

აღნიშნული მიზეზის გამო, ჩვენი ახმახი თათბირზე უფროსმა სასტიკად შეახურა ვალიკია და ბოლო გაფრთხილებაც მისცა — თუ ხვალ ვინმე არ დაგვიჩერია, მილიციიდან დაგითხოვო.

წამოვიდა დაღვრემილი, როგორი დასაკარგი იყო სეირნობაში აღებული მილიციელის ხელფასი?! კარგად გამოიძინა და დილაუთენია გაეშურა სასტუმროს წინ მდებარე პარკში „საკვილოს“ საოვანელად. პოი საოცრებაც — ბულვარში დარბის ვიღაც უცნობი (გაუმართლა ვალიკიას!) გახუზებული სპორტული რეიტუზით, იქნევს ხელებს, ფეხებს. გაუხარდა ვიღაც „რუსი პიანიცას“ დანახვა, ეცა უცებ, სანამ „რუსი“ აზრზე მოვიდოდა, გადაუგრიხა ხელები და გახარებულმა გააცუნცულა პირდაპირ მილიციის უფროსის კაბინეტისკენ. მთელი მილიციის განყოფილება ფეხზე დადგა — ვალიკიამ დაჭერილი კაცი მოიყვანაო. რუსი კი „ბუინოზს“ რუსულად, რომლის ერთი სიტყვაც-კი არ ესმის ვალიკიას. მილიციის უფროსსაც გაუხარდა, ვალიკია ამუშავდაო. შეიყვანეს რუსი კაბინეტში „დაკითხვას“, თან ვალიკიას ეკითხება, რა დაამავო? რა უფროსო და მთვრალია და სასტუმროს წინ მზესუმზირის ნაფცქვენებს ყრიდაო, — დაუძიმა რუსს დანაშაული ვალიკიამ. უფროსმა ახედა-დახედა „პატიმრის“ დახვნილ სახეს, ლოთს არ ჰგავდა. ისევ მიმართა ვალიკიას, — ბიჭო! სანამ დაგვითხავე, კარგად დაფიქრდი, არ ჰგავს რუსი ლოთსო!.. რას ამბობთ, ყველაფერს კიდევ არ ვამბობ, რაც მაგან ჩაიდინაო, — გაიფრთხილა მილიციელი. უფროსი მიუბრუნდა „პატიმარს“ და რუსულ ენაზე დაუწყო ვინაობის გამოკითხვა. ვალიკია ატყობს, რაც მეტ შეკითხვას უსვამს „პატიმარს“, უფრო და უფრო ფითრდება უფროსი, და ბოლოს კანკალზე რომ გადავიდა, მოუბრუნდა ვალიკიას და უღრიალა — ხომ გითხარი, შე შობელქაღლო, აგი რუსი ლოთი არაა-მეთქი?

თურმე ეს ჩვენი „რუსი“ წინა ღამით ჩამოფრინდა მოსკოვიდან, დაბინავდა სასტუმროში, არის საკავშირო კა-გე-ბეს პოლკოვნიკი და დავალებული აქვს ქუთაისის მილიციის მუშაობის შემოწმება, დილით კი სანამ ქალაქი გაიღვიძებდა, სასტუმროს პარკში დააპირა ვარჯიში, რომელიც ვალიკიამ შეანეკვტინა, მილიციაში უკრა თავი და „გაახარა“ თავისი უფროსი!

თეიმურაზ ვარდოსანიძე, თბილისი

ყუჩადღეპა!

კურიოზების კონკურსი

„კვირის პალიტრა“ მკითხველის პრემია კურიოზების გვერდისთვისაც დააწესა. კონკურსში მონაწილეობის მისაღებად ავტორებმა უნდა გამოგზავნონ რედაქციაში კურიოზები, ახალი სასაცილო ამბები, ანეკდოტები. საუკეთესოები გამოქვეყნდება.

მიანიჭეთ პრემია საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ავტორს. თუ რომელიმე კურიოზმა ან ანეკდოტმა თქვენი მოწონება დაიმსახურა (ყველაზე მეტად), აღნიშნეთ მისი ნომერი ქვეთარში და გამოგვიგზავნეთ. თქვენი ხმა არ დიკარგება და თვის ბოლოს გადაწყვეტს გამარჯვებულის ვინაობას.

კურიოზების კონკურსი

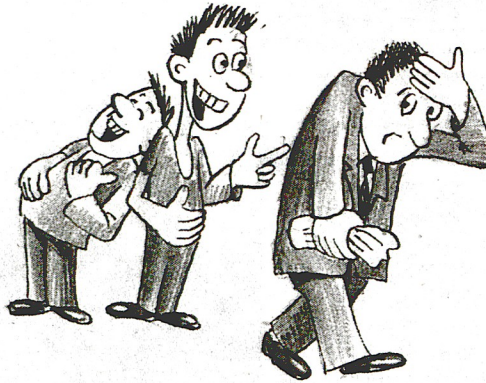
საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ნომერი —

თქვენი სახელი, გვარი

კვირის პალიტრა №32

ხმები დაითვლება და თვის განმავლობაში ყველაზე მეტი ხმის მფლობელი კურიოზის/ანეკდოტის ავტორი მიიღებს პრემიალურ — 50 ლარს, მომდევნო — 30-ს, III ადგილზე გასული ავტორი კი — 20 ლარს.
ეს ქვეთარი „კვირის პალიტრის“ („სიტყვა და საქმის“) საფოსტო ყუთში უნდა მოათავსოთ რაიონებში ოთხშაბათის, 11 აგვისტოს 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 12 აგვისტოს 13 საათამდე.

4. „პახმელიის“ ტყუეობაში...

ჩაცმულობის მხრივ ზედმინეწი პე-დანტი ვარ. ამ თვისებას თუ დავუმატებ იმას, რომ პედაგოგი ვარ და ერთ-ერთ ინსტიტუტში ლექციებს ვკითხულობ, წარმოიდგინეთ, როგორ ყურადღებით ვკვიდები საკუთარ ჩაცმულობას, რომ სტუდენტებმა ჩემგან აიღონ მაგალითი... მაგრამ ეს ოხერი „პახმელია“ რას არ დაგმართებს ადამიანს... მეც წყალში „ჩამიყარა“ ათეული წლების შრომა „ჩაცმულობის ესთეტიკის დარგში“... ეს ამბავი კი ასე მოხდა: მორიგი გვარ-ანი ქეიფის შემდეგ დილით, ჩვეულებრივ, 7 საათზე ავდექი. საგულდაგულოდ გავიარსე, ჩავიცვი, პალსტუხიც გავიცეთე და ლექციების ჩასატარებლად წავუდი...

ქუჩაში გასვლისთანავე განსაკუთრებული ყურადღება ვიგრძენი... მაგრამ „პახმელიით“ გაბრუებულს ამაზე საფიქრალად არ მეცალა.

ინსტიტუტში მისულს ყარაულმა კარი გამიღო, გაფართოებული თვალებით შემომხედა და პირი ამარიდა... დერეფანში განვაგრძე გზა... უცებ ერთ-ერთმა ლექტორმა სტუდენტებთან საუბარი მიატოვა. ჩემკენ გამოქანდა და გაოგნებულმა მკითხა: — კაცო, ეგ რა დაგიხურავს?!

თავზე ხელი მოვისვი და დამცევხლა... დილით, თმების დასაყენებელი ჩემი ბიჭის საზაფხულო ყვითელი პლუმის ქუდი დავიხურე, კარტუზშერუნებული... რასაკვირველია, ქუდი თავიდან მოვიგლიჯე, მაგრამ უფრო უარესიც მელოდა-თურმე. ქუდზე დიდი ისარგაყრილი გული ეხატა და რუდუნებით ეწერა: „ეკა, მიყვარხარ!“. ეკა კი ჩემდა ჭირად, ახალგაზრდა პრაქტიკანტსაც ერქვა, რომლისთვისაც მთელი ინსტიტუტი „ვენებს იჭრიდა!“

იური ცუცქარიძე, თბილისი

5. ცნობილთა ნაკვესები ნიაზ დიასამიძე

— ქიშ — უთხრა ნიაზ დიასამიძეს მეგობარმა.
ნიაზს ეწვინა, რომ წააგო.
— რა უზრდელო ხარ!
— რატომ?
— ეგრე უნდა მითხრა?
— აბა, როგორ?
— როგორ და: ქიშო!

ნიაზ დიასამიძის მეგობარი ამირან ჭიჭინაძე, კინოფილმ „გიორგობისთვის“ სცენარის ავტორი, ჰყვება:

„ერთხელ ნიაზი ტროლეიბუსში ასულა. ვიღაცა მიადგა, გაიარეო, გაიწია... მერე კიდევ სთხოვეს, გადაიწიეთო, — ისევ გაიწია, კიდევ რომ სთხოვა ვიღაცამ, ცოტა გაიწიეთო, ნიაზს უთქვამს:

— შე კაი დედამამიშვილო, ფეხით სიარული რომ მდომებოდა, ტროლეიბუსში კი არ ჩავფდებოდიო.“

შეკრება ზაზა სეფაშვილმა

მკითხველის საყვარელი ანეკდოტი

6. ოთხი ნარკომანი ოთახში ზის. კარზე კაკუნია, მაგრამ გაღება ოთხივეს ეზარება. ბოლოს გადაწყვიტეს, „ჯოკერი“ ეთამაშათ და კარი ბოლო ადგილზე გასულს გაეღო. ორ საათში, ბოლო ადგილზე გასულმა კარი გააღო, გარეთ მდგომი მისი მეგობარი კი გაოცებული ეუბნება:

— აუ, შენ რა „შუსტრი“ ხარ, ტო, კართან იყავი ჩასაფრებული?

კობა ხატისაშვილი, თბილისი

7. ნარკომანი სარკეში იყურება და ალტაცებით ამბობს:

— ვა, ეს მე ვარ, ტო!
შემდეგ მეორე ოთახში გადის და იქაც იხედება სარკეში:

— ვა, ისევ მე ვარ, ტო?!
ამ დროს კარზე დააკაკუნეს.
— ვინ არის? — გასძახა ნარკომანმა.
— მე ვარ!
— ვა, გარეთაც მე ვარ, ტო?!

ემზარ ფრუიძე, წვალტუბო

გენერალმა
პინევი
მომი, სნაპლავა
ნიული ფიკთი
ნი, სანგაქნიკა
ელავი და სხვ.

ლეილა შიოშვილი-ჯაფარიშვილის სსოვნას!
ძვირფასო, საყვარელო დედიკო! ახლობლის სიკვდილი ყოველთვის უფროა, დედისა - მით უფრო. ჯერ საიმპერატორო ახალგაზრდა იყავი... სიხარულიც ბევრი გარგუნა უფალმა - შენი მოთაყვანე ქმარი და შვილები, თავს დაგტრიალებდნენ და, დის-წულები, დედა, რომლის მკლავებში დალიე სული... სიკეთით გვზრდიდი, დაგვაფრთხილეს, სიყვარული გვასწავლე, თანადგომა...

შენ ზომ გიყვარდა ყველა - შენც როგორ ჰყვარებ ბიხარ ნათესავს, მეგობარს, მეზობელს - სწორედ ეს სიყვარული გაიფლავა თანადგომა...

იმ ქვეყანა ალბათ უკვე შეგებებნენ შენ უმცროსი, საფიქარი ძმა პეტეიკო, მამა, ბიძა და ქორი...

გმადლობთ, დედიკო, ასეთი კარგი რომ იყავი, გმადლობთ, ასეთები რომ დაგვზარდა. შენი სიკეთე, ვიცი, გზას გაგვინათებს.

ღმერთმა დაამკვიდროს შენი სული სასუფეველში.

შენი მიმეყო, ნათია, თუა

ალიკა ბერიძის მონატრება

ჩემო ალიკა! რა უწევდა ტივილიანი ორი წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც შენმა ლამაზმა სულმა მარადისობაში დაიკვივრა ადგილი. უზომო მწუხარება დაგვიტოვა. არა აქვს ცრემლს დასასრული.

ვერ ვიციწყებთ შენს გონიერულ, აზრიან საუბარს. ხალისიანი, ენაზიანი, საოცრად მოსიყვარულე იყავი ყველას მიმართ. დიდთან დიდსა და პატარასთან პატარას, ლაღი ოუმბრის უბადლო ნიჭი გამშვენებდა. ვიგონებ წარსულს და გვიკვირს, 23 წელს რამდენი სიკეთისა და სიყვარულის დათესე მოგისწრია. ვფიქრობ, უფალმა ასეთი გამორჩეული თვისებების გამო გაგარიდა ამ ცოდვულ წუთისოფელს და თავისთან გიხმო.

ბუნებამ და ღმერთმა ყველაფრით დაგაჯილდოვა, მაგრამ ბედის მოცემა დააიწყა და შეგიწირა ამ უბედობაში.

ყოველი დღე შენს მონატრებაზე ფიქრით თენდება და ღამდება. სამწუხაროდ, ახლა უკვე მოგონებით ვცხოვრობთ. მშობლების ერთადერთი იმედი იყავი, შენთან სიხარული ყველას სიყვარულით ათბობდა, მაგრამ მოულოდნელმა შემთხვევამ შენი თავი სამუდამოდ წავარტყა და ოჯახს, ნათესავებს და მეგობრებს უსაზღვრო ტკივილი დაუტოვა.

გვიკვირს შენი მშობლების ნუგეშისცემა, მათთვის მთელი სამყარო ზომ შენ იყავი... როგორი მეოცნებე იყავი, რამდენ გეგმას აწყობდი სამომავლოდ, მაგრამ ერთმა უბედურმა შემთხვევამ ყველაფერი უკულმა დაატრიალა. რა სასტიკია რეალობა. სულ გვერდია, რომ მოხვალ და მწუხარებისგან შეგუბებულ პაერს მზიარული ხმით გააპობ, უშენობით გაიცეხებული სახლის კედლებს გაათბობ, მაგრამ ამაოდ. ერთი რამ გვაიმედებს - რომ ასეთი ამაღლებული სულით, ალბათ წამებში დაიმიკვიდრე ცათა სასუფეველი. ხშირად ვლოცულობთ შენს სახელზე, გინთებთ უამრავ სანთელს, რათა უფრო გაბრწყინდეს შენი სპეტაკი სული.

ფიქრით, არ დაგივიწყებთ შენს სამუდამო ადგილს სამყაროში, ხშირად ვივლით, რათა ყვავილებმა იბინონ ყოველთვის.

ნათელში იყავი, ჩვენი ალიკა. ღმერთი იყოს შენი მფარველი.

შენი დეიდაშვილები: ელზა და ეკა ლომიძეები ოჯახებით

შვილის მონატრება

ალიკა, დედიკო, შენს უსაშუალო მონატრებაში გაილია ტანჯვა-წამების მტკივნეული 2 წელი. ორი წელია, იმ ბედნიერ დღეს ვნატრობ, გავივლიდი და აღარ ვიგრძნობ მძიმე, მოურჩენელი ტკივილი, რომელიც ყოველი გაღვიძებისთანავე თან მახლავს.

5 აგვისტო შენი მშობლებისათვის ის უბედური დღეა, რომელმაც სამუდამო დაღი დასხვა ჩვენს ბედნიერ ცხოვრებას. ამ დღემ დამავეწვა ბედნიერების არსებობა. სამუდამოდ გაქრა ჩვენი ოჯახის სიხარული და ბედნიერი დღეები: უშენობაში სევდად გვაქცია და გველაფერი გაუფერულდა. ერთ წაშლილ დაგუბსხვარა ოცნების კომედი. სამსახურის დაწესება აუზღუნოვ ოცნებად დაგრა. ამაზე მეტი სიმწარე დედასავე არ არსებობს, შვილის სიკვდილის შემდეგ დედა-მამა ცოცხალი რომ რჩება. ნამდვილად სასჯელია სიცოცხლე შეიღმკდარი მშობლებისათვის.

ჩვენი ცხოვრების მთავარი საფიქრალი შენ იყავი და ახლაც შენ ხარ. შენს სახელს სვედ ისე გაუფრთხილდებით, როგორც სიცოცხლეში შევრთხილდებოდით. მე და შენი მზრუნველი მამიკოსათვის მიწერილი ცხოვრება აღარ არის მნიშვნელოვანი. უშენოდ არასოდეს ვიქნებით ბედნიერი. თურმე შენ გვაგრძნობინებდი სიცოცხლის ძალას და ვაი, რომ სიკვდილის ძალაც შენ გვაგრძნობინებ.

შეიცვალა ჩვენი დამოკიდებულება სამყაროსადმი. მივხვდით, რომ შენი სრულყოფილებით ზეციურ სამყაროს უფრო შევედრებო.

უშენობამ ქვად მაქცია. სულ თან დამყვება შენი

ლამაზი, მოციმციმე თვალები. გვენატრება შენი სიმღერები. მიკვირს, უშენოდ როგორ ვცოცხლობთ ამ ქვეყანაზე. ალბათ ესეც ღმერთის განგებაა.

მხოლოდ 23 წელი იცხოვრე, შვილო, ამქვეყნად, მაგრამ მოსწარმი, კაცურად დაგეტოვებინა ლამაზი სახელი შენი მეგობრებისა და ახლობლების გულში.

ბუნებამ ადამიანების დიდი სიყვარულის ნიჭით დაგაჯილდოვა. ადამიანებთან ურთიერთობის საოცარი უნარი გქონდა. კარგი შუამდგომლობა იცოდი მეგობრებში და ძალიან გთხოვ, დედიკო, იქნებ ღმერთთან გვიშუამდგომლო, რომ მე და მამიკო მალე შენთან მოვიდეთ და გაუფრთხილოთ ის ბედნიერი ცხოვრება, რომელიც გქონდა. შენ ირგვლივ ყველაფერი მშვენიერი, ლამაზი და ამაღლებული იყო, რადგან შენ თვითონ ქმნიდი ამ ხალისიან, მზიარულ, იმედთან განწყობილებას.

გინთებთ უამრავ სანთელს, რათა უფრო გაბრწყინდეს შენი სპეტაკი, ლამაზი სული. ამა, დედიკო, შენი სულის საამებლად და მოსახსენიებლად ვაკეთებთ. გთხოვ პატივებს, რომ უშენოდ ვაგრძელებთ სიცოცხლეს - რომელიც მხოლოდ არსებობაა იმისათვის, რომ შენს ლამაზ სულს ლოცვით ვეფერო შენთან მოსვლაში.

ნათელში ამყოფოს ღმერთმა შენი სპეტაკი სული, ჩვენთვის საფიქარი შვილო...

შენი დამწუხრებული მშობლები - გურამ და ლილი ბერიძეები

ალიკა ბერიძის მონატრება

ჩვენი ალიკა, ორმა წელმა ვერ გაანელა შენი მონატრების გრძნობა. რამდენი წელიც არ უნდა გავიდეს, შენ არ დაგივიწყებთ. დრო გვაშორებს შენთან და უფრო გაუსაძლისს ხდის მონატრებას. უკვე ორი წელი შეგისწრდა, რაც შეუცნობელ სამყაროში გადასახლდა.

როცა ამ ქვეყნიდან წასულ ახლობელს საყვარელ ადამიანს იგონებ, თითქმის ტკივილი გიმსუბუქდება, რადგან მისი ხსოვნის წინაშე უმნიშვნელო ვალს მაინც იხდი.

ალიკა, ვერ შევეჩვიე უშენობას. სევდას, ტკივილსა და მწუხარებას შენი სახელი დაგვარჩევს. რამდენი ტკივილი სიტყვა გვაგრძნობდა, ჩვენი პატარა ძმაო... ვიხსენებთ შენს ნამდვირ სიღვრეს და ცრემლები გვახრზობს, გული გვეტყრა, რომ ჩვენგან ნაადრევად წახვედი. წახვედი და თან გაიყოლე აუზღუნოვ ოცნებები. შენს მშობლებს რამდენ რამეს ჰპირდებოდი, მაგრამ... ბედმა გიმტყუნა და მარადისობაში გადაინაცვლე. ბევრ კარგს ვიხსენებ შენზე, მაგრამ დიდ მონატრებას ვერაფერი შეგვივსებს. აქედან გვეფერება, როგორც ცოცხალს, მაგრამ ჩვენგან შორს მყოფი.

ყოველმხრივ რჩეული იყავი - გარეგნობით, აღზრდით, ბუნებით... შენ გვერდით მყოფი, მოღწევისა და მოწყურის ნებას არ აძლევდი. შენი ხანმოკლე სიცოცხლე ბევრ სიკეთე და სიყვარული დაიმტკიცა. ნათელში იყოს შენი სპეტაკი სული, ჩვენი ალიკა. ჩვენმა დანთებულმა სანთლებმა გაგინათოს გზა მარადილ სასუფეველში.

შენი ბიძაშვილები: მზია, ნუკრი, ანა და თამუნა ლაბაძეები ოჯახებით

სანდრო ცაძის გახსენება

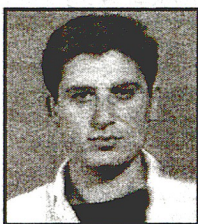
წელს პირველად მოვიდა შენი დაბადების დღე უშენოდ, სანდრო, რომელსაც გულისტკივილით, სევდითა და ცრემლებით შევხვდებით. რა უიღბლო ყოფილხარ, ბიჭო. 11 აგვისტოს 24 წლისა გახვდებოდი, მაგრამ 25 დეკემბერი საბედისწერო აღმოჩნდა შენთვის და უეცრად ტრაგიკულად ჩაიგუდა 24-ე ზამთარი. ადრე დამთავრდა შენი „წუთისოფლის სტუმრობის“ ფაზი და სულეთის მარადილ სამყაროს შეუერთდი.

რა უიღბლოდ ყოფილა წუთისოფელი. ღმერთს ვერ შევცოდავთ, მაგრამ მაინც რა უფეთი იყო შენი სიკვდილი. რით ვანუგეშოთ გამწარებული დედაშენი, რომელსაც სრულიად ახალგაზრდას, მეუღლის დაღუპვით გამოწვეული მწუხარების შემდეგ, ბედმა შეიღმკდარი დედის საშინელი ზვედრიც არგუნა?! მძიმეა ობლად დარჩენილი ოჯახის ზვედრი. შენ საამაყო მამის უდროოდ დაღუპვით გამოწვეული ობლობა არ გაქმარა ღმერთმა. შენ ზომ ძალიან ჩამოგვიდოდა მამას - სიკეთით, სათნოებით, პატიოსნებით, მოკრძალებით, სხვისი ჭირის გათავისებით. შენ არ შეგშინებია ცხოვრებისეული წინააღმდეგობების. დიდ მომავალზე ფიქრობდი, მაგრამ არ დაგცალდა. რამდენი მანაფიქრი დაგრა განუზოცოებელი, ჩვენი გულგულალო, მეოცნებე ბიჭო.

სრულიად უდანაშაულო დაიღუპე, შემთხვევით, მაგრამ შემთხვევით ათაფერი ზეზმა ამ ქვეყანაზე. შენ ამოგარჩია უფალმა და ზეციურ საუფლოში შენი წაყვანა ისურვა. ჩვენ გვეჯერა სულის არსებობისა და ამაღლები ვნუგეშობთ თავს - ღმერთს თავისთან რჩეულზე ბიძკას-თქო.

საგნე ყოფილიყოს შენთვის, შენს გულზე უდროოდ დაფიქრი ალუანის წმინდა სამების მიწა. ნათელში იყოს მარადიულობაში გადასული შენი ლამაზი სული, ჩვენი „სანდალა“, ჩვენი საამაყე და უკურნებელი ტკივილი.

შენი ახლობლები

ლეონ (ლერი) ბერიძის გახსენება

ლეონ, შვილო, 18 აგვისტოს გისრულდება 33 წელი. წელიწად-ნახევარი გადის, რაც ჩვენგან წახვედი, გაუხარელი, სურვილებასრულბული, ცხოვრებით გაუმძაღარი. მხოლოდ მოგონებები დაგვითრევს შენ ირგვლივ მყოფი, უბედურ დედას, ძმებს, ძმისშვილებს, მეგობრებს და ნათესავებს.

წუთი არ არის, რომ შენ არ მოგიგონოთ. სასაფლაოზე ავდივართ და გულს იქ ვიოხებთ უბედურები. ჩემო უდროოდ წასული შვილო, სანთელი არ მოგაკლდეს შენს სამუდამო სასუფეველში.

შენი უბედური დედა

მერაბ გაბუნია

შვილო მერაბ! სამი წელი შესრულდა, რაც დედას არ დღა-პარაკებისა. სამი წელი... იცი რამდენია დედისთვის, შენი ოჯახისთვის, ყველა შენთან-ისთვის? სიყვარული, მწუხარება, ვითვლი დღეებს შენთან შეხვედრის მილოდინით. უსაზღვროა, შვილო, შენი მონატრება. მიკვირს რატომ, როგორ ვცოცხლობ უშენოდ.

უფალს შევთხოვ, მალე დამთავრდეს უბედური მშობლების ტანჯვა. შენი შვილი გაიხარდა, წელს სკოლაში წავა. ვაი, რომ შენ ვერ მიაცილებ.

ცხრა აგვისტოს მოვალთ შენთან შენი ახლობლები და სანთლებს დაგინთებთ. გვეკრძა, გვიყვარხარ, გვენატრება უსაზღვროდ.

გვაპატიე სიცოცხლე უშენოდ.

შენი ოჯახი

ნაზი მამუკაშვილის მონატრება

დრო ყველაფრის მკურნალია, - გავიგონია, მაგრამ არის თურმე ისეთი ტკივილი, დრო რომ ვერ აყურებს. ასეთი ტკივილი შენ ხარ, ჩვენი დედიკო. ჩვენთვის მეხის გაგარდნას ჰკავდა შენი სიკვდილი. უკურნებელმა სენმა დაგრა ხელი. ვაი, რომ ვერსად ვიპოვეთ შენი სამედიცინო სიყვარული.

ველი. სიცოცხლე გიყვარდა, სიკეთისა და სიყვარულისთვის იყავი დაბადებული. გაზაფხული გიყვარდა, ეტრფიდი ბუნების გამოღვიძებას. ამბობდი, ხალისი მემატებო. უკვე მერვე გაზაფხული მოვიდა უშენოდ. ისევე შენ გელოდებით. უკანასკნელ წუთებში მყოფი, ისევე ჩვენ გვაშეშდებით და გვეფრთხილებ.

წახვედი ჩვენგან ზეციურ საუფლოში და დაგვიტოვე დიდი ტკივილი. ერთ შვილიშვილს მოესწარი, ახლა ოთხი გავს. შენი ბეჭა დაგაქცა, სხვები მხოლოდ სურათიდან გიცნობენ, თითქმის იმეგრენ მთლიანი ქალისკენ და გილიმან. შენ კი ალბათ ზეციდან გვადევნებ თვალს.

ბედნიერ საქართველოზე ოცნებობდი. ამ სულისკეთებით ზრდიდი ათასობით ახალგაზრდას. წლების განმავლობაში სათავეში ედებო ნიროს საშუალო სკოლას და სიკეთის თესი, გულის სითბოს ყველას უნაწილებდ.

ილოცე ყველასთვის, ვინც გაიხსენებს, სანთელს დაგინთებს და შენს შესანატრებს ცრემლებს ჩაყვრებას, ჩვენ კი უშენობას არ გვაგრძნობინებს, შენეული მფარველობით გვერდით დაგვიდგება.

უსაზღვრო ტკივილს, უსაზღვრო ღირსს

არ უნახს ბოლო

როგორ გვიყვარხარ, ჩვენი დედიკო

ო, იცი როგორ?

გვიკვირს თუ გვიღიხნის, სული შენი ჩვენი

ტრიალებს,

მაგრამ გვითხარა, რა მოუფრთხი

შენგან დატოვდა ღია იარაღი?

ჩვენი ტკივილი და სიამაყე,

მუდამ ნათელი გვხვბთ იარაგ!

შენი ოჯახი

ადამ (ადიკო) ლაბაძის მოგონება

სამი წელი შესრულდა, ძმაო ადიკო, რაც უშენობას განიცდი. შენი დაბადება ჩემი ოცნების შესრულება იყო. ფეხმძიმე დედას ვთხოვდი, ორი დის შემდეგ ჩემთვის ძმა გაეჩინა. პატარა ბიჭს ღმერთმა ოცნება შემიხრულა და შენი თავი მაჩუქა. სიხარული ხანმოკლე აღმოჩნდა, ერთ წელიწადში მშობლები გარდაიცვალნენ, რომელთა სახეებიც შენ არ დაგამახსოვრდა. ჩვენ ვიყავით ერთმანეთისთვის მშობლებიც, ძმებიც და მეგობრებიც.

შრომითი საქმიანობა ბავშვობიდან დაიწყო და პატიოსანი შრომით შეგქმნით სანთელში ოჯახზე. ძვირფასი შთამომავლობით ვამაყობდი ორივენი, მაგრამ საუბედროდ, შენ არ დაგცალდა ხანგრძლივი სიამაყე ოჯახი.

დრო მკურნალი არ ყოფილა. შენსა და ჩემს ოჯახს დღითი დღე ემატება უშენობით გამოწვეული მწუხ-

არება. ღმერთმა სასუფეველი დაგიმკვიდროს. ჩვენ არასოდეს დაგივიწყებთ.

ცოლი ნათელა, ძმა ლეონი ოჯახებით

თამუნა შველიძე-მაისურაძის გახსენება

გავიდა ცრემლიანი, გულისტკივილით და გოდებით სავსე ერთი წელი, რაც შენ აღარ ხარ ამქვეყნად, ჩემო თვალისწინო და დედის იმედი თამუნა. ვერც კი მიხვდი, ისე მოულოდნელად შეიხრ შენს ჯანმრთელ, ლამაზ სიცოცხლეს 40 წლის ასაკში ბოროტი ანგელოზი. მეუღლის დაღუპვის წლისთავი აღნიშნე და შენც მის კვალს გაჰყევი. ღვთის რწმენით გზრდიდი და ობლობისთვის როგორ გაიმეტა ღმერთმა შენი სოფო და მამიკო, ნუთუ სანთელ-საქმეველმა თავისი გზა დაკარგა?

უსაზღვროდ გვენატრები ყველას, ზღვა ცრემლები-სგან ვიხრბობით. კეთილნება შენი ერთადერთი და ირმა, დედათილი ნელი, რომელსაც „დედას“ ეძახდი.

ღვთისგან გამორჩეული, ოჯახის ერთგული, ალალ-მართალი, სპეტაკი სულის, უაღრესად მოსიყვარულე, უხვად ასხივებდი ნათელს და სიყვარულს. ალბათ გულმაც ვეღარ გაუძლო ამდენ დატვირთვას და ნაადრევად შეწყვიტა ფიქტა.

ჩემო ხატულავ, ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი ცად ამაღლებული, ლამაზი სული.

დედა ნუნუ გოგიაძე

თამუნა შველიძის მონატრება

წელიწადი გადის, რაც გამოაქვლი და აღარ ამშვენებს შენს მეგობრებს, ახლობლებს შენი ხალისიანი და ლამაზი სიცოცხლით. ასაკით ჩემზე უმცროსი, სიხარულის და უღიფხურო სიყვარულის სიმბოლოდ ერთადერთი, სორცეილად და სულიერად მშვენიერი ნათელია მყავდი.

თვალები სულის სარკეა - ამბობენ. შენს ლამაზ თვალებში ირეკლებოდა სიკეთის შემცველი სილამაზე, მოყვარული უსაზღვრო სითბო და სიყვარული. ვერ ავიხსნია, რამ ჩაფერულა ასე უეცრად და ნაადრევად შენი ლამაზი სიცოცხლე.

განვიცდით, ვწუხვართ და გვენატრები, ჩემო თამუნა.

ნათელა ცარი ნავერიანი

შორენა კიზირაის სსოვნას!

ჩემო საყვარელო დისწული - ეს სიტყვა ვერ გამოხატავს შენდამ გრძნობას. ლამაზი, ჭკვიანი, ერთგული, დარდლიანი... ძალიან ახალგაზრდა წახვედი - ტკივილით, სევდით. ჩვენც სევდა-ტკივილი დაგვითრევდა და შევილი, რომელსაც ყველაზე მეტად მოგინატრებ. შენი სიყვარ დაუხვდება მას გზასავალზე, მაგრამ უშენობაც... ნეტავ, ასეთი კარგი არ ყოფილიყავი - სამუდამოდ ჩაგვწყვიტე გული.

შორენა, მარტო დისწული კი არ იყავი ჩემი, არამედ შვილი, მეგობარი, გულისნადების გამზიარებელი და შემზიდ... გვეკრძა, შეიღს ღირსეულ ადამიანად აღგვიზრდით.

ღმერთმა გაცხონოს.

შენი დეიდა ნათია

ზემო მაჩხანის თემის საკრებულოს გამგეობა ღრმა მწუხარებით იუწყება

გიორგი (გიო) ალექსანდრეს ძე ბოსტოლანაშვილის

ტრაგიკულად დაღუპვას და სამამარს უცხადებს განსვენების ოჯახს.

ვია ვოჯუა, სალომე ნიკოლეიშვილი, იზო იმ-ნაიშვილი, ასმათ პაპიძე დანაუგრძნობენ თინა შიოშვილს და - ლეილას გარდაცვალებას. ღმერთმა აცხონოს განსვენების სული.

შვილები: ჯემალი, ჯულიეტა, შვილიშვილები: თამარ, მარიამ პეტაშვილები, ქეთი გურასხელიანი; რძალი გიული თამუკაშვილი; სიძე მამა ქურასხელიანი, ზაზა გაიაშვილი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

იოსებ ივანეს ძე პეტაშვილი

პანაშვილი: 9 აგვისტოს, 16 საათზე; დეკანოზი: 10 აგვისტოს, 15 საათზე. მისამართი: არდაზანის №28.

ნატა თათარაშვილის მოსაზრება

ნატა თათარაშვილი, რომლის სახელსაც უკვე შირიდება იერუსალიმში ღვთისმშობლის ქართული ხატის ჩაბრძანება. ეს კი ასე მოხდა:

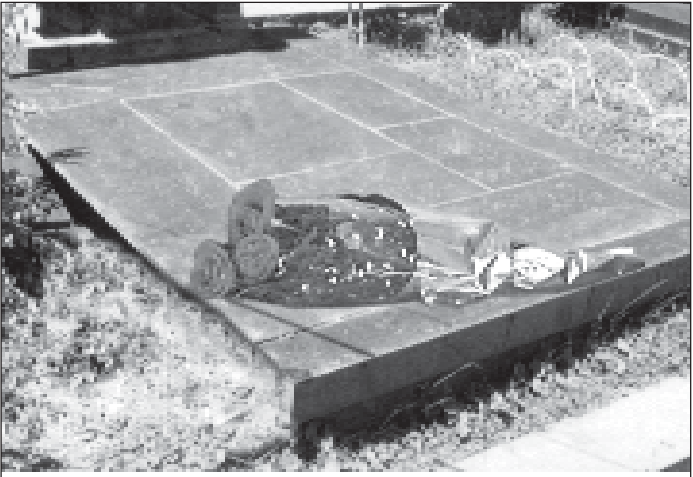
ნატა პირველ სტუმრობას წმინდა მიწაზე თავისი ცხოვრების უმნიშვნელოვანეს ეტაპად მიიჩნევდა. ...

და როცა იერუსალიმში, ნაზარეთის ხარების ტაძარში (გაოცხლების ტაძარი) აღმოჩნდა, რომ იქ ყველა მართლმადიდებლური ქვეყნის ღვთისმშობლის ხატი იყო დაბრძანებული, საქართველოს ხატი კი არსად ჩანდა, ყველა ღონე იხმარა, რომ საქართველოდან ჩაებრძანებინა ხატი გამოცხადების ტაძარში. 53-ე საშუალო სკოლის მოსწავლეების სახელით, სადაც მისი ერთადერთი ქალიშვილი სწავლობდა, წერილი მისწერეს მსოფლიოში აღიარებულ ქართველ ფერმწერსა და მონუმენტალისტს, ზურაბ წერეთელს. მან უყოყმანოდ შეუსრულა თხოვნა თანამებრძოლებს - ქართულ მინაქარში აამეტყველა წილკნის ღვთისმშობლის ხატი... მისი მოცულობის გამო გართულდა ტრანსპორტირების. ის ხატი უნივერსიტეტის დავით აღმაშენებლის სახელობის ტაძარს შესწირეს... ხოლო შემდგომ უკვე შედარებით მომცრო ზომის ეს ხატი თვით ვატიკანის ეზოშიც კი მოინახულა ნატა თათარაშვილის ოჯახში, სანამ იერუსალიმში წააბრძანებდნენ.

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სა-

ელმწიფო უნივერსიტეტის ფერწერის ფაკულტეტის პროფესორი, ნატა თათარაშვილის კვლევის საგანი ტელეპუბლიცისტიკა გახლდათ. მისი ავტორობით გამოცემულ სახელმძღვანელოში (რომელიც ნატას უდროოდ გარდაცვალების შემდეგ გამოიცა) გამოყოფილი მასალები მეტყ

ჩვენ გვჩაჩენ სისოხლის მსნელი

რა ვიღონოთ? — ვკითხე ექიმს. მან ხელები გაშალა და მომიგო, — სისხლის ანალიზი უნდა აიღოთ თქვენც და თქვენმა ქმარმაც, იქნებ რომელიმე თქვენგანი დონორად გამოდგესო. ამ იმედს ჩავებლაუჭეთ, მაგრამ ბედისწერა აშკარად დაგვცინოდა — მშობლებს დონორობის განეცა არ შეგვეძლო...

სასონარკვეთილებამ შემიპყრო — სიცოცხლე აღარ მინდოდა... იმ პერიოდში მეგობრებისაგან შევიტყვე, რომ ვასიკო ტვინში სისხლის გაჟონვით გარდაიცვალა, მაგრამ... დაკრძალვაზეც არ

მიესულვარ, არ შემეძლო! დაახლოებით 40 დღის შემდეგ ვასიკო დამესიზმრა — გაცრეცილი სახე და ვეება, ავადმყოფურად მოციმციმე თვალები ჰქონდა. ნუ გეშინია, — მითხრა, — შენი ბიჭუნა იცოცხლებს! რანაირად, — შევტირე, — მისი მდგომარეობა დღითი დღე უარესდება-მეთქი. გამილიმა, ხელი მხარზე შემასო და იდუმალი ხმით მითხრა, — ნამალი შეშნია...

ოვლში გაღვრილს გამომეღვიძა, მაგრამ ვიგრძენი, რომ ჩემი სასონარკვეთილება ნელ-ნელა იმედიანობამ შეცვალა, თუმცა, წარმოდგენა არ მქონდა, რას გულისხმობდა ვასიკო ან რანაირად უნდა აღმოემჩინა საკუთარ თავში ჩემი შვილის მსხნელი ნამალი... ბოლოს, გადავწყვიტე, რომ გარდაცვლილი სასონარკვეთილებისა და უმოქმედობის გამო მსაყვედურობდა — მე ხომ ფარ-ხმალი დავყარე და შვილის გადარჩენისათვის ბრძოლა შევწყვიტე!

ორი კვირის შემდეგ გაირკვა, რომ ფეხმძიმედ ვიყავი და ამან, სიხარულის ნაცვლად, ნალველი მომგვარა. გამოდიოდა, რომ ჩემი ბიჭუნა მაინც უნდა გადასახლებალიყო სამარადისო სასუფეველში, მისი ადგილი კი ახალ სიცოცხლეს დაეკავებინა. ალბათ ამას გულისხმობდა ვასიკოც, მაგრამ...

— შესანიშნავია, — მითხრა ექიმმა მასთან ვიზიტის ბოლოს, — როგორც ხედავთ, თქვენი ფაისი გადასარჩენად სერიოზული შანსი გამოგჩნდათ. როგორც წესი, თუ მშობლები შვილის დონორად არ გამოდგებიან, ამ ფუნქციის შესრულება წარმატებით შეუძლია მის ძაბიკოს ან დაბიკოს!

ასეც მოხდა. ამ ქვეყანას მოველნა ლიზიკო — სრულიად ჯანმრთელი და ბუთხუზა პატარა და მან სიცოცხლე აჩუქა თავის უფროს ძმას — ძვლის ტვინის გადანერგვის ოპერაციაშ წარმატებით ჩაიარა. თუმცა, მშობიარობაც და ოპერაციის გაკეთებაც საზღვარგარეთ მოგვიხდა. დღეს ჩემი ორივე შვილი ჯანმრთელი და სიცოცხლით სავსეა, მე კი ყოველ წელიწადს, 16 ოქტომბერს, ვასიკოს დაბადების დღეს სისხლივით წითელი ვარდები მიმაქვს მის საფლავზე...

ლ.გ., თბილისი

გუარკველი ანგელოზის ღესჳანი

...ნაშუალამევს მომიხდა შინ დაბრუნება. მეგობართან ვიყავი, მთელი დღე ვიშუშავთ, მერე კომპიუტერთი ინტერნეტში შევედით და გართობას შევეყიო. მეგობარი მტკვრის გაღმა ცხოვრობს, მე — გამოღმა. ახალი ნანვიმარი იყო და ზაფხულის პირობაზე მშვენიერი სასიერნო ამინდი. შევევი ნელ-ნელა გზას. ხიდზე რომ გადმოვდიოდი, შევაძმწიე, სიბნელეში ვიღაც კაცი იდგა და მტკვრისკენ იყურებოდა. რაღაც უსიამოვნო გრძნობამ გამკენწლა — მძარცველი არ იყოს-მეთქი, მაგრამ რა მეწნა, სად უნდა წავსულიყავი, ხიდი ხომ უნდა გადამევლო...

აქწჳარდი, თან რაც შემეძლო, ფეხაკრეფით მივდიოდი, ეგება ვერ შემაძმწიოს-მეთქი. რომ გავუსწორდი, უცებ ხმამაღლა დამძიახა: — მარლენ! კინალამ გული გამისკდა. ჩემი ასაკისთვის შეუფერებელი, იშვიათი სახელი — მარლენი მეწია, პაპის პატივსაცემად.

შეწერდი. ის მობრუნდა და ჩემკენ წამოვიდა. ძარღვებში სისხლი გამეყინა, უცხო იყო, აქამდე არსად მენახა.

— მოდი, რა გაწვენო, — მითხრა და ხელი იდაყვზე მომკიდა. ხიდის მოაჯირთან მივედით. მან შორს, ჰორიზონტისაკენ გამხედა და მკითხა: — ხედავ?

ვერაფერი დავინახე და მხრები ავიჩეწე. შისისაგან ხმა ჩამწდარი მქონდა.

— კარგად დააკვირდი, გიოს ვერ ხედავ? გონება დავძაბე და მართლა დავინახე გიო, ჩემი მეგობარი, რომლისგანაც მოვდიოდი. ტახტზე იწვა თვალდახუჭული. უცებ აწრიალდა, ტახტიდან გადმოვარდა და ტკივილისაგან

ზამთრის უძალო მზის სხივები თავს ამოოდ ევლებოდა ბაწლის მითებს. ვერ იწნა, ვერ ჩამოადნო მისი შესუდრული კალთები. ყინვისაგან შეჭირვებული მწვერვალები მდუმარედ დაჰყურებდნენ თოვლქვეშ გარინდებულ ნასოფლარს. აღარ ისმოდა ბაწალში მამლების ყივილი, არც ცად შეკრიდებული კვამლის სვეტები მოჩანდა სადმე. მდინარე — ბაწლურა ყინულქვეშ შეყუჟულიყო და ნელ-ათრეული ძლივს მიარღვევდა გზასავალს. მის ნაპირას, გრძელ გომურში ბოლავდა მხოლოდ ბუნარი. ძაღლების უხალისო და ზანტი ყყვაც მარტო იქიდანაღ მოისმოდა. ერთ დროს ხალხმრავალი სოფლიდან დიდიან-პატარიანად ყველა ბარში გაკრეფილიყო. მსხვილფეხა პირუტყვის ფერმაში დარჩენილი ორი მწყემსი უხალისოდ და უნადინოდ ატარებდა ზამთრის განვლილ ღამეებს. თოვლი თივის ზვინებად და მდინარეშდე გახსვეტათ. ამ ბილიკზე მიდი-მოდიოდნენ, უჭირდათ სხვაგან ფეხუკარზე თოვლში სიარული.

ერთ დღეს მზემ იძალა, გამოანათა, ცოტაზე თოვლიც წაალხო და ჯანლიც აკრთვა. ღამით გაყინა და ორთაგან ერთ მწყემსს, სახელად გაგას, ნადირობის ყინი აუშალა. იმ ღამეს სიზმარი ნახა გაგამ, თავის თვალხატულა 14 წლის ხვარამზეს ფიფქისფერი მოსასხამი ებურა და ფანჯრიდან გაგრწენას ლაშობდა. რიყრაყზე გამოეღვიძა. შეჭირხლული ფანჯრიდან გახედა არეს. ყინვა ნადირს ტყიდან გამორკვავდაო — იაზრა. სიზმარიც გადავიწყდა და საქმეც. გადაიკიდა თავისი ცალკულა თოფი, ორიოდვე ვაზნა ჯიბეში ჩაიყარა, ამოიკრა ფეხზე თხილის წნელისაგან მოწნული ლასტები. ჭალის პირებს დაეხედავო, — ცალკებად მიუგდო თანამეზნასეს ამბავი და რის ვაი-ვაგლახით აღმა აუყვა ბაწლურას. მალე მელიისა და მგლის ნავალს წააწყდა, კვალს აუდგენა. გულდაგულ ზეერავდა წერილიანებსა და მოყუდრობულ ადგილებს. ერთგან ცალი მხრიდან გადმოხორღი კლდე ეფარებოდა ჭალისპირს. იქით გადაუხვია, ანაზდად წყვილ შველს შეეფეთა. თვალის დახამამებაში გადმოიღო მხრიდან გატენილი თოფი და თითქმის დაუმიზნებლად ესროლა. გააჟრჟოლა წიფლის ჩამორთრულ ხეებს, მხრები დაიბურტყეს, ერთდროულად გაიფანტა თოვლის ბუქი და თოფის წაშლის კვამლი. გასროლა მოუცდა მონადირეს. შველები აღარსად ჩანდნენ. ფეხებზე ლასტებამოკრული გაგა მალე წამოეწია თოვლში სკუპ-სკუპით მიმავალ ცხიველებს. ისევ იჩქარა გაგამ. ისევ ამოოდ შესკდა თოფის ხმა მთის კალთებს. სადღაც ზეავმა იხუვლა და გზაც ჩახერგა. მეტი ტყვია აღარც ეშოვებოდა და ხანჯალზე გაიკრა ხელი. გრძნობდა, შველები ჩახერგილ გზას მაინც ვერ გასცდებოდნენ... იმ საღმადვემმა სკუპ-სკუპს მოუშატეს, დამფრთხლები წინ მიიწვენდნენ. მანძილი კი თანდათან მოკლდებოდა მდევარსა და ოტებულთა შორის... ხსნა არსაიდან ჩანდა. თოვლში ჩაფლული შველები აქეთ-იქით აცეცებდნენ შიშამდგარ თვალებს. უცებ ერთი შედგა. მორჩილად დახარა თავი. გაგას უკვე ესმოდა მისი გულის პაგაბუფი. მეორედ მობრუნდა, წინ აფვარა თანამგზავრს, თავის ნაკვალევს გამოჰყვა მონადი-

ფრანგული „ბოლონკას“ — ჩარლის თვისებებზე გვიამბობს მისი პატრონი, 24 წლის ლანა: — ჩარლი მეგობრებმა მაჩუქეს დაბადების დღეზე. დედამჩემი ბუზლუნებდა, — ძაღლს სახელში რა უნდაო, მაგრამ მამა დაგვიდგა გვერდით მე და ჩემს უმცროს დას. სხვათა შორის, მოგვიანებით, როცა დედამ ჩარლიზე გული მოიბრუნა, ზოგჯერ ცდილობდა ძაღლთან მისვლას, მაგრამ ჩარლი აწმალბოდა, მის დადგმულ საჭმელსაც არ ეკარებოდა და იძულებული გახდა, ელაირებინა: — ძაღლს მონამვლა დაეუბირე. მეგონა, ვერ მიხვდებოდით მისი სიკვდილის მიზეზს, მაგრამ არ გაეკარა სანამლავიან ფავასო. დედას მხოლოდ ერთხელ უცდია ძაღლის მონამვლა, მაგრამ ჩარლიმ სიცოცხლის ბოლომდე გამოუცხადა მას უნდობლობა, თუმცა კი ორჯერ მაინც გადაარჩინა სიფათს. ერთხელ მზობელს ძმა გარდაეცვალა და რაიონში მიდიოდნენ პანაშენდზე. მამას არ ეცალა და დედამ გადაწყვიტა წასვლა, ბოლო მომენტში, ჩარლი მას კოჭზე ჩააფრინდა და ისე მწარედ უკბინა, სისხლი დაადინა. დედა ექიმთან გაეყინა... ალბათ მოკლავდა უბედურ ჩარლის შინ მობრუნებული, რომ არა მზობლების ტრაგედია — მიკროავტობუსი გზიდან გადავარდა, ერთი კაცი დაიღუპა, ბევრი დაიმტვრა... მეორედ კი, დედა შინ მარტო იყო და შუალამისას კარზე ზარის ხმამ გააღვიძა თურმე, როცა უკითხავს — ვინა ხარო, — ქალი გამოპასუხებია, — თქვენს მეუღლეს ავარია მოუვიდა და თქვენს წასაყვანად გამოგვზავნაო.

დაბნული დედა მაშინვე აპირებდა კარის

სისხლით დასაბული ყვავილი თოვლზე

რისაკენ. მოდიოდა ნელა, შეძრწუნებული, მავედრებელი თვალებით. მონადირესაც ნაბიჯი აღარ გადაუდგამს. მიუახლოვდა შველი. ბრიალა თვალებიდან ცრემლი მოსდიოდა ღვარად. მივიდა და თოვლში ნელამდე ჩაფულულ გაგას მკერდზე მიადო თავი. ტყაბუჭის ქვეშ თითქოს სასიამოვნო სითბო იგრძნო, მიეკრა, მიეჭუტა, რაღაც ნაიკრუტუნა ვედრებით. სიხარულით ამოიხრიალა გაგამ. იელვა ორლესულმა. ჯერ მონადირის ტყაბუჭს შეასკდა სისხლის ჭავლი, მერე თოვლში გაოწნა და რაღაც საოცარი წითელი ყვავილი გამოისახა იმ აუნერეულ სიქათქათეში. იბლავლა მეორე შველმა, განწირული ადგილიდან არც დაძრულა. გაგა ველარც ყვავილს ხედავდა, აღარც შვლის ბლავილი ესმოდა. ერთი ნახტომით დააცხრა, მასაც გამოლადრა ყელი. შველებს შუა ჩაიშუხლა და ელოდა, სანამ სულ ჩაქრებოდა სიცოცხლე. წამით არ დაყოვნებულა, ისე ჩაიყინა სისხლით მოხატული ყვავილი თოვლზე.

მეორე დღეს გვიან გამოეღვიძა შვლის მწვადებზე ნაქიფარი და ჟიბიტაურით გამოითვრალ გაგას. მზე კარგად ამოწვერილიყო. უცნაური, წითელი ფერი დაჰკრავდა. ასეთი მზე ნანვიმარზე, ჩასვლისას თუ უნახავს გაგას. მკვდრის მზეს ეძახიან იმფრად ჩამავალ მზეს... ალბათ, თვალები არაყმა დამიბინდაო, გარეთ გამოვიდა. ერთი ბლუჯა თოვლი მოისვა პირისახეზე. მოკრიალებულ ცას ახედა. მზე ისევ მკვდრისფრად ანათებდა.

...მგზავრი ძლივს მოაპობდა თოვლს. გაგასთან შედგა. მხარზე თანაგრძნობით დაადო ხელი. — ვაიო, — დაიღრიალა გაგამ და სახეშემოლილი დაეშვა თავქვე...

...სოფლიდან ამოსული ბათირა, ბუხართან მიმჯდარ მწყემსს უამბობდა გაგას ოჯახში დატრიალებული უბედურების ამბავს: მამის თხილამურებით სახატე მთისკენ მიმავალი უნახავთ ხვარამზე. დაშვებისას გადაწეხილა უფსკრულში. ცოცხალმკვდარი ამოიყვანეს. დედის კალთაზე მისვენებულმა ამოიძახა თურმე: — ვაიმე, შველიო და გათავდა...

ამ ამბავს დღესაც ბევრი სინანულით იხსენებს.

მიზა მგელიაშვილი, თიანეთი

ჩარლის გონიერება...

გალებსა თურმე, მაგრამ გაავებულმა ჩარლიმ არ მიუშვა გასაღებამდე. ხმაურზე მეზობელს გაღვიძებია და ტელეფონით დაურეკავს, — ხომ მშვიდობა გაქვით, მერე კი, ყოველი შემთხვევისთვის, იარაღი მოუმარჯუებია იმ კაცს და ფრთხილად გამოუხედავს, უცნობი ქალის უკან სამი ნიღბიანი კაცი რომ შუენიშნავს, მიმხედარა, რაც ხდებოდა და სროლა აუტეხია ზემოდან...

ჩარლის დედაჩემის ერთი მეგობარი არ უყვარდა. საკმარისი იყო, ის ქალი გვსტუმრებოდა, რომ ყვეით იკლბოდა იქაუბრას... მოგვიანებით ის ქალი ერთ-ერთ ოჯახში ოქროულობის ქურდობაზე შეისწრეს...

ჩემი და, ელენეც, ორჯერ გადაარჩინა. ერთხელ, მუცელი ასტკივდა. დედამ ოყნის გაკეთება დაუპირა, მონამლული ეგონა და ჩარლიმ ორჯერ შეუშალა ხელი — ჯერ წყალი დაუღვარა, მერე სულ წაართვა ოყნა და ლოგინის ქვეშ შეათრია... ამის დამნახავმა მამამ — ებ ძაღლი ტყუილად არ გაიგაჟებდა თავსო და ექიმს გამოუძახა. ელენეს ბრმა ნანლაგი გახეთქოდა და სასწრაფო ოპერაცია გაუუქეთეს... მეორედ, როცა ელენე ბურთს გაეკიდა ქუჩაში და ლამის მანქანას შეუვარდა, ჩარლიმ დაასწრო და... ისე განვიცადეთ ეს ამბავი, რომ ჩვენ კი არა, დედაც მოთქვამდა. ბოლოს და ბოლოს, ისიც მიხვდა, რომ ოჯახის უერთგულესი არსება დაკარგა... ის კი არა, ჩარლიმ მკვდარმაც გადაგვარჩინა სიფათს.

მეგობრებთან ერთად ზღვაზე ვისვენებდი. ერთ ღამეს მესიზმრა, თითქოს წყლის ველო-სიპედზე გაპირებდი დაჯდომას. ჩარლი იჯდა მის საფარძელში, ყვავდა გაავებით, არაფრით არ მიმიშვა ახლოს, მიკბინა ვითომ თითზე და სისხლი წამომივიდა... მეორე დღეს საანაპიროზე გასულს მეგობარმა შემოთმავაზა წყლის ველო-სიპედით გასეირნება... უცებ გამახსენდა იმლა-მინდელი სიზმარი და ველარ გავედე წყალში შესვლა...

ის მეგობარი სხვასთან ერთად შევიდა ველო-სიპედით ზღვაში. შორისაც შეკურდნენ... ნელ-ნელა ღელვამ მოიმატა, რაც გვიან შენიშნეს და გაუჭირდათ ნაპირზე გამოსვლა. ბოლოს, გადაუბრუნდათ კიდევ ველოსიპედი და მაშველმა ძლივს გადაარჩინა...

ინგა ჯაყელი

„საშალო-საღალო“ გვერდის პასუხები
I. საათი.
II. მე-3 დეტალი განსხვავდება.
III. აბა, გამოიცანი:
1) — გ); 2) — ბ); 3) — ა); 4) — ა); 5) — გ); 6) — გ); 7) — ბ).

კვირის «მინიკალენდარი»

„კვირის პალიტრა“ დაბადების დღეს ულოცავს ამ კვირაში დაბადებულ მკითხველებს. სახელგანთქმული ადამიანების „მინიკალენდარი“ კი ასეთია:

9 აპრილი:

ამადეო ავოგადრო, ფიზიკოსი, ქიმიკოსი; ჯილიან ანდერსონი, მსახიობი; მელან გრეფიტი, მსახიობი; ფილიპე ინაგრა, ფიზიკოსი; ლეონიდა კუჩმა, უკრაინის პრეზიდენტი.

10 აპრილი:

გიორგი ნიკოლაძე, მათემატიკოსი, მეტალურგი; გია ყანჩელი, კომპოზიტორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი; ანზორ ერქომაიშვილი, ლიტერატორი; ზურაბ ციფშიძე, თეატრისა და კინოს მსახიობი; ანტონიო ბანდერასი, მსახიობი; პერტრუკ შუფერი, აშშ-ის 31-ე პრეზიდენტი; მისაილ ზოშენკო, მწერალი; პენრი ნესტლე, ფირმა „ნესტლე“-ს დამაარსებელი, რძის ფაბრიკის გამომგონებელი; ანატოლი სოზნიკი, სახელმწიფო მოღვაწე;

12 აპრილი:

პეტე სამპრასი, ჩოგბურთელი; ჯორჯ სოროსი, ფინანსისტი და ფილანთროპი.

13 აპრილი:

ტონი ბენეტი, მომღერალი; ფიდელ კასტრო, კუბის პოლიტიკური ლიდერი; ალფრედ პიჩოკი, რეჟისორი.

14 აპრილი:

სტივ მარტინი, მსახიობი; ალიონა სვირიდოვა, მომღერალი; ერნესტ სეტონ-თომპსონი, მწერალი, მხატვარი, ანიმატორი; მისაილ შირვინადსი, პოპულარული რუსი ტელეწამყვანი.

15 აპრილი:

ნაპოლეონი, მთავარსარდალი, საფრანგეთის იმპერატორი; სკოტ დუგლასი, ოლტმანი, ამერიკელი ასტრონავტი.

სიტყვათა კონა

კორკოტი — ნაყვით კანგაცილი ხორბალი რძეში ან წყალში მოხარშული და ერბოთი შეზავებული.
კორი — ჯგუფად მდგარი ხეები; ნარგავი ტყე.
კორილი — გორაკი, ბეჭი, მალაობი.

კორილია (კუთხ.) — იგივეა, რაც ყოჩივარდა.

კორილი — კავიანი ხე, ხორცის საკიდი.

კოსალა — იგივეა, რაც მელეკია (კვირიონი), პატარა ჩიტი.

კოსლო — 1. საქორე, კინკრისი. 2. მოგრძო, წონოლა თავი.

კოტა — 1. ხის რიკი კედელზე ან სვეტზე რისაზე ჩამოსაკიდებლად. 2. ურმის უღლის რიკი. ურმის ღერძის წინ და უკან ჩაყრილი ორი ჭიწილაკი ღერძი, რომ არ წაგორდეს. 3. ხე-ტარი ხმლისა. 4. იგივეა, რაც ტახტა (ტახტა — უნაგირის კეხის წინ და უკან ამოშვებული ნაწილები).

კოტე (ინგლ.) — ერთბინიანი სახლი, მეტწილად ქალაქგარეთ.

კოტი (ძვ.) — იგივეა, რაც ბუზაკალი.

კოტიზობა — კოტიზისაგან შეწუებული საქონლის შფოთვა.

კოტი — მოკლე და მსხვილი (ფეხი, ხელი, თითი).

კოტი — პურის მონატები — კვერი.

კოტრა (საუბ.) — ვისაც თმა ძირში აქვს მოკრეჭილი ან მთლიანად გადაპარსული.

კოტი — მუცელგანიერი პატარა ქილა; ადამიანს სხეულზე სამკურნალო მიზნით (სისხლის მოსაზიდვად).

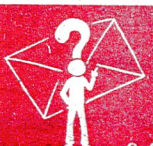
«გამსახურდიას ოჯახს კაპიტი არ მიუღია...»

როგორც ამბობენ, ექსპრეზიდენტს ედუარდ შევარდნაძეს და ზვიად გამსახურდიას ქვრივს, მანანა არცავე გამსახურდიას ახალმა მთავრობამ პენსია დაუნიშნა. 14.000 ათასი ლარის ოდენობით. როგორც გავიგე, პენსიაზე მხოლოდ მანანა არცავე უთქვამს უარი. მართალია თუ არა ეს?

კითხვაზე უპასუხებს მანანა არჩვამი-გამსახურდია, საქართველოს პირველი პრეზიდენტის ქვრივი (ბოდიშს კუხდით კითხვის ავტორს, გოგა ხეჩუაშვილს, რომ კითხვის ავტორად რუბრიკის წამყვანი დასახელდა. ქალბატონი მანანა მხოლოდ იმ შემთხვევაში დაგვთანხმდა კომენტარზე, თუ დავსაბუთებდით კითხვის ავტორის ვინაობას, მისამართს და მის სხვა მონაცემებს, რაც ვერ მოხერხდა).

— საქართველოს პრეზიდენტის, ზვიად გამსახურდიას ოჯახის წევრებისთვის ან მისი ქვრივისთვის პენსიის დანიშვნა მოქმედ მთავრობას არ შეეძლო.

შეგარდნაძის „მემკვიდრეობის“ დამოკიდებულება ზვიად გამსახურდიას ოჯახის მინიმალურ განსაცდელზე მისი წინამორბედისგან. ისინი ალბათ იმას უფრო ისურვებდნენ, რომ ზვიად გამსახურდიას ოჯახი სრულიად არ არსებობდეს, ვიდრე პენსიით უზრუნველყო. მეტიც, 2002-03 წლის საკანონმდებლო „მაცნეს“ ერთ-ერთი დადგენილების თანახმად, ჩვენს ოჯახს სოციალური დახმარების სახით უნდა გადმოცემოდა 150.000 ლარი — ზვიად გამსახურდიას ოჯახს ერთი თეთრიც კი არ მიუღია აღნიშნული თანხიდან. კოლხური კოშკის, კონსტანტინე და ზვიად გამსახურდიების სახლ-მუზეუმის აღდგენაც იყო გათვალისწინებული. თავის დროზე, ქალაქის მერი ვანო ზოდუაშვილი ამბობდა, თითქმის საკრებულოს თავმჯდომარე არ ეთანხმებოდა თანხის გამოყოფის საკითხს. მერწმუნეთ, ერთი კაპიტიც არ დახარჯულა კოლხური კოშკის აღსადგენად. არ მიგვიღია სოციალური დახმარება. იმჟამინდელმა რესპუბლიკის ხაზინის უფროსმა (ვინმე რამიშვილმა) ჯერ კიდევ 2003 წელს განმიცხადა, რომ საქართველოს ხაზინას ფული არ ჰქონდა. მოგვიანებით კი ახალმა „ხაზინადარმა“, ვაჟა პეტრიაშვილმა განაცხადა, რომ ეს იყო გასული წლის ბიუჯეტით გათვალისწინებული თანხა; რადგან 2004 წლის ბიუჯეტში ეს თანხა არ არის გათვალისწინებული, იგი გაბათილებულიაო. ასე რომ, საქართველოს პრეზიდენტის, ზვიად გამსახურდიას ოჯახს სახელმწიფოსგან არც ერთი კაპიტი არ მიუღია.

იაფი ტრანსპორტი დედაქალაქში უნდა არსებობდეს!

აღდგება თუ არა ტრამვაის მიმოსვლა გადასასვლელი ხიდისა და თბილისის ზღვის მიმართულებით? რამდენი ტრამვაია დღეისათვის თბილისში?

ვალერი ჭრელაშვილი

კითხვაზე უპასუხებს ვახტანგ აბულაძე, ტრამვაი-ტროლეიბუსების საწარმოს ტექნიკური დირექტორი.

— გადასასვლელი ხიდიდან თბილისის ზღვის მიმართულებით ტრამვაის მიმოსვლის აღდგენა დღესვე შესაძლებელია, რომ არა ერთი გარემოება — თავად მოსახლეობაა წინააღმდეგი. დაახლოებით 2 წლის წინ, ასკურავას ქუჩის მცხოვრებლებმა გზა გადაკეტეს იმ არგუმენტით, რომ მინისტრისგან დაზიანებულ საცხოვრებელ სახლებს ტრამვაის მიმოსვლა კიდევ უფრო დაზიანებდა. რადგან ქალაქის მერიის შესაბამისმა სამსახურებმა მოსახლეობას ვერ მისცეს იმის გარანტია, რომ უახლოეს მომავალში სახლებს სარემონტო სამუშაოები ჩაუტარდებოდა, ტრამვაის მოძრაობა ასკურავას ქუჩის მონაკვეთზე შეწყდა.

ტრამვაი-ტროლეიბუსების საწარმომ სპეციალისტების დახმარებით შეისწავლა ქუჩის ეს მონაკვეთი და დაუდგინეთ, რომ საცხოვრებელ სახლებს ტრამვაის მიმოსვლა ვერ დაზიანებს. სამუხარად, ასკურავას ქუჩის მცხოვრებლები უნდობლობით შეხედნენ ჩვენს დასკვნას და ტრამვაის ხაზიც გაუქმდა. თუ მოსახლეობას სურვილი ექნება, ტრამვაის მიმოსვლა ორ კვირაში აღდგება.

დედაქალაქის სხვადასხვა რაიონის მოსახლეობას არაერთხელ მოუმართავს ჩვენთვის ტრამვაი-ტროლეიბუსების ხაზების აღდგენის თხოვნით. მოგესვენებათ, ტრამვაი-ტროლეიბუსი იაფი ტრანსპორტია. მძიმე სოციალური პირობების გამო ბევრ მოქალაქეს უჭირს სამარშრუტო ტაქსებით მგზავრობა.

ამჟამად თბილისში, მოსკოვის პროსპექტსა და ხუთი დეკემბრის ქუჩაზე მიმდინარეობს გზების შეკეთება. ამ მონაკვეთზე სრულიად გაუქმებულია ტრამვაი-ტროლეიბუსის ხაზი. ჩვენ მზად ვგაქვს პროექტი და თუ საჭირო სახსრები გამოიძებნა, ამ მონაკვეთზე დაიწყება ტროლეიბუსის ხაზის გაყვანა. იგი გაცილებით იაფი ჯდება, ვიდრე ტრამვაის ხაზის შეკეთება. რაც შეეხება ექსპლუატაციაში მყოფი ტრამვაის რაოდენობას, დღეისათვის ავტობუსების 17 ტრამვაია, მათ შორის, 6 წ. საზაფხულო კონკა.

«მაესტრო» ახალ ტელეპროექტს გვპირდება

არსებობს ვარაუდი, რომ ტელეკომპანია „სტერეოს“ და სტუდია „მაესტროს“ შორის განხეთქილებაა. ხმა დაირბა, რომ ტელეკომპანია „ეფრე“ და „ავტოსა“, „მაესტროსთან“ მოლაპარაკებებს აწარმოებენ და დიდ პონორასაც კი პირობებთან მამუკა დლონტს (შემოქმედებითი გაერთიანების დირექტორი). მართალია თუ არა ეს, როდის და რამდენი ტელეკომპანიის ეთერში გამოიწვდება „მაესტრო“. „სტერეოსთან“ განხეთქილება „მაესტროს“ კოლექტივშიც ხომ არ გააჩნია ბზარი?

ნუცა მათიაშვილი

კითხვაზე უპასუხებს ვახტანგ დლონტი, შავი-მედიუმიტი გაერთიანება „მაესტროს“ დირექტორი.

— ამ ეტაპზე მიმდინარეობს მოლაპარაკებები, ამიტომ ვერ დავსახელებ იმ ტელეკომპანიას, რომლის ეთერშიც გავა „მაესტრო“. მასში „მაესტროს“ 24-საათიანი მაუწყებლობა ექნება. მოლაპარაკებები, სავარაუდოდ, უახლოეს ათ დღეში დასრულდება, ხოლო „მაესტრო“ ალბათ ეთერში 1-ელ ოქტომბერს გავა. „მაესტროს“ კოლექტივი მწყობრშია, არავინ მოგვევლება.

„სტერეოს“ პოპულარობა ნამდვილად „მაესტროს“ დამსახურებაა, ისევე, როგორც მისი მაუწყებლობის მთელ საქართველოში გავრცელება (ლიცენზიის მოპოვება). „სტერეოს“ ხომ დაარსების დღიდან არც ერთი რეიტინგიანი გადაცემა არ გაუვებია. თუმცა „მაესტროსაც“ მიეცა მუშაობის და მაყურებლის სიყვარულის მოპოვების საშუალება. ჩვენი განხეთქილების მიზეზი ის იყო, რომ „სტერეომ“ არ გაგვიფორმა ხანგრძლივადიანი ხელშეკრულება, რის გამოც ვერ ვახდენდით ინვესტირებას, ანუ თანხების დაბანდებას გადაცემებში (ჩადებული თანხის ამოღებას მინიმუმ 2-3 წელი

მანც უნდა). ახალ ტელეკომპანიაში დავინყებთ იუმორისტული ტელეპროექტის გადაცემას, სადაც „პა-სენსის“ ყოფილი წევრები და ცნობილი ადამიანები მიიღებენ მონაწილეობას. გვექნება ახალი თამაშები, შეიცვლება დილის გადაცემის ფორმატი. ერთი სიტყვით, განვახორციელებთ ყველა იმ პროექტს, რომელთა რეალიზების საშუალებაც არ გვქონდა „სტერეოს“ ეთერში.

ძვირფასო მკითხველო, „ანიდან პოემდე“ იცდება თქვენი შეკითხვები უახლოეს არ დატოვოს, და ყველა მათგანზე კომპეტენტური პასუხი გაცეს.

განსხვავებული ფურცელი

- ✓ რაგონი შეიძლება პარსნილოვა... და რა გამოდგას უნაოხს ათო მკვირნიკი სკაუტარ თავს
- ✓ ია ფარულავე სკანდალური ინტერვიუს დეგალეს ახეაუკავს
- ✓ რა სკაუტო აქვს „გაღიშვნილან“ ნაოლულ გოგა გოგიაშვილს კახა ბანდუქიძესთან
- ✓ გოგიაშვილი აღგანილი კალსიონი კალაზე ღვთისმშობალი გამოიხსნა

რეგონი შეიძლება პარსნილოვა... და რა გამოდგას უნაოხს ათო მკვირნიკი სკაუტარ თავს

ვატარაშვილის სიყვარულის თემა

რეგონი შეიძლება პარსნილოვა... და რა გამოდგას უნაოხს ათო მკვირნიკი სკაუტარ თავს

რეგონი შეიძლება პარსნილოვა... და რა გამოდგას უნაოხს ათო მკვირნიკი სკაუტარ თავს

ჩა ელის ალენ ჟიკეს — ბრიუფალური გარეი თუ პაპალო?

კარს მოგვადგა მსოფლიო ჩემპიონატის შესარჩევი მატჩები ფეხბურთში. საქართველოს ნაკრების თავკაცმა ალენ ჟიკესმა უკანასკნელი შემოწმება გუნდის კანდიდატებს 18 აგვისტოს, მოლდოვის ნაკრებთან ამხანაგურ მატჩში უნდა მოუწყოს. ტირასპოლში დაგეგმილი შეხვედრა გენერალური რეპეტიცია იქნება, რის შემდეგაც მუსიე ალენმა სათ-

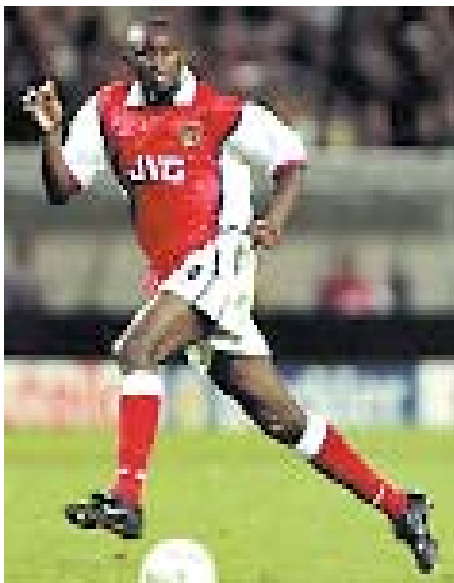
ურქეთო ბატალიებისთვის 18 შეგირდი უნდა გაამზადოს. საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციაში, გასულ კვირას გამართულ პრესკონფერენციაზე, რომელსაც ჟიკესის გარდა მისი თანაშემწე გია გურული და ახალგაზრდული ნაკრების თავკაცი გოჩა ტყე-ბუჩავა ესწრებოდნენ, ძირითადად მოწვეულ და მოსაწვევ მოთამაშებზე იყო ლაპარაკი. ჩანს, ფრანგი სპეციალისტი საკუთარი გეგმების ძირითად ნაწილს სამომავლოდ ინახავს. ყოველ შემთხვევაში, შესარჩევი ციკლის მოახლოებას ცოტა სხვანაირი „ფაციფუცი“ უნდა ეტყობოდეს და რაკილა ეს არ იგონობა, ისე გამოდის, რომ ჟიკესი მწვანე მინდორზე აპირებს უშუალო მეტოქეებთან ბრძოლაში თავისი საიდუმლო არსენალის გამოჩენურებას. საქართველოს უმძიმესი ორთაბრძოლები მოუწევს ჯგუფის დანარჩენ გუნდებთან. ორად ორი

ტესტ-მატჩი იმ ფონზე, როცა ჩვენი კონკურენტები გაცილებით უკეთესად ემზადებიან, ვერ არის სახარბიელო, მაგრამ საბანსაც ისე ვიხურავთ, როგორც გვწევდა. ეგ არის, თუ ჩვენი ამბიციები ტანმოწინი ჟიკესის სიგრძეზე „გაიწვინდით“, მაშინ სასიკეთოს ამ საქმიდან არ უნდა ველოდოთ. კარგად გამოგეთ, ჟიკესი ბრწყინვალე ფეხბურთელი იყო და შესაძლოა, პიროვნულადაც წუნი არ დაეღებოდეს, მაგრამ ისრაელთან თბილისური ნაგების შემდეგ ვერაფრით გახდით ოპტიმისტი და თუ გინდით, მომკალით. ნაკრების აღმასვლას უფრო სხვანაირი, ძირითადი მარცხის გამოცოცხლება სჭირდება, სხვანაირი ოფლის ღვრა და „ძვალთა მსხვერვა“ უნდა და უამისოდ, ძალიან მიჭირს იმის დაჯერება, რომ ქვეყნის უპირველესი გუნდი დანიის, საბერძნეთის, თურქეთისა და უკრაინის ნაკრებებთან ჭიდილს გაუძლებს. ისე კი, ლმერთმა ქნას, ვცდებოდეთ. მერწმუნეთ, სხვაზე ნაკლები გულშემატიკი ვარი არ გახლავართ, ქართული ფეხბურთის ძველი დიდების და ნამდვილი ვარსკვლავების თამაშის თვითმხილველიც ვარ და ნამდვილი ქართული ფეხბურთის მოწინააღმდეგე იქამდე შემანუხებ, ვიდრე მსგავსი ტრიუმფით ხელახლა არ გაიხარებს საქართველო.

ძალიან მინდა მჯეროდეს ალენ ჟიკესის გენიალური სტრატეგიისა, რომლის არსებობის შესახებ 4 სექტემბერს, თურქეთთან მატჩის დროს შევიტყობთ. ფრანგის სამწვრთნელო ამბიციებიც და სამომავლო პერსპექტივებიც იქ გამოჩნდება და არა 18 აგვისტოს, მოლდოვასთან ამხანაგურად გააქვრებაში. ისე კი, ტანმოწინი იყო ნაპოლეონიც და... რა ვიცი, ქვეყანას კი აზანზარებდა. ნამდვილად ბედნიერები ვიქნებით, თუ ალენ ჟიკესის საბრძოლო ეპოპეა 2006 წელს გერმანიის მსოფლიო ჩემპიონატზე ტრიუმფალური მარშით დასრულდება და ფრანგი მწვრთნელი საქართველოს არ გაიხსენებს როგორც სამარცხვინო ვატერლოს, რისი მწარე გამოცდილებაც ჟიკესის წინამორბედებს არაერთხელ ჰქონიათ.

ჰიიკა ხალი ფხით პაპილია, პოკით ლონდონი

„რეალის“ პრეზიდენტი ფლორენტინო პერესი ახალ სენსაციას ამზადებს და „არსენალიდან“ პატრიკ ვიერიას ეპატიჟება. სამეფო კლუბის მაცდურ წინადადებას ვერც ფეხბურთელი და ვერც ლონდონური კლუბი წინ ვერ აღუდგებიან. მხარეებმა სიტყვიერ შეთანხმებას უკვე მიაღწიეს. სატრანსფერო თანხა 23 მილიონი გირვანქა სტერლინგის ფარგლებში მერყეობს, თუმცა „არსენალის“ აღმასრულებელ დირექტორს დევიდ დინს ფული ეცოტავება. „რეალი“ ვიერიას საკითხს თითქმის გადაწყვეტილად მიიჩნევს და გრანდიოზულ პრეზენტაციასაც გეგმავს. პატრიკი სამედიცინო შემოწმების მიზნით პირად ექიმს ეწვია და თმის ღერიდან ფეხის ფრჩხილამდე გამოიკვლია საკუთარი ჯანმრთელობა. მას შარშანდელი ტრავმის გამოვლენის ემინია, რის გამოც ბევრი მატჩი გაუღდა გასულ სეზონში. თუ ეს ტრანსფერი შედგა, „რეალი“ ვიერიას საშუალებით შეაგებს თავდასხმასა და დაცვას შორის არსებულ უფსკრულს, რომელიც ბოლო წლებია მადრიდლებს აქილესის ქუსლად ეცათ. „არსენალს“ კი მისი სახით სერიოზული დანაკლისი ექნება. ინფორმაციამ იმის შესახებაც გაჟონა, რომ შესაძლოა „მეთოფთა“ კიდევ ერთი

ნამყანი ფეხბურთელი ფრედი ლუნგბერგიც წავიდეს გუნდიდან. თუ ეს გამართლდა, „არსენალის“ მწვრთნელს არსენ ვენგერს ახალი სეზონის წინ ძილი ნამდვილად დაუფრთხება.

ერექსონი ქალაქი პელარ „გაქვრება“

ემუქრებოდა, მაგრამ აღმასკომმა მექალთანე მწვრთნელი პოსტზე დატოვა. ევროპაში მსგავსი სკანდალები ალარავის აკვირვებს, რადგან ცნობილი პიროვნებები წინდებივით იცვლიან გულის სწორებს. თუმცა ინგლისური დავიდარაბის ძალის თავი სხვაგან იყო დამარხული, რომელსაც ასოციაციის ერთ-ერთი მაღალჩინოსანი კოლინ გიბსონი და თავად სკანდალის მიზეზი ქალბატონი გადაჰყვანს. ფარია ალამი გიბსონსაც ეკურუებოდა და ერექსონსაც, საბოლოოდ კი, შეედის ავტორიტეტმა გადაწონა.

ინგლისელ ფეხბურთის ბოსებს ერექსონის გადაყენება არ გამოუვიდათ, მაგრამ სექტემბრის შესარჩევი მატჩებში უქვეყლი გამარჯვებების ულტიმატუმი წაუყენეს. თუკი სვენ-გორანს ამ მატჩებში ფეხი გადაუბრუნდება, მას ველარც ავტორიტეტი უშველის და ველარც აღმასკომის თანადგომა. დიდი ხანია ბრიტანეთი ელის ინგლისის ნაკრების გრანდიოზულ გამარჯვებას და ერექსონს ამ მიზნის განხორციელებლობას უკვე არავინ აღარ აპატიებს. ამიტომაც მას ქალებში სიარულის დრო აღარ ექნება.

გასულ პარასკევს, დონეცის „მეტალურგის“ ოფისში კლუბის ახალწვეულთა პრეზენტაცია შედგა, რომელთა შორის გოგა გახოკიძეც გახლდათ. მშვენიერად ჩატარებული შარშანდელი სეზონის შემდეგ, რომელშიც ქართველმა ფეხბურთელმა პოლანდიის საფეხბურთო ჩემპიონატის საუკეთესოთა ნომინაციაში რჩეულ მეპასეთა მთავარი პრიზი მოხსნა, გოგას ახალ გუნდში გადასვლის რამდენიმე ვარიანტი ჰქონდა, მაგრამ დროის მწვავე დეფიციტის გამო უკრაინული კლუბი არჩია, სადაც ერთწლიან კონტრაქტს მოაწერა ხელი. დონეცის „მეტალურგი“ უფასო თასზე გამოვა და გუნდის მწვრთნელს სლავომირ მუსლინს გახოკიძის სახით მარცხენა ფლანგზე ისეთი

გაგელია რომ პირჯვარი გაღიწია რუსები გვეუბნებოდნენ

– თქვენ რა, ორივე ფინალის მოგება გინდათო?!

არის ისეთი მატჩები, რომლებიც მესხიერებიდან არასოდეს იშლება და ოქროს ასოებით შედიან ისტორიაში. მატინანის ასეთი ლამაზი ფურცლები თბილისის „დინამოს“ ფეხბურთელებმა არაერთხელ ჩააგვირისტეს. ერთ-ერთი საფეხბურთო „შედეგი“ 1979 წლის 11 აგვისტოს შეიქმნა. ზუსტად 25 წლის წინ თბილისის „დინამომ“ საბჭოთა კავშირის თასის ფინალში მოსკოველ თანაკლუბებს სძლია და მეორედ მოიპოვა საპატიო ჯილდო. „ლუწინიკებში“ გამართული დრამატული ორთაბრძოლა ქართველებმა პენალტების სერიით მოიგეს. მთელი საქართველო გულშემატიკეობდა სათაყვანებელ გუნდს, რომელიც 120 წუთის მანძილზე უშუღავთო პაექრობაში არაფერს უთმოდა მასპინძელთა კოლექტივს. 11-მეტრიანების სერიაში გაუგონარი ამბავი მოხდა სტადიონზე დამსწრე მაყურებლისა და მილიონობით ტელემაყურებლის თვალწინ. თბილისელთა გოლპიკერმა ოთარ გაბელიამ გადამწყვეტი დარტყმის წინ პირჯვარი გადაიწერა, ზეცას მავედრებული მზერით ახედა და მსაჯის სასტვენის მოლოდინში კარში გაირინდა. სასწაულმაც არ დააყოვნა, მოსკოველთა თავდასხმელის ვალერი გაზაფვის შესრულებული 11-მეტრიანი თბილისელთა მეკარის ნადავლი გახდა და „დინამო“ საბჭოთა კავშირის თასს დაეუფლა. ზეიმმა მოიცვა მთელი საქართველო...

ამ მატჩის პერიპეტეიების გახსენება ვთხოვეთ კაცს, რომელმაც პირველმა ზეღამართულ ხელში ამყად აუღლვარა საპატიო ჯილდო. გვესაუბრება თბილისის „დინამოს“ დიდი გუნდის დიდი კაპიტანი **მანუარ მაჩაიძე**.

— ეს გამარჯვება უაღრესად მძიმე ბრძოლაში მოვიპოვეთ. ფინალამდე მოსკოვში ხალხთა სპარტაკიდა ტარდებოდა, სადაც საქართველოს ნაკრებს თბილისის „დინამო“ წარმოადგენდა. საშინელი დატვირთვა გვქონდა, თითქმის ყოველ მესამე დღეს ოფიციალური მატჩები გვინევდა. სპარტაკიდაზე ყველა მეტოქე ჩამოვიტოვეთ და ფინალში მოსკოვის ნაკრებს შევხვდით. სამ დღეში ჩემპიონატის მატჩი გველოდა „ტორპედოსთან“ და კიდევ სამი დღის შემდეგ თასის ფინალი მოსკოვის „დინამოსთან“. წარმოიდგინეთ, ერთ კვირაში ორი ფინალური თამაში უნდა მოგვეგო. მოსკოვის ნაკრებთან შეხვედრის წინ რუსები გვეუბნებოდნენ: — „თქვენ რა, ორივე ფინალის მოგება გინდათო?“ და იმდენი ქნეს, ის მატჩი 1:2 ნაგვავებინეს. მერე „ტორპედოსთან“ 1:1 ვითამაშეთ და გადაქნაცულები და ტრავმირებულები წარვდეთ თასის ფინალში მასპინძელთა წინაშე.

ძალიან მძიმე მატჩი გვქონდა. განსაკუთრებით პირველ ტაიმში გაგვიჭირდა, მაგრამ შემდეგ მაინც გამოვანათე ძალა და თამაშის სა-

გოგა გახოკიძე ახილავდა ითაუზავს ნაკრები

ფეხბურთელი ჰყავს, რომელსაც სერიოზული კონკურენტი არ გააჩნია. დასაწინაა, რომ გოგა დისკვალიფიკაციის გამო საქართველოს ნაკრების სასტარტო მატჩებს გამოტოვებს. როგორც ნაკრების მთავარმა მწვრთნელმა ალენ ჟიკესმა ჩვენთან საუბარში განაცხადა, გახოკიძე ისეთი კლასის ფეხბურთელია, რომელიც აუცილებლად ითამაშებს საქართველოს პირველ გუნდში, როდესაც უფასო სასჯელის ვადა ამოწურება იმდენს გამოვთქვამთ, რომ ნაკრებისა და ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე, ვედერაციის ხელმძღვანელობაც და გუნდის ერთ-ერთი ლიდერი — გოგა გახოკიძე აბსურდული გაუგებრობით გამოწვეულ იცინდნენ სამუდამოდ დაივიწყებენ და ფეხბურთელს, ბოლოს და ბოლოს, მიეცემა ეროვნულ ნაკრებში თამაშის და გულშემატიკვართა წინაშე საკუთარი ნიჭის სრულად გამოვლენის შესაძლებლობა. საქართველო ნამდვილად არ არის განუბიერებელი გახოკიძის დონის ფეხბურთელების სიმრავლით და არც იმის მაგალითებია თითზე ჩამოსათვლელი, რომ ჩვენზე გაცილებით ძლიერი ეროვნული გუნდები, მიუხედავად კონფლიქტებისა, ქვეყნის ინტერესებს ყველაზე მაღლა აყენებდნენ და „შერისხულ“ მოთამაშებს ძირითად შემადგენლობაში თამაშს ანდობდნენ. გადაჭრით რაიმეს თქმა ძალზე ძნელია, მაგრამ უაღრესად სანდო წყაროს ცნობით შევიტყვეთ, რომ ინციდენტი ამოწურულია და დისკვალიფიკაციის ვადის გასვლის შემდეგ გახოკიძე აუცილებლად ითამაშებს ეროვნულ გუნდში.

დაეუბნა გამოვტაცეთ ხელიდან მოსკოველებს. დამატებით დროში ხინაგაშვილი დაგვიშავდა, მაგრამ შეცვლის ლიმიტი ამოწურული გვექონდა და ფაქტობრივად ათნი დავრჩით მინდორზე...

პენალტების სერია ცუდად დაიწყო: ჯერ ყიფიანს აულო პენალტი მოსკოველთა მეკარე გონტარმა, შემდეგ გუცაევს. გული ჩამწყდა, კინაღამ ხელი ჩავიწიე და ნაგებას შევეგუე. თუმცა, მერე იმათაც გააფუჭეს 11-მეტრიანი და იმედო ისევ მომეცა, როდესაც 5-5 დარტყმის შემდეგ ანგარიში ისევ თანაბარი იყო, ჯერი მიდგა პირველ გაფუჭებულ პენალტამდე. მეც გავიტანე და მოსკოველმაც, ახლა ვფიქრობ, ვინ უნდა დაარტყას ჩვენიდან? ხინაგაშვილი და ჩემი ძმა — გოჩა ტრავმირებულები იყვნენ, კაკილაშვილი კი ძალიან ახალგაზრდა და თავს ხელში ვერ აიყვანდა ნერვიულობისაგან. სხვა გზა არ იყო და სულაქველიძე წავიდა და სარტყმელად, ისიც გვარიანად განიცდიდა. მახსოვს, მოვასწარი და მივაძახე: — „ნუ გეშინია ბიჭო, გაიტან, ოლონდ ძლიერად დაარტყი-მეთქი...“ მართლაც კარგად შეასრულა პენალტი და გაიტანა. მერე კი გაბეღიამ აიღო გაზაფვის დარტყმული და თასის მფლობელები გახდით...

1979 წელი მართლაც შთამბეჭდავად ჩავტარეთ. მთელ სეზონში სამად სამი მატჩი წავაგეთ. ჩემი კაპიტნობის ჟამს 4 წლის მანძილზე თბილისში წაგება არ გვექონდა საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატებში. ძალიან ძლიერი გუნდი გყავდა — გული მტკივა, რომ 1979 წლის თასის ფინალი ჩანერილიც კი არ არის ვიდუფირზე. ასეთი დაუდევრობა არსად არ ხდება. სად გაქრა ჩვენი

შესანიშნავი გამარჯვებები „ინტერთან“, „ნაპოლისთან“, „კარდიფ-სიტისთან“. ჩემპიონატის, თასის გათამაშების დროს „დინამოს“ მიერ ჩატარებული გამორჩეული მატჩების ვიდუფირებები? კაცმა არ იცის, სად წავიდა და როდის განადგურდა. ეს ხომ ჩვენი ფეხბურთის სახელოვანი ისტორია იყო...

მატჩის შემდეგ რა დაგვაჩინებდა, მთელი ღამე ვეფიფობდით სსსტუმრო „მოსკოვში“. უამრავი ქართველი გულშემატიკვარი მოდიოდა, გვილოცავდა, არნახული სიხარული და ზეიმი იყო...

25 წელიწადი მიილია 1979 წლის სათაოს ფინალის შემდეგ, მაგრამ იმ გამარჯვებას დავიწყების ბურუსი არ მიჰყარება. კიდევ გავა წლები, მაგრამ ყველა თაობას ესმოება დიდი გუნდი — თბილისის „დინამო“, რომელიც სიხარულის დაუფიქრარ წუთებს ჩუქნიდა მილიონობით გულშემატიკვარს.

**გერგი მოამზადა
ზვიად სენიაშვილმა**

ხუთშაბათს ინგლისის ფეხბურთის ასოციაციამ კიდევ ერთხელ განიხილა ერექსონის საქმე. ასოციაციის კვლევ მდივანთან, ფარია ალამთან გახმაურებული სკანდალის შემდეგ, ინგლისელთა შვედ დამრიგებელს გადადგომა

№30 (408) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

რეიტინგს 515 მკითხველი გამოეხმაურა. 8 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 178-მა ქალმა და 329 მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: **„რომელი მინისტრი იმსახურებს თქვენს კათილგანწყობას ყველაზე მეტად?“**

როგორც შედეგებმა გვიჩვენა, რესპონდენტთა უმრავლესობა ყველაზე მეტად შს მინისტრის მიმართაა კეთილგანწყობილი. მკითხველთა — 54%-მა შეაფასა იგი მაქსიმალური — 9 ქულით. მინიმალური — 1 ქულა კი 1%-მა მიაკუთვნა.

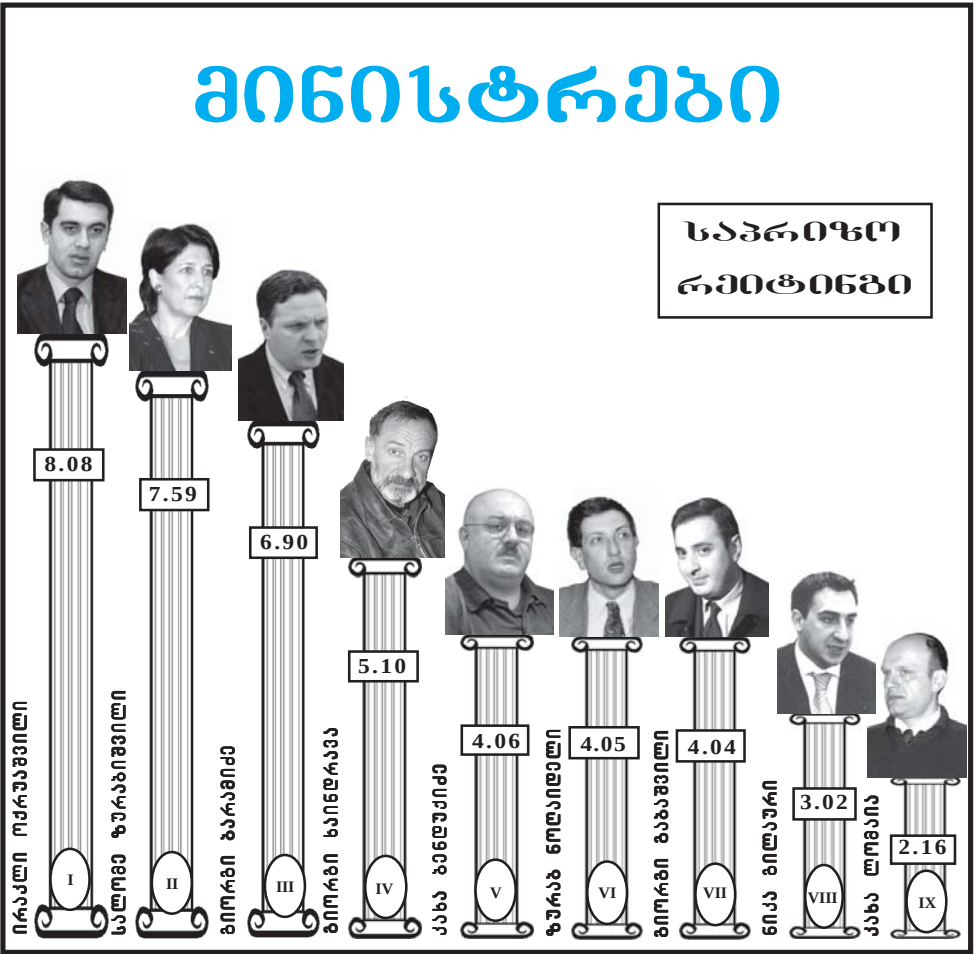
8,08 საშუალო ქულით ირაკლი ოქრუაშვილი პირველ ადგილზეა. რესპონდენტთა 29%-ის კეთილგანწყობას კი ყველაზე მეტად საგარეო საქმეთა მინისტრი იმსახურებს — საშუალო ქულით 7,59, სალომე ზურაბიშვილი მეორე ადგილზეა. მინიმალური ქულით იგი მხოლოდ სამმა მკითხველმა (0,6%) შეაფასა.

გიორგი ბარამიძე მესამე ადგილზეა და უნდა აღინიშნოს, რომ მას მხოლოდ ერთმა მკითხველმა (0,2%) დაუწერა მინიმალური — 1 ქულა.

რეიტინგში თითქმის ერთნაირი მაჩვენებლებით გამოირჩევიან კახა ბენდუქიძე, ზურაბ ნოღაიდელი და გიორგი გაბაშვილი. თუმცა, მათ შორის ყველაზე მეტი რაოდენობის მაქსიმალური ქულა მაინც ეკონომიკის მინისტრს ხვდა წილად — 3,7%, (ნოღაიდელი — 0,6%-მა, ხოლო გაბაშვილი 0,2%-მა შეაფასა 9 ქულით).

მაქსიმალური ქულით არც ერთ მკითხველს არ შეუფასებია სათბობ-ენერგეტიკის ახალ-გაზრდა მინისტრი, თუმცა, მინიმალური ქულების სიუხვით მას კახა ლომაია გადააჭარბა და ბოლო ადგილიც მას ხვდა წილად.

თითქმის ანალოგიური შედეგი მივიღეთ მაისის თვეში, როცა ჩინოვნიკებს კომპეტენტურ-ობისა და პროფესიონალიზმის თვალსაზრისით ვაფასებდით — მაშინაც პირველ ადგილზე ირაკლი ოქრუაშვილი (გენეროკურორის ამჟღავნებით) და ბოლოზე — კახა ლომია გახლდათ.

საპრიზოს ზუსტად არც ერთი ბარათი-რეიტინგი არ დაემთხვა. ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი თბილისელი, 67 წლის **ანდრო ჯორჯაძე**. ქალბატონმა ანიკომ, საპრიზო ვარიანტისგან განსხვავებით, გიორგი გაბაშვილს სამის ნაცვლად — ორი ქულა (მერვე ადგილი) მიაკუთვნა, ხოლო ნიკა გილაურს პირიქით — ორის ნაცვლად — სამი (მეშვიდე ადგილი).

გამარჯვებულს ვულოცავთ და პრიზის — 100 ლარის მისაღებად ველით რედაქციაში ოთხშაბათს, 4 აგვისტოს, 17 საათზე.

№31 (409) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი

„კვირის პალიტრა“ თავისი მკითხველები-სთვის აწყობს გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ.

გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპრიზო, საპრიზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „კვირის პალიტრის“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვა საშუალოს.

საპრიზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დანერგილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპრიზო ფონდს.

*** საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათის შევსებისას ნუ დაგავიწყდებათ, უპასუხოთ დამატებით კითხვასა და «მკითხველის პრემიას».**

№30 (408) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებულ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ ოთხშაბათს, 4 აგვისტოს 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათს, 5 აგვისტოს 13 საათამდე.

© თბილისი

შეადგინა: რეიტინგის ბარათში უპასუხებთ! თქვენ შეგიძლიათ უპასუხოთ ისინი და მიითითებთ პატივს გამოკითხვა-რეიტინგში „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ ოთხშაბათს, 4 აგვისტოს 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათს, 5 აგვისტოს 13 საათამდე.

შეადგინა: „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მიითითებთ პატივს გამოკითხვა-რეიტინგში უპასუხებთ!

მკითხველის შეფასების ქულა

„მარგონელა რაინდები“

მკითხველის რეიტინგში 401 რესპონდენტი მონაწილეობდა

- შალვა ნათელაშვილი 38.8%
- კოხა დავითაშვილი 25.8%
- ირაკლი ოქრუაშვილი 8.3%
- მიხეილ სააკაშვილი 5.7%
- კახა ბენდუქიძე 4.4%
- გიორგი ხინდრაძე 1.6%
- ნოდარ ნათაძე 1.3%
- აქაი ასათიანი 1.3%
- ლევან ბარამიძე 1.3%
- ჯუმაბერ პატიშვილი 1.0%
- ნიკა გილაური 1.0%
- მიხეილ პასუხის გასება 1.6%
- არს ერთი 1.3%

• ფოტოკალიტრა • © უმცირესი

აბა, ვინ ვარ ახლა მე?

— იმედია კაცი კი ვარ, მაგრამ „მარგონელის“ უფროსობა არ გინდა?

გოგი თოფაძე, 4 წლის

